

Một trăm hai mươi một chương chiến thắng sự hải duy nhất biện pháp

Phân đông đồng môn này chút ánh mắt, tựa hồ đều có chút hốt hoảng...

Bất quá này cũng không có gì, chỉ cần không phải tò mò, có tìm tòi nghiên cứu dục, cảm thấy rất đã kích, vậy bất tính gì đại sự.

Lý Trường Thọ đối quanh mình cùng thế hệ nhóm này chút phản ứng, nhưng thật ra sớm có dự liệu;

Duy nhất lo lắng điểm ngay tại ở, loại này nho nhỏ khiến trách đối phương phương thức, có thể hay không bị môn nội các trưởng lão sở không mừng, tiến tới chỉ trích trách tội.

Này là Lý Trường Thọ cẩn thận cân nhắc quá .

Đối phương lúc ấy nói tương kích, đã là đem Tiểu Quỳnh Phong lịch đại tiên bối đều mắng vào.

Nếu là không làm ứng đối, có lẽ sẽ cho người lưu lại 'Người này tâm cơ âm trầm', do đó nhượng người đối mình có chút đề phòng, ảnh hưởng mình thấp kém mầm tiên hình tượng.

Làm như thế điểm ứng đối, thi dĩ khiến trách, vừa không thương tổn đối phương, lại có chút hay nói giỡn thành phần, còn có thể nhượng người cảm thấy mình có cừ oán đương trường liên báo, tâm cơ không sâu...

Lý Trường Thọ lập tức ngời trở lại mình bờ đoàn, ánh mắt đảo qua các nơi, chúng đệ tử nhao nhao quay đầu, cúi đầu, không dám đối diện.

Hắn nhìn vài lần một bên cười đáp đầu sóc hông Tiểu sư thúc, đáy lòng tán thưởng 【Thiên Địa tạo hóa kỳ diệu, sinh linh chung tú phần kích】, liền tự mình địa nhắm mắt dưỡng thần, 'Khôi phục pháp lực', âm thầm thi triển phong ngữ chú, nghe lén các nơi.

Rất nhanh, Lý Trường Thọ đáy lòng mỉm cười.

Các vị có sở phản ứng trưởng lão, nhưng thật ra đại bán đều thiên hướng ở mình.

Tuy nói có hùng tâm đan nhân tình tại, nhưng đại gia cũng đều là minh lý lẽ người, phần lớn cảm thấy kia tiên lâm phong đệ tử nói năng lỗ mãng tại trước.

Lý Trường Thọ đã là cẩn thận mưu hoa hảo, mặt sau mình đăng tràng vài lần, bình thường đầu pháp, bất thi triển thổ độn, thắng thua vô luận, vậy có thể đem mình hình tượng, mang về đến 'Chính diện' mà lại 'Phổ thông' ...

Hạ nhất tràng đệ tử quyết đấu đã muốn bắt đầu;

Cũng là vừa vặn rồi, hai cái đều nguyên nhân năm đó Lý Trường Thọ, Ngao Át luận bàn sau đó, nghiên cứu thổ độn đệ tử gặp gỡ, xem qua Lý Trường Thọ vừa rồi kia nhất tràng đấu pháp, từng người đều là tin tưởng mười phần, khoe miệng lộ ra khế cười ý.

Môn nội chấp sự dặn dò một tiếng điểm đến tức dừng, đấu pháp tuyên cáo bắt đầu.

Này hai vị nam đệ tử từng người làm đạo vái chào, ánh mắt đối diện, khí cơ cấu kết, cơ hồ đồng thời về phía sau bay ngược;

Hai người hai tay mau tốc cấu làm pháp quyết, động tác dáng vẻ giống như, cực kỳ giống là tại cho nhau phục khắc!

Pháp ấn đồng thời kết thành, hai người từng người vãi ra hai kiện pháp bảo, phi kiếm, ngọc như ý, phi đao, tiểu hồ lô...

Thổ độn!

Thổ độn!

Liên bông, bông hai tiếng vang nhỏ, này hai đạo thân ảnh rơi xuống đất nháy mắt, liền như mặt đất xuất hiện nhất khẩu chạp bẫy, cứng rắn 'Đập' nhập trong đó, từng người thân hình biến mất không thấy!

Quanh mình chúng đệ tử nơi nơi nhìn xung quanh, quanh mình vân trung, ngọc trên đài các tiên nhân, cũng là nhìn chăm chú chăm chú nhìn.

Kia tứ chỉ pháp bảo treo ở giữa không trung, nguyên địa đảo quanh...

Mục tiêu... Tiêu thất...

Dưới đất hai gã đệ tử cũng có chút mộng.

Bọn họ từ Tiểu Quỳnh Phong lang nha bông nơi đó được dẫn dắt, dùng thổ độn ấn nấu tự thân, tế pháp bảo oanh kích đối thủ, liền khả đứng ở thế bất bại.

Nhưng...

Thổ độn như thế nào đánh thổ độn?

Không biết là đâu nào phong nữ đệ tử thổi phù một tiếng bật cười, các nơi tiếng cười càng ngày càng nhiều.

Ngọc trên đài Độ Tiên Môn cao thủ thoáng cảm thấy có nhất bỏ bỏ xấu hổ, nhưng thình lình nghe một trận trung khí bất tức tiếng cười to, chương môn không lo đạo nhân đã là tại chủ vị thượng cười ra tiếng lai.

"Này kỳ các đệ tử có điểm ý tứ a... Ha ha, khụ khụ khụ!"

Kim Ngao Đảo, Nhân Giáo đạo thừa, không trọng yếu mấy nhà tiên môn người tới, cũng đều mỉm cười nhìn về phía phía dưới.

Vốn bọn họ nghĩ đến, này nửa tháng chính là rất không thú vị nửa tháng, không thành tiên tiêu đệ tử đầu pháp, tự nhiên không có gì tốt xem .

Chỉ là chưa từng nghĩ, cái này Độ Tiên Môn, thật đúng là liền có điểm ý tứ.

Sau một lúc lâu, hai gã đầu pháp đệ tử cũng muốn xuất ứng đối phương pháp, tại dưới đất bắt đầu cho nhau suu tâm, âm thầm đánh cờ...

Nhất nơi sân long đấu nham hồ 'Đại' chiến qua đi, có cái đệ tử thất thủ bị đuổi ra đại địa, lập tức bị hai kiện chờ đợi lâu ngày pháp bảo đập thành vết thương nhẹ, đau thất hảo cục.

Mặt sau đấu pháp trung, lại có một ít đệ tử thi triển thổ độn;

Cũng bởi vậy, Lý Trường Thọ thổ độn phương pháp, ngược lại trông rộng đa một ít che lấp, nhưng người cảm thấy không như vậy thấy được, giống như Độ Tiên Môn tinh thông tiên pháp chính là cái này...

Chỉ là chia đều đấu pháp thời dài, bị hơi chút kéo dài chút;

Lại quá nhất cái thời thần, Hữu Cẩm Huyền Nhã đang tràng, rõ ràng lưu loát lại bất thất phong độ địa giải quyết đối thủ, thủ tịch đại đệ tử nổi bật nhất thời vô hai...

Mặt trời ngả về tây, đệ nhất nhất đấu pháp hạ màn, các đệ tử cũng đều chiến quá một vòng.

Mười hai luân sơ thí tối hao thời gian, nhưng càng đến mặt sau, đại tỷ thí tiên trình càng nhanh chóng, mà lại đấu pháp cũng sẽ càng phần khích.

Sau nửa canh giờ, sẽ có Thiên Tiên trưởng lão vi chúng đệ tử giảng đạo thuyết pháp, thừa dịp này nửa canh giờ, chúng đệ tử cũng hơi làm tổng kết...

Một mực kia ngồi xuống Lý Trường Thọ, đột nhiên nghe được bên truyền đến ngâm tụng tiếng;

Từ Cửu ôm bán bầu rượu, tại kia rung đùi đắc ý:

"Phu, Đông Hải tây có nhất Đông Thắng Thần Châu, Đông Thắng Thần Châu có nhất Nhân Giáo đạo thừa, viết Độ Tiên Môn.

Đệ Tiên Môn nội Tiểu Quỳnh Phong, có đệ tử Lý Trường Thọ, mà nay về đạo cảnh, thiện luyện đan, thông trận pháp, có độn thuật, yêu đa đâm bồng!"

Linh Nga ở bên cười nói: "Sư thúc, đừng niệm, ta sư huynh muốn tức giận ."

"Tiểu Trường Thọ!"

"Ân?" Lý Trường Thọ trợn mắt nhìn lại đây, mỉm cười cầm xuất hai bình đường đậu đan, bị Tửu Cửu thuận tay cướp đi.

Tửu Cửu vừa ý nở nụ cười tiếng, lại nói: "Đem người cái kia pháp bảo đưa cho ta chơi chơi bái!"

"Chỉ là một cây pháp khí, " Lý Trường Thọ tùy tay đem lang nha bồng rút xuất lai, đưa cho sư thúc, "Hiện tại khách lạ so với đa, sư thúc người khả ngàn vạn đừng đi trên cột người."

"Hừ! Bản sư thúc là như vậy không có yên lòng người sao?"

Tửu Cửu lật cái xem thường, đem lang nha bồng khiêng trên vai thượng, thoáng đắc ý ưỡn ngực ngẩng đầu, theo sau liền cười mây bay đi ra ngoài.

Không bao lâu, xa xa truyền đến một tiếng, không biết là ai kêu thảm thiết;

Này chỉ đấu pháp lợi khí rồi trở về thời, tiêm đâm nhiễm tiên huyết, chúng đệ tử ánh mắt chạm đến, tần đều không dám đa xem.

"Quả nhiên sáng khoái!"

Tửu Cửu đem lang nha bồng trả lại cho Lý Trường Thọ, "Lần sau lại cho ta mượn chơi!"

Lý Trường Thọ khoe miệng thoáng run rẩy hạ, cũng không dám hỏi nhiều gì, đem lang nha bồng thu .

Đệ nhất nhất bắt đầu bài giảng kinh văn đạo pháp trưởng lão, liền là phó chương môn trọng vũ thượng nhân;

Này vị lão đạo cười mây bay đến không trung, nói vài câu huyền diệu khó giải thích, khả năng mình đều không rõ nó ý kinh văn, mà bắt đầu giảng Nhân Giáo 《giáo thiện kinh》.

Tóm lại là không có khả năng giảng 《Vô Vi Kinh》 trung nội dung.

Này một đêm, chúng đệ tử chịu đựng ngáp, nghe xong một đêm giảng bài.

Ngọc trên đài kia chút tân khách, nhưng sớm đã trở về Độ Tiên Điện trung, có rượu yến chiêu đãi, ngồi mà nói suông, cười mà chuyện phiếm, có chút sung sướng.

Ngày thứ hai sáng sớm, chúng đệ tử lại tinh thần chấn hưng, sơ thí đợt thứ hai dĩ nhiên khai mạc.

Đi Độ Tiên Điện cạ ăn cạ chơi nửa đêm Tử Cửu, cũng đúng hạn xuất hiện ở tại Lý Trường Thọ cùng Linh Nga phía sau.

Tử Cửu nói:

"Tiểu Linh Nga tiếp tục cố gắng, đợi lát nữa lên đài cùng ngày hôm qua giống nhau, không phải sợ, đánh khóc bọn họ!"

Tiểu Trường Thọ...

Vạn nhất gặp được nữ đệ tử, người khả ngàn vạn đừng dùng ngày hôm qua kia chiêu!"

"Su thúc yên tâm, " Lý Trường Thọ cười nói, "Ta tự có chừng mực."

Cũng không biết có phải hay không Tử Cửu su thúc miệng mở quang, Lý Trường Thọ hôm nay một trăm ba mươi hai tràng đấng tràng, nghênh chiến , thật đúng là người nữ đệ tử.

Hôm nay tựa hồ không còn rồi hộp tối thao tác, các trưởng lão không an bài 'Cân sức cân tài chi chiến' ;

Này nữ đệ tử bất quá Phản Hư cảnh lục giai tu vi, bản thân còn kém Lý Trường Thọ ức điểm điểm...

Nhìn thấy Lý Trường Thọ cười mây bay qua chúng đệ tử đỉnh đầu, cùng nàng cùng nhau rơi vào giữa sân, này nữ đệ tử nhất thời hoa dung thất sắc.

Lý Trường Thọ tiếp tục án mình trước đây kế hoạch, trận này sẽ không thi triển thổ độn, sẽ không dùng lang nha bổng, dùng phù trận uy bức đối phương nhận thua cũng là được.

Nhưng nhượng Lý Trường Thọ không nghĩ tới là...

Hai vị môn nội chấp sự hướng trước kiểm tra hai người trong tay ngọc giản, rồi sau đó thối lui bên sân, một vị chấp sự mới vừa nâng tay ý bảo đấu pháp bắt đầu, kia nữ đệ tử liền lui về phía sau hai bước, ánh mắt tràn đầy cảnh giác địa nhìn về phía Lý Trường Thọ.

Lý Trường Thọ cố gắng lộ ra bình thân mỉm cười, hai chỉ cổ tay áo bay ra một ít phù, vẫn như cũ là bảy mươi hai số...

Này quen thuộc mở màn chiêu thức...

"Ta nhận thua!"

Lý Trường Thọ động tác im bất mà dừng;

Kia nữ đệ tử mặt lộ vẻ bi phẫn, nghiêng răng nghiêng lợi, mắt trung tràn đầy không cam lòng, giống như chịu đựng thật lớn nhục nhã.

Ba chữ nói xong, này nữ đệ tử quay đầu bay đi, bóng lưng là loại kia kiên quyết.

Lý Trường Thọ: ...

Hắn, làm cái gì ?

Nhất thời giữa, quanh mình nhìn về phía Lý Trường Thọ ánh mắt, phần lớn đều là bất đắc dĩ cùng khiên trách, còn có nhất bỏ bỏ sợ hãi, giống như vừa rồi hắn thật sự bắt nạt kia nữ đệ tử một loại.

Lắc đầu, Lý Trường Thọ cười mây bay trở về mình vị trí, thoáng có chút buồn bực ngồi xếp bằng nhập tọa.

Hôm nay trận này, thật đúng là chẳng biết tại sao.

Nhưng mà, không chỉ là ngày thứ hai trận này...

Ngày thứ ba vòng thứ ba, Lý Trường Thọ giữa trưa xuất tràng, đối thủ là một vị bài danh trước bách môn nội ưu tú đệ tử, tu vi cũng đến Phán Hư cảnh cửu giai.

Người này đối mặt Lý Trường Thọ trước, trong ánh mắt liền có nồng đậm kiêng kỵ, không ngừng bấm ngón tay suy tính, tựa hồ là nghĩ năng dùng mình gầy còm suy tính công lực, lập tức tìm ra ứng đối thổ độn cộng thêm lang nha bổng sách lược.

Lần này, bất đẳng môn nội chấp sự hướng trước, người này đệ tử thật dài thở dài...

"Này bộ thuật pháp, ta không giải được."

Nói xong, người này đối Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, xoay người hướng tới đám người bay đi.

"Tiểu Quỳnh Phong đệ tử, Lý Trường Thọ thắng!"

Lý Trường Thọ: ...

Không quan hệ, mặt sau còn có bảy tràng, cũng đủ mình vẫn hồi thanh danh.

Tuy rằng lúc này lại dùng phong ngữ chú thời, nghe được đều là một ít:

"Tiểu Quỳnh Phong cái kia ngoan độc người, đã muốn dọa lui hai cái đối thủ ."

"Không lùi không có biện pháp, hấn thổ độn cùng lang nha bổng là không cách nào phá giải ... Nghe nói kia lang nha bổng là tiên bảo, chuyên phá hộ thể tiên quang."

"Ai, không nghĩ tới lần này sẽ có loại này xuất kỳ bất ý cường giả, trước đây chúng ta đều xem nhẹ Tiểu Quỳnh Phong này ngoan độc người."

"Ngày mai nếu là chúng ta gặp gỡ, nên làm cái gì bây giờ?"

"Nhận thua đi, dù sao còn có nhiều như vậy trăng, không có khả năng không hay ho địa gặp gỡ hấn hai lần."

Thế là, ngày thứ tư...

Ngày hôm qua quen thuộc khuôn mặt, lại xuất hiện ở tại Lý Trường Thọ trước mặt, chỉ là thời gian, từ giữa ngọ đổi thành buổi chiều.

Bất đẳng môn nội chấp sự hướng trước, Lý Trường Thọ lập tức nói: "Vị sư đệ này, chúng ta không bằng chính diện..."

"Vì cái gì, lại chính là sư huynh..."

Này người mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, ngửa đầu thở dài, "Thời cũng, mệnh cũng, ta chung quy, còn là phá giải không được người thuật pháp."

Cái này trên đời, luôn luôn một việc là làm không được , này là sư phụ nói cho ta biết đạo lý.

Làm người, làm gì như thế miễn cưỡng mình, tu đạo câu chính là tự tại hai chữ.

Sư huynh... Ta nhận thua ."

Nói xong, người này khuôn mặt u ám, xoay người bay ra nơi sân.

Tám lưng kia hiu quạnh, giống như có nhất sợi quen thuộc huyền lạc tại tấu vang...

Lý Trường Thọ chỉ có thể khòe miệng run rẩy vài cái, nhìn mình ngọc giản thượng đệ tứ ô vuông sáng , mặt không chút thay đổi địa bay trở về mình chỗ ngồi.

Phong ngữ chú nghe được lời nói tiếng, thuần một sắc địa đều là tại cảm khái:

"Thật ngoan độc a, vị sư đệ này đều bị uy bức điên rồi mau."

"Cũng là này sư đệ không hay ho, bắt quá lần thứ ba..."

"Ai, chớ nói lời này, nói thuận liền phiền toái !"

Lý Trường Thọ khoe miệng hơi hơi run rẩy, một bên Linh Nga có chút muốn nói lại thôi, nhưng rất nhanh đã bị Tử Cữu lôi kéo, dặn dò nàng ngày mai xuất tràng đối chiến kỹ xảo.

Linh Nga tứ chiến tam thắng nhất phụ, trước đây bại bởi nhất danh bài danh bảy mươi hai vị sư tử, tự thân tu vi vẫn như cũ không có hoàn toàn bại lộ.

Thứ năm nhật, Lý Trường Thọ hiện tại sở gặp phải 'Thanh danh khốn cảnh', cuối cùng nghênh đón chuyển cơ.

Hắn muốn nghênh chiến , là đến nay môn nội bài danh thứ sáu, đều lâm phong màn tiên, lưu tư triết!

Cuối cùng có thể 'Quang minh chính đại', 'Cân sức cân tài' nhất chiến!

Lý Trường Thọ cái này, tại trước đây đại kiếp nạn bên trong 'Độ Tiên Môn che dấu người thủ hộ', nhưng lại cũng có một tia kích động.

"Lưu sư đệ, " Lý Trường Thọ cất cao giọng nói, "Hôm nay, ngươi ta toàn lực ứng phó, quang minh chính đại nhất chiến, như thế nào?"

Lưu tư triết chen cái khó coi tươi cười, nghiêm mặt nói: "Hôm nay chắc chắn hảo hảo lĩnh giáo Lý sư huynh thuật pháp, tư triết tự sẽ không như người khác loại kia, bắt chiến trở ra.

Mà lại, tư triết cũng làm chút chuẩn bị."

Lý Trường Thọ đáy lòng nhẹ nhàng thở ra, nhất thời giữa nhưng lại cũng là cảm khái mọc lan tràn.

Nhìn xem!

Gì là tiên miêu?

Đây mới là màn tiên!

Tự tin, thông dong, lại có phong độ, có thể tốt lắm triển hiện ra đương đại Độ Tiên Môn đệ tử tinh thần diện mạo, cấp sư môn mặt dài!

Thân là loại này màn tiên đồng môn, Lý Trường Thọ đáy lòng cũng bất giác có chút... Tiểu kiêu ngạo.

Chỉ thấy, hai vị môn nội chấp sự làm theo phép, hướng trước xem xét hai người trong tay ngọc giản thời...

Lưu tư triết cầm xuất mấy thứ bảo vật, thân là đều lâm phong mầm tiên, lưu tư triết tự nhiên thiếu không được này chút.

Nhất là, hấn còn có nhất kiện tiên bảo cấp bậc giáp trụ, cầm xuất sau đó, thoáng do dự, đem giáp trụ cởi bỏ, bỏ ở tại mình phần eo hạ, bao bọc ở mình nhược điểm khu vực.

Nghĩ nghĩ, lưu tư triết tựa hồ còn cảm thấy có chút không ổn, lại cầm xuất nhất kiện bảo y, lo lắng địa gia cố một phen.

Làm xong này chút, lưu tư triết cầm nhất thanh trường kiếm, đối Lý Trường Thọ mỉm cười.

"Sư huynh, thỉnh chỉ giáo."

Lý Trường Thọ: ...

-----oOo-----

Một trăm hai mươi hai chương Hải Thần miêu nội áo trắng nam

Nhất giữa sân quy trung củ về đạo cảnh luyện khí sĩ đại chiến;

Nhất tràng phong vân lược (lướt) động mầm tiên tranh;

Đương kia thanh kiếm, khoảng cách Lý Trường Thọ cổ còn có bán tắc, đã muốn 'Hao hết pháp lực' Lý Trường Thọ, suy sụp bỏ lại rảnh tay trung lang nha bổng, thở dài:

"Ta thua" .

Mà ở trước mặt hấn, lúc này đã là cả người khí tức loạn run đều lâm phong mầm tiên lưu tư triết, ánh mắt bên trong, khó tránh khỏi biểu lộ một tia tiếc hận.

Thắng hiểm, là thật sự thắng hiểm;

Tiếc bại, kia thuần túy là Lý Trường Thọ hành động coi như quá quan.

Lưu tư triết thu hồi trường kiếm, có chút muốn nói lại thôi.

"Sư huynh người, vì sao không cần thổ độn..."

Lý Trường Thọ mắt nhìn lưu tư triết kích thước lưng áo hạ, kia tản ra nồng đậm bảo quang giáp trụ cùng bảo y, cười khỏ nói: "Su đệ đã có vạn toàn ứng đối, làm gì có này nhất vấn."

Lưu tư triết mặt lộ vẻ giật mình, đáy lòng tuy rằng cảm thấy không đúng chỗ nào kinh, nhưng nhất thời giữa, nhưng cảm thấy Lý Trường Thọ theo như lời thập phần có đạo lý.

Lập tức, bất đẳng lưu tư triết phản ứng ...

Lý Trường Thọ khe khẽ thở dài, đối lưu tư triết cùng chấp tay, cười mây hướng tới mình chỗ ngồi mà đi.

Vi phù hợp lúc này mình pháp lực hao hết trạng huống, Lý Trường Thọ dưới chân mây trắng đều trở nên loãng chút, phi tại trên đường, đều không quên nâng tay ăn nhất khô khô phục pháp lực thấp kém tiên đan.

Quanh mình từng đạo ánh mắt xem ra, đã muốn thiếu rất nhiều trước kiêng kị, sợ hãi, đa một chút kính trọng cùng tán thưởng.

Lý Trường Thọ đáy lòng âm thầm so đo:

'Trận này quyết đấu, phải năng bỏ khắp hạ, mình trước vài lần bất ngờ tạo nên ngoan độc ác hình tượng đi.'

Tuy rằng lưu lại loại này hình tượng, đối mình cũng không có gì quá lớn ảnh hưởng;

Nhưng tóm lại, chính diện một ít hình tượng, cũng có lợi cho mình tại Độ Tiên Môn tiếp tục sinh tồn.

"Lý sư huynh!"

Lưu tư triết đột nhiên ở phía sau hô tiếng: "Ngươi lang nha bổng!"

Lý Trường Thọ thoáng quay đầu, mỉm cười trở về câu: "Này pháp khí, sẽ đưa cấp sư đệ làm kỷ niệm."

Lưu tư triết thần sắc vừa động, cúi đầu nhìn địa thượng kia can 'Tiên binh', đáy lòng nổi lên một chút gợn sóng.

Nhưng lưu tư triết vừa muốn cúi người, đem này can lang nha bổng cầm, lang nha bổng nhưng tự hành bay đi, rơi vào một bên hai chỉ trắng nõn tay nhỏ bé trung...

'Đại' danh lừng lẫy Tử tị chín tiên Tử Cửu, không biết khi nào xuất hiện ở tại một bên, tại kia cười nói câu:

"Trường Thọ sư điệt vừa rồi đã quên, này can bảo bối bản sư thúc đã sớm dự định rồi, thật có lỗi rồi, lưu sư điệt."

Nói xong, Tử Cửu huy phát tay, cuời mây phiêu hương về phía Lý Trường Thọ cùng Linh Nga bên cạnh.

Lưu tư triết đối Tử Cửu bóng lưng làm cái đạo vái chào, nguyên nhân một bên môn nội chấp sự thúc giục rời tràng, hơi thỏa mãn cúi đầu rời khỏi.

Thật sự là nhất tràng, khiến người hiểu ra vô cùng đại chiến.

Đi rồi hai bước, lưu tư triết đột nhiên phục hồi tinh thần lại...

Thổ độn cùng lang nha bổng thống kích nhược điểm bộ vị, có gì trực tiếp liên hệ?

...

Xem Tiểu sư thúc đem này can bị mình cố ý ném xuống lang nha bổng mang về lại, Lý Trường Thọ cũng có chút dở khóc dở cười...

"Sư thúc, này bất quá là nhất kiện pháp khí."

Tử Cửu trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, hung ba Bà Rịa đạo câu: "Bản sư thúc liền hi hoan nó, không được sao?"

Thật là, người không nghĩ muốn rồi, cũng hỏi một chút bản sư thúc, tiểu Linh Nga muốn hay không dùng nha!

Thứ này tuy rằng uy năng không được tốt lắm, nhưng tạo hình đặc biệt, nhìn dọa người!

Khiêng trên vai thượng, đó chính là một loại uy hiếp lực."

Một bên Linh Nga che miệng cười khẽ, bản muốn nói cái gì, lại sợ nói lậu gì, cũng chỉ là cười mà không nói.

Loại này vật, sư huynh năm đó làm rất nhiều, nàng cũng có hai tam chỉ tạo hình dọa người, nhưng trên thực tế không có gì uy lực pháp khí.

Không có biện pháp, làm mấy thứ này thời, Lý Trường Thọ còn chưa tinh lực đi cân nhắc luyện khí chi pháp.

Hiện đến nay Lý Trường Thọ nếu lại làm nhất chỉ lang nha bổng, kia khẳng định là muốn phát huy lang nha bổng loại này bình nhận đặc tính, gia tăng một ít 'Địa sát trọc khí ô hộ thể tiên quang', 'Cao tần chấn động phá hộ thể pháp bảo' tiêu thiết kế.

Đẩy mạnh tiêu thụ loại này lang nha bông quảng mà cáo , Lý Trường Thọ đều muốn hảo .

【Hùng trại cường tráng nhất tráng hán khiêng lang nha bông, khiêu nhất khiêu thô thô lông mi, dùng ôn nhu địa nói một câu:

"Đấu pháp thời, lang nha bông cùng thiên linh cái, càng phối...

Ồ ~" 】【

Hiệu quả khẳng định không sai.

Đương nhiên, cái này cũng chỉ là đáy lòng nói đùa, lang nha bông cũng bất quá là hơi trò đùa dai tính chất pháp khí.

Lý Trường Thọ hiện tại, nếu hỏa lực toàn bộ khai hỏa đấu pháp, Hữu Độc đan, có mini trận pháp, có đủ có thể phát huy ra bản thân hoàn toàn tu vi thần thông, trừ này ở ngoài còn có Tam Muội Chân Viêm cùng lôi pháp, cùng với nhiều thượng chưa hiển lộ ra tới con bài chưa lật.

Lần trước đại chiến huyết văn con rối thời, hắn còn được nhất bả linh bảo trường kiếm, uy lực bất phàm;

Kia chỉ tị độc bảo châu, Lý Trường Thọ tự nhiên cũng cười nạt .

【thiện độc giả, càng cần phòng độc 】【

Đấu pháp này chút chuẩn bị, chỉ là vì tại cần mình đi đấu pháp thời, có thực lực ứng đối, mà cũng không là vì chủ động đi tìm người đấu pháp.

Vững vàng địa ở trong núi tu hành, tốt nhất toàn bộ thế giới chỉ có Thiên Đạo lão gia nhớ được hắn tồn tại, mới là Lý Trường Thọ quyết chí thề bất du theo đuổi...

Không có biện pháp, Hồng Hoang trần nhà thật sự là rất cao rồi, trường sinh bất lão, đều chỉ là bước trên trở thành cao thủ bước đầu tiên;

Đâu sợ trở thành cái gọi là cao thủ, đại kiếp nạn hạ không hiểu tránh né tai họa, cũng đều là hóa thành bụi bụi.

Hiện tại, chỉ có công đức kim thân, Tiên Thiên linh bảo, mới có thể miễn cưỡng áp Lý Trường Thọ này khỏi bất lực cơ khổ tâm linh, cấp hắn nhất bỏ bỏ trân quý cảm giác an toàn...

Tiểu sư thúc tại kia cầm lang nha bông không ngừng ao tạo hình, Linh Nga ở bên không ngừng nhỏ giọng bình luận;

Lý Trường Thọ duy trì phong ngữ chú nghe lén các nơi, khoe miệng lộ ra một chút vui mừng ý cười.

Môn nội dư luận gió hướng bắt đầu biến hóa .

Minh bị thua trận này, nhượng kia đoàn bao phủ tại chúng đồng môn môn bộ vị âm ảnh, lặng yên tiêu tán đại bán.

Kể tiếp chỉ cần không gặp đến... Thôi, lời này cũng là không thể đơn giản suy nghĩ.

Hơi sau còn là dĩ bất biến ứng vạn biến.

Lý Trường Thọ thông qua phong ngữ chú, ngẫu nhiên nghe được một ít kỳ quái động tĩnh, tiên thức đảo qua, khoe miệng cũng thoáng có chút run rẩy.

Triền núi, lòng chảo các nơi, có mấy người đệ tử căn cứ Lý Trường Thọ cùng lưu tư triết nhất chiến, bắt đầu động một ít cẩn thận tư, trước thời hạn làm một ít phòng thủ độn, phòng thủ độn ứng đối.

Tỷ như, đem một ít bảo kính trạng bảo vật kê ở sau người...

Đem một ít pháp bảo giáp trụ, đổi thành đại quần cộc...

Cũng coi như rất có sáng ý.

Ti đấu nhất buổi diễn tiến hành, chúng đệ tử phần lớn cũng đều là kiệt đem hết toàn lực đi ứng đối.

Linh Nga nhưng thật ra vận khí không sai, liên tiếp năm ngày đều chưa gặp được quá mạnh mẽ đối thủ, dựa vào mình mấy kiện tiên bảo, thoải mái cầm hạ tứ thắng, cùng mình sư huynh không sai biệt nhiều.

Thứ sáu nhật, thứ bảy nhật...

Môn nội đại tỷ thí không ngừng tiến hành, sơ thí các đệ tử bài danh cũng dần dần trong sáng.

Lý Trường Thọ tự nhiên là ổn tiến ba trăm lục số, nhưng lại thua rồi nhất tràng Linh Nga, mặt sau ngũ nhật, ít nhất cần thắng hạ tam tràng.

Linh Nga đối này thoáng có chút rối rắm.

Trước đây có nhất tràng đấu pháp, nàng nếu là lộ ra chân thật tu vi, kỳ thật là có thể thắng ...

Môn nội đại tỷ thí thứ bảy cái ban đêm buông xuống, Tử Cửu khiêng tân hoan lang nha bổng, lại đi Độ Tiên Điện trung hỗn ăn hỗn uống.

Linh Nga được cơ hội, nhỏ giọng vẫn:

"Sư huynh, cuối cùng nếu vào không được một trăm lẻ tám, sẽ có... Gì trùng phạt ư?"

Lý Trường Thọ quay đầu nhìn mình sư muội, ánh trăng trung, nàng khuôn mặt thương có một chút bất an.

Minh, có phải hay không đối nàng yêu cầu nhiều lắm.

Nàng chung quy, cũng chỉ là cái mấy chục tuổi hài tử...

Lý Trường Thọ lộ ra một chút mỉm cười, truyền thanh nói: "Cũng chính là tại đan phòng quét quét rác, cấp vi huynh tẩy giặt quần áo các loại, thả lỏng đánh là được.

Lần này môn nội đại tỷ thí, ngươi như thế nào vui vẻ, liền như thế nào làm đi."

Linh Nga nhẹ nhàng thở ra, đối Lý Trường Thọ làm cái mặt quỷ, "Sớm nói thôi, mấy ngày nay ta đều tại lo lắng cái này."

"Ước pháp tam chương."

"A, " Linh Nga quay đầu nhìn về phía sao trời, khẩn trương thu liễm biểu tình.

Đáng giá nhắc tới là, sơ luận này bảy chiến, Hữu Cầm Huyền Nhã cơ hồ đều là dĩ ưu thế áp đảo thủ thắng.

Thậm chí, tại đối thủ thi triển ra thổ động thời, Hữu Cầm Huyền Nhã cũng là thông dong ứng đối, một tay ngự kiếm phương pháp đã tiến dần từng bước, kiếm tiên bay vào trong đất, đem đối thủ thoải mái bách xuất lai.

Này vị thủ tịch đệ tử, lúc này nghiêm nhiên đã muốn thành, Độ Tiên Môn trẻ tuổi đệ tử da mặt đảm đương cùng nhan giá trị đảm đương...

Nàng tư chất xuất chúng, tiên bảo hộ thân, thần thông, pháp thuật giống nhau không thiếu, đấu pháp thời cũng hết sức chăm chú, cực kỳ nghiêm túc, lâm trận phản ứng cũng có chút nhanh chóng.

Không ít người hiểu chuyện bắt đầu thảo luận, nếu là Tiêu Quỳnh Phong lang nha bổng 'Đỉnh cao trạng thái', gặp được thủ tịch đệ tử Hữu Cầm Huyền Nhã, không biết hội ma sát xuất loại nào kịch liệt hỏa hoa.

Nhưng sơ thí mười hai luân , Lý Trường Thọ vẫn chưa gặp gỡ Hữu Cầm Huyền Nhã.

Mà lại, liên tính gặp gỡ Hữu Độc sư muội, Lý Trường Thọ cũng là sớm có phương án suy tính lai ứng đối...

Nói đến nhận thua, hẳn chính là chuyên nghiệp cấp tồn tại.

—— có long cung chứng thực cái loại này.

Sơ thí kết thúc một ngày này, đang mơ màng giữa, Lý Trường Thọ đáy lòng nổi lên một tia hồ nghi;

Cách thập đa niên, không hề dấu hiệu địa lại tâm huyết dâng trào, tâm niệm khê nhúc nhích, tựa hồ còn là cùng mình thiết thân tương quan sự.

Này lại là, làm sao xảy ra vấn đề?

...

Phàm là tâm huyết dâng trào, tất là có việc phát sinh, nhưng họa phúc không chừng.

Lý Trường Thọ trước hết nhìn về phía ngọc đài phía trên, còn tưởng rằng là có Kim Tiên nhìn thấu mình ngụy trang, nhưng rất nhanh liền kết luận cũng không phải như thế.

Đáy lòng bấm ngón tay suy tính, Nam Hải thần giáo các nơi cũng vẫn chưa có gì họa chiến tranh, không phát sinh gì đổ máu sự kiện...

Ân? Không thích hợp.

Lý Trường Thọ rất nhanh liền phát hiện một chút khác thường, có một chỗ thần tượng lúc này trạng thái có chút không thích hợp.

Hắn không dám đơn giản yên tâm thần đi qua xem xét, thật cẩn thận địa tìm tòi nghiên cứu.

Cùng lúc đó, giấu ở dưới đất giấy đạo nhân, cũng thức tỉnh nhất chỉ, lặng lẽ tới gần kia chỗ miếu thờ sở tại.

Không chỉ là Lý Trường Thọ, lúc này Ngao Ất cũng cau mày.

Nhưng Ngao Ất lúc này tu vi bất quá Nguyên Tiên cảnh, khoảng cách Chân Tiên đều còn có một khoảng cách, mà lại cũng chỉ là Nhị Giáo Chủ, thanh long Đại hộ pháp, chỉ là thoáng cảm giác được có việc chính phát sinh.

Ngao Ất tiên thức đảo qua Lý Trường Thọ sở tại vị trí, vẫn chưa phát hiện 'Giáo Chủ ca ca' có gì dị thường, đáy lòng cũng sẽ không đa quản cái này sự...

Hải Thần giáo sự, tự nhiên có long cung thay Ngao Ất quản lý.

Ngao Ất hiện tại chính là một bên được lợi công đức, một bên làm tu hành, nhanh chóng phát huy ra bản thân toàn bộ huyết mạch lực, trở thành Long tộc nhất căn trụ cột!

Bên kia, Lý Trường Thọ giấy đạo nhân rất nhanh đến gần rồi kia tọa xuất hiện dị thường thân miếu, lúc này tiên thức chậm rãi điều tra, phát hiện đến cùng ra sao sự.

Minh trong miếu, tựa hồ đến rồi khó lường nhân vật...

Đó là nhất danh áo bào trắng thanh niên, nhất danh áo xám lão giả, mặt sau đi theo tám vị mặc màu xanh trường bào, khí tức dày đặc người, dường như thị vệ một loại.

Này tám gã thị vệ tu vi, nhưng lại đều là tại Thiên Tiên cảnh...

Lý Trường Thọ đáy lòng âm thầm kinh ngạc, xuyên thấu qua tiếng vang, mắt nhìn kia áo bào trắng thanh niên, lập tức thấy được nhất từng đọt từng đọt kim quang tại này thanh niên thân chu xoay quanh...

Kia rõ ràng là công đức hộ thân, Thiên Địa bảo vệ mới có thể có trạng huống!

"A?"

Áo bào trắng thanh niên tựa hồ có sở cảm ứng, khoanh tay nhìn về phía Hải Thần thần tượng, nhưng cũng chỉ là cười.

"Đi thôi, kinh động nơi này chính chủ."

"Là," một bên áo xám lão giả cúi đầu trả lời, đi theo áo bào trắng thanh niên phía sau, mang theo tám gã Thiên Tiên thị vệ, hướng đại môn mà đi.

Người kia là ai?

Lý Trường Thọ đáy lòng một trận rối rắm, đột nhiên có cái lớn mật suy đoán.

Thanh niên, áo bào trắng, nhìn không thấu tu vi, như thế công đức hộ thân, xuất môn còn chú trọng phô trương...

Chẳng lẽ!

Giấy đạo nhân lập tức thu liễm tiên thức, đồng dạng thi triển phong ngữ chú, bị động nghe lên.

Chợt nghe này áo bào trắng thanh niên xuất Hải Thần miếu sau, đối bên cạnh lão già cười nói:

"Nhìn nhiều như vậy chỗ Nam Thiệm Bộ Châu đã thần, trừ Đạo Môn cung phụng ở ngoài, cũng theo đó địa coi như không sai.

Giáo phạm nhân hướng thiện, hộ phạm nhân an khang, cấp người lương thiện dĩ công đức, trừng bọn đạo chích ác đồ.

Chỉ là, mạo lãnh địa phủ luân hồi công lao, tóm lại là có chút không đúng."

Kia lão già cười nói: "Ngài tuyển hảo nơi này ư?"

"Lại đa nhìn xem, chỗ đó còn có Long tộc tham dự một cuộc, cái này Long tộc xưa nay ngạo mạn, tự cao viễn cổ gia tộc của người chết, ta nhưng thật ra không nghĩ cùng bọn chúng trò chuyện với nhau."

Nghe ở đây, Lý Trường Thọ đáy lòng đã là có một tia hiểu ra.

Hắn đáy lòng lập tức toát ra hai cái tuyển hạng.

Thứ nhất, đi ra ngoài kết giao một phen, thừa dịp cơ hội này, đáp thượng Hồng Hoang chân chính tiềm lực luồng!

Thứ hai, thuận theo tự nhiên...

Nhưng nghe bọn hắn tại thảo luận sự, nói không chừng, này vị áo bào trắng thanh niên, là động nhượng đã thần quy phục và chịu giáo hoá, mở rộng mình thế lực ý tưởng.

Lựa chọn...

Phải mau chóng làm ra lựa chọn...

-----oOo-----

**Một trăm hai mươi ba chương biết ta tâm ý giả, Nam Hải Hải Thần rồi 【
phiếu. . . Phiếu】**

Lý Trường Thọ cơ hồ không như thế nào do dự, liền lựa chọn ——

Người thứ ba tuyển hạng!

Đi hẳn cái nhìn quen mắt, không nói ra người này thân phận, xoát một chút Hải Thần giáo hảo cảm.

Tại này trong nháy mắt, Lý Trường Thọ đáy lòng phân tích mình chủ động đi kết nhân quả, khả năng xuất hiện tối hoại trạng huống.

Hắn đối cái này áo bào trắng người hoàn toàn bất thực, không biết nó phẩm tính, phát câu như thế nào;

Mà lại, Lý Trường Thọ không thể không cân nhắc, mình còn có Nhân Giáo đệ tử bối cảnh tại, nếu là mình quá chủ động, có thể hay không nhượng Nhân Giáo cao thủ không mừng...

Tâm tư nhanh quay ngược trở lại hạ, Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân, đã là chậm rãi hóa thành tên kia râu bạc trắng đầu bạc, mặt mũi hiền lành lão ông.

Trước đây hẳn lai Hải Thần giáo tra xét thời, ban sơ chính là dùng loại này hình tượng.

Lão ông cầm trong tay phát trần, tự một mảnh trong rừng chui xuất lai, cố ý che dấu bộ phận hành tung, rồi lại bại lộ một ít nguyên khí nhiễu loạn.

Hải Thần miếu trước, đang chuẩn bị đi trong thành đi dạo nhất hành, có một nửa lập tức phát hiện Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân tung tích.

Kia áo xám lão giả hướng trước, tại áo bào trắng thanh niên phía sau thấp giọng nói vài câu, cái sau lộ ra vài phần mỉm cười, mang theo mình nhất hành dưới tay, tiếp tục hướng kia thành trấn mà đi, coi như không phát hiện cái này đột nhiên xuất hiện lão giả.

Lý Trường Thọ lập tức hiểu được điểm gì, bùng phát trần cười mây hương trước, đáy lòng nghĩ nên như thế nào 'Đến gần' .

Tổng không thể nói một câu 'Đạo hữu xin dừng bước' ;

Cũng không có khả năng, tùy tiện cầm nhất khối hòn gạch tiếp cận đi lên, đạo một câu: 'Đạo hữu, này khối chuyên là người rơi ư?'

Kia phòng chừng sẽ bị tám gã thị vệ, trực tiếp xé nát mình khối này hóa thân.

Lý Trường Thọ đáy lòng không ngừng cân nhắc , cách này nhất hành chính là càng ngày càng gần.

Rất nhanh, Lý Trường Thọ chú ý tới nhất cái chi tiết nhỏ:

Này mười người trung, kia tám gã hộ vệ, cùng với tên kia lão giả, đều là dùng tiên lực bao bọc ở tại mình hải đáy, nhìn như là tại đi đường, kỳ thật không dính nửa điểm mặt đất troc khí.

Duy độc kia áo bào trắng thanh niên, bạch giày phía trên đã muốn nhiễm bùn đất.

Môn nội đại tỷ thí, lúc này chính đang tiến hành sơ thí đệ thập nhị luân tử đấu, Lý Trường Thọ hôm nay đấu pháp đã muốn đánh đi qua rồi, dĩ thập thắng nhị phụ chiến tích, ổn tiến trước ba trăm sáu mươi danh...

Linh Nga cũng đã là bát thắng tam phụ, kế tiếp nhất tràng vô luận thắng thua như thế nào, đều có thể vào vòng tiếp theo.

Lý Trường Thọ một lòng lưỡng dụng, lúc này tự nhiên là đem đại bộ phận tâm thần, đều ký thác ở tại khối này hóa thân phía trên.

Việc này, với hắn mà nói quả thật thập phần trọng yếu.

Lý Trường Thọ mưu hoa tránh né Phong Thần đại kiếp nạn sự đã lâu, trước đây tối dựa bài bản phương án, chính là đem mình cùng sư phụ sư muội, an bài đi Thiên Đình làm tiểu lại.

Nhưng loại này cũng không phải là hoàn toàn bảo hiểm;

Như mình tại Phong Thần đại kiếp nạn bắt đầu trước, mưu không đến chính thần vị, lý luận đi lên nói, cũng liền không thể hoàn toàn tránh thoát Phong Thần đại kiếp nạn.

Án Lý Trường Thọ đối Thiên Địa đại thế quan sát, Phong Thần đại kiếp nạn rất khả năng hội chia làm hai cái bộ phận.

Chủ yếu bộ phận, tự nhiên chính là tam giáo tiên nhân kết cục, tại Nam Thiệm Bộ Châu phát sinh, mượn võ vương phạt trụ sự, vì Thiên Đình chọn lựa 'Chính thần'.

Thứ yếu bộ phận, liền là đem Trung Thần Châu lúc này càng phát ra mập mạp Đạo Môn đạo thừa, lai nhất tràng đại rửa sạch, đại kiếp nạn khó khăn, đem đại bán tiên môn cao thủ, làm đi Thiên Đình làm thiên binh thiên tướng.

Lý Trường Thọ đến nay tu vi mặc dù còn không tính rất cao, nhưng tại chưa thành tiên trước, liền đã tại vấn vương việc này.

Đại kiếp nạn hạ, Xiển Giáo mười hai Kim Tiên tất cả đều bị gọt rớt trên đỉnh tam hoa, suy yếu tự thân đạo hạnh, Tiệt Giáo bên này càng là chết chết, thương tổn thương tổn...

Mình phải nắm giữ chủ động, nhảy ra Phong Thần!

Lý Trường Thọ cũng chưa từng nghĩ đến, Hải Thần giáo năng hấp dẫn lai loại này cơ duyên.

Hơn nữa, nghe đối phương hai cái chủ yếu nhân vật nói chuyện, tựa hồ là tại các nơi 'Khảo sát' này chút đã thần cung phụng, đồng thời hợp nhất nhất hai cái dã thần, mở rộng tự thân thế lực.

Này ý nghĩ...

Không tất xấu, cũng quả thật là phù hợp đến nay Thiên Đình trạng huống.

Nhưng mình nhưng phải ổn thỏa cân nhắc, Nhân Giáo, Đạo Môn, Thiên Đình, Long tộc, các phương diện đều muốn cân nhắc chu toàn.

Hôm nay, trước ôm thử một lần tâm tính tiếp xúc hạ, tốt nhất năng kết sau thiện duyên, bất đồ bất mưu, bất đa tính kế.

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ đẩy lòng âm thầm tĩnh ngữ:

【 cơ duyên mặc dù hảo, cũng không khả cưỡng cầu, càng không thể khúm núm, lạc Nhân Giáo da mặt 】

"Đạo hữu?"

Cửa thành trước, khuôn mặt từ thiện lão ông cười mây hạ xuống, trong tay bung một quyển Hải Thần giáo giáo lí, hướng trước hô ở áo bào trắng thanh niên.

"Này quyển sách, chính là đạo hữu roi?"

Nghĩ trước nghĩ sau, Lý Trường Thọ còn là dùng loại này đến gần phương pháp.

"Thư?"

Phía trước áo bào trắng thanh niên xoay người nhìn lại đây, Lý Trường Thọ cũng coi như 'Chính mắt' thấy được người này diện mạo.

Anh tuấn ... Có chút phổ thông, lại có một cổ khôn kẻ khí độ.

Nhất là cặp kia đôi mắt, giống như trải qua tang thương, bị hồng trần lịch lãm mài vô cùng sáng, coi như vốn là năng nhìn thấu thể gian hết thấy mê vọng.

Mấy danh thị vệ lập tức hướng trước, Lý Trường Thọ cũng đã là đứng ở mười trượng ở ngoài, bung phát trần làm cái đạo vái chào.

Bên này, kia áo xám lão giả làm đạo vái chào, thay này áo bào trắng thanh niên còn lễ.

Áo bào trắng thanh niên cười nói: "Ta chưa từng kiến quá này thư, như thế nào hội rớt này thư?"

Lý Trường Thọ: ...

Đả ách mê?

Hắn đòi trước chịu quá chín năm giáo dục bắt buộc, đòi này học nhiều như vậy Nhân Giáo kinh văn, việc này thật cũng tính nửa hành gia.

Lập tức, giấy đạo nhân ra về này lão ông cười nói:

"Đạo hữu như không thấy này thư, như thế nào hội biết, mình có hay không rớt này thư?"

Áo bào trắng thanh niên mỉm cười, tinh tế phẩm lai, những lời này chính là bí hiểm, ẩn ẩn có mệnh cách, mệnh số nói đến.

"Thiện, " áo bào trắng thanh niên vươn tay lai.

Lý Trường Thọ dùng tiên lực bao bọc, đem vật ấy cách không đưa đi qua; như thế, cũng đỡ phải kia mấy cái thị vệ hướng trước.

Cửa thành ngoài còn có không ít người đi đường khách qua đường, đều là phạm trần người.

Mà áo bào trắng thanh niên này đoàn người không biết dùng gì thần thông, quanh mình phạm nhân đều tựa hồ không thấy được bọn họ một nửa, ngẫu nhiên có người gửi lai tầm mắt, cũng sẽ cảm thấy chỗ đó như thường, rất nhanh liền nhìn về phía nơi khác.

Người sáng mắt không nói tiếng lóng, này thần thông, Lý Trường Thọ cũng muốn chinh nhất cái...

Áo bào trắng thanh niên tiếp nhận này bản 《Hải Thần giáo giáo lí · bìa cứng bản 》, nhìn kỹ vài tờ, tùy theo chậm rãi lật đầu, cười nói:

"Này thư, quả thật cùng ta có duyên.

Đạo hữu tới rồi đưa này thư, chính là nhận ra ta là người phương nào?"

Lý Trường Thọ trầm ngâm một tiếng, không nghĩ tới đối phương... Thế nhưng thật sự hảo loại này ách mê giọng.

Gửi nó sở hảo cũng là được.

Thế là, Lý Trường Thọ lại nói: "Tâm nhận biết, mắt bất nhận biết.

Đạo hữu vốn nên cư Cửu Trùng Thiên Khuyết, nhưng tại chỗ đó hiện thân, lưỡng trước cần phải là cho ta này hương khói giáo phái mà đến."

Kia áo bào trắng thanh niên nghe vậy nhú mày, lạnh nhạt nói:

"Người đã hiện thân tương kiến, chẳng lẽ có ý tìm nơi nương tựa?"

Như như thế, vì sao không phải chân thân đến đây, mà là lai này nhất người giấy."

Người giấy?

Kia mấy danh Thiên Tiên thị vệ thoáng thay đổi sắc mặt.

Lý Trường Thọ chính là đáy lòng thâm than, này vị không hô là Đạo Tổ đạo đồng, Thánh Nhân nhóm sư đệ, liếc mắt một cái liền nhìn thấu mình phân thân lai lịch.

Đương nhiên, cũng có khả năng là mặt sau kia áo xám lão giả theo như lời...

Lý Trường Thọ nói: "Thân bất do kỷ, Bệ Hạ bao dung."

—— nơi này, chính là nghĩ trực tiếp xác định đối phương thân phận.

"A?"

Áo bào trắng thanh niên ánh mắt nhất thời có chút nghiền ngẫm, hẩn mắt nhìn lân cận, nhân tiện nói: "Người ta tại chỗ đó chuyện phiếm có chút bất nhã, không bằng đi nhất diệu dụng."

Lập tức, kia áo xám lão giả từ trong tay áo cầm xuất một bộ họa quyển, chậm rãi mở ra, nó nội chính là một bộ sơn thủy đồ.

Này áo bào trắng thanh niên một bước bước ra, đã là biến mất tại sơn thủy đồ trước;

Lý Trường Thọ lược làm cân nhắc, kiểm tra rồi hạ giấy đạo nhân thân thượng tự bạo, tự thiêu cầm chế, cùng với bản thể thân thượng phòng suy diễn vật, bung phát trần phiêu hướng trước.

Tới gần sơn thủy đồ, Lý Trường Thọ liền cảm giác một cổ lôi kéo lực...

Trước mắt quang ảnh lưu chuyển, hoảng hốt giữa, đã là đến họa trung nơi.

Một chỗ sơn giữa nhàn trong đình, kia áo bào trắng thanh niên, cùng với lúc này vốn nên bên ngoài đang cầm họa quyển áo xám lão giả, tại chòi nghỉ mát trung ngồi xuống nhất lập.

Lý Trường Thọ đáy lòng cân nhắc, mình nên như thế nào khiến cho đối phương lòng hiếu kỳ, đồng thời cùng đối phương kết hạ thiện duyên, mà lại bất liên lụy xuất cái khác nhân quả...

Bay đến phụ cận, đã là có phương án suy tính.

Đánh trước mấy cái bí hiểm, thử xem hiệu quả lại nói...

...

Mấy cái thời thân sau, đêm dài người tĩnh thời.

Ba đạo lưu quang bay ra sơn thủy đồ, giấy đạo nhân biến thành hiền lành lão ông, hướng trước làm cái đạo vái chào, ngôn nói:

"Bản đạo bất đa đã quấy rầy đạo hữu hào hứng."

"Thỉnh, " áo bào trắng thanh niên làm cái thỉnh thủ thế, mắt trung biểu lộ một chút không tha, lại nói, "Mới ta theo như lời chuyện đó, còn thỉnh đạo hữu hảo hảo cân nhắc."

"Đạo hữu ứng đã biết ta khổ trung."

"Ai, " áo bào trắng thanh niên mắt trung tràn đầy cảm khái, đối trước mắt này người làm cái hời hợt đạo vái chào.

Lý Trường Thọ bình tĩnh đáp lễ, đạo vái chào tự nhiên là muốn càng sâu một ít, theo sau liền cáo lui rời khỏi, cười mây phiêu hướng cách đó không xa Hải Thần miếu.

Hắn mới vừa đi, này nhất hành mười người thân chu, kia luồng che lấp bọn họ hành tung hành tích tối nghĩa đạo vận, càng phát ra nồng đậm.

Áo bào trắng thanh niên ánh mắt nhìn chăm chú một trận, thở dài:

"Chưa từng nghĩ, biết ta tâm ý giả, đúng là nhất dã thần nhĩ!

Đông Mộc Công thấy người này như thế nào?"

"Thâm tàng bất lậu, tâm trí quá người, mà lại đối Thiên Địa đại thế vô cùng hiểu biết, phân tích lập luận sắc sảo."

Áo xám lão giả, cũng chính là 'Đông Mộc Công', tại sau thấp giọng nói, "Này vị đạo hữu hiến cho Bộ Hạ kia nhất mười hai điều gián ngôn, y lão thần sở kiến, quả thật chữ chữ châu ngọc."

"Không sai, phần lớn cùng ta đáy lòng suy nghĩ, không mưu mà hợp.

Có mấy cái gián ngôn, ta trước đây cũng không từng cân nhắc đến."

Áo bào trắng thanh niên tinh tế hiểu ra, này mấy cái thời thân bọn họ một phen dài đàm, nhượng hắn đều cảm giác được lợi phi thiên.

Nhưng lại cảm thấy, có rất nhiều địa phương bí hiểm, mình cũng thể hội không ra.

Vừa rồi câu kia 【không mưu mà hợp】, cũng chính là tiếp cận cái da mặt thôi.

Vô luận từ cái nào góc độ lai phán đoán, cái này Nam Hải thần giáo Giáo Chủ có chút lợi hại, thân ngoại hóa thân phương pháp, cũng phi bình thường khả tu hành...

Hồng Hoang trong thiên địa, thâm tàng bất lộ người, quả nhiên còn có không ít.

Niệm cập ở này, này áo bào trắng thanh niên thân nhiên nói:

"Như thế hiển đức sĩ, nếu có thể dài bạn ta tả hữu, Thiên Đình khốn, vạn năm khả giải rồi."

"Nhưng Bộ Hạ..."

Đông Mộc Công có chút muốn nói lại thôi, "Lão thần cẩn thận hiểu ra, người này đến cùng là cái gì thân phận, chúng ta hoàn toàn không năng đụng đến nửa điểm.

Chỉ biết hẳn là Nam Hải Hải Thần giáo Giáo Chủ, cùng Long tộc có chút quan hệ, cùng Vu tộc cũng có chút quan hệ.

Cái khác nhưng lại... Một mực đều không biết."

"Ta trước đây suy tính một phen, phát hiện Tiên Thiên chí bảo Thái Cực Đồ trấn áp hấn khí vận đạo vận, chắc là Nhân Giáo người."

Áo bào trắng thanh niên mỉm cười, "Này nhân thân phần không đơn giản, có sở kiêng dè cũng là không thể tránh được.

Hôm nay dùng hóa thân lai tương kiến, cần phải là muốn cùng ta kết hạ thiện duyên.

Long tộc, Vu tộc, Nhân Giáo... Cái này Hải Thần giáo, quả thật có điểm ý tứ.

Trở về đi, việc này thu hoạch đã là khá phong phú.

Hơi sau ái khanh người nhớ được với một phần tấu biểu, liền dĩ chiêu an Nam Châu chúng đã thần thượng thiên vi nội dung, rồi sau đó lại đem việc này dẫn tới Hải Thần giáo thượng.

Cái khác đã thần bất quá đại giáo thu gặt hương khói lưỡi dao, duy độc cái này Hải Thần giáo, quả thực không sai."

Đông Mộc Công khom người nói: "Lão thần tuân chỉ... Bộ Hạ, ngài chẳng lẽ là nghĩ, dùng ý chỉ bách hấn hiện thân?"

"Bất, ta sẽ không làm loại này thiện cận sự."

Áo bào trắng thanh niên lại cười nói:

"Hắn câu nói kia nói nhưng cũng không sai, người hiểu ta vị tất tương hợp, tương hợp giả vị tất biết ta.

Hắn như sau này lại có thể hiển thượng sách, vì ta xuất giải thích nghi hoặc, chớ nói Nam Hải Hải Thần vị, liền là tứ hải Hải Thần vị, ta liền cấp hắn nhất hóa thân, lại như thế nào?

Đông Mộc Công, hơi sau đợi ta hảo hảo suy tư một phen, người lại đến Nam Hải thần giáo cùng hắn tương kiến.

Ta này Thiên Đình thiếu người thiếu tiên, tối không thiếu, chính là Thiên Đạo công đức."

"Lão thần tuân mệnh."

...

Độ Tiên Môn, Phá Thiên Phong hạ lòng chảo độc thoải.

Lý Trường Thọ chậm rãi thở hắt ra, cảm giác mình nguyên thần thiếu chút nữa đều đi theo thổi ra lai.

Hôm nay này ngu có phải hay không... Thổi quá lớn rồi?

Minh vừa rồi, có gì nói nói lộ hết, hoặc là làm sao biểu đạt không rõ tích, sẽ khiến cho đối phương hiểu lầm chỗ?

Lý Trường Thọ cẩn thận cân nhắc, hết lần này đến lần khác tự tra.

Hôm nay, mình cũng không phải tất cả đều là lừa dối, cũng cầm xuất một ít hàng khô, đơn giản chính là như thế nào chinh đốn Thiên Đình nội ưu phiền, hoà dịu ngoại bộ áp lực kế sách.

Nguyên nhân năng đại khái suy diễn xuất Thiên Đình quật khởi con đường, Lý Trường Thọ tìm ra này chút kế sách cũng không khó, nói ra đệ tam điều thời, mặt sau kia chín điều, đều đã là tính trước kỹ càng.

Từ đối phương phản ứng lai xem, mình kết thiện duyên mục đích phải là giành được rồi, cũng vẫn chưa mưu đồ gì.

Việc này tối hoại ảnh hưởng là cái gì?

Lý Trường Thọ cẩn thận suy tư, đơn giản chính là mình bị Nhân Giáo cao thủ phát hiện, hắn âm thầm cấp Ngọc Đế bày mưu tính kế.

Nhưng Nhân Giáo bản thân lại là lực rất Thiên Đình, Thiên Đình lúc này chính là tại Thái Thanh Thánh Nhân bảo hộ hạ, hấn thân là Nhân Giáo đệ tử, vi Ngọc Đế bày mưu tính kế, cũng nói được đi qua.

Việc này chỗ tốt, liền thập phần đa ...

"Su huynh?"

Linh Nga đột nhiên ở bên nhỏ giọng hỏi, "Người làm sao vậy? Đầu đầy đồ mồ hôi."

Lý Trường Thọ mu bàn tay xoa xoa cái trán, nhưng phát hiện, mình lúc này bất tri bất giác, đã cả người mồ hôi lạnh.

Hấn cười nói: "Tu hành gặp một ít bình cảnh, vô sự, không cần lo lắng."

Linh Nga nháy mắt mấy cái, mắt trung tràn đầy thân thiết, nhưng cũng nhớ được ước pháp tam chương, vẫn chưa nói thêm cái gì.

Lý Trường Thọ bất động thanh sắc địa đem mồ hôi lạnh hóa roi, đáy lòng suy diễn, việc này đến tiếp sau khả năng mấy cái phát triển lộ tuyến.

Hốt hoảng, hồng não nhiệt hòa, lão tử tại thượng...

Hấn tựa hồ, bà này vị trẻ tuổi Ngọc Đế... Thật cấp lừa dối ở...

Phụ: 《gián ngôn mười hai sách》

PS: Cảm tạ tân minh chủ 'Mỗi ngày đại ma vương chủ' ủng hộ!

Nguyên nhân chính vẫn độ dài hữu hạn, đặc biệt phụ 'Gián ngôn mười hai sách', nguyên nhân là miễn phí riêng chương, cố không vào trước sau hành văn, chỉ để lại khảo cứu đảng nhất cái căn cứ.

Trước tam điều tổng kết vi 'Cần kiên nhẫn', vi Lý Trường Thọ suy nghĩ nói sau thời theo như lời, vô quá lớn ý nghĩa.

Sau chín sách vi:

【tôn Thánh Nhân, kính Đạo Môn, đấng Nhân Giáo】

Định ra vi Đạo Môn tam thánh lễ mừng, ứng nghĩ đến tổ chức Nhân Giáo Giáo Chủ lễ mừng quy mô lớn nhất, nắm chắc trụ chỗ ngôi này chỗ dựa vững chắc, này liên quan đến Thánh Nhân da mặt.

【cần miễn nội chính, phóng biên quyền, mạc tranh công】

Không thể đem quyền sở hữu bính đều nắm trì ở trong tay, cũng không nên đương biểu lộ ra mình đối Thiên Địa đại quyền đã tâm, đương cần cù Thiên Đình lúc này nâng quản hạt đến sự vụ, đem kia chút mình chường không không đến nơi quyền lực, phải phóng liên thả ra đi, sau này lại từ từ thu hồi.

【chế thiên quy, lập Thiên Phật, ngày mai lý】

Hoàn thiện Thiên Đình các loại thiên quy, làm tốt tùy thời dùng Thiên Đình thiên quy ước chù Tam Giới chuẩn bị.

【định thiện ác, vung nhân đạo, đẩy lễ giáo】

Phân chia thiện ác, dạy người hướng thiện, dĩ đến nay Thiên Địa nhân vật chính Nhân tộc là việc chính thể, tuyên dương đạo đức lễ nghi sự.

【lập ác phản, hiển thần tích, khởi uy danh】

Trước tạo nhất bộ phận Hồng Hoang ác thế lực, lại dĩ Thiên Đình danh nghĩa đem nó tru trừ, bước đầu tuyên dương Thiên Đình uy nghiêm; Lý Trường Thọ điên cuồng ám chỉ kia chút tại lực địa bên cạnh Yêu tộc, kia tuyệt đối là tốt nhất bia ngắm.

【chiêu hiển đức, thức phẩm tính, lược cân cước】

Tuyển hiển cử năng, không cần xem nó cân cước như thế nào, Thiên Đình có khí vận, có công đức, chỉ cần phẩm tính trung hậu lương thiện có mới có thể, đều khả trọng dụng.

【định thế tục, mộng Nhân Hoàng, tôn Thiên Đế】

Dùng báo mộng, hiển thánh hoặc là cái khác an bài, nhượng đương đại Nhân tộc thiên hạ cộng chủ, đồng thời tại thế tục xoát 'Thiên Đình' tồn tại cảm.

【vọng tứ hải, thu cự tộc, vận âm u】

Thu phục Long tộc, tăng cường Thiên Đình thực lực, kinh lược địa phủ, ảnh hưởng lực đạo luân hồi, do đó hoàn chỉnh quyền lực kết cấu.

【mạc tranh thánh, mượn dong sắc, ổn cầu an】

Này điều, lược.

...

Xem liếc mắt một cái thời gian, đã là bận rộn đến rạng sáng tam điểm;

Cấp độc giả lão gia nhóm để hỏi an, nhược nhược cầu phiêu cầu đặt.

-----oOo-----

Một trăm hai mươi tư chương tu đạo 'Thiên tài' Lam Linh Nga

"Ôi chao?

Cả đêm không thấy, tiểu Trường Thọ người như thế nào sắc mặt biến kém? Có phải hay không... Trộm làm chuyện xấu, bắt nạt chúng ta tiểu Linh Nga ?"

Sáng sớm thời gian, môn nội đại tỷ thí đệ nhị giai đoạn sắp bắt đầu;

Từ Cửu khiêng lang nha bổng nhẹ nhàng trở về, xem Lý Trường Thọ khuôn mặt thoảng có chút tiều tụy, 'Thân thiết' hỏi câu.

"Áp lực có điểm đại, dù sao lập tức bắt đầu chu thiên cải."

Lý Trường Thọ cười trả lời câu, đáy lòng cũng là thở dài.

Hắn... Dễ dàng ư hắn!

Vi tự thân, cũng vi sư phụ sư muội, đi Thiên Đình tránh né Phong Thần đại kiếp nạn...

Ngày hôm qua không thể không nắm chắc cơ duyên, dùng giấy đạo nhân đến rồi nhất tràng 'Ta cùng Ngọc Đế có cái thiện duyên' ;

Sau đó lại điên cuồng suy diễn, mình cấp xuất gián ngôn có phải hay không đối Nhân Giáo, đối Đạo Môn tai hại, tự thân bại lộ phong hiểm cao bao nhiêu, có thể hay không rước lấy Thánh Nhân, tam giáo cao thủ không mừng...

Mãi cho đến nửa canh giờ trước, Lý Trường Thọ mới nói phục mình;

Không cần lo lắng, mà lại xem hiệu quả về sau.

Cái này làm cho mình có chút tâm lực tiều tụy, sắc mặt có chút khó coi.

Kia chút Độ Tiên Môn Thiên Tiên, Kim Tiên, hoàn toàn không biết nhà mình có cái tiểu đệ tử, đã muốn trộm cùng Thiên Đình đáp thưởng tuyền...

Lý Trường Thọ đáy lòng hiểu được, chỉ cần nhất chủ động đi tính kế gì, tất nhiên hội dẫn phát các loại nhân quả;

Nhưng có một số việc, bất chủ động, khẳng định không có kết quả...

Tỷ như phi hỉ đương cha tính chất nở hoa kết quả.

Chợt nghe đương đương đương vài tiếng chung vang, ngọc đài lại từ chủ điện trước bay tới, hôm nay tân khách còn đa mây cái.

Lý Trường Thọ duy trì phong ngữ chú, chờ đợi môn nội đại tỷ thí? Chu thiên tranh bắt đầu.

Lúc này Lý Trường Thọ cùng Linh Nga trong tay ngọc giản, đánh số chưa biến, thắng tràng số đã muốn bị thanh linh.

Đôi kẻ tiếp đầu pháp, Lý Trường Thọ tự nhiên không có nhiều lăm lo lắng;

Nhưng ba trăm lục tiến một trăm lẻ tám, Linh Nga chính là lược cảm áp lực.

Nàng mặc dù tư chất xuất chúng, lại có sư huynh không ngừng khai tiêu tảo, còn được mấy kiện tiên bảo hộ thân, nhưng thủy chung 'Tu linh' kém cỏi.

Mặc dù, Lý Trường Thọ nhượng nàng không cần lo lắng thắng bại sự, nhưng trước đây sư huynh cấp nàng định ra nhất cái tiêu mục tiêu, Linh Nga đáy lòng đã có một chút chấp niệm.

Đại tỷ thí bắt đầu trước, Linh Nga đáy lòng do dự vài phần, thừa dịp 【Tiểu sư thúc khiêng lang nha bổng đi tuần sơn】 lỗ hổng, tại sư huynh bên tai nhỏ giọng nói câu:

"Sư huynh, ta có thể hay không... Giác ngộ đột phá một chút?"

Ngụ ý, là mượn giác ngộ cố, nhượng mình đa triển lộ một chút chân thật tu vi xuất lai.

Giác ngộ loại sự tình này, tự nhiên là khả ngộ mà không thể cầu.

—— tuy có ngoại tộc có thể thói quen tính ngẫu ngộ, nhưng không cụ bị phổ biến tính tham khảo giá trị.

Linh Nga tu đạo đến nay, tổng cộng chỉ có ba lượt giác ngộ, còn là tại Lý Trường Thọ chỉ điểm hạ.

Lý Trường Thọ lược làm suy tư, truyền thanh trả lời:

"Khả, nhưng cần chú ý chi tiết, phải làm liền làm được hữu mô hữu dạng."

Linh Nga nhất thời sắc mặt trịnh trọng địa gật đầu, bắt đầu suy nghĩ hơi sau giác ngộ chi tiết.

Theo sau, nàng nhắm mắt ngưng thần, làm bộ tiến vào ngộ đạo cảnh, âm thầm điều chỉnh 《 quy hơi thở bình khí bí quyết 》 đệ nhị bản, làm ra khí tức bất ổn tượng.

Phía trên, phó chương môn bắt đầu phát biểu trọng yếu nói chuyện;

Cố gắng một phen bị đào thải đệ tử, cô vũ tiến vào vòng tiếp theo đệ tử tiếp tục đấu xuất từ ta, thắng xuất phong thái, thuận theo tự nhiên, môn nội tượng thường đã muốn tại tới trên đường.

Phó chương môn nói xong sau, Độ Tiên Môn cố định 'Người điều khiển chương trình' cát trường lão đứng ra, tuyên bố đợt thứ hai tỷ thí bắt đầu, phía dưới lập tức có hai gã đệ tử trong tay ngọc giản sáng lên...

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, cái gọi là rút thăm, có thể hay không là có trường lão đang âm thầm, tùy tay điểm hướng hai chỉ ngọc giản?

Hắn âm thầm quan sát, rất nhanh liền phát hiện kỳ hoặc...

Thật là có hai cái Thái Thượng trường lão, mỗi lần các đệ tử trong tay ngọc giản sáng lên thời, bọn họ ngón tay đều sẽ nhẹ nhàng động một chút.

Lý Trường Thọ khoe miệng thoáng có chút run rẩy, hắn vốn tưởng rằng này ngọc giản là trọn vẹn thân kỳ pháp bảo, không nghĩ tới...

Quả nhiên, một ít ngày thường thoát nhìn cao lớn thượng đồ vật, nguyên lý khả năng thập phần đơn giản.

Lý Trường Thọ hôm nay xuất tràng so với sớm, đệ thập lục tràng đấu pháp chính là hắn cùng một vị đồng môn sư tỷ;

Đấu pháp tất cả quá trình rất lưu loát, song phương thể nghiệm tốt đẹp, vị kia sư tỷ tâm tâm niệm niệm Tiểu Quỳnh Phong lang nha bổng, đồng thời không có hiện thân;

Lý Trường Thọ phù trận cuối cùng thắng hiểm nhất chiêu, trong quá trình cũng chỉ là thi triển thổ độn né đối phương một kích, cũng rất mau từ trong đất chui xuất lai.

Thi thổ độn đi ngang qua người khác vấy đầy như vậy không phẩm sự, Lý Trường Thọ tự nhiên là sẽ không làm ...

Đặng Lý Trường Thọ cười mây trở lại mình vị trí, đã thấy Linh Nga chỉ là nhắm mắt ngưng thần, thân chu phiêu đằng một chút đạo vận...

'Sư muội hành động gần đây đại trưởng thôi.'

Lý Trường Thọ đáy lòng một trận vui mừng, nếu không nàng trước đây nói cho mình một tiếng, hắn đều cũng bị sư muội này dĩ giả dối đánh tráo hiệu quả đã lừa gạt đi.

Lý Trường Thọ cũng không đa quản, ngồi ở bờ đoàn thượng, lén lút hướng tới chéch phía sau không người nơi, sự trượt một chút.

'Sự muội thật sự, cũng dần dần trưởng thành a...'

Phía dưới đấu pháp tiếp tục tiến hành, ba trăm sáu mươi danh đệ tử muốn đánh chín luân, như thể thuận tiện hàng vị.

Giờ Tỵ canh ba, Linh Nga làn váy thượng ngang phóng ngọc giản nhẹ nhàng chấn hạ, nó thượng hào quang sáng ;

Linh Nga hồn nhiên chưa quyết, thân chu đạo vận vờn quanh, hai tay làm hoa lan trạng, xảy ra song tất thượng, kia trương mặt cười càng phát ra minh tươi đẹp.

Lý Trường Thọ thấy thế cười thầm...

'Tiểu sư muội này diễn kịch, thoáng có chút quá.'

Tùy theo, Lý Trường Thọ nhướng mày, phát hiện sự tình có chút không đúng, lập tức liền muốn tại Linh Nga thân chu bố trí một tầng kết giới.

Nhưng hắn còn chưa kịp có sở động tác, chợt nghe được kia ngọc giản truyền ra 'Cần nhẫn cần nhẫn' động tĩnh.

"Ân?"

Linh Nga chậm rãi trợn mắt, cặp kia đôi mắt trung một mảnh không minh, giống như không mây vô nguyệt, tối trong suốt sao trời một loại;

Nhưng không minh nội, còn có một chút mê vờng.

Lý Trường Thọ thấy thế đáy lòng thoáng nhẹ nhàng thờ ra.

Linh Nga là thật sự đột phá, thời khắc máu chốt bị quấy rầy, không tẩu hỏa nhập ma là tốt rồi...

Bất quá, tại loại này lan truyền tạp hoàn cảnh trung tìm kiếm tu vi đột phá, đương thật là có chút quá bất ổn thỏa.

Chợt nghe giữa sân truyền đến một tiếng chấp sự la lên:

"Tân chữ nhất nhị nhất!"

Phải người vào bàn đấu pháp!"

"Là!" Linh Nga vội vàng ứng tiếng, nắm ngọc giản liền đứng lên.

Nhưng nàng vừa mới khởi thân, thân chu khí tức bỗng nhiên như nước tịch một loại bắt đầu khởi động, nguyên nhân vừa mới đột phá, một cỗ luồng huyền diệu đạo vận khuếch tán mở ra!

Chỉ một thoáng, ngọc đài phía trên, quanh mình các nơi, từng đạo tiên thức, linh thức tham hưởng chỗ đó.

Linh Nga khuôn mặt nhỏ nhắn đầu tiên là nhất bạch, theo sau liền ý thức được vấn đề sở tại.

Quy hơi thở bình khí bí quyết, nguyên nhân mình vừa rồi đột phá cảnh giới, có một cái chớp mắt mất đi hiệu lực !

Phản Hư cảnh ngũ giai chân thật tu vi, liền như vậy bại lộ !

Này, này làm sao bây giờ?

Linh Nga kia trắng nõn thon dài cổ đều có chút cứng ngắc, nhược nhược địa quay đầu nhìn về phía nhà mình sư huynh, đã thấy mình sư huynh chính đây mặt tán thưởng địa nhìn mình...

Cùng chung quanh những người khác biểu tình giống nhau như đúc!

Này...

Hết, xong rồi...

...

Linh Nga giờ khắc này đều nhanh cấp khóc, trường thi đột phá loại này không hay ho sự, như thế nào liền hết lần này tới lần khác liền phát sinh ở tại trên người nàng!

"Sư muội! Người như thế nào một chút đột phá nhiều như vậy cảnh giới!"

Lý Trường Thọ tràn đầy khiếp sợ địa đạo câu, chung quanh các sư huynh, sư tỷ, cũng là phát ra một tiếng tiếng cảm khái.

"Một lần đột phá lục giai?"

"Đây là cái gì thần tiên tư chất? Chúng ta Độ Tiên Môn vừa muốn xuất nhất cái tu đạo kỳ tài ư?"

"Người so người đáng chết, đạo so đạo phải phế a."

Linh Nga nhịn không được một tay phù ngạch, phía dưới trong sân hai vị chấp sự, giờ phút này cũng bắt thúc dục, đồng dạng thoáng tán thưởng địa nhìn về phía chỗ đó.

Chính lúc này, chợt nghe Lý Trường Thọ đối nàng truyền thanh đạo câu: "Đừng khóc tang cái mặt, hiện tại biểu tình phải là mặt ngoài bình tĩnh, đáy lòng vui sướng, lại không nghĩ nhượng người nhìn ra người rất vui vẻ.

Không cần lo lắng, vi huynh khai sáng lắm.

Người trở về sau đó, cũng chính là Ôn Tự Kinh tam nghìn lục bách lần."

Linh Nga khoe miệng nhẹ nhàng run rẩy vài cái, nhưng đáy lòng chính là hạ xuống nhất tầng đá.

Sư huynh còn phản ứng mình là tốt rồi...

Nàng lập tức điều chỉnh mình biểu tình, nắm ngọc giản, đỉnh quanh mình kia từng đạo ánh mắt, cười mây hướng trước, khí tức còn thoáng có chút bất ổn định.

Này cũng không phải nguy trang, là thật sự khí tức bất ổn định.

Như nói việc này, tối không hay ho chắc là tràng hạ, Linh Nga trận này đấu pháp đối thủ, một vị Phản Hư cảnh tam giai nam đệ tử...

Linh Nga vội vã trở về, cùng mình sư huynh giải thích mình cũng không phải có ý, tiên bảo uy năng tề khai, rõ ràng lưu loát địa đem nam đệ tử đánh bay;

Lại uyển chuyển thi lễ, tiêu sái cười mây mà đi.

Giữa sân kia từng đạo ánh mắt, nhất thời cảm khái cùng tán thưởng càng hơn.

Nhưng mà, Linh Nga vừa mới chuyển thân liền phát hiện, mình bỏ đoàn cùng sư huynh vị trí, đã muốn khoảng cách... Thập hơn trượng xa.

Lý Trường Thọ truyền thanh nhập nàng trong tai:

"Ước pháp tam chương.

Kế tiếp thành thật điếm, phong thượng đá phiến mau không đủ người quét lau."

"A, " Linh Nga cho Lý Trường Thọ nhất cái ủy khuất ba ba nhãn thân, theo sau an vị tại mình bỏ đoàn thượng, âm thầm buồn rầu.

Trăm năm ngũ huynh kế, bị hủy bởi máy động phá!

Mình trước, như thế nào đã tới rồi cảm ngộ?

'Nhạn Nhi sư tỷ cùng nàng Kỳ Kỳ sư đệ' sự kiện sau, thật vất vả càng đến gần rồi sư huynh một chút, thế nhưng lại hủy ở lần này môn nội đại tỷ thí thượng!

Thiên lý ở đâu!

Làm sao bắt công!

Chính lúc này, Từ Cửu dẫn theo nhỏ máu lang nha bỗng vội vã bay tới, kinh thờ dãi:

"Tiểu Linh Nga! Ngươi tu vi như thế nào duy nhất đột phá nhiều như vậy!"

Một bên Lý Trường Thọ cũng là âm thâm kinh thán...

Này Tiểu sư thúc mỗi ngày cùng Linh Nga ngáy cùng một chỗ, nhưng lại thật sự không đi tra xét Linh Nga có hay không che dấu tu vi...

"Sư thúc ngươi đừng nói nữa, ta hiện tại... Áp lực rất lớn."

"Đột phá là chuyện tốt nha."

"Ta, ta..."

Linh Nga nhất thời có cực khổ ngôn, quay đầu ghé vào sư thúc trong lòng, ngực, đem trong lòng tất cả ủy khuất, hóa thành vài tiếng mơ hồ không rõ nức nở.

"Ta sợ... Sinh ra tâm ma..."

"Ngoan, chớ sợ chớ sợ, tâm ma loại này đồ vật, ngươi càng sợ càng dễ dàng xuất hiện."

Đột phá quá nhanh tuy rằng không phải chuyện tốt, nhưng ngươi này xem như thiên ban cho cơ duyên, không có việc gì không có việc gì."

Từ Cửu quay đầu tìm nửa vòng, cuối cùng tìm được rồi 'Xa xa' Lý Trường Thọ, nhất thời trừng mắt nhìn Lý Trường Thọ liếc mắt một cái.

Cái sau nhắm mắt ngưng thần, hoàn toàn chưa thấy, toàn lực né tránh ánh mắt nặng tai khu.

Đồng thời, Lý Trường Thọ thi triển phong ngữ chú, cũng nghe được một chút, đối Tiểu Quỳnh Phong bất tính quá tốt tin tức.

—— có Thái Thượng trưởng lão động thu đồ đệ ý niệm trong đầu, nghĩ chuyển thu Linh Nga làm đồ đệ.

Mất nhìn Linh Nga, Lý Trường Thọ tuy biết đạo, nhượng nàng đi theo tùy Thái Thượng trưởng lão tu hành là không sai lựa chọn, nhưng Linh Nga dù sao cũng là mình một tay nuôi lớn, đáy lòng tóm lại là có chút không tha.

Lại nói, Thái Thượng trưởng lão năng giáo nàng đồ vật, mình giáo bắt được ư?

Nếu là độ kiếp mà lại phi thăng trước, Lý Trường Thọ khẳng định hội cân nhắc suy tính, sẽ không ngăn cản việc này;

Nhưng hiện tại...

'Su muội biết mình sự nhiều lắm, còn là tại mình bên người tương đối ổn thỏa.'

Lý Trường Thọ rất nhanh liền quyết định chủ ý, trừ phi Linh Nga mình nguyện ý, nếu không liền là chương môn đến rồi, cũng là vô dụng.

Việc này tới thật cũng nhanh chóng.

Môn nội đại tỷ thí đệ thập tứ nhật, chu thiên đấu pháp quá đệ tứ luân, có hai vị nữ Chân Tiên, cùng một vị lão ẩu đến đây, tại Linh Nga bên cạnh bố trí một tầng kết giới, ôn vừa nói gì.

Lý Trường Thọ đầu mi ám nhãn, dẫn theo mình bò đoàn, từ xa xa đi rồi trở về, ngồi ở su muội bên cạnh người bán ngoài trượng lão vị trí.

Hừ...

Linh Nga quay đầu nhìn sư huynh, nhẹ nhàng trát hạ nhãn, hé miệng lộ ra một chút cười khê.

Không bao lâu, kia Thiên Tiên cảnh lão ẩu mặt lộ vẻ tiếc hận, đem nhất kiện phương khấn tiên bảo đưa cho Linh Nga.

Linh Nga nhưng lắc đầu cự tuyệt, khởi thân đối lão ẩu làm cái đạo vái chào.

Lý Trường Thọ kỳ thật năng nghe bọn hắn nói cái gì, nhưng lúc này vẫn chưa đa nghe, chỉ là nhắm mắt dưỡng thần.

Đúng dịp, đấu pháp cũng đến phiên hắn đăng tràng, Lý Trường Thọ sắc mặt như thường, đăng tràng, thoải mái thắng lợi;

Rồi trở về thời, cũng đã không thấy kia lão ẩu cùng hai gã nữ tiên, chỉ có Linh Nga ngồi ở kia, cười khanh khách nhìn mình.

"Sư huynh huynh ~ "

Lý Trường Thọ vẫn chưa nói cái gì, ngồi trở lại mình bò đoàn.

Linh Nga ngồi trở lại mình bò đoàn thượng, bắt động thanh sắc, không ngừng cọ xát, một chút na lại đây...

Nàng mắt thị phía trước, tiếng nhỏ như muỗi kêu địa đạo câu: "Su huynh, người vừa mới khăn trang đúng không?"

Lý Trường Thọ truyền thanh nói: "Ước pháp tam chương."

"Ta mình thêm tứ bách lần, tiếp cận cái chính, tứ nghìn lần... Su huynh người trước trả lời thôi, vừa rồi có phải hay không khăn trang."

Lý Trường Thọ đảo qua ống tay áo, hai tay ôm nguyên thủ nhất, truyền thanh trả lời: "Tứ nghìn linh năm mươi lần, trước đây còn thiếu năm mươi."

Linh Nga nhìn không được lật mắt tròn trắng, chính là vui rạo rục địa hé miệng cười, ở bên hừ vui cười nhỏ.

Không bao lâu, Tử Cửu vội vàng bay lại đây, nhỏ giọng vấn Linh Nga như thế nào cự tuyệt vị kia Thái Thượng trưởng lão.

"Hi hi, lừa các nàng nói..."

Nói nhỏ, như thế loại này.

"Khụ!"

Bên cạnh Lý Trường Thọ một hơi hơi thở nghịch tuôn, thiếu chút nữa nâng tay thay sự phụ thanh lý môn hộ.

Tử Cửu hoảng sợ địa đạo câu: "Thiệt hay giả?"

"Đều nói là gạt người, " Linh Nga phản thủ lôi kéo Tử Cửu, cười đến hoa chi run rẩy.

Linh Nga cười nói: "Tiểu Quỳnh Phong thượng nhân ít tự tại, còn có địa phương cùng sư thúc người mỗi ngày chơi đùa, mới không cần đi cái khác phong thượng."

Tử Cửu nhất thời cười mị nhãn, tại Linh Nga cùng Lý Trường Thọ trung gian ngồi xuống, lôi kéo Linh Nga một trận hiềm lạ.

Chân thật tình hình chính là...

Chốc lát trước, kết giới trung, Lam Linh Nga làm đạo vái chào thời, nhẹ giọng nói:

"Đệ tử bắt mộ trường sinh, không thương hư hoa, duy nguyện thường bạn nhất nhân thân chếch.

Như sư môn không đồng ý, Linh Nga tự thỉnh biếm lạc phạm trần, tâm tự không hối hận hận."

Cũng là ít nhiều Độ Tiên Môn năm này tháng nọ không thay đổi nề nếp gia đình;

Vị kìa Thái Thượng trưởng lão cùng hai vị Chân Tiên chấp sự, đôi này cảm động lây, có chút lý giải, vẫn chưa khó xử.

-----oO-----

Một trăm hai mươi lăm chương Độ Tiên Môn tất du cảnh điểm

'Giáo Chủ ca ca, bắt, Trường Thọ huynh, nguyên lai trước đây đôi ta có thủ hạ lưu tình.'

Tự Độ Tiên Môn môn nội đệ tử đại tỷ thí đệ nhất nhật, Tiểu Quỳnh Phong lang nha bỗng thanh danh thược khởi trận chiến ấy, Ngao Át đáy lòng, liền nổi lên loại này ý niệm trong đầu, mà lại càng không thể vẫn hồi.

Độ Tiên Môn đệ tử đại tỷ thí, hôm nay tiến hành đến đệ thập lục nhật, một trăm lẻ tám tiên ba mươi sáu vị đấu pháp sắp tiếp cận kết thúc.

Ngao Át chứng kiến Lý Trường Thọ hơn hai mươi lần xuất thủ, cẩn thận quan sát hạ, cũng phát hiện Lý Trường Thọ một ít 'Đặc dị' chỗ.

Hoặc là nói, thập phần ưu tú chỗ.

Đầu tiên chính là căn cơ vững chắc, Trường Thọ huynh pháp lực thập phần thuần hậu, đôi mặt so với hấn cảnh giới hơi cao một ít luyện khí sĩ thời, nơi nơi năng bằng vào tiêu hao pháp lực tương đối so với đa phù trận, cuối cùng hiểm lại hiểm thủ thắng.

Tiếp theo, liền là Trường Thọ huynh thổ độn phương pháp, cùng cái khác Độ Tiên Môn đệ tử thổ độn phương pháp một đôi so, càng hiển tinh diệu một ít...

Mặc dù Ngao Át không biết vì sao, nhưng xem mình Giáo Chủ ca ca nhập thổ thời, cái loại này thông thuận, cái loại này tự nhiên, tự thành một loại huyền diệu đạo vận.

Cảnh đẹp ý vui, khiến người thần phục!

Loại này mới xem như thổ độn phương pháp, mà cái khác dùng thổ độn Độ Tiên Môn đệ tử...

Chắc, đại khái cũng chính là cố định toàn thổ tiêu thuật.

Thiếu Trường Thọ huynh cái loại này hương vị.

'Trường Thọ huynh sở dĩ sẽ bị Nhân Giáo cao thủ tuyển vì công đức người đại lý, tất nhiên là có một ít, mình nhìn không tới lý do tại.'

Này hai nhật, Ngao Át đáy lòng cũng có chút bất đắc dĩ.

Độ Tiên Môn đại tỷ thí đã muốn tiếp cận kết thực, ngày mai cần phải chính là đại tỷ thí hạ màn, bọn họ này chút khách lạ rời khỏi ngày.

Ngao Át hội lựa chọn đi theo cùng nhau đến đây Độ Tiên Môn, chính là muốn tìm cơ hội, cùng Trường Thọ huynh giáp mặt tâm sự.

Hắn gần đây mặc dù tu hành thuận lợi, nhưng cái người cảm tình thượng, cũng gặp một chút suy sụp...

Đều là trẻ tuổi long, ai còn không có cái yêu hận trắc trở.

Lúc này Ngao Át nhưng cũng không biết, lần này Độ Tiên Môn nhất hành, còn có vô cơ hội, cùng Trường Thọ huynh tại kia bên hồ mao lư, ngồi mà nói suông, đầy tâm chuyện phiếm...

"Tiểu át?"

Phía trước truyền đến một tiếng la lên.

Ngao Át lập tức dừng lại xa tư, hướng trước bước ra hai bước, đứng ở tên kia khuôn mặt gầy gò đạo nhân phía sau, thấp giọng nói:

"Tần sư thúc, ta tại."

Cái gọi là tần sư thúc, là Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, tần hết.

Người này là Thánh Nhân thông thiên Giáo Chủ ký danh đệ tử, nhập Kim Ngao Đảo thời gian so với sớm, từng nghe Thánh Nhân giảng lời đi nhỏ, cũng vì huynh đệ lần lượt quá đảo, tại Kim Ngao Đảo chúng luyện khí sĩ trung thanh danh văn hoa.

Năm đó, Xiển Giáo mười hai Kim Tiên đi ra Ngọc Hư Cung, Hồng Hoang xuất đạo, nổi danh tam nghìn thế giới, bọn họ Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ không cam lòng yếu thế, cũng làm cái Thập Thiên Quân;

Tuy rằng thanh danh không sao, khí thế cũng yếu đi mấy cái cấp bậc, tu vi cũng có chút không thể so sánh với...

Nhưng bọn hắn Thập Thiên Quân, đến nay coi như là Tiệt Giáo bên trong, tương đối nổi danh mà lại thực lực không sai 'Đội' !

Tần hết, liền là Thập Thiên Quân bên trong đại ca.

Người này tu vi cao thâm, thiện đan đạo, tinh trận pháp, giao hữu thậm quảng, tại Tiệt Giáo bên trong cũng coi như khá có danh tiếng.

Tần hết lần này đến đây Độ Tiên Môn, cũng là vi cùng Nhân Giáo đạo thừa thân thiện hữu hảo, cho thấy bọn họ Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, trước đây cũng không phải có ý nhằm vào.

【nên như thế nào biểu đạt bọn họ Kim Ngao Đảo thiện ý?】

Tần hết chuẩn bị vài phần lễ vật, hơi sau thưởng tặng cho Độ Tiên Môn trước tam giáp đệ tử;

Nhưng chỉ là loại này, tần hết cảm thấy còn có chút bất túc.

Có, tần hết tại trước kêu một tiếng Ngao Át, ôn tiếng nói:

"Môn nội đại tỷ thí cũng mau đã xong, ngươi cùng hạm chỉ không phải nói, tại chỗ đó có chút bần tốt?"

Đi tìm người kia vài vị bạn tốt lại đây đi, ta tặng bọn họ một ít đan dược.

Miễn cho nhượng người ta nói chúng ta Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ cấp bậc lễ nghĩa bất túc."

Ngao Át nghe vậy lộ ra một chút mỉm cười, ngôn nói: "Su thúc ngài chờ chút, ta đi hỏi qua bọn họ Độ Tiên Môn chấp sự, lại dẫn bọn hắn đi lên..."

Hạm chỉ, người muốn cùng nhau ư?"

Một bên ngồi ở ghế thiếu nữ hạm chỉ quay đầu nhìn lại đây, nhẹ nhàng vuốt cằm, cười ứng tiếng.

Ngao Át vốn định cùng nhau cười mây, nhưng hạm chỉ chính là hơi hơi lui về phía sau nửa bước, ý bảo Ngao Át đi trước cười mây, nàng ở một bên đi theo.

Ngao Át ánh mắt toát ra một chút âm đạm, cùng hạm chỉ một trước một sau bay ra ngọc đài.

Tần hết giảng này chút xem tại nhãn trung, nhưng chỉ là mỉm cười lắc đầu, vẫn chưa nói thêm cái gì...

Trẻ tuổi đệ tử, chính là hỉ hoan làm này chút vô dụng phong nguyệt.

Rất thuận lợi, Ngao Át cùng hạm chỉ được Độ Tiên Môn trưởng lão đáp ứng, do tiếp đãi quá Ngao Át môn nội chấp sự Tửu Ô cùng đi, cùng nhau bay đi lòng chảo dốc thoải, tìm được Lý Trường Thọ.

Ngao Át mở miệng liền là một câu:

"Trường Thọ huynh, nhà của ta tần sư thúc muốn gặp ngươi!"

Lý Trường Thọ mỉm cười.

Nếu không một mạch dùng phong ngữ chú bị động giám sát các nơi, biết vị kia Kim Ngao Đảo Kim Tiên là muốn cấp điểm ban cho; Ngao Át đột nhiên lai như vậy một câu, hẳn thật đúng là nghĩ đến mình làm sao bại lộ .

Tùy theo, Lý Trường Thọ liền có chút vô lực phi nhỏ.

Nguyên nhân Linh Nga đột nhiên đột phá, chân thật tu vi không cẩn thận chạy quang, bọn họ Tiểu Quỳnh Phong hai người tổ, đã muốn rước lấy không ít chú ý;

Thật vất vả hiện tại 'Nhiệt độ' hơi lui, Ngao Át cùng hạm chỉ lại đây tham dự một cuộc...

Các nơi đồng môn kia tò mò ánh mắt, mấy ngày nay sẽ không dừng lại quá!

Lúc này đảo cũng không phải để ý này chút việc nhỏ thời cơ.

Lý Trường Thọ trầm ngâm hai tiếng, có ý hỏi: "Át huynh cũng biết, quý sư thúc trương triệu, bởi vì chuyện gì?"

"Cái này..."

Ngao Át trầm ngâm hai tiếng, nói chỉ là nghĩ cấp chút ban cho;

Lý Trường Thọ tìm cái coi như ổn thỏa lấy cứ tuyệt đi về phía trước, tùy theo liền nhìn về phía một bên, hai mặt thiện lương đơn thuần Tiểu sư thúc cùng Tiểu sư muội...

Chốc lát;

Tại Tửu Ô cùng đi hạ, hạm chỉ mang theo Linh Nga, Tửu Cửu hai người đến đây lĩnh thưởng, một bên Tửu Ô biểu tình dễ thấy xấu hổ.

Trường Thọ sư điệt cũng không biết làm sao vậy, nhãn hiệu lâu đời Kim Tiên ban cho đều không quan tâm...

Tần hết mặt lộ vẻ hiền lành tươi cười, cầm mấy bình tiên đan tặng cho Linh Nga cùng Tửu Cửu, đồng thời ôn tiếng cố gắng hai câu, biểu đạt bọn họ Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ hữu hảo cùng hiền lành.

Tam giáo một nhà thân, tam hữu cười Côn Lôn.

Linh Nga cùng Tử Cửu nhất tề hành lễ nói lời cảm tạ, đôi mặt cường giả thò, Tử Cửu cũng quy củ rất nhiều.

Theo sau tần hết mỉm cười gật đầu, một bên Tử Ô lập tức hiểu ý, hướng trước cáo lui, mang hai người cùng nhau rời khỏi.

"Hạ chỉ, Ngao Át vì sao chưa về lai?"

Nghe tần hết như thế nhất vấn, hạ chỉ vội nói:

"Hồi bẩm sư thúc tổ, Ngao Át sư thúc đang cùng hấn bạn tốt Lý Trường Thọ trò chuyện với nhau, hơi sau liền trở về;

Lý Trường Thọ hôm nay còn chưa đăng tràng, sợ đến đây lĩnh thưởng chậm trễ đấu pháp.

Cổ, vẫn chưa cùng nhau đi lên."

Tần hết chậm rãi gật đầu, tiên thức đảo qua, nhìn đến phía dưới đang theo nhất danh Nhân Giáo đệ tử trò chuyện với nhau Ngao Át, cũng vẫn chưa đa xem.

Đôi tần hết mà nói, này vốn chính là việc nhỏ nhất kiện.

Nhưng đáy lòng cái này ý niệm trong đầu vừa, tần hết lại nghĩ tới một chuyện, quay đầu nhìn về phía mặt sau nhập tọa hạ chỉ, cười nói:

"Ta nghe người ta nói khởi, lần trước tiểu ất tại này Độ Tiên Môn cùng người đấu pháp luận bàn ăn méo, kia người là ai?"

Hạ chỉ nhẹ giọng nói: "Chính là này vị Lý Trường Thọ."

"A?" Tần hết đạo, "Bọn họ hai cái, chẳng lẽ không hòa thuận?"

"Ân, quả thật là loại này, " hạ chỉ cũng lộ ra một chút mỉm cười, "Đệ tử luôn nghe Ngao Át sư thúc nhắc tới hấn Trường Thọ huynh như thế nào như thế nào.

Nói lên này vị Trường Thọ huynh nha, cũng là cái bản lĩnh không sai người, mặc dù thượng chưa thành tiên, nhưng hấn bố trí loại kia liên hoàn tiểu trận, sư phụ ta vào đều bị vây khốn lý..."

Lời nói một chút, hạ chỉ nhất thời sắc mặt có chút âm đạm.

Tự nhiên là nghĩ tới nàng kia số khổ 'Tiên sư', cũng không biết, 'Tiên sư' hiện đến nay ở đâu cái hoang sơn dã lĩnh con báo hang ổ, vì chắc bụng bôn ba...

Tần hết trần an hạm chỉ hai câu, theo sau liền là lược làm trầm ngâm, mắt trung nhưng thật ra đến rồi hào hứng.

【thượng chưa thành tiên, bố trí trận pháp, liền khả vẫy khôn Thiên Tiên?】

Này vị tân thiên quân, cũng là nghĩ đến gì thì làm cái đó tính tình.

Hắn khởi thân đi hướng một bên, đối Độ Tiên Môn một vị Thiên Tiên cảnh trưởng lão nói vài câu;

Này vị trưởng lão lập tức đi bẩm báo chương môn việc này, không lo đạo nhân tự nhiên đáp ứng, đồng thời làm một chút an bài.

Nhưng tần hết mới vừa có động tác, đã muốn tại chỗ đó nhàm chán nửa tháng Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, cũng nhao nhao khởi thân, biểu thị cùng đi Tiểu Quỳnh Phong quan sát quan sát.

Mà nghe nói bọn họ Độ Tiên Môn còn có loại này 'Diệu địa', Nhân Giáo mấy nhà đạo thừa cao thủ, cũng nhao nhao biểu hiện ra một chút hứng thú.

Thế là...

Tại hạ mặt đang theo Ngao Ất nói thi từ ca phú, nhân sinh triết học, toàn bộ hành trình dùng phong ngữ chú giam nghe được việc này Lý Trường Thọ, đáy lòng một trận run rẩy.

Hôm nay này một cửa, hẳn phỏng chừng, là tránh không khỏi đi.

Này vị thật đại danh đỉnh đỉnh Thập Thiên Quân, chẳng lẽ cũng Hữu Độc còn là như thế nào! ?

Thân là Hồng Hoang nhãn hiệu lâu đời Kim Tiên, như thế nào hôm nay cùng hẳn một tiểu đệ tử so với hăng hái ?

Chẳng lẽ, là có gì tính kế?

Lý Trường Thọ tâm niệm nhanh quay ngược trở lại, Tử Ô tại không trung vô cùng lo lắng địa vọt lại đây;

Ngọc đài bên cạnh, tại không lo chương môn tự mình tiếp khách hạ, hơn mười đạo nhân ảnh cười mây, hướng tới Tiểu Quỳnh Phong phương hướng chậm rãi mà đi.

Lòng chào dốc thoải thượng, Tử Ô nhất bả bắt lấy Lý Trường Thọ cánh tay, hô câu:

"Không kịp đa giải thích rồi, mau theo ta đi, một đám tiên bối cao nhân hướng về phía ngươi kia Liên Hoàn Trận đi!"

Lý Trường Thọ lộ ra nhất trương khiếp sợ mặt, đáy lòng cũng là một trận phạm nói thầm.

Minh hợp lại đại trận nếu bởi vậy bại lộ rồi, kia hẳn cùng Thập Thiên Quân nhân quả, cũng không tính kết hạ.

"Sư bá, ta này còn có đấu pháp..."

Thập đạo nhân vội la lên: "Mặt sau hai tròng tính ngươi thắng, đợi lát nữa ứng phó rồi bên kia, trở về bổ khuyết thêm là được!"

Kia chính là vài vị Kim Tiên, một đám Thiên Tiên!

Nói không chừng ngươi lần này liền nổi danh lập vạn !"

Lý Trường Thọ: ...

Nhân Giáo chuyên thuộc lời thô tục.

...

Cùng lúc đó, Trung Thần Châu phía trên, Cửu Trùng Thiên Khuyết.

Nguyệt Lão điện trước, hai chỉ đồng tử thành thành thật thật địa ngồi ở kia, lại dựng lên hai chỉ tấm ván gỗ.

Bên trái tấm ván gỗ thượng viết:

【 Thiên Đạo bảo hộ chỗ đó 】

Phía bên phải tấm ván gỗ thượng viết:

【 tham gia hướng sẽ đi 】

Thiên Đình lại đến mười năm một lần Lãng Tiêu bảo điện hướng hội ngày, tất cả con đường tiên thần tề tụ thứ tám nặng cung điện trên trời trung ương Lãng Tiêu bảo điện.

Thiên Đình bản thân chính là nhất kiện công đức pháp bảo, Lãng Tiêu bảo điện liền là cái này pháp bảo hạt nhân, càng là vài vị Thánh Nhân liên thủ luyện chế mà thành.

Nhưng mà, chỗ đó hạng xanh vàng rực rỡ, hạng uy nghiêm đại khí, tọa ở trong điện trên đài cao vị kia Tam Giới chúa tể, lúc này hoàn cảnh liền có bao nhiêu xấu hổ cùng bất đắc dĩ.

Vô hấn, trên danh nghĩa Tam Giới đứng đầu, hiện tại chỉ là Đạo Môn một vị Tiểu sư thúc, ở trong này làm một lần bộ dáng.

Khiến bất truyền năm châu, pháp bất thông tứ hải;

Tam nghìn đại thế tất cả đều chỉ nghe lục thánh danh, rất ít có người chú ý cái này không hề tồn tại cảm tâm Thiên Đình.

Thậm chí, ngồi ở địa vị cao thượng cái kia thanh niên khuôn mặt, thân áo bào trắng Ngọc Hoàng đại đế, cũng là thường xuyên tự giễu, mình còn không bằng trở về cấp Đạo Tổ lão gia xô chung...

Hôm nay hướng hội, chúng tiên tối dựa trước tọa ý là không, đó là vị Thái Thượng Lão Quân sở lưu vị trí, nhưng một loại không có gì đại sự, này vị Thánh Nhân thiện thi hóa thân, cũng sẽ không hiện thân.

Trừ này ở ngoài, mặc dù Thiên Đình chính thần vị phần lớn ghé trống, nhưng tất cả con đường tiên thân đều là suốt nhất tề đứng thành tứ nhóm.

Thiên Đình da mặt còn là phải phải chú ý.

Nguyệt Lão thân là chương quản nhân duyên chính thân, mặc dù tu vi so với thấp, nhưng đứng hơi chút dựa trước.

Chỉ là, này vị lão quan từ không dễ dàng mở miệng, chỉ là ở bên nghe.

Hôm nay Nguyệt Lão cũng như thế trước loại kia, cúi đầu nghe các vị văn thần võ tướng bẩm báo một ít lông gà vớ tỏi việc nhỏ.

Thiên Đình hiện đến nay chính lệnh không thể truyền lại Tam Giới, cũng liền đại biểu cho, bọn họ kỳ thật không bao nhiêu sự làm, phối hợp hạ này vị 'Dốc sức trị vì' Bệ Hạ, diễn nhất tràng 'Cúc cung tận tụy' tuồng.

Nhưng ngại vàng thượng vị kia Bệ Hạ, nhưng rõ ràng chưa đủ ở này.

"Các vị ái khanh."

Áo bào trắng thanh niên hai mắt vi thù, nhìn trước mặt ngọc giản, lạnh nhạt mở miệng, thanh âm tại này đại điện bên trong qua lại lưu chuyển.

"Đông Mộc Công lời nói, đến nay ngũ bộ châu nơi, loạn lập thân miếu, tể tự đã thân, phi thiên chính số."

Nhiên, ta Thiên Đình đến nay binh mã Không Hư, không thể khinh thảo .

Nhưng dĩ chính thần vị chiêu nạp này chút đã thần nhập Thiên Đình, ta lại cảm thấy có chút không ổn, việc này không khỏi quá yếu ta Thiên Đình uy nghiêm.

Các vị ái khanh, khả có gì thượng sách?"

-----oOo-----

**Một trăm hai mươi lục chương học được rồi, học được 【thêm càng cầu phiêu
】**

【 lạc đường ? 】【

Kẹt kẹt, kẹt kẹt...

Mộc bài nhẹ nhàng chớp lên, gió nhẹ nhẹ nhàng xuy phát;

Một đám khuôn mặt thanh kỳ, tiên phong đạo cốt các tiên nhân, đứng ở kia lão đảo mộc bài trước, không khí... Thoáng có chút xấu hổ.

Bọn họ tự nhiên đều chưa dùng tiên lực mạnh mẽ thổi tán chỗ đó khôn trận, đều là muốn da mặt nhân vật, sao có thể làm loại này mất mặt sự.

Cũng không biết ai trước nở nụ cười tiếng, chúng cao nhân tất cả đều chấp hai tay sau lưng, tại kia một trận định liệu trước cười to.

Trận pháp ngoài, Lý Trường Thọ, Ngao Ất, Tửu Ô đang từ cao đến thấp một chữ hàng khai, thành thành thật thật đứng, Ngao Ất khéo miệng mang theo vài phần mỉm cười.

Chợt nghe được, trong trận truyền đến Kim Ngao Đảo tàn hết tàn thiên quân tiếng nói:

"Chỗ đó bố trí, thật cũng xung được với là nhất cái diệu chữ.

Mượn trận cơ tương thông phương pháp, chuyên các loại gần trận thế, nhất hoàn bộ nhất hoàn, một trận tiếp một trận, duy nhất phá giải phương pháp, liền là mạnh mẽ đem chỗ đó khôn trận thổi tán...

Không nói đến, nguyên nhân bố trí chỗ đó người tu vi không cao, trận cơ uy lực bất túc, đại trận dễ dàng bị thổi tán.

Nếu là bản đạo luyện chế loại này trận cơ, dùng này pháp bố trí, sợ là Kim Tiên cũng khả vây được.

Diệu, quả thật là diệu, ha ha ha ha!"

Ngoài trận Lý Trường Thọ nghe nói lời ấy, đáy lòng nhưng thật ra không hề gợn sóng.

Đường đường Kim Tiên đại lão, Tiết Giáo nhãn hiệu lâu đời Kim Tiên, nếu là liên điểm ấy bố trí đều nhìn không thấu, kia mới quả thật khôi hài .

Đồng dạng, Lý Trường Thọ cũng hoàn toàn không bị kích lệ sau đó vui sướng cảm, nhưng thật ra có chút may mắn.

May mắn mình 《 quy bí quyết 》, vừa rồi khiêng quá Kim Tiên cảnh ánh mắt...

Nếu là từ điểm này lai xem, hôm nay sự cũng cũng không phải không có lợi.

—— này nghiệm chứng rồi, hãn năm mới liền định ra , che dấu tự thân khí tức con đường, đồng thời không có đi sai.

Nếu kế tiếp, mình tránh không khỏi tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội, cửa này pháp quyết thượng cải tiến công tác, cũng khả dùng ít sức rất nhiều.

Hơi làm cảm ứng, phát hiện một đám lão thần tiên tại trong trận chậm rãi đi lại, không ngừng lời bình, trao đổi trận pháp đạo, một đám còn đều là ẩn có đoạt được bộ dáng...

Năng nhìn ra gì? Có thể được gì?

Này thuộc về, chính là Chân Tiên tiêu chuẩn mê trận khôn trận.

Ân?

Lý Trường Thọ đột nhiên linh quang chợt lóe, đáy lòng xẹt qua một đạo tiểu tia chớp, quay đầu nhìn Tử Ô, hai mắt đột nhiên trợn tròn.

Tử Ô sư bá sợ run cả người, "Trường Thọ ngươi xem ta làm chi? Sao được nhãn thần như thế dọa người?"

"Vô sự, vô sự."

Lý Trường Thọ lập tức thu liễm biểu tình, đáy lòng chính là nổi lên ngạt trời cuộn sóng.

Thiếu chút nữa đã quên, này Thập Thiên Quân cũng là sau này Phong Thần bảng thượng nổi danh nhân vật!

Thập Thiên Quân lợi hại nhất, chính là một tay Thập Tuyệt Trận!

Tương lai Phong Thần đại chiến trung, Thập Thiên Quân xem như trung kỳ so với sớm vào bàn Tiệt Giáo nhân vật trọng yếu, bày ra Thập Tuyệt Trận, cũng giết một ít Xiển Giáo nhất phương vật hi sinh, sau bị Xiển Giáo nhất phương cố sức phá ròi.

Đồng dạng, đúng là nguyên nhân Thập Thiên Quân liên tiếp chiến bại, Thập Tuyệt Trận liên tiếp bị phá, mới dẫn Triệu Công Minh cái này ngoại môn đại đệ tử, đem Phong Thần đại chiến đẩy ra 'Cao trào'.

Này chút bản đều không có quan hệ gì với Lý Trường Thọ...

Nhưng này nếu là...

Nếu là...

Nếu là tâu thiên quân bởi vì mình bố trí này chút tiểu đồ chơi trận pháp, đã bị nhất bỏ bỏ dẫn dắt, đưa bọn họ kia thập tuyệt đại trận thắng cái bản cũ, làm thành Liên Hoàn Trận, Phong Thần đại kiếp nạn thời điểm, thật sự phóng đảo mấy cái Xiển Giáo mười hai Kim Tiên!

Kia...

Cùng hẳn cái này Nhân Giáo đệ tử, phải, khả năng, đại khái, không có gì nhân quả quan hệ...

Đi?

Lý Trường Thọ nhin không được một tay phù ngách.

Đột nhiên rất muốn hiện tại liền mang thượng sư phụ sư muội, tìm cái cơ hội luôn đi Thiên Đình, hô một câu: 'Nam Hải Hải Thần nay lai tìm nơi nương tựa!'

Không đúng, thật muốn chọc giận Thánh Nhân, Ngọc Đế cũng hộ không được mình, chỉ có thể ôm chặt nhà mình Thái Thanh Thánh Nhân bấp đùi...

Này, quả thật xem như tai bay vạ gió.

Lý Trường Thọ đang lo lắng, chợt nghe chuông môn không lo đạo nhân nhất sợi trung khí bất tức truyền âm lọt vào tai:

"Trường Thọ a, khụ khụ... Dem đại trận giải đi..."

Lý Trường Thọ vội vàng vững chắc tâm tình, đem trận pháp giải roi.

Một đám lão thân tiên từng người cười lớn, từ trận pháp trung đi ra.

Hoàn hảo, bọn họ vẫn chưa kể lại tra xét chỗ đó, chỉ là đơn giản đi dạo đi dạo, không phát hiện tầng ngoài hạ kia chút vẫn chưa mở ra trận cơ.

Độ Tiên Môn chương môn không lo đạo nhân đi tuốt đằng trước phương, chỉ vào Lý Trường Thọ, ôn tiếng cười nói:

"Nơi này tiểu trận pháp, chính là cái này tiểu đệ tử bố trí ."

Ngao Át cùng Tửu Ô lập tức hướng tới hai bên thối lui, đem Lý Trường Thọ chợt hiện xuất lai, nhất người một con rồng nhưng thật ra có chút ăn ý.

Nhất thời, đạo đạo ánh mắt hội tụ mà đến.

Lý Trường Thọ thân thể căng thẳng, thoáng khom người, cái trán hơi hơi kiến hãn, sắc mặt vừa đúng có chút khẩn trương, trong cơ thể tiên lực như cục diện đáng buồn, bất chước xuất về đạo cảnh pháp lực cũng tại lược mau vận chuyển...

Hoàn hảo, đạo đạo ánh mắt dần dần na khai, vẫn chưa nhìn ra gì.

Chợt nghe một trận khen tiếng động, cái này nói Nhân Giáo đạo thừa quả nhiên không giống bình thường, danh sư xuất cao đồ;

Cái kia nói người này sau này tất thành châu báu, vạn năm sau, trận pháp đạo lại khả đa nhất lương tài...

Quy bí quyết chống đỡ quá đệ nhị sóng Kim Tiên đại lão chăm chú nhìn, nhưng Lý Trường Thọ lúc này, nhưng như thế nào cũng vui vẻ không đứng dậy.

Thật muốn bởi vì hôm nay sự, sửa đổi sau này Phong Thần đại chiến hướng đi, kia chính là thiên đại nhân quả!

Thánh Nhân nếu là suy tính, mình trốn đều chưa địa phương trốn!

Hết lần này tới lần khác...

Nghe tần thiên quân cười nói:

"Không lo chương môn, bản đạo muốn dùng mấy thứ bảo vật, đòi lấy chỗ đó Liên Hoàn Trận bố trí phương pháp, cầm lại đi theo ta vài vị huynh muội thường thức thường thức, chẳng biết có được không?"

Phủ! Khẳng định muốn phủ!

Nói mau này là Nhân Giáo bất truyền bí mật a chương môn lão đại!

Lý Trường Thọ đáylòng lớn tiếng kêu gọi;

Đáng tiếc, Không Hư chương môn Quý Vô Ưu cũng không thể nghe được Lý Trường Thọ tiếng lòng, đại vung tay lên, "Mặc nói cái gì bảo vật, một chút xử lý trận cơ tiểu biện pháp.

Trường Thọ a."

Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ chân chờ, thấp giọng nói: "Đệ tử tại..."

Từ Ô còn đạo Lý Trường Thọ bị dọa đến rồi, có chút giáo trình khí địa đứng dậy, đạo câu: "Hồi bẩm chương môn, Trường Thọ sớm đã đem trận cơ liên hệ phương pháp, hiến cho môn nội."

"A?" Quý Vô Ưu nhất thời cười mỉa, xem Lý Trường Thọ càng phát ra thuận mắt, thậm chí đều động thu đồ đệ ý niệm trong đầu, "Hơi sau mang tới, tặng cho Tàn tiền bối!"

Từ Ô vội vàng chắc là.

Tàn hết cười nói: "Này tóm lại không thể lấy không chỗ tốt, bằng không ta này đạo tâm khó khăn an."

Nói trung, tàn hết tại trong tay áo lấy ra nhất chỉ bạch ngọc địch, này sáo ngọc cả vật thể uẩn quang, nó thượng linh quang lóe ra, lại có nhất từng đợt từng đợt thanh quang vòn quanh nó thượng.

Chính là nhất kiện phẩm tương, linh tính tất cả đều thượng giai linh bảo.

Thậm chí, năng miễn cưỡng đạt đến 'Hậu Thiên linh bảo' cánh cửa!

Tàn hết đem bạch ngọc địch đưa cho Quý Vô Ưu, cười nói: "Không lo chương môn chớ có chối từ, bằng không bản đạo đã có thể trong lòng bất thống khoái ."

Quý Vô Ưu mỉm cười đem bạch ngọc địch nhận lấy, dùng tiên lực bao bọc, tùy tay đưa đến Lý Trường Thọ trước mặt, ngôn nói:

"Còn không tạ ơn Tàn tiền bối ban thưởng bảo?"

Lý Trường Thọ hai tay đem bạch ngọc địch bồng trụ, thấp giọng nói: "Tạ ơn tiền bối ban thưởng bảo."

Lại nghe chương môn cười nói: "Tiểu ngũ a, ngươi hiện tại phải đi lấy luyện chế liên hệ trận cơ phương pháp, lại cấp Trường Thọ cầm ba trăm thời đại cung, xem như môn nội đối hấn ngợi khen."

Sau này môn nội trận pháp thuật, tùy Trường Thọ lấy dùng, như Trường Thọ thiếu luyện trận bảo tài, khả nhượng Bách Phạm Điện nhiều hơn phân phối."

Từ Ô sắc mặt vui vẻ, lập tức lĩnh mệnh, cười mây hương tới Phá Thiên Phong vôi vàng bay đi.

Lý Trường Thọ cũng chỉ có thể ức chế trụ đáy lòng bất đắc dĩ, đối chương môn hành lễ nói lời cảm tạ.

Tóm lại, cũng là được một chút chỗ tốt.

Quý Vô Ưu hiển lộ hạ mình thân là Đệ Tiên Môn chương môn, đối có mới đệ tử coi trọng cùng bồi dưỡng, liền mang theo các vị lão thần tiên cười mây trở về ngọc đài, tiếp tục xem lễ.

Kia tàn hết tàn thiên quân cũng là cảm thấy thu hoạch mười phần, trước khi đi còn cố ý nhìn vài lần Lý Trường Thọ, đem Lý Trường Thọ khí tức hòa bột dung nhớ kỹ.

Hồi ngọc đài trên đường, này vị Thập Thiên Quân lão đại ca, đã muốn bắt đầu thường thường nhủu mà; tựa hồ chính dưới đáy lòng suy diễn, nên như thế nào cải tiến mình huynh muội mười người Thập Tuyệt Trận...

Lý Trường Thọ nhìn theo này chút đại lão nhóm rời đi, đợi bọn hấn đi rồi, chính là nhịn không được xoa nhẹ đầu mi;

Ngao Át ở bên cười nói: "Trường Thọ huynh có biết tấu địch? Không bằng thôi một khúc?"

Lý Trường Thọ kéo cái khó coi tươi cười, mắt nhìn mình đại trận, đem khốn trận mê trận lại mở ra.

Đáy lòng, chính là nhịn không được nổi lên loại này hình ảnh:

【âm u dưới bầu trời cát vàng từng trận, hai chi đại quân tại đại địa cùng không trung giăng co, chim bay cá nhảy, kỳ nhân dị sĩ các nơi trải rộng.

Bỗng nhiên nhất phương đại quân cấp tốc triệt thoái phía sau, trong thiên địa xuất hiện thập chỉ thật lớn vòng xoáy, này chút vòng xoáy cho nhau cấu kết, nó nội sát khí lăng liệt, hung thần từng trận.

Chín nam nhất nữ tại này vòng xoáy bên trong hiện ra thân lai, nhất tề hô to một tiếng:

'Xiển Giáo tiên, có dám nhập ta thập tuyệt liên hoàn cùng sát đại trận!' 】

Lý Trường Thọ nắm trong tay bạch ngọc địch, nhất thời một trận dờ khóc dờ cười.

Ngao Át vội nói: "Trường Thọ huynh, ngươi làm sao vậy?"

"Vô sự, vô sự, " Lý Trường Thọ thở dài, mắt nhìn ngay tại cách đó không xa 'Trà giữa', "Hơi sau lại hồi đại tỷ thí nơi đi, ta tại chỗ đó trước chậm rãi, bên này tán gẫu."

"Ân, " Ngao Át ứng tiếng, cũng là mặt lộ vẻ hậm hực sắc thái.

Ngao Át cùng Lý Trường Thọ tại trong rừng trà thất nhập tọa;

Lý Trường Thọ cầm xuất lá trà, hương ngậm nước một ly nước chè xanh, mà bắt đầu suy tư, này trận cơ liên hệ phương pháp truyền lưu đi ra ngoài, đến tiếp sau sẽ xuất hiện gì vấn đề.

Tuy nói mình hiển cho môn nội luyện chế liên hệ trận cơ phương pháp, là trước kia đào thải bản cũ.

Nhưng này cái bản vốn cũng là năng dùng , hơn nữa theo ban sơ bản cũ ý nghĩ tinh nghiên đi xuống, vị tất phát triển bất xuất càng ưu biện pháp...

Nghĩ lại tưởng tượng, mình chỉ là cung cấp nhất bỏ bỏ kỹ thuật ủng hộ;

Thánh Nhân lão gia không đáng vì vậy, cùng mình một tiêu đề tử so đo đi.

Tuy nói mọi việc đều ứng làm tối hoại tính toán, nhưng cái này sự...

Thật cũng muốn tổng hợp lại cân nhắc.

Lý Trường Thọ đem bạch ngọc địch đặt ở trên bàn, xem Ngao Át sắc mặt có chút âm đạm, nhân tiện nói: "Như thế nào, tu hành bất thuận ư? Còn là Long tộc lại gặp gì phiền toái?"

"Ai, Long tộc còn là lão bộ dáng, tu hành nhưng thật ra có chút thuận lợi, " Ngao Át thở dài, "Trường Thọ huynh, ngươi cũng coi như này đạo hành gia, có không cho ta giải giải thích nghi hoặc?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Nói đi, trận pháp đạo có gì không hiểu ?"

Ngao Át kia trương thiếu niên khuôn mặt thoảng có chút xấu hổ, nhỏ giọng nói: "Không phải trận pháp đạo, cũng không phải tu hành sự, là... Nam nữ về điểm này sự."

Lý Trường Thọ: ...

Thối đệ đệ, người đâu nào con mắt nhìn đến ca tính này đạo hành gia ?

Lý Trường Thọ nhíu mày nói: "Chính là người cùng hạm chi sự?"

"Cái này, thế nhưng nhượng Trường Thọ huynh đã nhìn ra, " Ngao Át nhúc đầu, thấp giọng nói, "Ta biết loại này có chút không đúng, hạm chi tính là của ta sư diệt.

Nhưng từ nàng sư phụ gặp chuyện không may sau đó, lòng ta đầy liền, liền có chút không nên có niệm tưởng.

Trường Thọ huynh, người nói, ta này có phải hay không... Có bệnh gì?"

"Đừng nghĩ vớ vẩn rồi, " Lý Trường Thọ lắc đầu đạo câu.

Hắn cầm xuất nhất chỉ bảo nang, ở trong đó lấy ra nhất bả bả mùi thơm ngát, đem này chút mùi thơm ngát tất cả đều nhu toái, cách dùng lực tụ thành nhất đoàn, chậm rãi xoa.

Lý Trường Thọ thuận miệng hỏi: "Người đối nàng thân lộ tâm ý ?"

"Ân, " Ngao Át nghiêm mặt nói, "Ta Long tộc nam nhi, hỉ hoan liền muốn thoải mái nói ra, nhãn nhó cũng không phải thật tình."

"Bị cự tuyệt ?"

"Ân... Ân, " Ngao Át cúi đầu, "Nàng nói, đối ta không loại này niệm tưởng, nói, cảm giác ta như là nàng đệ đệ một loại.

Ai, cũng không biết làm sao vậy, từ năm ấy, tại Nam Hải bên kia gặp một đám mặt lạnh lão đạo, ta bị bọn họ...

Sau đó, hình người thân thể liền không lâu ."

Lý Trường Thọ bình tĩnh gật gật đầu, đáy lòng cũng là có chút ngưng ngưng, trong tay xoa nắn 'Hương' đoàn, trầm ngâm một tiếng...

"Ta nơi này có chút rượu thuốc, người muốn hay không thử xem?"

"Ân?" Ngao Át nháy mắt mấy cái, "Gì rượu thuốc?"

"Tăng thêm dương khí , nam nhi chuyên dụng, uống rồi sau đó, thân thể khả năng sẽ có chút phản ứng... Cũng không đúng, phương diện này, với người hình người thân thể dài không lâu, không có gì quan hệ."

Lý Trường Thọ trong tay chậm rãi xoa nắn, đáy lòng cũng tại cân nhắc việc này.

Ngao Ất hiện tại xem như mình trọng yếu công cụ người... Ân, trọng yếu công đức buôn bán đồng bọn, năng giúp còn là phải giúp một ít .

"Trường Thọ huynh, " Ngao Ất nhìn Lý Trường Thọ trong tay, đã muốn dần dần thành hình tam chú 'To lớn' mùi thơm ngát, "Người làm cái gì vậy?"

"Hơi sau đi dâng hương cúi chào tổ sư gia, " Lý Trường Thọ cười khở tiếng, "Vô hấn, cầu cái an tâm thôi."

Ngao Ất sợ run hạ, theo sau mặt lộ vẻ giật mình.

Trách không được, Trường Thọ huynh có thể bị tuyên vi công đức đại lý...

Này cấp Thánh Nhân dâng hương biện pháp, đều cùng mình sở kiến những người khác, hoàn toàn không giống với!

Học được rồi, học được .

Liên vào lúc này, đám kia lão thần tiên trở lại ngọc đài phía trên, vẫn như cũ tại nói liên hoàn tiểu trận sự, một đám hứng thú nói chuyện khá nòng.

Nhưng thật ra có cái trung niên khuôn mặt Độ Tiên Môn Thiên Tiên trưởng lão, giờ phút này cũng nhìn không được đứng dậy, cười nói: "Cái này tiểu Trường Thọ, cũng không chỉ là trận pháp một đạo có một phong cách riêng, hấn tại đan đạo phương diện, kia cũng là..."

"Khụ! Khụ khụ!"

Không lo đạo nhân che miệng một trận ho khan, hung hăng trừng mắt nhìn nhãn kia trưởng lão, cái sau phục hồi tinh thần lại, vội vàng cầm miệng.

Thế là, chúng lão thần tiên đáy lòng càng buồn bực chút...

-----oOo-----

Một trăm hai mươi bảy chương thọ sắp chia tay lễ vật

Rời khỏi nhà mình Tiểu Quỳnh Phong, gấp trở về tham gia môn nội đại tỷ thí thời, Lý Trường Thọ cố ý quẹo đi Bách Phạm Điện, vi Nhân Giáo Giáo Chủ bức họa dâng tam chú 'Cao' hương.

Hôm nay này tam chú hương, tựa hồ phát huy một chút tác dụng...

Lý Trường Thọ trở lại dốc thoải góc, duy trì phong ngữ chú giám sát các nơi thời, nghe được có quan hệ mình thảo luận đã ít ỏi không có mấy.

Ngọc trên đài lão thần tiên, lòng chảo các nơi các đệ tử, ánh mắt đều đặt ở sao Bắc Đẩu ba mươi sáu vị cuộc đua phía trên...

Lý Trường Thọ toàn kia chỉ linh bảo bạch ngọc địch, bắt đầu chậm rãi luyện hóa.

Chú ý vài lần ở đây biên chờ đợi đấu pháp Linh Nga, phát hiện Linh Nga trạng thái không sai, bên cạnh lại có Tử sư thúc cùng, cũng liền không lại đa quân.

Ba trăm niên nguyệt cung, Tử Ô đã muốn giao cho Lý Trường Thọ, hơn nữa đều là cầm luyện trận cơ bảo tài.

Có này nhất bút 'Tiểu tiên của phi nghĩa', Tiểu Quỳnh Phong tổng hợp lại đại trận quy hoạch, có thể trước thời hạn hoàn thành... Đại khái linh điểm linh tam thành.

Chỉ là, Tử Ô sư bá 【tính người thẳng】 hứa hẹn đồng thời không có thực hiện, hơi sau Lý Trường Thọ còn là muốn đi bỏ thượng nhất tràng đấu pháp.

Cúi đầu nhìn trong tay này căn bạch ngọc địch, Lý Trường Thọ cũng bắt giác thoáng cân nhắc, thứ này...

Năng hoá bao nhiêu bảo tài?

Nói đùa, nói đùa, tận hết tận thiên quân ban cho linh bảo, hẳn muốn thật cầm đi ra ngoài bán, đó chính là có ý nhục nhã Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, phỏng chừng là muốn bị điều loạn chuy.

Đại trận là vi tự bảo vệ mình, độc đan cũng là vi tự bảo vệ mình, có linh bảo hộ thân, cũng có thể đề cao tự bảo vệ mình năng lực...

Hơn nữa, mình phi thăng sau đó, thủy chung không cái năng đầy đủ phát huy mình toàn bộ thực lực bảo vật.

Đẳng này căn bạch ngọc địch luyện chế hoàn thành, tại nó phía cuối làm chút linh thú mao, cũng có thể khách mời 'Tiên bút', thi triển viết kinh luật cũ thần thông.

Lý Trường Thọ niệm điểm chỗ, trong tay bạch ngọc địch nhất thời chấn hai hạ, truyền lại xuất một cỗ mỏng manh kháng cự ý.

Đáy lòng bận rộn đem điều này, đó kỳ diệu ý tưởng đánh mất roi, tiếp tục dụng tâm thần trấn an này chỉ bạch ngọc địch linh tính.

Trước lên xe, bắt nó 'Phục tùng' hảo rồi, lại nói khách mời tiên bút sự đi.

Cái gọi là linh bảo, nói về tự thân sinh ra linh tính chi bảo vật, có cơ bản nhất linh tính.

Nhưng nguyên nhân Thiên Đạo hạn chế, Hậu Thiên linh bảo cũng không thể hóa thành sinh linh, cũng vô pháp chịu tải đại đạo, uy lực xa không bằng Tiên Thiên linh bảo.

Tiên Thiên linh bảo, Tiên Thiên sinh linh, đa hiện ở viễn cổ.

Khi đó Thiên Đạo thượng chưa xong thiện, Tiên Thiên đạo mà sinh bảo vật, sinh linh, có thể trực tiếp tiếp xúc đến lớn đạo.

Sinh linh khả vô câu vô thức tu hành, biến cường, bảo vật cũng dấu vết đại đạo oai;

Kia, là nhất cái đi ở trên đường, có thể nhặt được linh bảo niên đại;

Kia, là nhất cái tùy tiện tìm cái đỉnh núi, đều là động tiên tuế nguyệt;

Nhưng đồng dạng, kia cũng là nhất cái cang hung hiểm hắc ám niên đại;

Đại lão nhóm đều là tinh tinh mê mê, cũng không có gì liên si khái niệm, thấy tốt bảo vật đã nói cùng mình hữu duyên, thấy tốt phúc địa, đã nói mệnh lý đây là mình ...

Đối phương không đồng ý, vậy đã làm nhất tràng, ai lớn bằng nắm tay chọt nghe ai

Hiện đến nay, kế thừa viễn cổ di phong tốt nhất thế lực, phải chính là Tây Phương nhị thánh Tây Phương Giáo rồi, một câu 'Ta xem ngươi cùng ta Tây Phương hữu duyên', người đều có thể cho độ không còn rồi...

Lý Trường Thọ tâm thần nghĩ vớ vẩn , tiếp tục luyện hóa này chi bạch ngọc địch.

Không bao lâu, Linh Nga ủ rũ từ xa xa bay tới, thoáng có chút mất mát địa ngôi ở mình bên cạnh, nhẹ nhàng thở dài.

Nàng trước đây bại bởi nhất danh về đạo nhất giai mầm tiên, cũng đoạn tiến ba mươi sáu cường con đường.

"Sư huynh..."

Linh Nga ủy khuất ba Bà Rịa hô một câu.

"Cấp cái khác phong đệ tử chừa chút da mặt cũng là tốt."

Lý Trường Thọ truyền thanh đạo, "Ngươi mới tu đạo bao nhiêu niên đầu? Ở trong này ngươi niên kỷ nhỏ nhất, đã là nhượng không ít sư huynh sư tỷ xấu hổ."

Cách xa nhau bán trượng nhưng truyền thanh, này đại khái cũng là Tiểu Quỳnh Phong nhất đại đặc sắc.

Linh Nga nháy mắt mấy cái, nhãn thần nhất thời linh hoạt , "Su huynh người đang an ủi ta sao?"

"Ước pháp tam chương."

"A!" Linh Nga vui rạo rức cười, ngồi xếp bằng ngồi ở mình bò đoàn thượng, đã nghĩ chậm rãi lại cạ lại đây, rời su huynh gần một chút.

Mặt đất điềm ấy thâm cô, đã là mau trọc ...

Lý Trường Thọ bất đắc dĩ địa truyền thanh đạo một câu: "Hiện tại đã muốn có tứ nghìn linh năm mươi lần."

Linh Nga nhất thời dừng lại thân hình, cặp kia mắt to tràn đầy điềm đậm đáng yêu, hai chỉ nhu đề nâng lên lai, nhỏ giọng nói:

"Su huynh, người thật sự nhẫn tâm, xem người Tiểu sư muội này hai tay... Như vậy phé bỏ ư?"

"Nhẫn tâm."

"Phi, viết liền viết, " Linh Nga nhất thời quay đầu nhìn về phía cách đó không xa.

Lý Trường Thọ bình tĩnh cười, đợi mình lên sân khấu thời cơ...

Lại một ngày sau, môn nội đại tỷ thí đi tới tới phần khích sao Bắc Đẩu đoạt giải nhất, này cũng là lần này môn nội đại tỷ thí kết thực.

Tràng nội lực chú ý, giờ phút này đều bị Hữu Cầm Huyền Nhã, cùng với bài danh trước thập mầm tiên hấp dẫn đi qua.

Ngọc trên đài ngoại tân cùng các trưởng lão, cũng đều nhiều có hứng tới địa quan sát đến, phía dưới này chút đệ tử, có không có khả năng xuất hiện ngày mai 'Cao thủ' .

Hữu Cầm Huyền Nhã mặc dù tư chất xuất chúng, nhưng sau này trưởng thành trên đường, vẫn như cũ có nhiều lắm bất xác định.

Nàng có không đến Thiên Tiên cảnh, lúc này ai đều nói không chính xác.

Nhất thời tranh phong bất tức quý, đặng đỉnh sơn diên phương xung hùng!

Sao Bắc Đẩu tranh ngay từ đầu, Lý Trường Thọ 'Về đạo cảnh nhất giai' tu vi, liền có chút cố hết sức.

Hắn dựa vào thổ độn, 'Đem hết cả người thế võ' thắng tam tràng, nhưng đệ tứ tràng trực tiếp gặp Hữu Cầm Huyền Nhã.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ đồng thời không có cấp bất luận kẻ nào miên man bất định, tư tưởng Tiểu Quỳnh Phong lang nha bỗng đại chiến thủ tịch đệ tứ cơ hội.

Ngọc giản mới vừa chấn động...

"Ta nhận thua!"

Bên sân Hữu Cầm Huyền Nhã sợ run hạ, theo sau đôi Lý Trường Thọ gửi lai một chút áy náy ánh mắt.

Lý Trường Thọ: ...

Nơi này áy náy, lại là vì gì?

Thôi, Hữu Độc sư muội nào đường về, hắn tóm lại là làm không hiểu .

Thế là Lý Trường Thọ dừng lại đệ thập tám gã, cùng hắn trước đây quy hoạch thứ tự không sai biệt nhiều.

Tiểu Quỳnh Phong hai đệ tử, nhất cái đệ thập bát, nhất cái ba mươi chín, Tề Nguyên lão đạo hơi sau, phỏng chừng là muốn cấp vài vị Tiểu Quỳnh Phong đã xác nhận đi về cõi tiên sư tổ dâng hương, hảo hảo bái cúi đầu.

Mặt sau đấu pháp, nhất tràng so nhất tràng kịch liệt, môn nội đại tỷ thí cũng có càng nhiều 'Cao quang' thời khắc.

Nhưng lang nha bỗng phá băng mà ra kia một màn, thủy chung là sau lại giả càng bất quá đi đỉnh cao...

Cuối cùng, Hữu Cầm Huyền Nhã một đường quá quan trăm tướng, trích được đứng đầu bảng danh.

Lý Trường Thọ xem hết cuối cùng nhất tràng đấu pháp, liền lấy cơ đi tìm Ngao Ất cáo biệt, lập tức trộm trốn.

Quả nhiên bất xuất hắn sở liệu...

Hữu Cầm Huyền Nhã tại phát biểu mình đắc thắng cảm nghĩ thời, rất nghiêm túc địa đạo câu:

"Lần này môn nội đại tỷ thí, không khỏi có chút tiếc nuối, không thể cùng ta tối nghị luận bàn sư huynh cùng nhau lên đài."

Lúc này đang ở xa xa vân thượng, cùng Ngao Át cáo biệt Lý Trường Thọ, đáy lòng không khỏi nổi lên một chút cảm khái...

Cuối cùng, mình đối Hữu Độc con đường, cũng dần dần năng dự liệu đến nhất bộ phận .

"Trường Thọ huynh, người tại môn nội an tâm tu hành chính là, " Ngao Át đạo, "Không cần đa lo lắng... Có một số việc."

Lý Trường Thọ cảm xuất nhất chỉ bảo nang, nghiêm mặt nói:

"Bên trong có mấy phúc họa làm, xem như ta gần đây đặc ý làm.

Còn có nhất chỉ túi gấm, có lẽ hội đối với người buồn rầu sự có sở trợ giúp.

Nhớ được, chớ có trước mặt người khác mở ra."

Ngao Át cười cười, tại trong lòng lấy ra hai chỉ truyền tin ngọc phù, đưa cho Lý Trường Thọ, ngôn nói: "Trường Thọ huynh, này hai quả ngọc phù, khả trực tiếp cùng ta liên hệ.

Nếu là Trường Thọ huynh có gì... Muốn nói mà nói, khả dùng vật ấy nhắn dùm."

Lý Trường Thọ đem truyền tin ngọc phù nhận lấy, hai người nhìn nhau cười, tại vân thượng hồ làm đạo vái chào.

"Vân vụ bạc phơ, núi cao nước dài, cùng Át huynh hôm nay từ biệt, đều có tạm biệt."

"Trông mong huynh an khang, sớm đăng tiên lộ.

Kim Ngao Đảo liền tại Nam Hải Đông Hải giao hội vân ở chỗ sâu trong, Trường Thọ huynh như rảnh rỗi, khả lai trên đảo tọa tọa, người ta nâng cốc trò chuyện với nhau."

Theo sau, nhất người một con rồng nhìn nhau cười.

Ngao Át xoay người cười mây, đuổi hướng về phía bên kia chính đợi chờ mình Kim Ngao Đảo nhất hành.

Lý Trường Thọ lại xa xa địa làm cái đạo vái chào, hạm chỉ đăng mấy cái 'Tiểu bối' cũng từng người hoàn lễ.

Lúc này chính đưa Kim Ngao Đảo nhất hành rời khỏi chương môn Quý Vô Ưu, cũng là mỉm cười gật đầu.

Chương môn đại nhân nhìn xa xa cái này, lần này cấp Độ Tiên Môn dài không ít da mặt tiểu đệ tử, nghĩ kế tiếp, như thế nào nhượng hấn vững vàng độ qua Thành Tiên kiếp...

'Cuối cùng...'

Lý Trường Thọ cười mây lập tức hướng tới Tiểu Quỳnh Phong mà đi.

Hắn vừa tại Tiểu Quỳnh Phong thượng, tự Phá Thiên Phong dưới chân núi lòng chảo bay ra một mảnh phiến mây trắng, tất cả phong đệ tử từng người trở về đỉnh núi...

Có người cười, tự nhiên cũng liền có người sắc mặt buồn khổ;

Lý Trường Thọ hơi làm tổng kết, kiến Linh Nga cùng đối lang nha bông yêu thích không buông tay Tử Cửu cùng nhau bay trở về, cũng đã nghĩ , cùng nhau đi tìm sự phụ bẩm báo 'Tin vui' .

Trước đây nhiều như vậy đại lão lai Tiểu Quỳnh Phong, sự phụ thế nhưng còn có thể vững như Thái Sơn!

—— nếu không phải Lý Trường Thọ đã sớm phát hiện, sự phụ đang ở giường thượng hô hô ngủ nhiều, khẳng định là muốn đối sự phụ 'Nhìn với cặp mắt khác xưa' .

Nhưng không đợi Linh Nga bay trở về, Lý Trường Thọ tâm thần nhảy dựng, lập tức sinh ra cảm ứng.

Trước đây tiếp đãi quá áo trắng nhà thơ Hải Thần miếu, tựa hồ lại tới nữa 'Khách quý' .

Thế là, Lý Trường Thọ dùng phong ngữ chú, đối còn tại thập đa trong ngoài Linh Nga truyền thanh nói:

"Ta đột có cảm ngộ, đi trước bề quan tu hành, người chiêu đãi hảo Tử Cửu sự thúc."

Linh Nga lập tức gật đầu đáp ứng, Lý Trường Thọ xoay người bay về phía đan phòng.

Tâm thần lược làm cảm ứng, kia chỗ Hải Thần miếu công chính có không ít khách hành hương;

Trước đây đi theo Ngọc Đế hạ phạm tên kia áo xám lão giả, đang ở thần tượng bên khoanh tay mà đứng, phía sau mang theo hai gã Thiên Tiên cảnh 'Thị vệ' .

Lý Trường Thọ định rồi thành thoi thân, đáy lòng suy diễn Trái qua, người này hơi sau sẽ nói lời nói, lặng lẽ khởi động giấu ở này Hải Thần miếu dưới đất giấy đạo nhân...

...

Cùng lúc đó, Đệ Tiên Môn nam tam nghìn dặm, kia đoàn công Kim Ngao Đảo nhất hành mây trắng thượng.

Ngao Át trầm ngâm vài tiếng, trái lo phải nghĩ, lúc này đã muốn nhịn không được, đem Trường Thọ huynh cấp mình bảo nang đem ra.

Hắn là đối Trường Thọ huynh đặc ý họa làm cảm thấy hứng thú, mới không phải vì xem Trường Thọ huynh cấp mình 'Điều kế cầm nang' !

Thế là, Ngao Át lén lút cuội mây nguyên địa bất động, vài vị Kim Ngao Đảo Kim Tiên, lão Thiên Tiên, nhất thời gửi đến rồi nhất sợi tiên thức, nhưng cũng đều là mỉm cười bất nói cái gì.

'Chỉ là nhìn xem họa làm...'

Ngao Át khụ tiếng, lấy ra hai chỉ họa trục, nhìn đến họa trục ngoài chéch viết hai hàng chú giải:

【 tâm tình phấn chấn, nhiệt huyết dâng lên, cảm thấy mình ức chế không được, muốn đi biểu đạt tự thân tâm niệm thời, xem này cuộn 】

【 tâm tình suy sút, đề bất hăng say, cảm thấy kiếp này lại vô hy vọng, long sinh lại không lòng dạ nào yêu linh thời, xem này cuộn 】

Ngao Át nghĩ nghĩ, đi trước mở ra cái sau, trước thấy được câu kia ngẩng đầu thi...

'Xuân hoa thu nguyệt khi nào rồi, tàn mộng từ từ biết bao nhiêu.'

Mở ra họa quyển, Ngao Át ánh mắt dao động, kia trương thiếu niên khuôn mặt nhất thời trái rộng đờ ửng, theo bản năng gắt gao nhắm lại nhãn, lại nhịn không được mở một tia khe hở, thật cẩn thận địa nhìn mặt trên thập đa vị khác nhau mỹ nhân...

Này, chẳng lẽ chính là Nhân tộc sinh sản nhanh chóng nguyên nhân ư?

Nhân tộc luyện khí sĩ, quả thật là có độc đáo chỗ...

Nhưng này đối với còn không có hoàn toàn lớn lên hắn mà nói, thật sự là quá...

Chợt nghe sau lưng đột nhiên truyền đến vài tiếng tán thưởng:

"Này họa sĩ quả thật cẩn thận, ảnh hình người trông rất sống động, khó được là giống như này thần vận."

"Không sai, quả thật không sai."

"Dĩ ta sở kiến, khó khăn liền khó khăn tại này nhĩ tục hai chữ gồm nhiều mặt thượng.

Rõ ràng vẫn chưa tao thủ làm tư thế, nhưng năng nhượng người miên man bất định.

Chúng ta cũng coi như sống quá nhiều như vậy niên đầu, loại này phẩm chất thu thủy đồ, cũng là thấy được bất đa."

Ngao Át cái trán treo đầy hắc tuyến, quay đầu mắt nhìn, đã thấy vài vị sư thúc chính vô thanh vô tức đứng ở mình sau lưng, một trận bình luận.

Kiến Ngao Át áp ứng, nhất thời giữa không thể nói rõ thoại lai;

Mấy cái cố ý tới bắt làm Ngao Át Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, nhất thời một trận cười to.

Phía trước vân thượng, tần thiên quân cũng mỉm cười nhìn chăm chú vào bọn họ;

Một bên mấy cái trẻ tuổi tiểu bối tuy rằng tò mò nghĩ tới đi, nhưng lại không dám như thế hệ trước luyện khí sĩ loại này tùy ý.

"Ngao Át sư đệ, bả một cái khác cũng mở ra nhìn xem bái."

"Thứ tốt muốn đồng hưởng thôi."

"Lai lai lai..."

Ngao Át không kịp ngăn trở, cũng không biết nên như thế nào ngăn trở, một khác phúc họa trục đã bị một vị Thiên Tiên cảnh lão đạo cầm đi.

Mấy người tiếp cận đi qua, lão đạo tay run lên, này họa quyển nhanh chóng mở ra...

Nguyên bản náo nhiệt này nhất mảnh nhỏ vân thượng, đột nhiên trầm mặc .

Phía trước tần thiên quân, cũng là khước miệng thoáng run rẩy vài cái.

Nhất cái lão đạo yên lặng địa cuộn cuộn nổi lên hai phúc họa trục, đưa cho Ngao Át, mấy người sắc mặt trầm tĩnh, thần như khô mộc, cúi đầu bay trở về phía trước vân thượng, một đám hai mắt vô thần...

Ngao Át tò mò mở ra mắt nhìn, thấy nó thượng kia 'Bách mỹ lão sau' bốn chữ, cũng là ách nhiên thất tiểu, không dám đa xem.

'Cũng liền Trường Thọ huynh loại này diệu người, mới có thể có loại này thiên mã hành không chi thần tư!'

Theo sau, Ngao Át nhân cơ hội đem kia chỉ túi gắm lấy ra lai, mở ra vừa thấy, bên trong là nhất chỉ mộc bài, nó thượng rõ ràng viết bảy chữ to:

【cưỡng cầu bất được hoán nhất cái】.

Ngao Át lược làm suy tư, khoanh tay than nhẹ;

Theo sau liền chấn tác tinh thần, đem hai phúc họa quyển cùng túi gắm thu , hướng tới phía trước bay đi qua, lại nhìn hạm chỉ sư diệt thời, ánh mắt trở nên trong suốt, mà lại tiêu sái.

-----oOo-----

Một trăm hai mươi bát chương sư huynh nhất 'Giận '

Hải Thần miếu trung, hai vị Thiên Tiên thị vệ đứng ở hậu viện góc, bưng kia trưng sơn thủy linh đồ.

Nếu có thể cẩn thận nhìn chăm chăm núi này nước linh đồ xem một trận, liền khả nhìn thấy, nó nội hai đạo thân ảnh liền giống như vật còn sống một loại, có một ít nâng tay, chấp tay nhỏ bé động tác.

Này hai đạo thân ảnh, tự nhiên chính là Lý Trường Thọ giấy đạo nhân, cùng vị kia Đông Mộc Công.

Hai người hàn huyền hai câu, ngay tại Hải Thần ngoài miếu vây bố trí mấy nặng ngăn cách trận pháp, vào năng che đây tiên thức tra xét, thiên cơ suy diễn bảo đồ.

Này trưng đồ lai lịch không nhỏ, là Tiên Thiên linh bảo núi sông xã tắc đồ... Phỏng chế phẩm.

Đồ trung, hai người hàn huyền vài câu, Đông Mộc Công liền đơn giản thuyết minh ý đồ đến.

"Ngọc Đế Bệ Hạ lần trước cùng Hải Thần trò chuyện với nhau, được lợi rất nhiều;

Mấy ngày trước đây Lăng Tiêu bảo điện quân tiên hội tụ, Bệ Hạ đã điễm danh chiếu an Nam Hải Hải Thần sự, ít ngày nữa liền có ý chỉ đến chỗ đó.

Đạo hữu, sau này ngươi ta cũng là muốn đồng điện vi thần ."

Lý Trường Thọ thoáng nhíu mày, ngôn nói: "Này ít ngày nữa hai chữ, khả đa khả ít.

Đạo hữu còn tỉnh minh kỳ, đại khái bao lâu sẽ có ý chỉ hạ xuống."

"Nhanh thì trăm năm, chậm thì nhị ba trăm niên."

Đông Mộc Công phù râu cười khẽ, kia trương có chút gầy khô khuôn mặt trung, lộ ra vài phần xấu hổ.

"Đến nay Thiên Đình trạng hưởng, đạo hữu phải biết được rõ ràng.

Nguyên nhân Thiên Đình đến nay chính thân vị phần lớn ghé trông, Thiên Đạo vận chuyển không sai biệt lắm chỉ dựa vào Bệ Hạ nhất người duy trì, một đạo ban thưởng hạ chính thức bài vị ý chỉ, tối thiểu muốn trăm năm, mới có thể được Thiên Đạo hồi ứng."

Lý Trường Thọ đáy lòng cười, ngôn nói: "Việc này không cần sót ruột, liền là ngàn năm cũng là không sao.

Mà lại, còn muốn xin nhờ Đông Mộc Công trở về bẩm minh Bệ Hạ, ta liền là được bài vị, cũng vô pháp lập tức thượng Thiên Đình nghe tuyên.

Tổng không thể nhượng nhất chỉ người giấy thượng thiên, này không khỏi lạc người cười bính.

Đợi thời cơ thành thực, ta thì sẽ nhập Thiên môn, bái Lăng Tiêu, vi Bệ Hạ tẩn một phần non nốt lực."

"Đạo hữu bất cấp bất tảo, quả thật hảo tâm tính."

Đông Mộc Công tán thưởng một tiếng, hiển nhiên đối Lý Trường Thọ loại này nói sớm có dự liệu;

Dù sao lần trước gặp thời, Lý Trường Thọ liền đề cập qua, mình tạm thời không tiện thượng Thiên Đình. Đổi mới nhanh nhất di động đoan: :

Đẳng chiếu an Hải Thần ý chỉ hạ xuống, Lý Trường Thọ phải Thiên Đình bài vị.

Rồi sau đó, hấn chỉ cần mệnh thần sứ, tại hương khói tối tràn đầy mấy chỗ đại miếu, tăng thêm Ngọc Đế bức họa, treo tại mình cùng Ngao Át thần tượng sau, tuyên cáo Hải Thần giáo đã quy về Thiên Đình.

Đến lúc đó, hương khói công đức còn là hương khói công đức, cùng lúc này không có bất luận biến hóa.

Mà Thiên Đạo cũng sẽ đối hấn cái này Hải Thần đánh xuống Thiên Đạo công đức, cùng loại ở phát tiền lương tính chất...

Nhưng này phần Thiên Đạo công đức cũng cũng không phải tốt như vậy cả , Đông Mộc Công lần này đến đây, liền trực tiếp mang đến lục cái vấn đề.

Trước ngũ điều là Ngọc Đế cả không chừng chủ ý sự, muốn nghe xem hẳn Hải Thần cao kiến. Kỳ thật chính là nghĩ tiến thêm một bước xác định hẳn là mưu thần giá trị.

Lý Trường Thọ lần này cũng không nóng nảy, suy nghĩ chu toàn sau đó, lần lượt cấp xuất mình một chút 'Thiên kiến'.

Hỏi ôn thỏa khởi kiến, hẳn bản thân ước thúc 'Tâm nhìn', cấp ý kiến, cũng đều là Ngọc Đế sở năng kiến .

Này cùng trước đây kia mười hai điều, đại bán là Lý Trường Thọ thông qua đời sau sự tổng kết tới gián ngôn, có rõ ràng bất đồng...

Nhưng Đông Mộc Công cuối cùng vẫn , có quan hệ hẳn Đông Mộc Công mình cái kia việc khó, nhưng nhượng Lý Trường Thọ có gặt đầu đau.

Phương diện này, liên lụy đến Thánh Nhân.

Thân phận của Đông Mộc Công, mệnh mạch, thậm chí hẳn cố sự, Lý Trường Thọ tại lần trước gặp mặt thời, cũng đã có đại khái phỏng đoán.

Hôm nay nghe Đông Mộc Công cẩn thận nói, Lý Trường Thọ cũng bất giác cảm khái.

Trước mắt này vị lão giả...

Quả thực không dễ dàng.

Cái gọi là Đông Mộc Công, kỳ thật chính là đông vương công, đời sau vị kia thuận đương tiên nhân Lữ Đồng Tân kiếp trước.

Thiên Đình sơ lập, có Thánh Nhân lão gia vị kiêm chế Ngọc Đế thực quyền, lập hạ nhất cái đông vương công, quản lý Thiên Đình nam tiên.

Này vốn cũng không có gì, tuy rằng cùng Ngọc Đế tồn tại quyền bính giao nhau, nhưng đông vương công bản thân chính là Ngọc Đế chính là thủ hạ.

Phiền toái là, đông vương công vị sở đối ứng bài vị, là quản lý Thiên Đình nữ tiên tây Vương Mẫu.

Mà tây Vương Mẫu cùng sau này Vương Mẫu nương nương, chính là cùng người!

Nàng cùng Ngọc Đế, đều là năm đó Tử Tiêu Cung trung, tùy thị tại Đạo Tổ bên cạnh người đồng nữ, đồng tử, hai người là thân · sư huynh muội.

Căn cứ Đông Mộc Công âm thầm quan sát, Ngọc Đế cùng Vương Mẫu, còn là cái loại này thanh mai trúc mã, hai nhỏ vô tư loại hình, tại Thiên Đình tất cả ti thần chức.

Nhưng Đông Mộc Công thường xuyên kiến Ngọc Đế xuất nhập Thiên Đình Dao Trì, có đôi khi hai người còn có thể cùng nhau đi tây Côn Lôn Dao Trì...

Hiện tại, đông vương công cùng tây Vương Mẫu thành Thiên Đình nam tiên, nữ tiên tiên thù, thường xuyên bị Thiên Đình tiên nhân đặt song song tại cùng nhau...

Ngọc Đế có thể không như ngạnh tại nuốt?

Vốn đông vương công ban sơ nghĩ tới, mình có Thánh Nhân lão gia cấp nhâm mệnh, liền là Ngọc Đế Bệ Hạ, cũng không có thể động mình.

Nhưng rất nhanh, hấn liền...

Bị Ngọc Đế dạy dỗ trung thành và tận tâm!

Càng là biết rõ Ngọc Đế thủ đoạn, hiện đến nay, còn dĩ có thể phụ tá loại này Tam Giới đứng đầu vi quang vinh!

Tuy rằng Ngọc Đế không đề cập qua 'Đông vương công tây Vương Mẫu' sự, đông vương công cũng không dám bất tỉnh ngủ.

Thế là, đông vương công tự sửa Đông Mộc Công, ngày thường cẩn thận chặt chẽ, tuyệt không sử dụng trong tay 'Nam tiên thân chức nhâm mệnh' quyền bính, Ngọc Đế nói cái gì, hấn Đông Mộc Công thì làm cái đó.

Nhưng, hiện tại là Ngọc Đế còn chưa khởi thế, dưới tay không thể dùng người;

Như Ngọc Đế cánh chim phong mãn, vô luận là muốn thu quyền, còn là vi thanh danh cân nhắc, hấn Đông Mộc Công tất hội...

Tất hội...

Đông Mộc Công sầu lo đa niên, không người khả thương lượng, ngày gần đây kiến Ngọc Đế đều đối cái này Nam Hải Hải Thần có chút tán thưởng, cũng quả thực là không có biện pháp, liền cầu đến nơi này.

"Đạo hữu thiện mưu đa trí, có không vi bản đạo cũng chỉ nhất điều minh con đường?"

Lý Trường Thọ đáy lòng trầm ngâm vài tiếng, khối này giấy đạo nhân hóa thành lão tiên khuôn mặt thượng, cũng biểu lộ một chút khó xử.

Đông Mộc Công khởi thân làm cái đạo vái chào, tại trong tay áo cầm hai chỉ trũ vật pháp bảo, thấp giọng nói:

"Nhu đạo hữu năng chỉ điếm một hai, bản đạo tất có thâm tạ!"

Lý Trường Thọ cũng không phải hội vi ngoài vật sở động tính tình, khả Đông Mộc Công cấp quả thực nhiều lắm...

Khu, cái này sự, cấp lại đa cũng là không được!

Đâu sợ này đạo nan đề, Lý Trường Thọ bản chỉ biết tối ưu giải;

Nhưng mình nếu là giúp Đông Mộc Công, đó chính là phá Thánh Nhân lão gia đài.

Vô luận là cái nào Thánh Nhân lão gia lập hạ cái này đông vương công đi ghê tởm Ngọc Đế, đều không phải Lý Trường Thọ lúc này năng gây ra nhân quả.

Mệnh cùng tài, Lý Trường Thọ tự nhiên phân được rõ ràng.

Lý Trường Thọ thở dài: "Ta cũng giúp không được đạo hữu gì, việc này chủ yếu là xem đạo hữu năng thối lui đến đâu nào một bước."

Đông Mộc Công vội nói: "Nhu sau này năng tính mệnh không lo, trường sinh đạo quả khả bảo, đã không dám đa cầu!"

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, chỉ có thể nói: "Tất cả nguyên do sự việc không thể cấp, ba bước khả lui khô mộc xuân."

"Xin hỏi, kia ba bước?"

"Ta quả thực không dám nói, " Lý Trường Thọ cười lắc đầu, đem kia hai dạng trũ vật pháp bảo đẩy trở về.

Cái này nhân quả, hẳn không nghĩ dính, cũng không có thể dính.

Khả hiện tại, Đông Mộc Công là Ngọc Đế người mang tin tức, Lý Trường Thọ cũng biết rõ không thể ác người này.

Chỉ có thể tại bất gánh vác nhân quả cơ sở thượng, miễn phí, cấp Đông Mộc Công xuất cái chủ ý...

...

'Gần nhất, như thế nào đều thượng vội vàng cấp ta đưa bảo tài?'

Tiểu Quỳnh Phong đan phòng trung, Lý Trường Thọ nói thầm một tiếng, đã âm thầm nhượng sơn môn ở ngoài giấy đạo nhân chạy tới Nam Hải bên cạnh.

Đông Mộc Công cố ý đem kia hai chỉ trử vật pháp bảo giữ lại, đồng thời đối Lý Trường Thọ cảm động đến rơi nước mắt.

Rõ ràng, Lý Trường Thọ cấp hấn, cũng chỉ là nhất cái trị phân ngọn bất trị tận gốc biện pháp, Đông Mộc Công nhưng như là mở ra tân thế giới đại môn...

Lý Trường Thọ âm thầm tính toán, mình hiện đến nay giành được này chút bảo tài, đã muốn đủ bần rận cái vài năm.

Môn nội đại tỷ thí sau khi chấm dứt, Độ Tiên Môn tất cả phong cũng nhanh chóng im lặng đi xuống, trẻ tuổi các đệ tử lại khôi phục ngày thường tu tiên hằng ngày.

Linh Nga, Tửu Cửu, còn có nửa canh giờ trước mới vừa tới được Hữu Cầm Huyền Nhã, đang ở nhà cỏ trung uống rượu mua vui.

Này là các nàng tiểu tiên nữ tụ hội, Lý Trường Thọ hiện thân cũng lỗi thời, đơn giản cũng liền bất quá đi.

Lý Trường Thọ lấy ra nhất chỉ thẻ tre, tại nó trên có khắc hạ tự hôm nay bắt đầu, đến tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội trước, mình phải làm nhiều hạng mục công việc:

Thứ nhất, luyện chế trận cơ, bổ khuyết đại trận, cấu tạo Tiểu Quỳnh Phong đại trận hệ thống hạt nhân trận cơ;

Thứ hai, tiếp tục cải tiến 《 quy hơi thở bình khí bí quyết 》, dĩ ứng đối mình đến lúc đó, vạn nhất tránh không khỏi lần này 'Tai hoạ' tình huống.

Về lần này tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội, Lý Trường Thọ đã muốn quyết định mượn cơ ốm (luyện công chạy xóa) không đi, chỉ cần khi đó, môn nội hai vị Kim Tiên bắt lại vì hấn khám và chữa bệnh, tự năng ứng phó đi qua.

Nhưng Lý Trường Thọ ân ân cảm thấy, việc này định không có đơn giản như vậy...

Tại này hai kiện hạng mục công việc sau đó, mới là luyện đan dày tài.

Không có viết tại này chỉ thẻ tre thượng, còn có hai kiện phải phải làm sự giám thị tiên lâm phong hướng đi, cổ vũ sư phụ đi ra tự bế.

Liên loại này, môn nội đại tỷ thí sau đó tu đạo cuộc sống, lại khôi phục ngày thường phong phú.

Lý Trường Thọ tiêu phí ba năm thời gian, mới đưa môn nội ban cho bảo tài, cùng với Đông Mộc Công cấp bộ phận tạ ơn lễ, hóa thành Tiểu Quỳnh Phong 'Lực phòng ngự'

Đông Mộc Công cấp kia hai kiện trữ vật pháp bảo, Lý Trường Thọ lo lắng có 'Truy tung' công hiệu, liền trực tiếp phế bỏ .

Hắn đem trong đó bảo tài, linh thạch, mỗi một kiện đều kể lại kiểm tra sau đó, mới dùng Vu tộc bí lục lần lượt cái phong cấm, thu được mình bảo nang trung;

Bên trong kia mấy thứ pháp bảo, bị Lý Trường Thọ trực tiếp an bài cho thay quân giấy đạo nhân, không có khả năng giành được bên người...

Theo sau, Lý Trường Thọ tính toán giấy đạo nhân về nhà đường xá, quỹ tích, nhượng giấy đạo nhân tha vài vòng, mới về tới Độ Tiên Môn phụ cận, do sư phụ ra ngoài mang về Tiểu Quỳnh Phong.

Hắn hiện tại thân phận, tuyệt đối không thể bại lộ tại Ngọc Đế trước mặt.

Khi đó nhượng mình thật vất vả tạo khởi 'Túc trí đa mưu lão thần tiên' hình tượng, hủy hoại chỉ trong chốc lát...

Thu phục này bộ phận trận cơ, Lý Trường Thọ lại luyện chế một ít đan dược, tính Tiểu sư thúc rượu uống nhanh hết, vì Tiểu sư thúc nhường thượng một đám rượu ngon.

Giai nhân mị đã muốn bị hắn hoàn toàn đào thải rồi, dù sao cũng là có một chút nhân quả tại .

Một ngày này...

Bận rộn vài năm, các nơi vững vàng, Lý Trường Thọ cũng muốn hơi chút thả lỏng một chút.

Tu hành liền là như thế này, cần trương thi có độ, nếu là một mặt căng thẳng, sẽ chỉ làm mình tâm thân mệt mỏi.

Phía sau, tại Tiểu Quỳnh Phong trung tán nhất tản bộ, tùy ý đi dạo nhất đi dạo, đây là khó được nghỉ ngơi, hơn nữa thường xuyên còn dễ dàng có một ít cảm xúc tự đáy lòng mà sinh, đồn một chút ngộ.

Bước chậm đi ở trong rừng, hô hấp không khí thanh tân, đáy lòng chảy xuôi nhất từng đợt từng đợt cảm khái.

Đi dạo đi dạo , hắn đi ra mình năm đó vất vả làm lên linh thú vòng.

Lý Trường Thọ dưỡng linh thú, chủ yếu là vì chúng nó 'Dược dùng giá trị', một ít đan dược cần linh thú huyết, trừ này ở ngoài, còn có tam đầu nặng đồng tử chu loại này năng dùng tới dị thú.

Lúc này lại nhìn linh thú vòng, kỳ thật phần lớn linh thú đã muốn vô dụng;

Nhưng Lý Trường Thọ dù sao cũng là có chút cảm tình tại , không có việc gì liền đùa đùa tây đầu kia chỉ 'Nhị béo', đùa giỡn đùa giỡn đông đầu kia chỉ 'A hoa', lặc lặc từ từ, dương dương tự đắc.

Hôm nay, Lý Trường Thọ thói quen tính địa đi tới nhị béo linh vòng, khoe miệng kia không màng danh lợi tươi cười, nhưng dần dần biến mất không thấy.

Ân?

Nhị béo ?

Linh vòng các nơi hoàn hảo, không giống như là chạy đi ra ngoài.

Tiên thức đảo qua...

Ôi chào?

Mình linh thú vòng trung linh thú, như thế nào tựu ít đi nhất đại bán?

Lý Trường Thọ lập tức xem xét hạ mình sư muội, sư phụ, cùng với lúc này tại Linh Nga giòng thượng hô hô ngủ nhiều Tiểu sư thúc, phát hiện Tiểu Quỳnh Phong cũng không dị trạng.

Hắn ngày thường luyện chế trận cơ, tu hành thời, đều là đem tiên thức tán tại Tiểu Quỳnh Phong, nếu có gì dị thường sự, hắn thì sẽ bị bùng tỉnh.

Nếu không có dị thường sự, này chút hình ảnh đều sẽ hóa thành nhất bộ phận trí nhớ, không lịch sự hắn tâm thần, cất giữ dưới đáy lòng.

Tu sĩ tu đạo tuổi tác động một tí trăm ngàn niên, loại này 'Thuật pháp' xem như mỗi người chuẩn bị. Đối mới nhanh nhất máy tính đoán::/

Lúc này Lý Trường Thọ bấm ngón tay suy tính, tìm tòi tự thân trí nhớ, rất nhanh liền gặp được này một màn mạc, trước đây bị hắn theo bản năng xem nhẹ hằng ngày tình hình...

Đại khái ba năm trước đây, nào đó nhật sau giờ Ngọ, tam tịnh muội xuất hiện tại linh thú vòng trung.

Linh Nga tràn đầy buồn rầu đạ, nhìn bị nàng quên cho ăn thực, do đó dường chết nhất chỉ ấu thú, tại kia một trận bắt đắ dĩ.

Hữu Cầm Huyền Nhã thở dài: "Su muội, nén bị thương thuận biến."

"Cái này nhưng thật ra không có việc gì , trước đây bởi vì môn nội đạ tỷ thí, ta xem nhẹ việc này, nhiều lắm chính là bị sư huynh mắg một câu."

Linh Nga nhẹ nhàng lắc đầu, vừa cười đạ, "Vừa vắ, hôm nay sư muội ta lại bộc lộ tài năng, chúng ta đến hậu sơn suối nước biên, đem nó nướng như thế nào?"

Từ Cửu nhất thời một tiếng hoan hô, Hữu Cầm Huyền Nhã tuy nhẹ khinh nhúu mà, nhưng cũng không gắn cản.

Thế là, nửa tháng sau...

"Tiểu Linh Nga, ngươi xem này chỉ, thoát nhìn có phải hay không bị bệnh."

"Án... Phải là bị bệnh."

"Đốt nướng còn là như thế nào?"

"Loại này cần đôn ngao nước canh, hương vị mới là tối bắg ."

"Chỉnh!"

Thế là, lại thập thiên hậu...

"Hôm nay tiểu nhã khó được lai một chuyến, như thế nào sẽ không có đắg yêu linh thú, mình xô trên cây ?"

Nào đó sư thúc âm thầm nâng tay một chút, nhị hoa tung ra nha tử chạy gắp, đắng vào nhất khối đạ thụ thượng, đưng trường chết, thập phần mới mẻ.

Lại bảy ngày sau...

"Này chỉ như là bị cảm nắng !"

Lại ba ngày sau...

"Oa, này chỉ thoát nhìn, tuyệt đỏi là có tâm ma ! Tiểu nhã ngươi nói đắg không là!"

"Án!" Hữu Cầm Huyền Nhã dùng sức gắg gật đầu.

"Này... Cũng có thể nhìn ra được lai?" Tiểu Linh Nga có chút chột đạ đạ hô.

Lại... Lại...

Lý Trường Thọ dừng lại xem xét, nâng tay vịn trụ cái trán.

Không được, có điềm ngất.

Này nếu hấn chậm xuất quan một năm, tất cả linh thú vòng đều cũng bị kia tam cái nữ luyện khí sĩ cấp ăn sạch !

"Lam Linh Nga!"

Đang ở liễu cây hạ sao chép khắc Ôn Tự Kinh thiếu nữ thân mình run lên, nâng tay che hai mắt.

Xong rồi, án phát ...

Linh Nga chợt nghe được, kia nhất sợi giống như Cửu U gió lạnh loại tiếng nói, từ sau lưng chui vào mình trong tai.

"Đi, đem ngươi Hữu Cầm sư tử mời đến chỗ đó, ta có nói mấy câu, muốn cùng nàng hảo hảo nói."

"Ai... Ai!"

Linh Nga tay nhỏ bé run run hạ, dẫn theo làn váy cuội mây, vội vàng bay về phía Phá Thiên Phong phương hướng.

-----oO-----

Một trăm hai mươi chín chương tiên thức độc đan: Tâm Hỏa Thiêu

Lý Trường Thọ nhìn trước mắt này nhất đại hai tiểu tam cái nữ luyện khí sĩ...

Từ Cửu mất buồn ngủ mộng lung, còn tại kia duỗi lại thất lưng, đánh ngáp, quần áo có chút hỗn độn.

Một bên Hữu Cầm Huyền Nhã còn lại là nhìn thẳng Lý Trường Thọ, kia đôi mắt thấu triệt sáng ngời, thái độ đoan chính, nhận đánh nhận phạt.

Linh Nga giờ phút này cúi đầu đứng ở bên giường, đầy mặt sinh không thể luyện...

Nếu vẫn Linh Nga cái này đương sự hiện tại tâm tình, kia khẳng định là rất hối hận.

Lúc đầu liền không nên khoe khoang kia một lần thịt nướng thủ đoạn, do đó nương Tiểu sư thúc cùng Hữu Cầm sư tỷ lần lượt rơi vào tay giặc;

Minh biết rõ sư huynh xuất quan sau khẳng định muốn thoả mạ mình một chút, rồi lại ôm vài phần 'Huynh bắt trách nhiệm chúng' tâm lý...

Lý Trường Thọ nhắm lại hai mắt, chậm rãi hô khẩu khí.

"Trường Thọ sư huynh!"

Hữu Cầm Huyền Nhã hai tay ôm quyền, cúi đầu nhận sai, sơ thành đuôi ngựa tóc dài nhẹ nhàng chợp lên, "Huyền Nhã kiến chúng linh thú mà vui sướng, cố giết giây Linh Nga sư muội, tìm mọi cách lấy cớ, đem nó hóa thành ăn uống hảo.

Huyền Nhã nguyện lĩnh sư huynh hết thầy trách phạt!"

Lý Trường Thọ mỉm cười, ôn tiếng nói: "Ăn ngon ư?"

"Hảo... Ân, " Hữu Cầm Huyền Nhã kia sắp xếp trước nên trong sạch mỹ nhân khuôn mặt thương, xẹt qua hai mặt đỏ ửng.

Tửu Cửu ngáp một cái, "Tiểu Trường Thọ, không phải ăn người điếm linh thú thôi, sư thúc dùng bảo tài linh thạch để cấp người là được."

Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói: "Sư thúc, người bảo tài linh thạch đã muốn hóa thành một loại khác phương thức, làm bạn tại bên cạnh người ."

"Nguy rồi! Thiếu chút nữa quên của cái đều dùng hết !"

Tửu Cửu nhất thời một cái giật mình, tất cả người thanh tỉnh lại, quang chân rặng đứng trên mặt đất, tại kia một trận trầm ngâm.

Nàng mặc dù có thời điếm 'Man' chút, nhưng thân là sư thúc, còn không đến mức bắt nạt nhất cái tiểu sư điệt.

Linh Nga khe khẽ thở dài, nhẹ nhàng cắn hạ môi, biết chính hẳn một thời điếm phải mặt trận thống nhất, đem Tiểu sư thúc cùng Hữu Cầm sư tỷ tạo nên kẻ trộm thuyên.

Thế là, Linh Nga thấp giọng nói: "Sư huynh, việc này toàn bộ nguyên nhân, nguyên nhân ta mà khởi..."

"Sư muội, bắt muốn như vậy khẩn trương thôi, " Lý Trường Thọ cười tủm tỉm địa nói câu, "Dù sao bản sư huynh cũng không phải gì ma chướng, người như vậy sợ hãi làm chi."

Linh Nga khé miệng một trận run rẩy, theo bản năng lui về phía sau nửa bước.

"Buông tha tiểu Linh Nga! Có chuyện gì hướng ta lai!"

Tử Cửu quyết đoán đem Linh Nga hộ ở tại phía sau, ưỡn ngực ngẩng đầu, "Cùng lắm thì thiếu trái thể thường! Sư thúc ta phụng bồi đến cùng!"

"Sư thúc người chớ nói loại này thoại, " Lý Trường Thọ nhíu mày đạo, "Đệ tử đối với người thủy chung còn là tôn kính, không có gì không an phận nghĩ."

"Phi! Ta là nói giúp người luyện đan luyện trận cơ!"

Tử Cửu khề hừ một tiếng, vừa mới cũng có một cái chớp mắt mặt đỏ, giờ phút này chính là không thể buông thân là sư thúc 'Uy nghiêm', lại mạnh miệng địa bỏ thêm câu:

"Liên người còn có không an phận nghĩ?"

Vậy người đối Linh Nga lai cái bổn phận nghĩ, nhượng bản sư thúc được thêm kiến thức nha!"

Lý Trường Thọ khước miệng thoáng run rẩy, chính là kinh phiêu phiêu địa từ cái này đề tài thượng mang khai.

Bọn họ Độ Tiên Môn, cũng là có thần thú nói.

Lý Trường Thọ khoanh tay mà thán: "Ăn đều ăn, ta còn có thể cho các người nhỏ ra bất thành?"

Nhưng ta Tiểu Quỳnh Phong không thể không duyên có chịu đựng loại này tổn thất, kia chút linh thú giá trị, ta làm kể lại tính toán.

Hiện tại ta cấp ba vị một khác điều bồi thường phương thức, ba vị nhìn qua."

Nói trung, hấn tại trong tay áo lấy ra hai trương da dê quyển trục, chậm rãi mở ra, nó thượng chính là một phần phức tạp thiết kế đồ.

"Nếu là cảm thấy không có vấn đề, ngay tại này mặt trên từng người nhấn cái dấu tay, lập hạ lời thề, tùy ý khởi công đi."

"Đây là cái gì?"

Tử Cửu trước hết tiếp cận lại đây, ba người cũng là thoáng có chút buồn bực...

Thế là, bán ngày sau.

Linh thú ngoài vòng tròn vây, kéo tay áo, thu nạp làn váy ba đạo tịnh lệ thân ảnh, dùng tiên lực, pháp lực kéo một đồng mới vừa xử lý tốt bó củi, từ xa xa chậm rãi bay tới...

Tiểu Quỳnh Phong thượng, rất mau trở về vang một trận nũng nịu ký hiệu tiếng.

Đan phòng nội Lý Trường Thọ ngón tay hơi hơi vừa động, đem Tiểu Quỳnh Phong quanh mình ngăn cách đại trận gia cố hai nặng.

Tuy rằng hắn không đui lý gì, nhưng nếu là nhượng cái khác đệ tử ngẫu nhiên nhìn thấy, vị kia bên ngoài liền như băng sơn một loại, lập tức chính chạm tay có thể bỏng thủ tịch đại đệ tử, tại hắn Tiểu Quỳnh Phong thượng làm thợ mộc sống...

Kia chút đối các vị đối thủ tịch đệ tử ôm có một ít tốt đẹp ảo tưởng đồng môn cùng thế hệ, phỏng chừng thật hội sinh ra điểm tâm ma ma chướng.

Âm thầm lắc đầu, Lý Trường Thọ tiếp tục khai lộ luyện đan.

Hùng tâm đan chuẩn bị hóa sung túc, đa làm mấy lô cấp thấp linh đan bán đi, mua chút linh thú cây non trở về mới là lẽ phải;

Bằng không linh thú vòng không trống rỗng, tổng cảm thấy như là thiếu điểm gì, Tiểu Quỳnh Phong cũng bắt quá viên mãn.

Lần này, liền mua chút giá rẻ, khẩu vị không sai đi.

Hiện đến nay luyện đan muốn dùng linh thú huyết, ít nhất cũng muốn mấy ngàn năm niên hạn khởi bước, Tiểu Quỳnh Phong thượng cũng không mấy thứ này, ngẫu nhiên còn muốn đi đan đỉnh phong đánh tổng tiền.

Luyện đan nửa tháng, linh thú vòng phụ cận cũng náo nhiệt nửa tháng.

Lý Trường Thọ đồng thời không có quá khó xử các nàng tam cái, dù sao nhất cái là thân sư muội, nhất cái là quan hệ thân cận Tiểu sư thúc, còn có một mọi việc đều quá mức nghiêm túc Hữu Độc sư muội.

Lý Trường Thọ chẳng qua, là nhượng các nàng tại linh thú vòng phụ cận, sơn linh thú tú chỗ, kiến khởi một chỗ lầu các, làm các nàng sau này chơi đùa chơi đùa nơi.

—— bên hồ là mình cùng sư phụ nghỉ ngơi khu, tổng nhượng các nàng đi qua, cũng bắt quá thỏa đáng.

Tổng thể công trình trừ bỏ này lầu các ở ngoài, cũng liền một chút linh thú vòng cái tạo quy hoạch;

Dựa theo các nàng lúc này hiệu suất, chắc, phỏng chừng ba mươi năm nội khẳng định năng hoàn công, cũng không ảnh hưởng Hữu Cẩm Huyền Nhã đi tham gia tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội.

Một bên làm việc một bên vui đùa âm ỉ, nửa ngày nắng cái tốt lâu các cứng rắn kéo thành nửa tháng...

Lý Trường Thọ đối này cảm giác sâu sắc vô lực, đồng thời quyết định, sau này cùng các nàng tam cái bảo trì khoảng cách nhất định, tránh cho gặp loại này lây bệnh.

...

Mấy tháng sau, đan đình phong thượng.

Lý Trường Thọ án lệ thường, cách một ít thời gian liền tới thăm Vạn Lâm Quân lão gia tử.

Hai người tại đan đình phong trong rừng bước chậm, lâm ảnh che phủ, đường mòn sâu kín, giẫm lên trên mặt đất nhẹ nhàng chộp lên vết lốm đốm thượng, cũng là có khác một phen tao nhã.

"Trường Thọ, gần đây ta ngẫu được linh tư, cũng là chịu ngươi kia trắc cảm thạch dẫn dắt, tư tưởng xuất một loại độc đan."

"A?" Lý Trường Thọ cười nói, "Trường lão ngài lai linh tư chính là khó lường sự, này bệnh lên đơn chẳng lẽ là đối tiên thức có cảm?"

Vạn Lâm Quân trưởng lão 'Lạnh lùng' cười, ôn tiếng nói: "Không sai, Trường Thọ ngươi cũng biết, tiên thức, linh thức vì sao vật?"

Lý Trường Thọ đáp viết:

"Đệ tử tại bản môn kinh văn có kiến, linh thức, tiên thức, là nguyên thân tràn chi thần tư, nguyên thân đối trong thiên địa cảm ứng.

Án 《thiện tiên kinh》 sở luận, nguyên thân là tâm đều, linh thức, tiên thức, liền là tâm thức.

Phàm nhân dựa vào mắt, nhĩ, mũi, lưỡi, phàm tâm mông muội, bất thức đại đạo.

Luyện khí sĩ dĩ tâm xem Thiên Địa, cố viết linh thức."

Vạn Lâm Quân trưởng lão tươi cười càng phát ra lãnh ngạnh, mắt trung lộ ra vài phần tán thưởng.

Tuy rằng tùy tiện tìm cái khác môn nội đệ tử, cũng có thể được đến không sai biệt nhiều đáp án.

Vạn Lâm Quân trưởng lão nói:

"Tự lần trước kiến quá người này trặc cảm thạch sau đó, ta liền vợ vét sách cổ, lần lăm môn nội Đạo Tàng, lại cùng vài vị thiện luyện đan trưởng lão cùng nhau cân nhắc quá vài lần.

Kia hàm sắc hoa hoa nước, ngộ linh thức, tiên thức tra xét sẽ biến sắc;

Bích tú uẩn linh mộc nhựa cây, như ngộ linh thức, tiên thức tra xét, liền hội phân làm mạng trạng.

Trừ này ở ngoài, còn có bảy bát chủng ngộ linh thức, tiên thức cũng có thể có sở phản ứng vật.

Ta giống nhau dạng ném thử, cuối cùng định ra này đan dược phương thuốc dân gian."

Nói trung, Vạn Lâm Quân trưởng lão đem nhất tờ giấy đưa cho Lý Trường Thọ, cười lạnh nói: "Người nhìn xem, thế nào?"

Lý Trường Thọ tuy rằng đã muốn thói quen Vạn Lâm Quân trưởng lão chiêu bài tươi cười, nhưng có khi cũng là sẽ bị nhỏ nhỏ dọa đến.

Đem phương thuốc dân gian nhận lấy, Lý Trường Thọ nhìn kỹ, đáy lòng tinh tế cân nhắc, chốc chốc nhíu mày, chốc chốc mặt lộ vẻ giật mình, cuối cùng chính là nhẹ nhàng vuốt cằm.

Lý Trường Thọ nói: "Này phương thuốc dân gian cần phải là được không, vô luận là dược tính, dược lý, nhượng đệ tử đều có hiểu ra cảm giác."

"Kế tiếp, chính là sờ soạn nó phân lượng, " Vạn Lâm Quân trưởng lão đạo, "Ít ngày nữa ta liền đi Bắc Câu Lô Châu, sưu tầm bích tinh âm thần trùng, nếu là năng đa tróc mây chỉ, này đan, ba năm khả thành."

"Trưởng lão muốn đích thân đi Bắc Câu Lô Châu?"

"Không sai, ta nhượng đan đỉnh phong thượng hậu bối đi các nơi điều tra quá rồi, Đông Thắng Thần Châu tìm không được bích tinh âm thần trùng."

Vạn Lâm Quân trưởng lão chống đồng queo, ánh mắt dừng ở nồng lục cây rừng, "Tiên thức độc, thế sở hiểm thấy, nếu là có thể đem nó luyện chế xuất lai, kia quả nhiên là an ủi tâm sự.

Trường Thọ, ta Thiên Tiên thọ nguyên dĩ nhiên quá bán, trường sinh cơ nhưng chưa hiện ra, đánh giá, là được không được này trường sinh đạo quả.

Nếu là năng tại ta sinh thời, năng đa lưu lại mấy bản độc kinh, năng đa làm ra mấy phần hoàn toàn mới phương thuốc dân gian, kia cũng là chuyển đi này không tệ."

Lý Trường Thọ nghe vậy, đáy lòng cũng thoáng có chút cảm khái, nhưng vẫn chưa nói thêm cái gì, chỉ là mỉm cười nghe.

"Đúng rồi Trường Thọ, người kia hùng tâm đan..."

"Khụ!"

Lý Trường Thọ cũng không nghĩ tới, đề tài thế nhưng chuyển như thế nhanh chóng.

"Trưởng lão ngài muốn dùng ư?"

Môn nội đại tỷ thí sau, ta luyện chế rất nhiều, nhưng này chút đan dược đều bị Tửu Ô sư bá lấy đi rồi, ta gần đây vừa mới bào chế tân tinh nước, như trưởng lão ngài có cần, ta luyện chế hảo liền cho ngài đưa lại đây."

Vạn Lâm Quân trưởng lão khoát tay, ngôn nói: "Ta dùng gì? Vô này tâm rồi."

"Quả nhiên là dọa đệ tử nhảy dựng..."

"Ha ha ha, người kia hùng tâm đan, tựa hồ là dùng tình cổ hóa thành tình thạch luyện chế mà thành, " Vạn Lâm Quân trưởng lão nghiêm mặt nói, "Ta tại liễu phi tiên nơi đó thảo nhất khối, tróc sờ soạn hạ nó nội dược lý.

Vật ấy cũng không phải chỉ là đối tâm tính mỏng nam tu hữu hiệu, đối nữ tu cũng là một loại.

Người mà lại muốn dặn kia chút cầm đan dược người, chớ có đi làm hại làm hại."

"Đệ tử ghi nhớ, " Lý Trường Thọ cười nói, "Trưởng lão ngài chỉ dựa vào nhất khối đan dược, có thể kết luận trong đó chủ vị là tình thạch, đệ tử... Quả nhiên là bội phục lắm.

Gần đây đệ tử cũng muốn thay đổi phương thuốc dân gian, ở trong đó thêm hai vị cố dương dương khí dược thảo."

Vạn Lâm Quân cười nói: "Loại này thật cũng không sai, người biết việc này là tốt rồi."

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, tại trong lòng lấy ra nhất chỉ bảo nang, ngôn nói: "Trưởng lão ngài đi Bắc Câu Lô Châu, còn thỉnh đem vật ấy cũng mang ở trên người.

Bắc châu hung hiểm, đệ tử mặc dù không thể giúp nhiều lắm, nhưng phương diện này cũng có hai chỉ không sợ khí độc người giấy."

"Ân, " Vạn Lâm Quân đem bảo nang nhận lấy, có chút trịnh trọng địa đặt vào cổ tay áo nội.

Điềm ấy, nhưng thật ra thuần túy chiếu cố Lý Trường Thọ da mặt.

Tự đan đỉnh phong trở về sau đó, Lý Trường Thọ liền một mực tự hỏi Vạn Lâm Quân trưởng lão tư tưởng 'Tiên thức độc'.

Này độc đan luyện thành sau đó, liền như trắc cảm thạch một loại, khả mang ở trên người;

Nó tác dụng, là phản thương tổn dùng tiên thức tra xét mình người, nhưng thương tổn cũng không tính đại, nhiều lắm sẽ làm đôi phương đau đầu đau hôn.

Lý Trường Thọ ngược lại là cảm thấy, này độc đan kỳ thật có chút yếu.

Nếu là đem trong đó chủ dược 'Bích tinh đâm thần trùng' hoán rọi, sửa làm cái khác dược thảo, đạt tới 【âm thầm dấu hiệu tiên thức nơi phát ra】 hiệu quả, kia mới là giết người cướp của...

Khu, kia mới là 'Phản trình sát' chuẩn bị lương phẩm!

"Năng dùng gì đồ vật thay thế?"

Lý Trường Thọ bất tự giác lâm vào trầm tư bên trong, hẳn tại phương diện này tri thức dự trữ, khẳng định không bằng Vạn Lâm Quân trưởng lão phong phú, hơn nữa mình cũng không bằng Vạn Lâm Quân trưởng lão hành động thuận tiện...

Ân?

Lý Trường Thọ đột nhiên nghĩ tới một việc.

Kia chỉ bị hắn cùng Tửu Ô sư bá trao trở về hồ yêu...

Kia hồ yêu mị thuật...

Minh hiện đến nay ngay tại trong tay tình thạch...

Tiên thức là tâm thức... Dấu hiệu tra xét giả, ảnh hưởng tra xét giả tâm thần...

"Nhưng thật ra, có thể tại phương diện này vào tay..."

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, đã là tùy tay nhiếp lại một quyển thư từ, ngồi ở đan trước phòng ghé xích đu thượng, bắt đầu dùng khắc đao viết viết họa họa.

Rất nhanh, một loại tạm tên là 【xem ta liếc mắt một cái người thì sẽ bị đánh dấu mà lại Tâm Hòa Thiêu thân】 tiên thức độc đan tư tưởng, tại hắn khắc đao hạ chậm rãi thành hình.

Gửi độc cảnh giới cao nhất, chính là nhượng đối phương chủ động, mà lại bất tri bất giác ở giữa chiêu số.

Bận rộn nửa ngày, Lý Trường Thọ cũng có chút đầu óc choáng váng, tiên thức quét mắt linh thú vòng trung thân ảnh...

Nơi đó ba đạo bóng hình xinh đẹp, vội vàng phách sai, chặt cây, lấy thô, một đám nhưng thật ra so trước chịu khó rất nhiều.

Lý Trường Thọ nhìn các nàng thân ảnh, cũng thoáng có chút xuất thần, đáy lòng âm thầm cười.

'Quả nhiên, người lao động mới là xinh đẹp nhất, sau lại người thành bất lừa dối ta.'

...

Thiên Đình, Nguyệt Lão điện.

Đông Mộc Công thân ảnh nhìn chung quanh, thật cẩn thận sờ soạng vào.

-----oO-----

Một trăm ba mươi chương sự phụ, đệ tử hết sức

"Này..."

Nhìn trước mắt này vị Đông Mộc Công, Nguyệt Lão nhú mày, thoáng có chút khó xử, "Cái này... Ân..."

Lúc này hai người đang ngồi ở Nguyệt Lão điện thiên điện phòng khách trung, Đông Mộc Công thân thể chếch khuynh, chủ động tiếp cận trước nửa thân vị.

Đối với loại này động tác, Nguyệt Lão rất quen thuộc, một loại tìm đến hấn làm việc, lại không nghĩ nhượng người bên ngoài biết, đều sẽ theo bản năng làm ra loại này động tác;

Không chỉ như thế, Đông Mộc Công đưa bảo nang động tác, nói chuyện thời kia né tránh nhãn thần...

Nguyệt Lão đều là lại quen thuộc bất quá.

Nhưng hôm nay, Đông Mộc Công nói ra yêu cầu này, quả thực là từ chưa nghe nói, cũng nhượng Nguyệt Lão vạn phần khó xử.

Nếu là phổ thông kéo điều hồng thăng, Đông Mộc Công thân phận, địa vị, tư lịch ở trong này bày, Nguyệt Lão khẳng định không dám đẩy úy, bị khấu điểm công đức cũng liền khấu.

Nhưng...

"Nguyệt Lão, có không cấp cái lời chắc chắn?"

Đông Mộc Công thấp giọng hỏi, mắt trung hơi bất đắc dĩ.

"Đông Mộc Công, " Nguyệt Lão cũng chấp tay, nghiêm mặt nói, "Thực bất giấu điểm, tiểu tiên quả thật giúp người khiến quá hồng thăng, nhưng này là hai điều hồng thăng vốn là gẫn, cho nhau có điểm như vậy ý tứ, lúc này mới năng khiến thượng.

Tiểu tiên cũng quả thật giúp người tiến quá hồng thăng, khả đó là hai bên tượng đất tả hữu hỗ tránh, kia hồng thăng đem đoạn chưa đoạn, cho bọn hắn nhất cái thống khoái.

Nhưng tiểu tiên, tuyệt đối làm bất lai, loại này đem nhân duyên tượng đất tất cả đều tiến sạch sẽ sự.

Này là thiên sát cô tình mệnh cách, kia tất là có thiên đại nhân quả!"

Nghe Nguyệt Lão nói chân tình thực lòng, Đông Mộc Công trầm ngâm hai tiếng, đáy lòng nhưng hiện ra vị kia 'Lão tiên sinh' mà nói.

'Nếu là điều thứ nhất đường đi bất thông, kia Đông Mộc Công khả lại nghĩ lại, trách nhất lương phối nhanh chóng lập gia đình;

Rồi sau đó sẽ tìm cái lấy cớ, tìm Bộ Hạ cầu lai một bộ bảng hiệu các loại vật, chúc người cùng phu nhân ông trời tác hợp cho, rồi sau đó Đông Mộc Công đa trước mặt người khác cùng phu nhân cùng nhau ân ái đi lại.

Chẳng phải khả vi tự thân tị hiềm?'

Đông Mộc Công tự nhiên không biết, cấp hắn xuất cái này chủ ý 'Lão tiên sinh', kỳ thật so với hắn lúc này suy nghĩ, còn muốn phức tạp vài lần...

Đông Mộc Công trầm ngâm hai tiếng, ngôn nói:

"Kia, Nguyệt Lão có không mang bản đạo đi gặp một lần, bản đạo nhân duyên?"

Việc này liên quan đến thậm đại, như Nguyệt Lão có thể giúp bản đạo giúp một tay, ngày sau chắc chắn hồi báo."

Nguyệt Lão cười khô nói: "Đông Mộc Công có lời nói, tiểu tiên không dám bất tôn, thỉnh đi theo ta đi."

Nói xong, Nguyệt Lão mang theo Đông Mộc Công đi sau điện, đưa tới Đông Mộc Công nhân duyên tượng đất, đồng thời đem cùng Đông Mộc Công khả thành nhân duyên tượng đất, nhất tịnh đều dẫn theo lại đây.

Đông Mộc Công nhất thời trước mắt sáng ngời, phát hiện mình tượng đất quanh mình, nhưng lại bay tứ ngũ chỉ nhân duyên tượng đất, mà lại này mấy cái nhân duyên tượng đất tơ hồng, đều đổi mình tượng đất dò xét lại đây.

"Bản đạo ngày thường, còn loại này bị người lo lắng bắt thành?"

"Đông Mộc Công thâm được Bệ Hạ tín nhiệm, lại là nam tiên ..."

"Nguyệt Lão chớ nói loại này thoại!"

Đông Mộc Công cắt đứt Nguyệt Lão khen tặng, trầm tư một chút, tại này mấy chỉ tham hưởng mình tượng đất bên trong cẩn thận tra tìm.

Cũng là tâm linh phúc chí, thời lai vận chuyển, Đông Mộc Công đáy lòng đột nhiên xẹt qua nhất mặt linh quang...

Trước chút thời gian, hấn cùng với Bệ Hạ cùng nhau cùng kia Nam Hải Hải Thần mới gặp thời, Nam Hải Hải Thần từng hiến cho Bệ Hạ mười hai điều gián ngôn, cuối cùng nhất điều gián ngôn, có câu 'Mượn dong sắc, ôn cầu an' .

Đông Mộc Công trầm ngâm một tiếng...

Mượn dong sắc, là chỉ được, nhượng mình có vẻ tận lực bình thường một ít, do đó bất sẽ khiến cho ngoại nhân đề phòng;

Ôn cầu an, ôn cầu an...

"Nguyệt Lão!"

Đông Mộc Công đột nhiên ngừng đầu, mắt trung ánh sao chớp động, tay phải cầm Nguyệt Lão cánh tay, bả Nguyệt Lão dọa thanh âm đều thay đổi.

"Đông Mộc Công, ngài, ngài nghĩ như thế nào khiên?"

Đông Mộc Công vươn tay trái, ngũ căn ngón tay chậm rãi xẹt qua, do chương toàn quyền.

"Ta, tất cả đều muốn!"

Nguyệt Lão nhất thời run run hạ.

Này Đông Mộc Công làm sao vậy này là? Trước đây còn muốn mình trở thành nhất điều thức thời, không dính nhân duyên, hiện tại thế nhưng...

Quả nhiên là cao nhân!

Đông Mộc Công quyền cao chức trọng, mình nhất cái tiểu tiên cũng quả thực không dám nói gì.

Huông chi, Nguyệt Lão vừa rồi đưa tới nhân duyên tượng đất, quả thật đều là năng cùng Đông Mộc Công thành tựu nhân duyên, chỉ là Đông Mộc Công tu vi cao thâm, tự thân nếu bất động loại này ý niệm trong đầu, tượng đất hồng trần cũng liên lụy bất thượng.

"Ai... Ai, tiểu tiên cái này động thủ."

Nguyệt Lão thấp giọng đáp ứng một câu, lập tức bắt đầu bận rộn.

...

Độ Tiên Môn, mới vừa sửa chữa một phần ba linh tu vòng bên cạnh.

Này ba vị thập bát tuổi lại mấy trăm thượng vạn nguyệt nữ luyện khí sĩ, cuối cùng phát hiện, các nàng nếu một mạch biên chơi biên tu, mười năm hai mươi niên đều không nhất định tu xong chỗ đó.

Thế là, Linh Nga thương lượng với Hữu Cầm Huyền Nhã hạ, đem Tiểu sư thúc quá chén, theo sau hai người động thủ...

Hiệu suất nhất thời tăng lên xa không ngừng thập bội!

Vén vẹn ba tháng, chỗ đó đã muốn hoàn thành một phần ba cải tạo!

Mấy ngày gần đây, Hữu Cầm Huyền Nhã được sư phụ thúc giục, phải trở về tu hành mấy tháng, Linh Nga cũng liền mình tại linh thú vòng các nơi một mình bận rộn.

Ôn Tự Kinh còn có một ngàn lục bách lần;

Linh thú vòng còn muốn bận việc ít nhất nửa năm...

Niệm cập ở này, Linh Nga sâu kín thở dài, che làn váy, ngồi chồm hể tại tu linh thực ngọc con ếch thủy đàm bên cạnh trên cỏ.

Thật là...

Nếu không phải vì sớm ngày mở ra sư huynh tâm phòng, nhượng sư huynh sinh ra một chút nam nữ phương diện này ý niệm trong đầu, mình cũng không đến mức không nên cùng Tiểu sư thúc cùng Hữu Cầm sư tỷ cùng nhau bị tội.

Sư huynh này phiền toái tính tình, Linh Nga tự giác, mình nhất cái đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc khái là làm không chừng .

"Linh Nga?"

Bên tai đột nhiên truyền đến một tiếng quen thuộc ân cần thăm hỏi, Linh Nga theo bản năng nhảy dựng lên, trừng mắt nhà mình sư huynh.

"Sư huynh! Người hiện tại đi đường như thế nào đều chưa tiếng !"

"Ta không phải loại này đi tới ?" Lý Trường Thọ nhíu mày đạo, "Nhưng thật ra người, tại này phát gì lảng, nhưng lại đem toàn bộ tâm thần đều chạy xe không, như có địch nhân đánh lén, người nên như thế nào ứng đối?"

Linh Nga phun phun đầu lưỡi, ủy ủy khuất khuất địa đạo câu:

"Gần nhất quá mệt mỏi thôi..."

Hơn nữa sư huynh người một mực phong thượng, như thế nào khả năng sẽ có người năng đánh lén."

Lý Trường Thọ nhăn lại mi thoáng từng hạ, ánh mắt cũng ít vài phần nghiêm khắc, "Hơi sau giúp ta một chút, phải đi tu hành đi, này linh thú vòng đẳng Tử Cửu sư thúc lại làm."

Linh Nga nhất thời hé miệng cười khẽ, "A... Như thế nào giúp người nha sư huynh."

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, nói: "Đi theo ta."

Nói xong, Lý Trường Thọ cùng Linh Nga cùng nhau đi bên trong lầu các.

Này lầu các tu có chút cẩn thận, dùng liêu, xoát nước sơn đều tuyền thượng đẳng, Lý Trường Thọ nếu là nhớ được không sai, chỗ đó trang sức trang hoàng, đều là Hữu Cầm Huyền Nhã tự tay làm ...

Không hổ là thế tục công chúa xuất thân, làm cái này phòng cờ bạc, cứng rắn lộ ra một cỗ hoàng gia đánh bạc phường quý khí!

Lý Trường Thọ tại trong tay áo lấy một bộ nhân vật bức họa, họa trung là cái anh tuấn xuất sắc khí nam tử, là hãn cấp giấy đạo nhân 'Định trang' sở dụng.

Rồi sau đó, hấn âm thầm đem này bức họa treo hảo, âm thầm tại bức họa sau lưng thả nhất cái hương túi, nhưng Linh Nga dùng linh thức xem xét này bức họa...

Chốc lát, Lý Trường Thọ vẫn: "Thế nào?"

"Gì, thế nào?" Linh Nga nhọc nhọc địa nháy mắt mấy cái.

Lý Trường Thọ nói: "Người đây lòng có phải hay không xuất hiện một ít hình ảnh?"

"Ân?" Linh Nga đầu nhất nghiêng, "Này bức họa chính là bức họa, muốn xuất hiện... Gì hình ảnh?"

Lý Trường Thọ nhướng mày, nói: "Người lại tiếp tục tra xét."

"A, " Linh Nga nhu thuận ứng tiếng, rõ ràng bàn ngồi xuống, dùng linh thức tiếp tục điều tra này trương bức họa.

Lý Trường Thọ tinh tế cảm ứng, Linh Nga quả thật không có bất luận biến hóa.

"Này không đạo lý, " Lý Trường Thọ đem bức họa thu , đem kia hương túi cầm về tới mình trong tay, theo sau liền muốn mở ra hương túi thượng phong cấm, đem bên trong đan dược che lại...

Như vậy thời, chợt nghe được 'Anh' một tiếng, Linh Nga đầy mặt đỏ bừng, tại kia thờ phào một hơi hơi thờ, dùng sức cắn môi, "Su huynh..."

Lý Trường Thọ nháy mắt che hương túi, tùy tay điểm xuất nhất khối thanh tâm đan, trực tiếp hóa rơi dược lực, đem nó nội dược tính nhũu làm sương mù, đưa vào Linh Nga trong mũi.

Một lát sau...

Linh Nga nhẹ nhàng thờ ra, có chút nghĩ mà sợ nhìn Lý Trường Thọ, nhưng khuôn mặt lại dần dần phiếm hồng, ấp ứng địa nói câu:

"Su huynh người vừa rồi làm gì?"

Người nếu là... Nếu là... Kỳ thật không cần dùng loại này thủ đoạn...

Chi một tiếng thì tốt rồi..."

Lý Trường Thọ ngửa đầu nhìn bầu trời, đạo câu: "Hảo hảo tu hành, đừng loạn nghĩ, ta chỉ là thí nghiệm hạ loại này cấp sư phụ dùng đan dược."

Theo sau, Lý Trường Thọ liền là đầy mặt nghi hoặc địa cúi đầu tránh ra.

Này đan dược, đối tâm có sở thuộc người mặc kệ dùng ư?

Kia, trước đây mình tại Tử Ô sư bá tới bắt hùng tâm đan thời, nhượng Tử Ô sư bá thấy được một bức mỹ nữ bức họa, mặt sau cũng có này khối đan dược, vì sao Tử Ô sư bá hội...

Là dược tính bất ôn, còn là Tử Ô sư bá bản thân...

Tê——

Vô cùng, vô cùng.

"Sư huynh!"

Linh Nga đuổi theo ra lầu các ngoài, giúp đỡ khung cửa, tại kia nhẹ giọng hô:

"Muốn hay không ta mang theo kia đồ vật, ngươi tới dùng 'Linh' thức thử xem nha!

Tự mình thể nghiệm hạ mới biết được hiệu quả σ ~ "

Lý Trường Thọ dưới chân một chút, nâng tay xiêm áo bày, cưỡi mây phiêu hướng về phía đan phòng.

"Hừ! Chỉ biết ngươi không dám, chỉ biết vững vàng ôn."

Linh Nga hừ một tiếng, lật mắt trợn trắng, mại nhẹ nhàng bước chân, trở về mình tại này chỗ lầu các phòng...

Nhưng mà, lúc này Lý Trường Thọ, đã muốn bắt đầu không ngừng suy tư như thế nào cải tiến mình mới vừa làm xuất tới này hai loại đan dược.

Tiên thức độc đan, đây xem như Vạn Lâm Quân trưởng lão mở đường, Lý Trường Thọ bắt quá là đứng ở đại thụ cường tráng cành cây thượng, làm nhất cái thiên chi xuất lai...

Hắn lúc này đã muốn làm ra lưỡng chủng tiên thức đan, hao phí một số lớn tài được lợi tới thảo dược bảo vật, nhưng hiệu quả là rõ ràng, con bài chưa lật khổ lại có nhỏ mở rộng.

Lý Trường Thọ trực tiếp thu lên kia loại đan dược, là chính thống phản tiên thức điều tra linh đan, gọi là vi 【phản tra đan】, này là Lý Trường Thọ không chính xác chuẩn bị cầm đi ra ngoài cấp bất luận kẻ nào bảo đan.

Bằng không, loại này đan dược nếu truyền lưu đi ra ngoài, nói không chừng sẽ dùng tại chính hắn thân thượng.

Đương mình đeo phẫn tra đan thời, có người dùng tiên thức tra xét mình, tra xét mình người, thân chu liên sẽ xuất hiện nhất sợi mỏng manh đến gần như không thể nhận ra linh vụ.

Này linh vụ liền khả trợ Lý Trường Thọ tập trung tra xét mình người.

Đệ nhị chủng tiên thức đan, bị hấn gọi là vi 【 Tâm Hỏa Thiêu 】, .

Lý Trường Thọ tại mị hoặc yêu thuật thượng được đến dẫn dắt, dĩ tình thạch, tình rượu làm như đáy liêu, tại mấy tháng nội ném thử mấy trăm lần, một lần ngẫu nhiên hạ, tìm được 'Chính xác' phương thuốc dân gian.

Vạn Lâm Quân trưởng lão tiên thức độc đan, kỳ thật là muốn mượn 'Bích tinh âm thâm trùng', có thể thông qua tiên thức âm bị thương tra xét giả nguyên thần đặc thù độc tố.

Lý Trường Thọ mình làm cái này 【 Tâm Hỏa Thiêu 】, chính là đem 'Bích tinh âm thâm trùng' sửa làm 'Tình cỏ', đồng thời mượn một chút mị hoặc phương pháp.

Thuận đường nhắc tới, Lý Trường Thọ vi nghiên cứu mị hoặc phương pháp, còn cố ý tại sư phụ cho phép dưới tình huống, dùng sư phụ hình tượng, âm thầm đi tìm địa mạch đại trận trung vây khốn Chân Tiên cảnh yêu hồ.

Hấn quan sát tổng kết vài lần, đồng thời xảo diệu , hóa giải yêu hồ cùng mình Tiểu Quỳnh Phong nhân quả.

Về phần quá trình...

Kia không trọng yếu, đối phương tóm lại là lập hạ đại đạo lời thề.

Lại điều chỉnh hai tháng 【 Tâm Hỏa Thiêu 】, dục tính, Lý Trường Thọ đem nhất chỉ giấy đạo nhân, nhất khối 【 Tâm Hỏa Thiêu 】, nhất khối 【 phẫn tra đan 】, đồng thời đặt ở nhất chỉ đặc thù xử lý quá hương túi trung.

Hơi sau, chỉ cần sư phụ đem hương túi mang ở trên người, khắp nơi đi bộ;

Nếu là gặp được tiên thức tra xét, Lý Trường Thọ mượn giấy đạo nhân phán đoán đối phương như thế nào, như cảm thấy đối phương cũng không tệ lắm, sẽ mở ra Tâm Hỏa Thiêu cấm chế.

Sư bá chuyển thể thân khẳng định là muốn tìm ;

Nhưng vi nhượng sư phụ nhanh chóng đi ra tự bế, đến từ xa lạ nữ luyện khí sĩ ân cần thăm hỏi cùng tán thành, định năng nhượng sư phụ nhắc tới không ít tinh thần.

Làm đồ đệ , cũng chỉ có thể sư phụ làm được này một bước .

Lý Trường Thọ sửa sang lại hảo này hương túi, cười mây hương tới sư phụ nhà cỏ mà đi;

Xem liếc mắt một cái tại linh thú vòng phụ cận lại cùng nhau bận rộn, so trước nghiêm túc đa ba đạo bóng hình xinh đẹp, Lý Trường Thọ cũng bất giác lộ ra một chút ý cười.

Chẳng qua, Lý Trường Thọ còn chưa kịp bay đến nhà cỏ, tâm trung đột nhiên đến rồi tâm huyết dâng trào.

Bấm ngón tay suy tính, Đông Mộc Công lại tại kia tọa Hải Thần miếu trung đẳng đợi...

Nói, hẳn hiện tại có... Có... Khụ, lục nghìn lục bách chín mươi nhị tọa thần miếu, vì sao Đông Mộc Công luôn đi chỗ đó một tòa?

Đi cái khác bí mật chút thần miếu không được sao?

Trộm lông dê chỉ chiếu nhất con dê hao —— sớm muộn sẽ bị người chú ý tới.

Lý Trường Thọ đáy lòng phi nhỏ câu, quyết định hơi sau liền nhắc nhở Đông Mộc Công một tiếng, nhượng Đông Mộc Công lần sau lại cũng nhớ được che dấu chuyển về tung.

Tại vân thượng queo cái loan, về tới mình nhà cỏ trung.

Đồng thời một lòng phân tam dùng, mượn giấy đạo nhân quan sát liếc mắt một cái, tại bắc châu nội sư tầm độc trùng Vạn Lâm Quân lão gia tử, phát hiện độc trùng lão vạn sự không lo, lúc này mới khởi động Hải Thần miếu dưới đất giấy đạo nhân...

-----oOo-----

Một trăm ba mươi một chương người, vốn cũng rất tuần

Lý Trường Thọ vạn vạn không nghĩ tới, đời sau cái kia phong lưu đa tình thuận đương tán người, dĩ nhiên là tại lúc này liền mai phục quả...

Lần này Đông Mộc Công đến đây, chỉ là vì lai biểu đạt đối Lý Trường Thọ lòng biết ơn.

Hai người tại sơn thủy linh đồ trung mới vừa chạm mặt, Đông Mộc Công chính là một trận đại thở:

"Bệ Hạ! Bệ Hạ hẳn, hẳn..."

Đổi ta nở nụ cười!"

Lý Trường Thọ hơi chút đề quyết tâm, còn tưởng rằng mình sau này bấp đùi chi nhất, đột nhiên xuất gì biến cố.

Rồi sau đó, Đông Mộc Công chính là một trận thờ dài thờ ngắn, nói mình trước đây này mấy vạn niên ra sao chẳng không dễ dàng.

Hắn vốn là là nhất cân cước phổ thông trường sinh tiên, tại Vu Yêu đại chiến thời kì cuối, Nhân tộc quật khởi thời, vì Nhân tộc xuất sinh nhập tử, lập hạ không nhỏ công lao, được không ít công đức, lúc này mới bị Thánh Nhân lựa chọn, trở thành tân lập Thiên Đình đông vương công.

Ngọc Đế là Đạo Tổ trước mặt đồng tử, hô vài vị Thánh Nhân vi sư huynh, tự thân tu vi chưa bao giờ hiển lộ quá.

Hắn có mấy người mệnh, dám cùng Ngọc Đế tranh quyền?

Lâu như vậy rồi, Đông Mộc Công một mạch cần trọng, như lý miếng băng mỏng, sẽ không ngủ quá một ngày an ổn thấy...

Tuy rằng cũng không cần ngủ.

Mấy ngày trước đây, Đông Mộc Công vội vàng cùng mình quen biết đã lâu một vị nữ tiên lập gia đình, thỉnh Ngọc Đế ban thưởng hạ một bức văn chương.

"Ngọc Đế Bệ Hạ cười , dĩ nhiên là loại kia sang sảng, loại kia thông thấu..."

Đông Mộc Công thật dài địa hô khẩu khí, khởi thân đối Lý Trường Thọ cúi người hành lễ, ngôn nói: "Đại ân không dám nói cảm ơn, đạo hữu như có ra roi, bản đạo tất kiệt đem hết toàn lực!"

Lý Trường Thọ mỉm cười lắc đầu, lại lo lắng địa, hỏi hạ Đông Mộc Công trước đây sở làm sự chi tiết.

Hoàn hảo hắn có này nhất vấn...

Nghe được Đông Mộc Công nói câu kia 'Ta tất cả đều muốn', Lý Trường Thọ bản thể thiếu chút nữa bị hắc tuyến sở cắn nuốt.

"Đạo hữu, tốt quá hoá lớp, chuyên tình thanh danh ngang nhau trọng yếu.

Đạo hữu ngươi hôm nay cùng một vị tiên tử lập gia đình, kia ngày mai lại có nhân duyên tới cửa, ngươi nạp còn là bất nạp?"

Đông Mộc Công cười nói: "Tự nhiên là đều nhận lấy, đa mới ổn thôi."

"Kia Ngọc Đế Bệ Hạ ban cho ngươi văn chương, chẳng phải là thành một câu tiểu đàm?"

Lý Trường Thọ thở dài: "Đối đạo hữu mà nói, đa tình sống khá giả lạm tình, chuyên tình sống khá giả đa tình..."

Đạo hữu sợ nhất chính là Bệ Hạ đa nghĩ, vậy ngươi vì sao vừa muốn vẽ rắn thêm chân, cấp mình lai này một đạo?"

"Này, này..."

Đông Mộc Công khởi thân đi qua đi lại, mặt lộ vẻ khó xử, "Bản đạo lúc ấy sở niệm, là nhiều người ổn thỏa."

"Ổn không phải loại này ổn , " Lý Trường Thọ trầm ngâm hai tiếng, "Đạo hữu, việc này còn khả bổ cứu."

Nhưng lần này, là ta cuối cùng một lần, vì đạo hữu tại việc này thượng xuất loại này chủ ý.

Ngươi ta cũng không nên lên tương kiến, đạo hữu khả hiểu được?"

"Tự nhiên hiểu được, " Đông Mộc Công làm cái đạo vái chào, Lý Trường Thọ khởi thân hoàn lễ.

Lập tức, Lý Trường Thọ chỉ có thể đơn giản thay Đông Mộc Công, quy hoạch hạ mặt sau hành sự.

—— đơn giản chính là tạo khởi chuyên tình người thiết, tốt nhất lại cấp phu nhân cầu nhất cái phong hào, lập một ít lãng mạn tiểu cố sự, tại Thiên Đình truyền lưu mở ra.

Nguyên bản chỉ đối tu đạo cùng phụ tá Ngọc Đế Bệ Hạ để bụng Đông Mộc Công, giờ phút này liêu mạng địa hút vào Lý Trường Thọ cái này quân sư 'Tri thức' ;

Dần dần, Đông Mộc Công liền có một chút... Mở khiếu hương vị...

Nói đến mặt sau, Lý Trường Thọ nói nhất, Đông Mộc Công thế nhưng còn có thể phản tam.

Đại khái, đây là thân là nào đó thuần dương tán tiên kiếp trước thiên phú...

...

"Nhưng thật ra quên hỏi thăm một chút, Mộc Công lúc này cưới vợ vì sao người."

Nhà cỏ trung, Lý Trường Thọ liêu khởi đạo bào trước bày, từ bỏ đoàn thượng đứng lên, hơi chút duỗi cái lại thất lưng;

Theo sau liền tiếp tục trước đây hành trình, hướng cách vách sư phụ nhà cỏ mà đi.

Tình chi nhất chữ, liên lụy xuất bao nhiêu nhân quả...

Đường đường Đông Mộc Công, Thiên Đình thực quyền đại tiên, đã tích góp từng tí một không biết bao nhiêu công đức, còn là Thánh Nhân sai khiến, đến nay nhưng nguyên nhân cái này tình chữ lo sợ bất an.

Đương nhiên, Đông Mộc Công đại bộ phận bất an, nơi phát ra ở tự thân quyền bính quá nặng.

Minh sư phụ, bởi vì nhất cái tình chữ, không còn rồi thành tiên cơ, đến nay càng là buồn bực không vui, tại nhà cỏ trung đóng cửa bất xuất, ý chí tinh thần sa sút.

Ân?

Sư phụ như thế nào lại... Ngủ đi qua ...

Lý Trường Thọ tự hành cởi bỏ trận pháp, thanh thanh giọng hát, đối phòng trong hô: "Sư phụ, đệ tử có chuyện quan trọng muốn cùng sư phụ thương lượng."

"A?"

Tề Nguyên rất nhanh liền kéo ra cửa gỗ, tuy rằng tinh thần căng tròn, nhưng biểu tình cùng ánh mắt vẫn như cũ có chút tinh thần sa sút.

"Vào đi, có gì chuyện quan trọng?"

"Sư phụ cũng biết kia tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội?"

Lý Trường Thọ cười hỏi câu.

Tề Nguyên cuối cùng lộ ra vài phần mỉm cười, trước đây Linh Nga đã báo con gái đã xuất giá nội đại tỷ thí tin vui, hai cái đồ đệ như thế hăng hái tranh giành, hẳn làm sư phụ đánh đáy lòng cao hứng.

Tự nhiên, Tề Nguyên cũng đoán được, tiểu đồ đệ cái gọi là liền thăng lục cấp, phải là bại lộ tu vi...

"Cái này đại hội, vi sư tự nhiên biết, chẳng lẽ là có trưởng lão tiến cử, nhượng Linh Nga cũng đi tham gia ?"

"Linh Nga vì sao phải đi qua?"

Lý Trường Thọ giải thích nói: "Sư phụ, kia tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội đi không hề chỗ tốt, qua lại vẫn con đường mệt nhọc, nhất cái không cần thận còn dễ dàng gặp phải thị phi nhân quả, quả thật không phải chuyện tốt."

Tề Nguyên nhú mày nói:

"Đồ nhi ngươi làm sao đều hảo, chính là loại này, luôn chỉ nhìn chúng ta Tiểu Quỳnh Phong này lớn bằng bàn tay địa."

Này phải đi cấp môn đấu tranh nội bộ quang, vì Độ Tiên Môn đạo thừa thêm vinh dự!

Có thể đi tùy môn nội cao người tham gia, đó là lớn lao thù quang vinh, như thế nào năng nói cái gì chỗ tốt!"

Lý Trường Thọ: ...

Dù sao, nếu là có môn nội trưởng lão tiên cử Linh Nga, kia mình đến lúc đó mượn cơ ồm, thuận tiện nương Linh Nga lưu lại chiếu cố là được.

Kỳ thật này đại hội cách còn xa, lúc này còn không có minh xác thời gian, đại khái cũng còn muốn tam năm mươi niên sau đó.

"Sư phụ, chúng ta trước không nói cái này, đệ tử hôm nay có sự muốn nhờ."

Lý Trường Thọ mắt thấy sư phụ liền muốn bắt đầu nhắc tới, vội vàng nói sang chuyện khác, cùng sư phụ giải thích một phen.

Nói nhỏ, như thế loại này.

Sau nửa canh giờ, nhà cỏ môn mở ra, hai đạo thân ảnh cất bước mà ra.

Xem bên trái người:

Thân hình phổ thông thon dài, khuôn mặt phổ thông xuất sắc khí, tóc dài phổ thông phiêu dật, tự nhiên chính là Lý Trường Thọ bản thọ.

Phía bên phải này người, lược thấp một ít thân hình, trung niên khuôn mặt, ánh mắt thoảng có chút suy sụp, đầu mi cũng có chút hóa bất khai nhãn vết...

Tề Nguyên lão đạo khôi phục thành trung niên thời bộ dạng, thay một thân thiên màu lam trường bào, thoạt nhìn cũng có tứ năm phân tinh thần.

Lý Trường Thọ phổ thông, kỳ thật là có năm phần pháp quyết nguyệt trang;

Tề Nguyên lão đạo phổ thông, chính là khắc vào cốt tủy bên trong...

Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, đạo câu "Xin nhờ sư phụ", Tề Nguyên lão đạo...

Bất, lúc này đã là Tề Nguyên đạo trưởng!

Tề Nguyên đạo trưởng miễn cưỡng cười, cười mây lập tức hướng tới sơn môn mà đi, đi làm đồ đệ công đạo cấp mình một chuyện nhỏ.

Sư phụ đáy lòng, cũng tại hồi tưởng vừa rồi Lý Trường Thọ lời nói...

'Sư phụ, trước đây đệ tử dùng ngài khuôn mặt, cùng Tửu Ô sư bá bên ngoài trừ yêu, này rất khả năng hội mai phục một ít tai họa ngầm.

Cho nên, sư phụ ngài ra ngoài, không thể dùng ngày thường hình dáng.

Không bằng sư phụ ngài khôi phục thành trung niên thời bộ dáng, lại đem điều này, đồ che lấp sư phụ ngài khí tức hương túi tùy thân mang theo, như thế liền khả không lo.'

Tề Nguyên cũng không đa nghĩ, thói quen tính địa án đệ tử nói làm, cười mây xuất sơn môn, hướng gần nhất phùng trấn 【lâm hải trấn】 mà đi...

Lý Trường Thọ đáy lòng cười khẽ tiếng.

Làm loại sự tình này, tự nhiên là không thể tại môn nội, kia dễ dàng gặp phải một ít nhiễu loạn.

Lý Trường Thọ trước truyền thanh dặn dò Linh Nga một tiếng, như có khách lạ, nhượng nạng ứng phó một chút;

Theo sau liền trốn trở về đan phòng dưới đất mật thất trung, tâm thần phân tán tại tam chỉ giấy đạo nhân thân thượng.

Nhất chỉ giấy đạo nhân mang theo người giấy binh đoàn, tại dưới đất truy tung mình sư phụ.

Sư phụ ra ngoài, phòng vệ công tác vẫn phải làm.

Nhất chỉ giấy đạo nhân nhìn chăm chăm Vạn Lâm Quân trưởng lão bên kia, Lý Trường Thọ tổng cảm thấy Vạn Lâm Quân trưởng lão lần này đi ra ngoài, khả năng muốn chịu chút trắc trở.

Một khác chỉ giấy đạo nhân, tự nhiên liền tránh ở sư phụ ống tay áo trung hương túi nội, tại kia ôm hai khối đan dược, đợi đăng tràng thời khắc.

Sư phụ cười mây...

'Hào chậm.'

Ba ngày sau, Tề Nguyên đạo trưởng chậm chậm rì rì, rơi vào lâm hải trấn bắc cửa thành, xếp hàng vào thành.

Giấy đạo nhân binh đoàn dừng lại tại nghịch Ngũ Hành đại trận ở ngoài, lúc này sư phụ thân thượng còn có 【 người 】 giấy lộn đạo nhân tại, giấy đạo nhân binh đoàn cũng liền làm cái tiếp ứng.

Sư phụ mới vừa vào trong thành, Lý Trường Thọ mà bắt đầu âm thầm xem xét, có thể 'Cổ vũ' đến nhà mình sư phụ chọn người.

Hắn cũng không phải muốn cho sư phụ đi gây ra tân nhân duyên, chỉ là đơn thuần muốn cho sư phụ biết...

【 người, vẫn như cũ mị lực mười phần, hơn nữa rất dễ dàng được đến nữ luyện khí sĩ hảo cảm 】

Rất nhanh, Lý Trường Thọ phát hiện, phản tra đan bị gây ra, lập tức tìm đến kia nhất mật linh vụ sở tại nơi.

'Như thế nào là cái lão đạo?'

Lý Trường Thọ lắc đầu, tùy ý kia nhất sợi linh vụ tản mát, nương giấy đạo nhân, tiếp tục bồi sư phụ hướng trước đi dạo.

Đan dược hiệu quả cũng là hữu hạn , không thể đơn giản lãng phí.

Tề Nguyên đạo trưởng nhưng thật ra không đa nghĩ gì, lập tức hướng tới linh thảo dược cây cỏ bày quán cái kia phổ mà đi.

Sư phụ đi rồi đại khái ba mươi trượng, cuối cùng, Lý Trường Thọ phát hiện người thứ nhất dùng tiên thức tra xét mình sư phụ , thoạt nhìn hai mươi tứ ngũ phương hoa nữ Nguyên Tiên.

'Liên người rồi, đại tỷ.'

Hương túi trung, kia chỉ giấy đạo nhân dùng hơi mỏng tiểu giấy tay, mở ra linh đan Tâm Hỏa Thiêu cảm chế.

Tề Nguyên đạo trưởng đi rồi bắt quá mười lăm bước...

"Này vị đạo hữu... Có không dừng bước."

"Ân?"

Tề Nguyên đạo trưởng quay đầu nhìn lại, đối hô trụ mình nữ Nguyên Tiên nhíu hạ đầu mi, chấp tay nói: "Này vị đạo hữu, không biết có gì phải làm sao?"

"Người, " nữ Nguyên Tiên sắc mặt đỏ bừng, cầm một bàn tay khăn che mặt mình đàn, thấp giọng nói: "Người có không cùng ta tìm nhất yên lặng nơi, có chút thoại nghĩ đối với người nói."

Tề Nguyên rõ ràng sợ run hạ, đáy lòng lập sinh cảnh giác, "Ta cùng với đạo hữu không có gì tốt nói ."

Nói xong, hấn cất bước hướng tới phía trước bước nhanh mà đi.

"Đạo hữu..."

Kia nữ Nguyên Tiên đuổi theo hai bước, tâm thần nhất cái hoảng hốt, chính là từ vừa rồi tình hình trung thoát khỏi xuất lai;

Nàng đáy lòng thâm nghĩ kỳ quái, lại nhìn đến đáy lòng kia chút hình ảnh, vội vàng che mặt mà chạy.

Vừa rồi Lý Trường Thọ chỉ là triển lộ Tâm Hỏa Thiêu một cái chớp mắt, đã đem này linh đan phong cấm .

Tề Nguyên mới vừa đi vài bước, lại nghe thấy bên truyền đến ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ ân cần thăm hỏi tiếng:

"Này vị đạo hữu..."

Tề Nguyên quay đầu nhìn lại, đã thấy nhất ôm trường kiếm oai hùng nữ luyện khí sĩ, đối diện mình ôm quyền hành lễ.

Người này còn ôn nhu nói: "Có không cùng ta đi cách đó không xa trà lâu tọa tọa?"

"Cái này, ta còn có chuyện quan trọng tại thân, trong nhà dò đệ trọng thương cần thảo dược, thật có lỗi, thật có lỗi."

Tề Nguyên làm cái đạo vái chào, tiếp tục bước nhanh tiến tới, đáy lòng chính là nổi lên hồ nghi.

Hấn loại này diện mạo, lúc này loại này suy sụp mà u buồn khí chất...

Như vậy được hoan nghênh ?

Nhưng mà, hai lần cự tuyệt nữ luyện khí sĩ mời, đã muốn đưa tới không ít người chú ý.

Kế tiếp này ngắn ngủi trăm trượng phổ con đường, một đạo lại một đạo bóng hình xinh đẹp từ bên, con đường phía trước, đường lui mà đến.

"Đạo trưởng ngài từ đâu tới đây? Muốn hướng chạy đi đâu?"

"Đạo hữu còn xin đợi ta nhất đẳng."

"Đạo hữu, vì sao không dám trợn mắt xem ta "

Tề Nguyên lão đạo hoàn toàn mộng rồi, chỉ có thể không ngừng từ chối, đến mặt sau thậm chí che lấp khỏi khuôn mặt, buồn đầu hướng tới phía trước tiến tới.

Này phường trần là làm sao vậy?

Minh thật lâu không xuất lai đi đạo quá, Đông Thắng Thần Châu không khí, đều như vậy khai sáng ?

Âm thầm, Lý Trường Thọ ký thác tâm thần kia chỉ giấy đạo nhân, cũng là một lau bả 'Hãn' .

"Hắc! Đạo hữu!"

Bỗng nhiên nghe được một tiếng thô cuồng kêu tiếng, Tề Nguyên trước người, đột nhiên đa nhất tôn tháp sắt.

Tề Nguyên ngẩng đầu nhìn đi, trước mắt đúng là một vị trượng cao 'Nữ tử', tựa hồ là tu thân thể người, kia cánh tay so với hãn thất lưng đều thô, lúc này chính là dùng chuông đồng đại hai mắt trừng mắt mình.

"Người sáng mắt không nói tiếng lóng, choa hiếm lạ người, cùng choa hỏi động phủ làm đạo lữ đi!"

Tề Nguyên nhướng mày, vội nói: "Đạo hữu ngài có phải hay không tìm làm người?"

Lý Trường Thọ cũng là nhướng mày, hãn cũng không 'Đốt' này vị nữ đạo hữu...

Ân?

Lý Trường Thọ tâm thần rơi vào hương túi trung giấy đạo nhân thân thượng, khoe miệng đột nhiên run rẩy hạ, đã thấy kia giấy đạo nhân trong tay linh đan Tâm Hòa Thiêu, giờ phút này nhưng lại...

Toái rớt!

Đây là cái gì tình huống? Trước một cái chớp mắt còn là hoàn hảo!

Minh chẳng lẽ là mở ra đóng cửa cấm chế nhiều lắm lần, này đan dược dược tính còn không ổn, trực tiếp nát?

Đan dược nát có gì hậu quả?

Nói như vậy, hình như là dược tính hơi chút bùng nổ nhất sóng...

Lý Trường Thọ tiên thức khuếch tán khai, nháy mắt sắc mặt đại biến, truyền thanh nói:

"Sư phụ đi mau! Đem hương túi mau thu trữ vật pháp bảo!"

Tê Nguyên lão đạo sùng sốt hạ, lập tức phản ứng, vội vàng đem trong tay áo hương túi thu được trữ vật pháp bảo trung.

Mà lúc này, chợt nghe phạm vi trăm trượng nội truyền đến một tiếng tiếng nũng nịu tiếng gọi âm ỉ, hơn mười đạo thân ảnh nhất tề nhìn về phía Tê Nguyên.

"Đạo trưởng..."

"Đạo hữu..."

"Đạo hữu!"

Góc đường có cái vẽ mặt chính khí lão đạo, đột nhiên tại trong tay áo cảm xuất nhất phương khăn tay, "Này vị đạo hữu, người giới không ngại, người ta đồng tu làm đạo lữ, đơn thuần tu hành cái loại này."

Tê Nguyên hai chân run lên...

"Các người, các người bắt muốn lại đây!"

Ầm vang long ——

Mặt đất đột nhiên truyền đến từng đợt buồn tiếng tiếng vang, chợt nghe có đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc hô một tiếng:

"Các vị đạo hữu cẩn thận! Linh thú phổ linh thú bạo động !"

()

Suru cầu

-----oOo-----

Một trăm ba mươi hai chương thiết giả tiểu viên thuốc 【câu phiếu】

"Người thôi, cũng muốn trải qua một ít tu đạo cuộc sống quất, mới có thể tự lập ở trong thiên địa, mới có thể cùng nhật nguyệt tranh nhau phát sáng, cầu được trường sinh cầu an.

Tu hành không có khả năng thuận buồm xuôi gió, cho nên chúng ta muốn hết sức tránh né nhân quả.

Mà lại, này trong thiên địa luôn luôn một ít kiếp nạn tại nổi lên, cho nên chúng ta phải có đủ thực lực, đồng thời trước thời hạn trải qua một ít đau khổ, mới có thể tai kiếp khó khăn trung, hảo hảo sinh tồn..."

"Đây là..."

Sư huynh ngươi bị sư phụ điều đánh hai cái thời thần nguyên nhân ư?"

Lý Trường Thọ nhà cỏ trung, Linh Nga nhin không được một trận dở khóc dở cười, nhú mày nhìn cây cỏ trên giường nằm úp sấp nhà mình sư huynh.

Vừa mới sư huynh bị đánh thảm thiết, quả thật Linh Nga vào núi sau đó sở kiến...
Đệ nhị.

Sư phụ cũng không biết làm sao vậy, đã lâu không phát lớn như vậy phát hỏa.

"Sư huynh, ngươi đến cùng làm gì nha?"

"Ha, kia không trọng yếu, " Lý Trường Thọ khóe miệng nhẹ nhàng run rẩy hạ, "Tuy rằng quá trình xuất một chút bất ngờ, nhưng sư phụ hiện tại tinh thần cần phải tỉnh lại lên rồi."

"Ân?" Linh Nga nhẹ nhàng nháy mắt, thoáng có chút không rõ.

Vốn, Lý Trường Thọ là muốn, nhượng sư phụ đi phòng trấn đi dạo, sau đó an bài nhất hai cái tu vi so với thấp nữ luyện khí sĩ, chủ động đến gần sư phụ, do đó nhượng sư phụ khôi phục một ít tự tin.

Như vậy cũng làm cho bắt lai gì nhân quả, chỉ là trò chuyện, có hấn khổng chế Tâm Hòa Thiêu dược tính, sẽ không thật sự nhượng song phương lá mọc cách hảo cảm.

Vạn chưa từng nghĩ đến...

Người đi rồi, san đến rồi, đan nát;

Tuy chỉ là ngắn ngủi chốc lát, nhưng một đám hỗn tạp kỳ quái đồ vật nữ luyện khí sĩ, hướng sư phụ chen chúc mà đến tình hình, quả thật nhượng người...

Ký ức hãy còn mới mẻ, mà lại ấn tượng khắc sâu.

Nhượng Lý Trường Thọ cũng có chút bất ngờ, là đám kia đột nhiên bạo động linh thú...

Lúc ấy nếu không Lý Trường Thọ phản ứng đúng lúc, trực tiếp thừa dịp loạn người hầu giãy lộn đạo nhân mang theo sư phụ lao ra phùng trấn, rồi sau đó dựa thổ độn nhanh chóng đào thoát, nói không chừng... Sẽ bị lưu lại gánh vác phùng trấn tồn thất!

Bọn họ tiêu cùng phong khả chịu đựng bất khởi.

Bất quá, lần này thí nghiệm ngẫu nhiên phát hiện, Tâm Hỏa Thiêu đốt linh thú, yêu thú, tựa hồ có thật bất ngờ hiệu quả.

Có lần này giáo huấn, Lý Trường Thọ quyết định đem Tâm Hỏa Thiêu tạm thời niêm phong cất vào kho, cũng là con bài chưa lật chỉ nhất, hơi sau xem tình huống sử dụng.

Quả nhiên, làm 【phản tra đan】 sau đó, nên đúng lúc thu tay lại.

Bất quá Lý Trường Thọ ban sơ tư tưởng, là sau này tại đấu pháp thời, bằng Tâm Hỏa Thiêu nhiều loạn đốt phương tâm tình, do đó đạt tới khắc địch chế thắng hiệu quả;

Giúp sư phụ lần này ném thử, cũng là đốt dược tính dược hiệu 'Thực chiến đánh giá' ...

Hơn nữa, lần này toái rơi Tâm Hỏa Thiêu, chỉ là vừa chuyển phẩm giai linh đan;

Lý Trường Thọ trong tay, giờ phút này còn có mấy khối tam chuyển linh đan Tâm Hỏa Thiêu, cũng không biết có hay không năng tại đấu pháp thời, ảnh hưởng đến Thiên Tiên cảnh 'Cao thủ' tâm tình.

Cái này, nhưng thật ra không tốt thí nghiệm.

"Sư huynh, dùng ta giúp ngươi nhu nhu ư?"

"Không cần, không cần, " Lý Trường Thọ thở dài, "Điểm ấy thương tổn tự khả tùy thời phục hồi như cũ, lần này vì huynh làm việc có chút bất ổn, dĩ này làm cảnh giới.

Ngươi đi bồi Tiểu sư thúc đi, dùng làm cho nàng lại đây, bằng không chắc chắn thương tổn càng thêm thương tổn."

"Kia, hảo..."

Lam Linh Nga cẩn thận mỗi bước đi, có chút lo lắng địa rời bảo vật.

Lý Trường Thọ đảo hấp nhất khẩu lương khí, ghé vào kia yên lặng địa cảm xuất nhất khối đá phiến, bắt đầu tu bỏ cái tiến Ôn Tự Kinh.

Cách vách nhà cỏ đột nhiên truyền ra một chút tiếng cười, Lý Trường Thọ tiên thức đảo qua, đã thấy nhà mình sư phụ thể nhưng tại kia không ngừng hoán đạo bào, tất cả người cũng bắt đầu phát ra sức sống...

Tuy có khúc chiết, nhưng như thế gây sức ép một phen, hiệu quả tựa hồ cũng đạt tới .

Đan phòng dưới đất mật thất trung, Lý Trường Thọ bản thể mỉm cười, mắt nhìn nhà cỏ trung kia cái thay hấn chịu đòn giấy đạo nhân, bắt đầu hôm nay phần ngộ đạo.

...

Đông Mộc Công tự lần trước lai cảm tạ sau đó, liên tục hai năm không có tại Hải Thần miếu lộ diện.

Lý Trường Thọ đôi này cũng đồng thời không nóng nảy, tâm tính thập phần vững vàng.

Nếu là năng đáp thượng Ngọc Đế cái này tiềm lực luồng tự nhiên là hảo, nếu là đáp bất thượng, kia cũng là mình cấp gián ngôn quá nông cạn, hơi nổi nghiệp tục đi Thiên Đình hỗn tiểu lại mưu bài vị là được.

Mọi việc có được có thất, mới là Thiên Đạo chi lý.

Hơn nữa này cũng chỉ là hai năm thôi, đối với Ngọc Đế, Đông Mộc Công loại này Kim Tiên phía trên tồn tại mà nói, có lẽ chỉ là một lần bé quan, hơi có cảm ngộ, đều không đủ bọn họ xử lý một ít đại sự...

Nhượng Lý Trường Thọ thoáng an tâm là, Vạn Lâm Quân trưởng lão tại Bắc Câu Lô Châu bình an trở về, còn cố ý chiêu Lý Trường Thọ đi qua, thương thức hạ, kia mấy chỉ bộ dáng hung ác độc trùng.

Theo sau, Vạn Lâm Quân trưởng lão mà bắt đầu bế quan ném thử tiên thức độc đan; kia hai chỉ giấy đạo nhân, cũng liền loại này, tại Vạn trưởng lão thân bạn giữ lại.

Tuy rằng Lý Trường Thọ nghĩ tới, muốn hay không âm thầm cấp Vạn Lâm Quân trưởng lão cung cấp một chút, hấn đã muốn luyện chế tốt Tâm Hỏa Thiêu...

Nhưng cẩn thận suy nghĩ, Lý Trường Thọ đánh mất loại này ý tưởng.

Vạn Lâm Quân trưởng lão cũng là rất tốt da mặt, hơn nữa Lý Trường Thọ cũng muốn xem, bằng trưởng lão độc đan công lực, năng luyện chế xuất hạng tiên thức độc đan.

Thuận tiện lao mấy khối mở rộng con bài chưa lật khó.

Này hai năm, tu đạo ngày cuối cùng trở về ngày thường ổn định.

Linh Nga cùng Hữu Độc sư muội, phát hiện như thế nào tăng lên làm việc hiệu suất bí mật sau, linh thú vòng tiến độ thập phần khả quan, bất quá một năm liền tuyên cáo hoàn công.

Lý Trường Thọ đại vung tay lên, cũng liền miễn trừ này bút 'Nước miếng trái' .

Linh thú vòng cái hảo sau, Hữu Cầm Huyền Nhã tự giác trong khoảng thời gian này chậm trễ nhiều lắm tu đạo tuế nguyệt, cũng trở về mình động phủ trung trường kỳ bế quan.

Bằng thân mà nói, Hữu Cầm Huyền Nhã tự không lực còn là không sai , trước đây cũng bất quá là trung Tử Cừu sư thúc kỳ diệu thuật pháp.

Gần nhất trong khoảng thời gian này, Lý Trường Thọ kỳ thật cũng muốn vấn Tử Cừu một vấn đề...

Mỗi ngày đều tại Tiểu Quỳnh Phong sống mơ mơ màng màng, nàng ngàn năm của cải tạo ra xuất lậu các phòng ngự trận thế, còn có cái gì ý nghĩa?

Bất quá, Tử Cừu tu hành luôn luôn như thế, thuộc về 'Một lần bắt khai ngộ, khai ngộ ăn trăm năm' .

Hài lòng mà vi, từ tâm mà động, quả thật là Vô Vi Kinh chân ý.

Tử Cừu tổng thể tu vi tiến độ, so với kia chút mỗi ngày bế quan 'Cùng tuổi đồng tư chất' luyện khí sĩ, nhanh chóng tam tứ thành.

Nhưng muốn làm đến vô câu vô vi, quả thực quá khó khăn, Tử Cừu sư thúc loại này... Một nửa cũng là uống rượu quá độ công lao.

Tiên lâm phong bên kia một mạch không có quá rõ ràng động tĩnh, khoái tư biến mất đồng thời không có đối tiên lâm phong sinh ra nhiều lắm ảnh hưởng;

Tiên lâm phong từ thượng khi đến, từ đàn bà góa đến đồ đệ nhóm, đều muốn khoái tư đến chết, cho rằng cùng người rất thích tàn nhẫn tranh đấu, cũng không hạnh bị phản giết...

Điều này làm cho Lý Trường Thọ tinh lực không ít tâm lực, đồng thời quyết định lại giám sát tiên lâm phong ba trăm niên.

Việc này như không ai nhắc lại, vậy tạm thời quên đi.

Như còn có người nhắc lại... Kia Lý Trường Thọ cũng chỉ năng lại mưu hoa một phen, hoàn toàn chấm dứt điểm ấy nhân quả.

Lý Trường Thọ vốn tưởng rằng, này đoạn bình tĩnh thời kì, năng một mạch liên tục đến Trung Thần Châu Đạo Môn việc trọng đại 【tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội】 khai mạc, liền đem ngày thường trọng tâm, đặt vào hiệu đạo cùng cải tiến quy bí quyết thượng.

Không nghĩ tới, lúc này mới mới vừa bình tĩnh hai năm...

Ngày hôm đó, Tử Ô cười mây, vội vã từ đan đình phong phương hướng bay tới, Lý Trường Thọ lập tức bị kinh động.

Rõ ràng nửa tháng trước mới cầm đi hai bình hùng tâm đan, bây giờ còn không phải 'Giao hàng' ngày.

"Trường Thọ! Mau! Đã xảy ra chuyện!"

"A?"

Lý Trường Thọ cất bước nghênh xuất đan phòng, " Sư bá chậm một chút nói."

Tử Ô vội la lên: "Hùng tâm đan xuất vấn đề !

Có vị Thiên Tiên cảnh trưởng lão ăn hùng tâm đan sau đó, hôm nay thần trí hỗn loạn, hành vi điên cuồng.

Lúc này đang ở đan đình phong bị các vị trưởng lão trị liệu!"

Lý Trường Thọ nhướng mày, lập tức liền đã nhận ra trong đó kỳ hoặc.

Hùng tâm đan là hãn luyện chế , mỗi một dạng dược liệu đều là kinh hãn tay, mỗi một khối đan dược dược tính, cũng đều là hãn kể lại kiểm tra quá .

Mà lại, này vài năm môn nội có đạo lữ các vị trưởng lão, cơ hồ đều dùng quá rồi, còn có ít nhất mười một hai tên lão Chân Tiên, cũng mượn vật ấy đã kích hạ già nua tâm tính...

Thứ này chỉ là có 'Miên man bất định', 'Cảm xúc phập phồng' hiệu quả, hơn nữa Lý Trường Thọ cải tiến đan sau đó, còn cố ý giảm bớt tinh thạch nước dùng lượng.

Tử Ô nói: "Việc này đã muốn kinh động Thái Thượng trưởng lão, vậy phải làm sao bây giờ?"

"Sư bá, người xác định đối phương là nguyên nhân ăn chúng ta hùng tâm đan mới có thể như thế?"

"Nghe này vị trưởng lão lời nói, quả thật là..."

"Chạy, quá đi xem."

Lý Trường Thọ khó được mặt lộ vẻ trang nghiêm, nhảy tới Tử Ô sư bá vân thượng, hai người một đạo xuất Tiểu Quỳnh Phong, hướng đan đỉnh phong mà đi.

Vân trên đường, Lý Trường Thọ tâm niệm không ngừng chuyển động, đã là thông qua tiên thức quan sát đan đỉnh phong các nơi, đáy lòng phân tích này là người bên ngoài có ý tính kế khả năng tính.

Đội hấn nhảy xuống vân đóa, truyền thanh dặn dò Tử Ô hai câu, liền hướng một chỗ tụ bảy tám vị lão đạo lầu các mà đi.

Hoàn hảo, Vạn Lâm Quân trưởng lão cũng tại chỗ đó, điều này làm cho Lý Trường Thọ tinh lực không ít võ mồm.

Tử Ô đạo một câu: "Trường Thọ sư diệt đến rồi!"

Phía trước kia vài vị lão đạo lập tức xoay người nhìn lại đây, phần lớn mặt mang ưu phiền sắc, có nhân thủ lý còn nắm bắt một hùng tâm đan, phải là tại phân tích nó nội được tính.

Có vị quần áo bất chỉnh trung niên đạo nhân, đang ngồi ở ghế bành trung, cúi đầu mê man;

Lý Trường Thọ lập tức bắt đến một tia mê tín say hồn tán, chắc là Vạn Lâm Quân lão gia tử xuất thủ, đem người này mê ngất đi.

"Trường Thọ, này hùng tâm đan khả có giải được?"

"Bản đạo mặc dù từng dùng quá nhất khối hùng tâm đan, nhưng cũng tính an ổn, vì sao sẽ có loại này tai họa ngầm?"

"Các vị trưởng lão đừng vội, " Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, "Có không nhượng đệ tử hướng trước, kể lại nhìn một cái này vị trưởng lão trạng huống.

Đệ tử mặc dù tu vi đáy thiên, đan đạo bất túc, nhưng này hùng tâm đan dù sao cũng là đệ tử luyện chế, có lẽ năng nhìn ra chút gì."

Vạn Lâm Quân trưởng lão mở miệng nói: "Nhượng Trường Thọ nhìn xem."

Cái khác trưởng lão lập tức tránh ra nhất điều thông lộ, Lý Trường Thọ lại làm cái đạo vái chào, tại các vị trưởng lão bên tha đi qua.

—— cẩn thận cẩn thận là thứ nhất, cấp bậc lễ nghĩa cũng nên như thế.

Lý Trường Thọ vẫn chưa hiển lộ tiên lực, mà là một bàn tay khoát lên này vị mê man trưởng lão cánh tay thượng, tinh tâm cảm thụ.

Rất nhanh, Lý Trường Thọ đáy lòng có so đo, quay đầu nhìn về phía Tử Ô.

"Su bá, người tại hiện đan thời có hay không dặn quá, dùng hùng tâm đan, tam nay mai không thể dùng cái khác được tính gần đan được?"

Tử Ô lập tức gật đầu, đáp: "Su diệt người dặn dò quá hạng mục công việc, ta hạng nhất đều chưa từng quên mất."

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng vuốt cằm, ngôn nói: "Còn thỉnh vài vị trưởng lão làm chứng kiến, sẽ giúp bạn rộn điều tra một chút này vị trưởng lão trữ vật pháp bảo, xem có vô hùng tâm đan lưu lại."

Bất đẳng cái khác mấy người mở miệng, Vạn Lâm Quân trưởng lão đã là cất bước hướng trước, đạo câu: "Ta lai."

Cái khác vài vị trưởng lão, chỉ phải đem đến bên miệng mà nói nuốt đi xuống.

Mặt lạnh phong phách, tại tuyến dọa người.

Mặc dù điều tra người bên ngoài trữ vật pháp bảo có chút thất lễ, hơn nữa mạnh mẽ mở ra đối phương trữ vật pháp bảo, có lẽ hội hư hao nó thượng cấm chế,

Nhưng Lý Trường Thọ nhưng biết, phải vào lúc này đã đem cái này sự giải thích rõ ràng, miễn cho mình chẳng biết tại sao lung nôi.

Rất nhanh, Vạn Lâm Quân trưởng lão cởi bỏ đối phương trữ vật pháp bảo cấm chế, ở trong đó tìm tòi một trận, lấy ra nhất chỉ bình ngọc, đảo xuất tam khối thiên màu lam đan dược.

Lý Trường Thọ tùy tay nhiếp lai nhất khối, niết tại đầu ngón tay, theo sau liền lắc đầu, lui về phía sau hai bước, vẫn chưa nhiều lời.

Cái khác vài vị trưởng lão lập tức hướng trước, xem xét còn thừa hai khối đan dược được tính, suy đoán này đan dược sẽ có hạng 'Biểu hiện', rất nhanh chính là hơi chút thay đổi sắc mặt...

"Ai vậy luyện chế đan?"

"Nhìn như cùng hùng tâm đan giống nhau như đúc, nhưng Trường Thọ su diệt luyện chế hùng tâm đan nó nội dược tính bình thân công chính, này hai khối đan dược, như thế nào lộ ra một cỗ tử tai họa?"

Vạn Lâm Quân trưởng lão hừ lạnh một tiếng, lập tức liền muốn xuất thủ, đem mê man trung trưởng lão cứu tỉnh.

Hắn thật vất vả có cái vừa ý hậu bối, cánh bị người như thế vu hãm!

"Trưởng lão!"

Lý Trường Thọ vội vàng hô tiếng, "Trưởng lão đừng vội."

Vạn trưởng lão định tiếng nói: "Việc này như thế nào bất cấp? Lung tung luyện đan giả, hại người rất nặng, còn không chuyên có hại người thanh danh!"

Lý Trường Thọ cười khở tiếng, âm thầm quan sát ở đây này vài vị trưởng lão biểu tình, thờ dài:

"Việc này quả thật không nên lộ ra.

Luyện chế này đan người, tất vi môn nội tiền bối, cũng là bởi vì đệ tử tu vi quá thiển, sản xuất hùng tâm đan quá ít, cho nên mới sẽ có tiền bối phân tích phương thuốc dân gian, tự hành luyện chế.

Đệ tử chưa bao giờ nghĩ tới, dùng hùng tâm đan cầu lợi đồ danh, vốn là chỉ là tặng cho Tử Ô sư bá, trợ Tử Ô sư bá hùng tâm tráng chí.

Sau nguyên nhân các vị trưởng lão có cần thiết, Tử Ô sư bá ngược lại đem hùng tâm đan dâng lên.

Kỳ thật, đệ tử cũng tiêu phí không ít tâm lực tại này đan dược thượng, thế cho nên ngày thường khinh mạn tu hành, nhưng này đan dược quả thực không dễ dàng luyện chế.

Cho nên việc này căn nguyên, còn là tại đệ tử thân thượng."

Vạn Lâm Quân trưởng lão nhướng mày, vừa muốn nói chuyện, Lý Trường Thọ lại nói:

"Đệ tử hơi sau hội cùng Tử Ô sư bá cùng nhau, đem hùng tâm đan hiến cho Bách Phàm Điện, sau này liền do môn nội điều phối.

Còn thỉnh các vị trưởng lão hỗ trợ, âm thầm nói cho cái khác muốn dùng hùng tâm đan trưởng lão, sau này không được sẽ tìm Tử Ô sư bá, trực tiếp đi Bách Phàm Điện trung tìm là được.

Đệ tử lô trung còn có đan dược, đi trước cáo lui."

Nói xong, Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, xoay người hướng tới ngoài điện mà đi.

Này vài vị trưởng lão này mới hồi phục tinh thần lại, bận rộn hô:

"Trường Thọ, việc này ngươi chớ có tức giận, chúng ta chắc chắn cấp ngươi một cái công đạo."

"Trường Thọ, này đan dược còn là chớ có phóng Bách Phàm Điện..."

Lý Trường Thọ chính là cũng không quay đầu lại.

Kết hợp tình cảnh này, biểu hiện ra nhất cái 'Đan nghệ thanh niên' cao ngạo cùng ngạo khí.

"Hừ!"

Vạn Lâm Quân trưởng lão trong tay đồng trượng đập trên mặt đất, mặt khác vài vị trưởng lão lại là nhất run run.

"Sống thượng vạn mấy vạn niên, đều còn không bằng nhất cái tiểu bối!"

Như muốn cho ta biết là ai luyện chế xuất loại này giả dối đan hại nhân, định không thể tha cho hắn!"

...

Một khác mặt, Lý Trường Thọ cười mây mới vừa bay ra đan đình phong, Tửu Ô từ phía sau liền vội vã đuổi theo.

Nhưng Tửu Ô còn chưa mở miệng nói chuyện, Lý Trường Thọ đã thấp giọng nói câu: "Tửu Ô sư bá, ta nhớ được, đan đình phong có vị môn nội chấp sự, tên là liễu phi tiên..."

"Không sai, làm sao vậy?"

"Sư bá, đưa lỗi tai lại đây..."

Lý Trường Thọ xoay người cúi người, tại Tửu Ô bên tai đích nói vài câu.

-----oO-----

Một trăm ba mươi ba chương Tiểu Quỳnh Phong lang thang kế hoạch

Tiểu Quỳnh Phong, dưới đất mật thất trung, tự đan đình phong trở về ngày thứ tư.

'Lại như vậy làm đi xuống, Độ Tiên Môn sớm hay muộn muốn hoại rơi.'

Lý Trường Thọ ngồi ở bàn sách sau tọa ỷ thượng, ngón tay gõ mặt bàn, đáy lòng chậm rãi tính toán.

Như Linh Nga nhìn thấy loại này tình hình, phỏng chừng hội lập tức thẳng thắn mình tại linh thú vòng cải tạo trong quá trình, nhàn hạ trộm công đặng một loạt vấn đề.

Vô hấn, này là sư huynh nghĩ đại sự chuyên dụng biểu tình...

Đột nhiên giữa, Lý Trường Thọ mí mắt nhất khiêu, thoáng dừng lại chính phát tán ý nghĩ, đầu ngón tay tiết tấu cũng hơi chút tạm dừng.

Tiên thức bắt đến, Tử Cửu sư thúc đang ngồi hồ lô lớn, khiêng lang nha bổng, miệng hừ "Sư huynh hô ta đi tuần sơn lạc ~", rời khỏi Tiểu Quỳnh Phong, bay đi sơn môn phương hướng.

Lý Trường Thọ tự nhiên biết, Tử Cửu sư thúc là nhận vào Tử Ô sư bá truyền tin, đuổi đi qua giúp Tử Ô sư bá cùng nhau...

Quan ái người nào đó thể xác và tinh thần khỏe mạnh.

Nếu có tất yếu, cũng có thể cho đôi phương bắt khỏe mạnh.

Án Lý Trường Thọ trước đây sở làm bố trí, Tử Ô sư bá giờ phút này, đã xem đan đỉnh phong Chân Tiên chấp sự liễu phi tiên, thỉnh xuất sơn môn...

Tử Ô sư bá đến nay mặc dù cũng thiện dụng độc trận đối phó với địch, nhưng Tử Cửu sư thúc cùng nhau đi qua, tóm lại là lo trước khỏi họa.

Vì sao Lý Trường Thọ hội lập tức nghĩ đến liễu phi tiên?

Toàn bộ bởi vậy trước Vạn Lâm Quân lão gia tử từng nói một câu, từng tại liễu phi tiên nơi đó thảo đi nhất khối hùng tâm đan.

Lý Trường Thọ luyện chế hùng tâm đan, đều biết nó tầm tích, tất cả đều là cho thể hệ trước, có loại này nhu cầu tiên bối chuẩn bị, liễu phi tiên nơi đó vì sao sẽ có hùng tâm đan?

Chỉ bằng điểm này, liền đủ để đi trá thượng nhất trá.

Nửa ngày sau, Tử Ô cùng Tử Cửu cùng nhau cười mây trở về, Tử Cửu khiêng lang nha bổng thượng máu tươi đầm đìa...

Vào sơn môn, Tử Ô lập tức tới rồi Tiểu Quỳnh Phong;

Tử Cửu chính là do dự hạ, cuối cùng còn là lựa chọn hồi Phá Thiên Phong mình tiểu hang ổ trung, tu hành mấy ngày.

Nàng kia hào hoa phòng hộ trận pháp phần món ăn, nếu là kiến hảo không cần, cũng quá lãng phí chút.

Như thế nào cũng muốn ngủ nhiều mấy thấy, ngủ hồi điếm tiền vốn!

Đội Tửu Ô đuổi tới đan phòng trung, Lý Trường Thọ chân thân vẫn chưa hiện thân, chỉ là dùng giấy đạo nhân tiếp đãi.

Mới vừa gặp mặt, Tửu Ô liền tức giận khó khăn bình địa đạo câu:

"Chính là cái này liễu phi tiên làm !

Người này luyện đan không quá quan, không biết từ đâu nào đã biết tình thạch sự!

Lại chiếu mình phân tích xuất phương thuốc dân gian luyện chế một phen, cuối cùng chính là làm cái tai hoạ đan!"

"Sư bá không cần tức giận, " Lý Trường Thọ cười nói, "Vừa vặn, ta phải cơ hội này, từ hùng tâm đan sự trung thoát thân.

Sư bá có hay không bị thương này liễu phi tiên?"

"Ai, ta cùng với hắn cũng là quá ngàn năm giao tình rồi, " Tửu Ô thở dài, "Tất nhiên là không thương tổn hắn, chỉ là án sư diệt người nói , dọa nhất dọa, hắn liền tất cả đều công đạo ."

Lý Trường Thọ chậm rãi gạt đầu, hai người tiếp tục thương lượng , kế tiếp như thế nào đem hùng tâm đan nộp lên đến Bách Phạm Điện trung;

Sau này, Lý Trường Thọ sẽ không lại cấp nhiều lắm hùng tâm đan, một năm cung ứng hai mươi khối, tính hắn cùng với Tửu Ô sư bá hiểu kính môn nội tất cả vị tiền bối.

"Chỉ là, mặt sau cũng vô pháp cùng sư bá ngũ năm phần sổ sách rồi, " Lý Trường Thọ tràn đầy tiếc nuối địa đạo câu.

Tửu Ô cười nói: "Này vài năm, cũng là thác phúc của người.

Việc này đến vậy hết hạn kỳ thật là chuyện tốt, dù sao chân chính có cần các trưởng lão, phần lớn đều đã dùng quá hùng tâm đan.

Nhưng thật ra cái kia liễu phi tiên..."

Lý Trường Thọ vẫn: "Sư bá xử trí khả toàn diện?"

"Trừ bỏ tiêu cửu xuống tay ngoan độc chút, cái khác cũng không có vấn đề gì, bất quá cũng đều là bị thương ngoài da."

Từ Ô nói: "Trường Thọ người mà lại yên tâm, hẳn đã lập hạ đại đạo lời thề, mà lại điều mục chu toàn, vẫn chưa có bỏ sót.

Hỏi sau liễu phi tiên liền hội đi cầu kiến chương môn, chỉ là..."

"Như thế nào? Sư bá có chuyện nói là tốt rồi."

Từ Ô trầm ngâm hai tiếng, hỏi: "Chính đốn nề nếp gia đình, này bốn chữ nói đơn giản, cụ thể nên như thế nào xuống tay?

Hơn nữa, việc này đối chúng ta có chỗ tốt gì?

Vì sao không nên nhượng liễu phi tiên, đi dùng việc này lấy?"

Lý Trường Thọ đáy lòng lược cảm vui mừng, Từ Ô sư bá năng nghĩ như vậy, đến nay đã tính đại đạo chút thành tựu!

Đáy lòng đột nhiên nhớ tới, sư phụ thường xuyên nhắc tới kia nói mấy câu, Lý Trường Thọ thấp giọng nói:

"Sư bá, trước có Độ Tiên Môn rồi sau đó có Tiểu Quỳnh Phong.

Cố, Độ Tiên Môn hưng, thì Tiểu Quỳnh Phong hưng."

Từ Ô mặt lộ vẻ giật mình, kia mà rậm hạ đại trông mắt trung lộ ra nồng đậm kính nể.

"Là sư bá xem quá trách !"

Lý Trường Thọ cười cười, cùng Từ Ô tiếp tục tán gẫu môn nội cái khác sự.

...

Tiến đi Từ Ô, Lý Trường Thọ đáy lòng cũng là cảm khái không hiểu.

'Môn nội này đạo lữ phong, đã mau thành ngoan tặc...'

Tuy nói là trên làm dưới theo, này không khí là bị ban sơ kia chút các trưởng lão mang lên, lại có nào đó bất dựa bài bản đại lão âm thầm xuất thủ, quấy nhiễu Nhân Giáo đạo thừa nội nhân duyên.

Nhưng như vậy làm đi xuống, chỉ biết có tiêu cực hiệu quả, không có gì chính diện tăng.

Người tinh lực chính là nhiều như vậy, đều dùng tại phong hoa tuyết nguyệt thượng, như thế nào bảo đảm tu hành tiến độ?

Trừ phi môn nội làm lai mấy bộ cao minh Âm Dương cùng hợp song tu đạo pháp, có môn nhân đệ tử kết thành đạo lữ, đi Bách Phạm Điện nội đăng ký lĩnh chứng thời, liền cho bọn hần miễn phí phát một bộ...

Nhưng liền như độc, độn một loại, song tu phương pháp, cũng là khó khăn đáng nơi thanh nhã.

Tại này suyễn một hơi chính là nồng đậm linh khí Hồng Hoang Thiên Địa trung, tu tiên chính là loại này, chúng luyện khí sĩ dĩ bảo vật, thần thông, cân cước vi quang vinh, nhưng đem song tu, độc, độn phương pháp không ngừng làm thấp đi.

—— Lý Trường Thọ chủ yếu là vi độc, độn cảm thấy oan uổng.

Song tu góc bù phương pháp, hần cũng không biết là có gì cao minh chỗ.

Lý Trường Thọ ban sơ quả thật là muốn dùng hùng tâm đan tại môn nội liễm tài, mở rộng mình Tiểu Quỳnh Phong phòng ngự đại trận, này vài năm cũng là thu hoạch khá phong phú.

Nhưng trải qua lần này 'Giả dối dược' sự kiện, Lý Trường Thọ nhưng phát hiện:

Hùng tâm đan đã muốn bắt đầu dao động Độ Tiên Môn căn cơ.

Độ Tiên Môn căn cơ, bắt ở chỗ môn nhân đệ tử, mà ở ở Thiên Tiên cảnh tu sĩ số lượng, cùng với bọn họ trùng kích Kim Tiên khả năng tính.

Làm bằng sắt trường lão, nước chảy đệ tử.

Mình muốn tại môn nội đợi an ổn, Độ Tiên Môn trường thịnh bất suy, mới là cực kỳ trọng yếu .

"Nói đến đây, này cũng là ta hạt lo lắng."

Nói trở về, chương môn đại nhân tu hành 'Hừ' chữ bí quyết hạ xuống thương tổn bệnh, không biết đến nay khôi phục như thế nào .

Ách, Lý Trường Thọ đột nhiên ý thức được:

Trước kia thời, chương môn lo lắng sự, hần lo lắng;

Dần dần, chương môn bắt lo lắng sự, hần cũng lo lắng;

Cho tới bây giờ, liền liền chương môn bản nhân, mình cũng tại lo lắng...

Lý Trường Thọ có chút dở khóc dở cười, thật cũng không biết là tâm mệt, dù sao đây đều là vì mình mạng nhỏ cân nhắc.

Như môn nội đạo lữ phong, hưởng lạc phong không chiếm được ức chế, cứ thế mãi, hấn Tiểu Quỳnh Phong vô sự, cái khác phong tự hành suy bại, nổi nghiệp không người, kia cũng không có gì ý nghĩa.

Mặc dù nhất cái tiên môn không có khả năng trường sinh bất suy;

Nhưng ít nhất, tại chính hấn có tự bảo vệ mình năng lực trước, Độ Tiên Môn không thể như vậy suy nhược đi xuống.

Cho nên, này vài năm Lý Trường Thọ cũng tại suy tư vấn đề này:

【 phải nghĩ cái biện pháp gì, nhượng đồng môn đa chút cẩn thận, cần miễn ở tu hành? 】

Nhĩ trước nghĩ sau, việc này tóm lại là thập phần khó khăn.

Cho nên, nương lần này giả dối đan dược sự, Lý Trường Thọ lúc ấy đã đi xuống định quyết tâm, quyết định biết thời biết thế, 'Vô tư phụng hiến' một lần.

Dù sao tại Lý Trường Thọ quy hoạch trung, hấn còn muốn tại Độ Tiên Môn trung tàng quá dài lâu tuế nguyệt.

Chỉnh đốn nề nếp gia đình, thế tại phải làm!

Nhưng, không thể do hấn ra mặt...

...

Hai ngày sau, dưỡng hảo bị thương ngoài da liễu phi tiên, lái vân từ ngoài cửa lão đảo trở về.

Này vị Chân Tiên cảnh chấp sự, thân thể hơi phú mặt vi viên, vẻ mặt hoảng hốt mắt thất thần, đến sơn môn trước, chỉ là khom người được rồi cái lễ, Trái qua do dự, bước vào tiên môn.

Thủ vệ lão đại...

Khụ, thủ vệ lão tiên nhân cười nói: "Liễu sư điệt, xem ngươi sắc mặt không đúng, này là làm sao vậy?"

"Có chút tâm sự, tạ ơn sư thúc quái niệm, " liễu phi tiên cười gượng tiếng, làm cái đạo vái chào, cúi đầu hướng Phá Thiên Phong mà đi.

Hấn mới vừa cười mây bay đi, tiên thức tản ra, chợt nghe thủ vệ vài vị Chân Tiên tại kia nói chuyện phiếm...

"Cũng không biết là ai loại này thiếu đạo đức, nhưng lại luyện giả dối hùng tâm đan xuất lai!

Tiểu ngũ sư diệt bên kia không có biện pháp, quyết định đem hùng tâm đan giao cho Bách Phàm Điện phân phối."

"Này như thế nào hảo phân? Chúng ta khi nào mới có thể luân thượng?"

"Ai hắc, quả nhiên là muốn kia luyện chế giả dối đan dược gia hỏa trao xuất lai, ra sức đánh hấn một chút mới hết giận!

Ta đều cùng sư tỷ của ta đâu có!"

Thế là, liễu phi tiên đề mông thu bụng, cười mây phi nhanh hơn chút.

Đi đến độ tiên điện, liễu phi tiên bồi hồi một chút, đột nhiên vọt tới kia đại điện cầm chế trước, hai chân nhất loạn quỳ gối kia, ngửa đầu hô to:

"Chưởng môn!

Môn nội chấp sự liễu phi tiên cầu kiến!"

Chợt nghe được một tiếng trầm ngâm, điện nội đi ra hai vị bảo hộ chủ điện trưởng lão.

Nhất người ôn tiếng nói: "Chưởng môn chính đang bế quan, người có gì chuyện quan trọng? Như quả nhiên là cần gấp sự, trước tiên là nói về tới nghe một chút, ta đang có thể, để đi đánh thức chưởng môn."

"Cái này..."

Liễu phi tiên định tiếng đạo, "Trưởng lão, việc này quan hệ trọng đại, ta muốn giúp mặt đối chưởng môn nói."

"A?" Hai vị trưởng lão liếc nhau, lập tức lắc đầu, "Án môn quy, phải do chấp điện trưởng lão thay thông truyền, chưởng môn nhất nhân thân hệ Độ Tiên Môn an nguy, ngày thường tu hành cũng chí quan trọng yếu."

"Người trước tiên là nói về chuyện gì!"

"Ta... Ta..."

Liễu phi tiên con mắt vừa chuyển, nhớ tới Tử Ô dặn dò, đột nhiên ngửa đầu kêu khóc, hô to:

"Ta vi độ tiên chảy qua huyết, ta vi Độ Tiên Môn khiêng quá đao, ta muốn gặp chương môn!"

Hai vị trưởng lão đầu mi đại nhãn, mới vừa muốn động thủ đem liễu phi tiên cầm nã, chợt nghe vài tiếng ho khan truyền đến...

Chương môn không lo đao nhân tiếng nói, tại ba người bên tai tiếng vọng:

"Khóc suốt mướt còn thể thông gì, vào đi."

Liễu phi tiên sờ soạng nhất bả mặt, vội vàng khởi thân, hai bước vọt vào đại điện...

Tiểu Quỳnh Phong dưới nền đất, Lý Trường Thọ dùng tiên thức thấy được nơi này, sẽ không tiếp tục truy xem đi xuống.

Hắn lúc này cũng bắt quá dám đơn giản tra xét Kim Tiên quanh mình, hơn nữa còn là môn nội chủ điện.

Kế tiếp sự tình phát triển, một nửa tại Lý Trường Thọ tính kế nội:

【Độ Tiên Môn môn nội chấp sự tìm chương môn khóc lóc kể lể, đau trần môn nội đại hung đao lữ phong, đối môn nhân đệ tử tu hành, sinh ra thật lớn ảnh hưởng, thỉnh chương môn khai triển 'Cây tân phong', 'Đại tu hành' sự.

Chương môn không lo đao nhân tiếp thu này điều gián ngôn, đồng thời ngợi khen này vị chấp sự một phen, rồi sau đó triệu tập tất cả phong phong chủ, trưởng lão thương nghị việc này.

Ngay sau đó, Độ Tiên Môn bắt đầu oanh oanh liệt liệt chinh đốn nề nếp gia đình vận động...】

Nhưng đến tiếp sau sự tình phát triển, một nửa cũng ra ngoài Lý Trường Thọ tính kế:

【nguyên nhân môn nội đao lữ thậm chúng, chinh đốn nề nếp gia đình sự duy trì ba tháng, vô tật mà chết.】

Đưa ra việc này giả, đan đình phong liễu phi tiên, ngày gần đây nguyên nhân bị đập buồn cơn nhiều lắm, bị các trưởng lão trọng điểm bảo hộ .

Lý Trường Thọ: ...

Hành đi, đương hắn uống phí công phu;

Quả nhiên không thể ép buộc đi ép buộc.

Ồn thỏa khởi kiến, Lý Trường Thọ đem Tiểu Quỳnh Phong luyện chế thành bảo vật lâu dài quy hoạch, hiện tại bắt đầu làm một chút sửa chữa.

Từ hôm nay bắt đầu, một chút cấu tạo Tiểu Quỳnh Phong bên ngoài đại trận, dĩ nhiên có hạt nhân đại trận trận cơ làm cơ sở, đem Tiểu Quỳnh Phong tạo ra thành vững chắc chính thể.

Sau đó, tại khi tất yếu, mở ra ——

Lang thang Tiểu Quỳnh Phong kế hoạch!

...

Tây Ngưu Hạ Châu, Thánh Nhân đạo tràng 'Linh Sơn' phụ cận, kia chỗ bí ẩn động phủ trung.

Nhất mặt kim quang bao phủ tại giường thượng chéch nằm xinh đẹp thân ảnh thượng, đem động nội chiếu ánh sáng mọc lan tràn.

Theo này kim quang lui tán, Văn Tịnh đạo nhân chậm rãi mở cặp kia hẹp dài phượng nhãn, nhẹ giọng lầm bầm nói: "Nhị Giáo Chủ yên tâm, Văn Tịnh chắc chắn toàn lực ứng phó."

Nhất mặt tối nghĩa khó hiểu đạo vận, tại Văn Tịnh đạo nhân thân chu chậm rãi tiêu tán.

Tùy theo, Văn Tịnh đạo nhân ngồi dậy lai, tùy tay túm xuất nhất điều áo dài vi mình phủ thêm, bước chậm đi tới động nội hoa sen trì.

Cuối cùng có thể nhìn thấy mình con nhóm ...

Văn Tịnh đạo nhân khước miệng nhẹ nhàng kéo xuất nhất mặt cười lạnh.

Thánh Nhân lão gia cao cao tại thượng, tùy thời có thể đem nàng gạt bỏ, nhưng vẫn như cũ phòng bị nàng một tay.

Lần này nhượng nàng đi tính kế Tây Hải long cung cùng Nam Hải long cung, nhưng chỉ phóng cho nàng một phần ba tộc nhân...

"Long tộc mặc dù suy bại, nhưng vẫn như cũ không thể khinh thường.

Muốn ta đi tạo áp lực, lại do Tây Phương Giáo đi độ long nhập Linh Sơn, quả nhiên là muốn cho ta con mệnh đi điền việc này."

Văn Tịnh đạo nhân trầm ngâm vài tiếng.

Việc này, nhưng thật ra cùng trước đây kia Độ Tiên Môn tính kế bất đồng, phải cẩn thận mưu hoa, lúc trước kia trảng tính kế chỉ là nàng theo tay vung lên;

Tuy rằng kết quả có chút dọa người, nàng cơ hồ liền bại lộ ở tại cái kia Nhân Giáo đại sư huynh trước mặt.

'Lúc này đi tính kế Long tộc, cần phải không liên quan Đạo Môn tam giáo sự, Long tộc cùng Đạo Môn cũng không lui tới, cũng sẽ không lại gặp được cái kia dọa người đại sư huynh mới đúng.'

Niệm cập ở này, Văn Tịnh đạo nhân khoe miệng, chính là lơ đãng giữa hơi hơi kéo kéo.

'Năng nhượng bản nữ vương đại nhân lo lắng hãi hùng lâu như vậy Thánh Nhân đệ tử, quả thật cũng là bất đa kiến.'

Hừ!

Còn có cái kia dùng con rồi diệt ta con rồi người, người đã muốn khiến cho bản nữ vương hứng thú.'

()

Suru cầu

-----oOo-----

Một trăm ba mươi bốn chương ta. . . Có một đạo hữu

Thiếu hùng tâm đan, 【 tài 】 tiên số sách, nhất thời giảm bớt non nửa.

Lý Trường Thọ nhìn mình trước mặt này mới vừa làm tốt , rậm rạp trận pháp thiết kế đồ, thô sơ giản lược phòng chừng hạ luyện chế trận cơ bảo tài số lượng, chất lượng cùng với giá trị, nhện không được trầm ngâm hai tiếng.

Dài nhất xa quy hoạch, là đem Tiểu Quỳnh Phong pháp bảo hóa, tạo ra thành công, phòng, cư trú, giải trí tổng hợp lại nhất thể tùy thân động phủ.

Hiện đến nay, 'Pháp bảo hóa' con đường, muốn phân ba bước chạy.

Vi ổn thỏa khởi kiến, bước đầu tiên, chính là đem Tiểu Quỳnh Phong tạo ra thành giết, phòng nhất thể khả di động hợp lại đại trận, đồng thời thực hiện pháp bảo hóa cơ bản nhất yêu cầu —— khả đại khả tiêu.

Nếu tiên lực không đủ để trực tiếp luyện chế tất cả Tiểu Quỳnh Phong, kia chỉ có thể do Càn Khôn trộn pháp lai bỏ khắp, mà Càn Khôn đạo đánh với cơ bản thân cường độ, yêu cầu khá cao...

Lý Trường Thọ quên đi nhất bút nợ:

"Nếu chỉ là dựa ta, sư phụ, sư muội nguyệt cung, cùng với Tiểu Quỳnh Phong cố định phối nghịch, đại khái còn cần tam... Vạn năm.

Nếu là dựa vào hiện tại luyện đan cầm đi phường trấn mua bán dày tài tốc độ, đại khái cần một ngàn đa niên..."

Ngàn năm, tuy rằng từ mình hiện tại thọ nguyên lai xem, cũng không tính dài hơn, mà lại Độ Tiên Môn cũng không có khả năng tại ngàn năm liền ngã .

Nhưng tóm lại, Lý Trường Thọ còn là nghĩ nhanh chóng hoàn thành, như thế mới có thể đa điểm cảm giác an toàn.

Thế là, Lý Trường Thọ tiêu phí nửa ngày thời gian, chế định mấy cái có thể bắt rời núi môn, bắt bại lộ tự thân con bài chưa lật, không ảnh hưởng môn nội hài hòa ——

Được lợi tiểu tài đạo.

Nhưng tổng hợp lại suy tính, Lý Trường Thọ liên tiếp đánh mất mấy cái ý tưởng;

Tỷ như gì 'Tiểu Quỳnh Phong khôn trộn mê trộn một ngày du', 'Tiểu Quỳnh Phong đốt nướng sơn trang', này chút đều sẽ ảnh hưởng sư muội cùng sư phụ tu hành.

Cuối cùng, Lý Trường Thọ chỉ bảo lưu lại nhất cái ảnh hưởng nhỏ nhất, tiên lời cũng ít nhất phương án, đồng thời tùy tay làm tốt cái này phương án sở dụng vật, xảy ra Tiểu Quỳnh Phong bên hồ...

Quyền đương mình này ban ngày thời gian không có uổng phí.

Đó là nhất chỉ bán trượng cao mộc rương, chéch biên mở ra, nó nội xiêm áo nhất chỉ 'Đại bụng miêu' tượng điêu khắc gỗ, tượng điêu khắc gỗ nước sơn sắc đều lười thượng.

Mộc rương đứng cạnh nhất chỉ mộc bài, thượng viết:

【vật ấy danh tiên miêu bói toán thùng;

Nhưng thực tế vi đối sách thùng, hội căn cứ nguời lời nói lời nói, cấp xuất một chút đề nghị;

Sử dụng trước, thỉnh đem linh thạch, pháp bảo, đan dược đẳng có giá trị vật, đầu tư miếu tiên trong miếu, viết có đối sách trúc ký đem sẽ xuất hiện tại mộc rương phía dưới.

Chú: Sử dụng cam chịu đồng ý 《Tiểu Quỳnh Phong đối sách thùng》 tương quan sử dụng điều khoản, tạm không tiếp thụ lui tài phục vụ.

Tiểu Quỳnh Phong phong chủ Tề Nguyên bá thượng ❶

'Liên thứ này, ai hội mắc mưu?'

Lý Trường Thọ lắc đầu, tại mộc rương âm thầm để lại nhất mảnh nhỏ nặng đồng tử chu tơ nhện, tùy theo liên phiêu nhiên nhi khứ, hồi đan phòng tiếp tục luyện đan ngộ đạo.

Thùng gỗ bên trong có một ít nhỏ bé thiết kế, nó nội bày đặt bốn mươi chín căn thẻ tre, mỗi chỉ thẻ tre thượng đều viết 'Bất tính quá xấu', 'Ba phải cái nào cũng được' mà nói.

"Minh thật đúng là, không có gì lừa dối người trời cho a."

Lý Trường Thọ cảm khái một tiếng, khái kia tới đen đan lô, bắt đầu để vào trước đây sửa sang lại tốt dược liệu.

Nửa ngày sau...

Lý Trường Thọ tâm thần vừa động, đáy lòng hiện ra thùng gỗ trước hình ảnh:

Nhất khối tiểu não túi tiếp cận lại đây, ngũ quan tinh xảo, khuôn mặt động lòng người, nàng có thiên nân trung tóc ngắn, tại nhìn từ trên xuống dưới bên trong mộc miếu.

Đột nhiên cách như vậy gần đi xem này khuôn mặt, Lý Trường Thọ nhất thời cũng không phản ứng ;

Nhưng đôi phương từ cúi người biến thành cúi người, kia kiện căng thẳng áo gai áo ngắn...

Cửu sư thúc!

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ định hướng phong ngữ chú, cũng mang đến Tiểu sư thúc nói thâm tiếng...

"Đối sách thùng?"

Lừa dối ai , bày nhất cái cái này, đã nghĩ nhượng người cầm linh thạch?"

Tiểu sư thúc chà chà cười khẽ tiếng, tùy tay nhiếp lại nhất chỉ thạch tử, ném tới mộc miếu miếu mặt.

Theo sau, nàng sát có chuyện lạ địa đạo câu:

"Đôi sách thùng, nghe hảo rồi, ta , hiện tại có cái vấn đề nhỏ, như thế nào mới có thể đạt được càng nhiều rượu ngon, mỹ vị cùng mỹ nam!"

Ân... Cuối cùng nhất cái có thể đi rồi."

Lý Trường Thọ nhất thời cười mỉa nhĩ, tâm thần hơi hơi vừa động, thùng gỗ trung mini trận pháp mở ra, nhất chỉ thẻ tre từ thùng gỗ phía dưới lỗ nhỏ trúng đạn xuất lai, bị Tử Cửu nhất bả lao trụ.

Tử Cửu nhìn mặt trên chữ, nhỏ giọng đọc nói:

"Tâm có trùng trùng nghi, đáp tự dưới đáy lòng, chớ lấy giết người, mà lại hành mà lại quý trọng?"

Tử Cửu trát hạ nhĩ, ngâm khẽ hai tiếng, nói thâm nói: "Nhưng thật ra có như vậy điếm ý tứ."

Bay qua thẻ tre mắt nhìn, đã thấy thượng viết 【thỉnh chớ mang đi, thả lại thùng bên không nội】, tùy tay đem điều này, đó thẻ tre tắc trở về.

Nàng tự nhiên nhận bất xuất, này là Tề Nguyên chữ viết.

Tử Cửu nghĩ nghĩ, lấy ra nhất khối linh khí sắp hao hết linh thạch, ném tới đại bụng miêu trong miệng.

Theo sau, Tử Cửu nói: "Ta hỏi lại ngươi một vấn đề, gần nhất ta cuối cùng là nghe ta lục sư tỷ cùng tứ sư tỷ phỉ nhổ bọn họ đạo lữ, đạo lữ loại sự tình này, đến cùng là chuyện tốt còn là chuyện xấu?"

Đan phòng trung Lý Trường Thọ lược làm suy tư, bả tay bắn ra, kia mini trận pháp lại bắn ra nhất chỉ thẻ tre.

Tử Cửu cầm trụ sau đó, nhỏ giọng đọc nói:

"Tiên lộ mờ mịt, nhân đạo sáng tỏ, tiên phạm chung đùng, không cần buồn rầu..."

Ác, cảm giác nói rất đúng có đạo lý!

Thứ này, rất linh nghiệm nha."

Trầm ngâm hai tiếng, Tử Cửu quay đầu nhìn nhìn, tại chung quanh bố trí một tầng cách âm kết giới, lần này cầm xuất nhất khối thượng đẳng mỹ ngọc, cẩn thận địa đặt vào đôi sách thùng trung.

Ba, ba!

Nàng tượng khuôn tượng dạng địa hai tay tạo thành chữ thập, nhẹ nhàng hít vào một hơi, lại chậm rãi phun ra.

"Là như thế này, miêu tiên nhân, ta có một đạo hữu..."

Nàng, thiếu nhất cái so với chính mình nhỏ rất nhiều, cũng kém bồi phạt cháu, rất nhiều rất nhiều người tình, đa đến không biết phải như thế nào còn cái loại này.

Cái này nên làm cái gì bây giờ?"

Lý Trường Thọ ách nhiên thất tiểu, xem tại kia khối mỹ ngọc mặt mũi thượng, lần này cho nàng nhất cái 'Tốt nhất' trúc ký.

【tiêu dao mà lại tự tại, vô chương vô ưu phiến, đã đã đập tiên lộ, gì sâu đạo không rõ?】

Từ Cửu đứng ở kia một trận thể hội, theo sau liền là mặt lộ vẻ giật mình, đối miêu tiên nhân đứng dẫn địa làm cái đạo vái chào, theo sau đây mặt xuân phong địa xoay người rời khỏi.

'Phỏng chừng, cũng liền Tiểu sư thúc loại này uống rượu nhiều lắm bị thương... Khụ, mới có thể thượng loại này đương.'

Lý Trường Thọ đáy lòng cười khẽ, kia khối mỹ ngọc nhưng thật ra không sai, hơi sau có thể cầm đi hoá một chút bảo tài.

Nhưng mà, nhượng Lý Trường Thọ không tưởng được là...

Hai ngày sau, Từ Cửu lại kéo cái rượu lộc lại đây...

Rượu lộc cũng là có phiến lòng sự, vấn đối sách, là về tự thân nhân duyên, nhưng mở miệng chính là một câu:

"Ta có một đạo hữu..."

Lý Trường Thọ tự nhiên không thể làm ác nhân;

Cấp xuất thể tre, cũng chính là chút khuyên nàng giải sầu, dùng nhiều chút tâm tư tại tu đạo thượng, chỉ cần tự tin, trên đời liền vô việc khó.

Rượu lộc trầm tư một chút, nhất thời lộ ra ngọt ngào mỉm cười, đối miêu tiên nhân được rời thi lễ, phiêu nhiên nhi khứ.

Lần này thu vào nhưng thật ra không sai, rượu lộc cầm mấy đại khối linh thạch.

Kế tiếp nửa tháng, lục tục , Tử tỵ chín tiên đến rồi bốn, theo chân bọn họ quen biết Phá Thiên Phong Chân Tiên cũng đến rồi ngũ sáu vị, Lý Trường Thọ không duyên có thu hơn trăm linh thạch, linh ngọc.

Quên đi tính, đều nhanh để thượng hẳn nhất cái nguyệt nguyệt cung...

Hơn nữa mỗi lần, này chút người đều vừa ý mà đi, thực tế không hề đoạt được, chỉ là thông qua phương thức này xác nhận đáy lòng suy nghĩ, Lý Trường Thọ cũng không dính gì nhân quả.

Biện pháp này, thật được không?

Minh chỉ là ngẫu nhiên hoa nhất sợi tâm thần đi qua, cũng không lao碌.

Lý Trường Thọ cũng có chút bất ngờ, suốt đêm chế tạo gấp gáp ba trăm sáu mươi căn trúc ký, đem thùng gỗ khoá chong một ít, cũng đem bên trong trận pháp, cấm chế, thiết trí tinh ranh hơn tể chút.

Thẻ tre thượng nội dung kỳ thật không phải rất phức tạp, cũng không có thực tế ý nghĩa, có thể chính hướng lý giải, cũng có thể ngược lý giải, càng có thể thiên hướng lý giải.

Như thế nào lý giải, liền xem ra câu sách người, đáy lòng có khuynh hướng cái nào đáp án.

Mà nếu là thật sự có nghi nan, có nghi hoặc người, đến đây tìm kiếm giải quyết đạo, Lý Trường Thọ cũng chuẩn bị tam dạng trúc ký.

Đệ nhất loại là **【con đường phía trước quý nhân trợ】**;

Đệ nhị loại là **【lui một bước trời cao biển rộng】**;

Đệ tam loại là **【còn cần vấn tự tâm】**...

Thế là, nhất cái xu ở hoàn thiện câu sách thùng, liền loại này liền nhanh chóng hoàn thiện, mà lại mỗi ngày bắt đầu đều có nhất hai người đến đây vấn sách.

Lý Trường Thọ đem thứ này dọn đi Tiểu Quỳnh Phong phía sau núi trong rừng, miễn cho quấy rầy sự phụ tu hành.

Nhượng Lý Trường Thọ cảm giác có ý tứ là, lai câu sách người, phần lớn đều sẽ mang một câu:

"Ta... Có một đạo hữu..."

...

Lại nửa tháng sau, tới gần hoàng hôn thời.

Một đạo Lý Trường Thọ quen thuộc thân ảnh, lặng yên xuất hiện ở tại cầu sách thềm trước.

Nàng thân băng lam váy dài, sinh cực mỹ nhưng bất cầu ngôn tiếu, tự nhiên chính là Hữu Cầm Huyền Nhã.

Mới gặp nàng, Lý Trường Thọ còn tưởng rằng nàng là tới đập sân bãi, nhưng Hữu Cầm Huyền Nhã rất nhanh liền làm mấy cái có chút quen thuộc động tác...

Quay đầu chung quanh, bố trí kết giới, nhẹ nhàng hô khẩu khí, đồng thời... Gửi hai khối tiên linh thạch!

Đang ở luyện đan Lý Trường Thọ cũng bất giác mặt lộ vẻ chính sắc, này tiên linh thạch giá trị xa xỉ, Hữu Độc sư muội này là gặp được gì vấn đề lớn?

Nhưng mà, nhượng Lý Trường Thọ không nghĩ tới là...

"Miêu tiên, ta... Ta có một vị đạo hữu."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ giọng nói:

"Nàng cũng không biết làm sao vậy, gần nhất hội ngẫu nhiên tâm thần không yên, đáy lòng hiện ra một vị sư huynh bóng dáng, nếu là tu đạo nhân, chuyện thứ nhất liền là muốn đi sư huynh phụ cận.

Tuy rằng cũng không nhất định năng nhìn thấy hắn, nhưng chỉ cần tại hắn phụ cận, tâm tư đều sẽ an ổn chút.

Ta này vị đạo hữu, nàng đáy lòng đối vị sư huynh này thập phần khâm phục, đồng thời dĩ hắn vì tấm gương, khả sư phụ... Nàng sư phụ lại nói, này có lẽ là động tình niệm, điều này làm cho nàng rất là hoang mang.

Miêu tiên, này nên làm thế nào cho phải?"

Lý Trường Thọ: ...

Thừa dịp cơ hội này, ám chỉ hạ Hữu Cầm Huyền Nhã, nhượng nàng dừng tại mình thân thượng tiêu phí tâm tư đi.

Lý Trường Thọ tại kia chút trúc ký trung nhanh chóng chọn lựa, tuyền nhất chỉ 'Tốt nhất' ký, dùng trận pháp bắt đi ra ngoài.

"Tiên lộ thật đẹp sự, không cần câu ở hình, Minh triều được tạo hóa, đàm tiếu đại đạo thành."

Hữu Cầm Huyền Nhã đọc xong trúc ký, nhất thời mặt lộ vẻ suy tư trạng;

Nàng rất nhanh liền hiểu được gì, mặt lộ vẻ thoải mái mỉm cười, đối đại bụng miêu tiên làm cái đạo vái chào.

"Đa tạ miêu tiên chỉ điểm."

Nói xong, xoay người cuỗi mây, mỉm cười bay về phía nàng tự tay tạo ra kỳ bài... Khụ, hoàng gia đánh bạc phùng.

"Hữu Độc sư muội phải hiểu được điểm gì đi."

Lý Trường Thọ trầm ngâm hai tiếng, vừa rồi cái kia trúc ký cũng bất tồn tại nghĩa khác, nói đúng là hảo hảo tu hành, đại đạo khả kỳ, phía trước trên đường còn có đẹp hơn phong cảnh.

Bất quá, Hữu Độc sư muội nào đường về luôn luôn không giống người thường, có một phong cách riêng, Lý Trường Thọ cũng không biết chính hẳn một trúc ký hiệu quả, đến cùng như thế nào...

Lại nửa ngày sau, Tử Ô cau mày nhẹ nhàng lại đây.

Này vị sư bá nhưng không xin sâm vấn sách, mà là vây quanh thứ này vòng vo hai vòng.

Theo sau này vị sư bá liền hiểu được gì, cười nói:

"Tiểu Trường Thọ làm cái này đồ vật cũng không tệ lắm, năng chủ động giúp môn nội xuất điểm chủ ý cũng là chuyện tốt, không uổng phí kia khối gian trá tiêu não túi quả dưa."

Lý Trường Thọ bất giác truyền thanh nói: "Sư bá, ta nghe được đến."

"Khụ, sư bá còn có việc, còn có việc, lần này chính là đại Bách Phàm Điện quá đến xem, ta cái này trở về bẩm mình."

Nói xong, Tử Ô cuỗi mây vội vàng mà đi, chạy có chút nhanh chóng.

Có Tử Ô sư bá hỗ trợ chuẩn bị Bách Phàm Điện, này cầu sách thùng, cũng liền danh chính ngôn thuận bảo tồn .

Mà kế tiếp ngày, mỗi ngày đều sẽ có nhất hai người đến đây chỗ đó vấn sách, phần lớn đều là Phá Thiên Phong người;

Cái này cầu sách thùng danh còn chưa truyền khai.

Lý Trường Thọ thu hoạch cũng coi như thập phần khả quan.

Dù sao này là vô bản mua bán, tốt xấu toàn bộ bằng nhất chỉ ký, cùng kia chút Nam Hải Hải Thần miếu nội ông từ, có hiệu quả như nhau diệu.

Mà Lý Trường Thọ rất nhanh lại muốn xuất tân dày tài điếm quan trọng(giọt).

Tại cầu sách thùng quanh mình kiến một đạo giản dị ngăn cách trận pháp, mỗi lần chỉ cần tại 【mở ra trận pháp】 mộc rương trung để vào ngũ khối linh thạch, liền khả mở ra trận pháp nửa canh giờ!

Này ngũ khối linh thạch, Lý Trường Thọ năng được lợi tứ khối.

Đương nhiên, hắn cũng cấp mình để lại 'Cửa sau', khả tùy thời nghe được bất luận đối miêu tiên nhân kể ra lời nói.

Hai tháng sau, sắc mặt u buồn, tinh thần tan rã liễu phi tiên cũng nhẹ nhàng lại đây, nhìn một cái tả hữu không người, lấy ra ngũ khối linh thạch đặt ở mộc rương trung, mở ra trận pháp.

Này tại vi béo giới cũng coi như hình tiên đan đỉnh phong Chân Tiên chấp sự, yên lặng thờ dài, cầm xuất hai bình đan dược, đặt vào miêu tiên nhân trong miệng.

"Tề Nguyên sư đệ... A bất, miêu tiên nhân.

Ta... Có cái đạo hữu.

Hắn trước đây làm kiện hồ đồ sự, động tham niệm, xuất chút bất ngờ.

Đến nay đi ở trên đường, thường thường đã bị người đánh một chút, có lần tại động phủ nội tu hành còn chẳng biết tại sao đã ngủ, tỉnh lại sau, y bất che thể bị bó tại trên cây...

Ta cái này đạo hữu cũng biết mình làm sai rồi, thành tâm nghĩ bỏ cứu, nhưng loại này bị tội, tu hành đều không thể an tâm, này khả như thế nào cho phải?"

Lý Trường Thọ ách nhiên thất tiếu, ngón tay hơi hơi bắn ra, cho hắn nhất điều cổ vũ trúc ký.

Nhưng động tác vừa mới làm xong, Lý Trường Thọ liền theo bản năng nhú hạ đầu mi.

Tâm huyết dâng trào, tất là Nam Hải Hải Thần giáo bên kia có việc, hơn nữa lần này Lý Trường Thọ đáy lòng, đột nhiên nổi lên nhất mạt huyết sắc.

Huyết quang quanh quần...

Bấm ngón tay suy tính...

Đúng là triệu chứng xấu!

-----oOo-----

Một trăm ba mươi lăm chương hạt con ếch gặp phải chết muỗi

Cái này Giáo Chủ, đương bất an sinh đấy nhé.

Cầu sách thùng bên này mới vừa có khởi sắc, Lý Trường Thọ chỉ có thể tạm thời treo xuất 'Miêu tiên không ở nhà' mọc bài, liền ngồi ở đan phòng bên trong, đáy lòng tinh tế suy diễn.

Lần này cảm giác đến , là có huyết quang cùng với triệu chứng xấu;

Vì sao sẽ có loại này cảm ứng?

Lý Trường Thọ cũng nói không chính xác, có thể đem chi lý giải vi Thiên Đạo đối công đức hộ thân người bảo hộ;

Nếu là nghĩ đa một ít, còn có khả năng là Nhân Giáo Thánh Nhân lão gia minh minh bên trong, tùy tay chỉ điểm hẩn một chút.

Ngồi ở đan phòng trung, Lý Trường Thọ bày ra tu hành tư thế, thanh toán hạ mình thân thượng hương khói công đức lực, đem này chút hương khói công đức ngưng tụ tại mình nguyên thân quanh mình, làm cái hơi mỏng ...

Tứ giác khó.

Không có biện pháp, hiện tại hương khói công đức còn không tính nhiều lắm, tích lũy không đủ, hơn nữa nguyên thân không có yếu hại bộ vị thuyết pháp, chính thể chính là hồn phách thăng hoa.

Cấp nguyên thân người tí hơn mặc quần áo, tự nhiên là muốn từ đệ nhất kiện bắt đầu mặc, tổng không có khả năng trước mặc tất...

Lại nói chính sự.

Lý Trường Thọ trước bằng vào mình đối thần tượng cảm ứng, tra xét rõ ràng một lần tất cả Nam Hải thần giáo trạng huống.

Các nơi vững vàng, cũng không tai hoạ;

Nam Thiêm Bộ Châu Nam Hải đường ven biển nhất đại khu vực, Đông Hải ven biển nhất tiểu khu vực, lúc này đều là Nam Hải thần giáo hương khói địa.

Long tộc tại các nơi phân tán đồn trú hơn mười vị Long tộc cao thủ, có hai gã Kim Tiên, mười hai danh Thiên Tiên cảnh đỉnh cao, đều là Nam Hải thần giáo hộ pháp, cũng có thể phân đến một ít hương khói công đức.

Lý Trường Thọ tổng sẽ không nhượng bọn họ không công xuất lực.

Tuy rằng Long tộc chủ yếu mục đích, là vì Đông Hải long cung Nhị Thái Tử Ngao Ất hộ giá hộ tổng.

'Này triệu chúng xấu, chẳng lẽ ứng tại Thiên Đình thân thượng?'

Đến nay, Nam Hải thần giáo bị Thiên Đình sắc phong sắp tới, cũng chỉ còn lại có nhất hai trăm niên nước chảy phải đi, Ngọc Đế tại Lăng Tiêu bảo điện đã mở miệng nói qua việc này...

Thật là có người không muốn kiến Thiên Đình lớn mạnh, do đó muốn động Nam Hải thần giáo?

Không đạo lý, cùng Thiên Đình đối nghịch, liền là theo Ngọc Đế đối nghịch;

Cùng Ngọc Đế đối nghịch, đó chính là cùng Đạo Tổ đối nghịch.

Nếu là bị Đạo Tổ phán định vì 'Ngỗ nghịch thiên ý', đều không cần này vị Hồng Hoang viễn cổ lớn nhất người thắng tự mình xuất thủ, Tam Thanh lão gia động thủ có thể bả phía sau màn tính kế giả cấp vung ...

Bất, Tử Tiêu Thần Lô rơi xuống, bụi đều thặng bất hạ!

Vô luận thấy thế nào, Ngọc Đế đều là Nam Hải thần giáo nhất trương bảo mệnh phù.

Lúc này mặc dù Phong Thần đại kiếp nạn thiên cơ chưa hiển, nhưng nhất cái nhỏ nhỏ Nam Hải thần giáo bị Thiên Đình chiếu an, ai hội bởi vậy sự lai nhằm vào?

Mà lại, Thiên Đình lúc này lực ảnh hưởng quá thấp, tại Thánh Nhân đại giáo trước không hề tồn tại cảm...

Lý Trường Thọ mặc dù không thể bài trừ cái này khả năng tính, nhưng chỉ cho nhất thành xác suất.

Còn lại chín thành, Lý Trường Thọ để lại cho tối tao tình huống ——

Tây Phương Giáo muốn xuất thủ .

'Nhu quả thật là bọn họ, động cơ lại hội là cái gì? Đơn thuần đoạt hương khói?'

Lý Trường Thọ cảm giác mình ý nghĩ có chút hỗn độn, mở ra Tiểu Quỳnh Phong nội bộ trận pháp, đi dưới đất mật thất trung.

Mang tới giấy bút phôi ở tại địa thượng, bắt đầu tinh tế địa phân tích, viết.

Không thể niệm cập Thánh Nhân tục danh, tự nhiên không thể viết xuống Thánh Nhân tục danh, Lý Trường Thọ dùng một ít 'Danh hiệu', mình trong lòng hiểu được là được.

Như mình làm suy diễn, đề cập đến nhà mình Thái Thanh Thánh Nhân, liền dùng một cái đùi gà lai biểu thị, cho thấy này là bắp đùi.

Đề cập đến thông thiên Giáo Chủ cùng nguyên thủy thiên tôn, liền dùng nhất chỉ chén dạ quang, nhất chỉ làn trúc biểu thị;

Tây Phương Giáo nhị thánh, Tiếp Dẫn là nhất đóa lan hoa thảo, Chuẩn Đề là nhất chỉ cây cung.

Này chút đều không có gì thực tế ý nghĩa, mà lại tránh cho nhượng người liên tưởng đến Thánh Nhân khả năng tính.

Cho dù là suy tính Thánh Nhân cho nhau tính kế, cũng bắt quá là lan hoa thảo cọ cọ cây cung, cây cung đánh bay chén dạ quang...

Đương nhiên, Lý Trường Thọ vốn là sẽ không đi làm loại này suy diễn, hẳn cũng bắt quá là quay chung quanh tự thân, Nam Hải thần giáo, làm một ít khả năng tính phân tích cùng phỏng đoán.

Chỉ có suy nghĩ cẩn thận, địch nhân nghĩ làm cái gì, hẳn mới có thể tìm dễ làm pháp đi ứng đối.

Lý Trường Thọ đề bút viết viết họa họa, rất nhanh liền lâm vào trầm tư.

Nhưng mà Lý Trường Thọ lần này chính là vẫn chưa dự đoán được, hẳn lần này thất quên đi nhất gặp, làm nhân quả quan hệ...

Nhưng lại bị mình âm kém dương sai giữa tu chỉnh lại đây.

Ba ngày sau...

...

An Thủy Thành, Nam Hải Hải Thần giáo tổng đàn, kia tọa đã là xanh vàng rực rỡ đại miếu bên trong.

Đêm khuya thời gian, chỗ đó khách hành hương đã tuyệt;

Hải Thần đại điện môn cũng bị cường tráng thần sứ đóng lại, đồng thời có sáu vị thần sứ tại chỗ đó trắng đêm chờ đợi.

Kia tôn ba trượng cao mạ vàng Hải Thần thần tượng, dần dần tản mát ra nhất sợi tiên quang, mà này tiên quang rất nhanh liền thu liễm đi xuống.

Hải Thần thần tượng kia mơ hồ khuôn mặt trung, tựa hồ có ánh mắt bay ra, này 'Ánh mắt' còn quẹo cái loạn, rơi vào một bên hai trượng cao 【ngọc nạm vàng, san hô đáy, thân phi bảo giáp mang áo choàng】 Nhị Giáo Chủ thần tượng thượng.

'Ngao Át...

Ngao Át?'

Hai chỉ thần tượng giữa, nhất từng đọt từng đọt thần niệm tại lặng yên truyền lại.

Cùng lúc đó, Nam Hải cùng Đông Hải giao hội nơi, Kim Ngao Đảo bảo bên cạnh ao.

Đang ngồi ở nhất chỉ đài sen trung tĩnh tâm tu hành Ngao Át, giờ phút này đột nhiên mở hai mắt, tùy theo nghĩ tới gì, lại lập tức nhắm lại.

Hốt hoảng, mê sương mù mông, Ngao Át đến một chỗ vân vụ phát phối cảnh trong mơ, thấy được nhất tôn thật lớn Hải Thần thần tượng.

Lý Trường Thọ liền đứng ở này thần tượng bên chân, tại xa xa chờ hẩn...

Loại này tình hình, cũng tọa thực Lý Trường Thọ 'Công đức người đại lý' thân phận, cao thủ chân chính còn ở sau lưng...

Một chút, chi tiết nhỏ.

Ngao Át bước nhanh hướng trước, đối Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, vui vẻ nói: "Bái kiến Giáo Chủ ca ca!"

Lý Trường Thọ chính là mặt lộ vẻ khuôn mặt u sầu, thấp giọng nói:

"Bất đa hàn huyền, trước tiên là nói về chính sự.

Át huynh, Long tộc gặp nạn ."

"Này, như thế nào kiếp nạn?" Ngao Át trước sừng sốt hạ, lại vội vàng hỏi, "Còn thỉnh Giáo Chủ ca ca minh kỳ!"

Lý Trường Thọ đáy lòng thờ dài.

Hắn cũng không nghĩ lừa bịp Ngao Ất, nhưng việc này lại phải nhượng Long tộc xuất lực, chỉ có thể biến hóa một ít lí do thoái thác.

Tại Lý Trường Thọ suy tính trung, kế tiếp triệu chứng xấu, đại khái dẫn là Tây Phương Giáo xuất thủ 'Thu phục hương khói mất đất', sẽ phát động người, tiên thế công.

Phàm Nhân Giáo chúng tranh, cùng cao thủ đánh lên phá hủy Hải Thần miếu, hai con đường đồng bộ tiến hành...

Trực tiếp nói cho Long tộc này chút, Long tộc có lẽ hội nguyên nhân kiêng kị Tây Phương Giáo Thánh Nhân, mà kéo xuất Nam Hải thần giáo.

Cho nên, Lý Trường Thọ lần này cũng chỉ có thể bắt địa đạo một lần, đem Long tộc cái này cường viện ổn định.

Như Long tộc có quá tổn thất lớn, hơi sau hắn đem Nam Hải thần giáo tứ thành hương khói cấp Long tộc, tính làm việc này bồi thường...

Lý Trường Thọ nói: "Ất huynh, ngươi cũng biết phía tây kia hai vị tồn tại, đối Long tộc rình đã lâu?"

Ngao Ất sợ run hạ, đáy lòng hiện ra, mình tại Long tộc đại yển phía trên, từng nghe hai vị lão long đàm luận khởi một chút ngôn ngữ.

Tây Phương Giáo từng ý đồ chiếu an tứ hải long cung, nhượng tứ hải Long Vương trở thành Tây Phương Giáo hộ giáo thiên long, đồng thời đồng ý dùng mười hai phẩm kim liên, trấn áp Long tộc khí vận.

Nhưng Long tộc như thế nào không biết, kia mười hai phẩm kim liên hiện tại trấn khí vận, liên trấn không biết bao nhiêu bị Tây Phương Giáo hợp nhất cao thủ!

Tiên Thiên linh bảo cường thịnh trở lại, kia cũng là có cực hạn ;

Long tộc đại vận, bọn họ Tây Phương Giáo trấn không được, cũng trấn không được.

Cố, Long tộc trực tiếp từ chối.

—— này là mấy năm trước mới vừa phát sinh sự.

Đến nay Lý Trường Thọ nhắc tới này một câu, Ngao Ất lập tức liền phản ứng lại đây, còn liên tưởng đến rất nhiều...

"Trường Thọ huynh, ngươi thấy thế nào?"

Lý Trường Thọ trầm ngâm hai tiếng, nghiêm mặt nói:

"Ân uy đồng thời thi, thu phục đạo.

Đối phương như nhất minh tối sầm lại, âm thầm bị thương Long tộc, tại thời khắc mấu chốt hiển lộ tung tích, cứu Long tộc, Long tộc như thế nào không phục?"

Lời này nói , Lý Trường Thọ mình đều thiếu chút nữa tin.

Ngao Át nhất thời đảo hấp nhất khẩu lương khí, cảnh trong mơ trung đi qua đi lại.

Hắn cũng phi ngu dốt người, tuy rằng thập tuổi cùng hơn mười tuổi thời, có hai cái long sinh chỗ bản...

Rất nhanh, Ngao Át thấp giọng nói:

"Đối phương chẳng lẽ..."

Là muốn mượn Nam Hải thần giáo vi môi? Đem ta Long tộc cao thủ đưa tới, tập giết, hoặc là vây khốn, lại do bọn họ bên ngoài thương lực lượng giải cứu?"

"Không sai!

Cần phải như thế, Nam Hải thần giáo ít ngày nữa đem phát huyết quang tai hoạ, chắc là cùng việc này tương ứng."

Lý Trường Thọ nói: "Át huynh, việc này không nên chậm trễ, còn thỉnh nhanh chóng liên lạc người phụ vương nắm bắt việc này.

Ta có hai cái kế hoạch.

Thứ nhất, chính là chúng ta hai nhà buông tha Nam Hải thần giáo, Long tộc tự khả bảo toàn tự thân.

Như đối phương lai phạm, ta trực tiếp báo mộng thần sứ cùng giáo chúng, nhượng bọn họ tự bảo vệ mình thoái nhượng, không cùng đối phương tranh chấp.

Thứ hai, như Long tộc không muốn bỏ qua này chút công đức, muốn cùng đối phương đụng nhất đụng, chúng ta sớm làm trừ tính, trước thời hạn bố trí, đóng cửa đánh chó, cùng địch thống kích!"

Lý Trường Thọ lời nói một chút, nói: "Việc này không nên chậm trễ, át huynh còn là mau chút liên lạc long cung, nhượng bọn họ nhanh chóng làm ra quyết đoán."

Ngao Át lập tức gật đầu đáp lên tiếng, cùng Lý Trường Thọ cho nhau làm cái đạo vái chào, cảnh trong mơ nhanh chóng tiêu tán.

Tiểu Quỳnh Phong đan phòng dưới đất, Lý Trường Thọ mở nhãn, hơi chút thư khẩu khí.

Quyết đoán liền giao cho Long tộc...

Này cũng là tính kế một lần Long tộc, thiếu hạ một ít nhân tình.

Mà lại đem này 'Đại hung hiện ra' độ qua đi, lại nói cái khác đi.

Lý Trường Thọ vẫn chưa dừng lại, tiếp tục hao phí tâm thần, thông qua thần tượng, bắt đầu tìm Hải Thần giáo nội thực quyền thần sứ báo mộng.

Hùng thôn trường, lão thân, khụ, lão thân sứ rồi, tự nhiên là ưu tiên truyền mộng người.

Vô luận như thế nào, trước làm tốt ứng đối;

Nhượng Hùng trại thần sứ nhóm trước động, ước thúc giáo chúng, co rút lại thế lực biên giới, làm tốt tùy thời bùng nổ xung đột chuẩn bị.

Nam Hải thần giáo thế lực phân bố tương đối hẹp dài, phòng thủ thật cũng là chuyện phiến toái.

Đâu sợ lần này huyết quang triệu chứng xấu, kỳ thật chỉ là cùng nhau nho nhỏ thần giáo xung đột, vậy đương tai hoạ diễn luyện...

Báo mộng sau đó, Lý Trường Thọ còn muốn có một đồng sự phải làm, mình giấy đạo nhân cùng người giấy, lúc này đã muốn phái đi ra ngoài bảy thành, chạy tới Nam Thiệm Bộ Châu Nam Hải thần giáo.

Chính hẳn thần giáo, mình tự nhiên cũng muốn xuất lực bảo hộ.

Kế tiếp còn muốn đi tìm kia chút lão cây con cháu, trá nhất bỏ bỏ nhựa cây, làm thành giấy đạo nhân cùng người giấy dự bị.

Lý Trường Thọ năng dự cảm đến, đối Nam Hải thần giáo vươn bản tay bóng đen, đã rời Nam Hải thần giáo không xa.

Vi đề ngừa vạn nhất, đề phòng tối nhỏ bé khả năng tính;

Tiểu Quỳnh Phong kia rất nhiều thực ngọc con ếch, lần này cũng bị giấy đạo nhân dùng linh thú túi, dẫn theo đại bán đi gấp rút tiếp viện Hải Thần giáo.

...

Cùng lúc đó...

Tây Ngưu Hạ Châu nơi nào đó bí ẩn núi rừng, mây trọng đại trện che lấp hạ lòng chảo trung.

Thập mấy đạo thân ảnh trước sau từ các phương hướng bay tới, rơi vào lòng chảo nội, tu vi phần lớn là tại Thiên Tiên cảnh.

Bọn họ nam nữ đều có, phần lớn đều là già nua khuôn mặt, từng người ánh mắt đều mang theo vài phần cảnh giác.

Này chút người lẫn nhau đều tính quen thuộc, bọn họ cũng đều có một thân phận —

Tây Phương Giáo, công đức người đại lý.

Bọn họ từng người thần tượng, liền phân bố tại Nam Thiệm Bộ Châu tây nam, tới gần Nam Hải thần giáo thế lực phạm vi.

Giờ phút này bị triệu tập, này chút người cũng đều mơ hồ năng phỏng đoán đến, này là muốn đổi Nam Hải thần giáo xuất thủ.

Cái gọi là công đức người đại lý, liền này đây từng người danh nghĩa thành lập thần giáo, phát triển tín chúng, hấp thu hương khói công đức, nhưng này bộ phận hương khói công đức, chín thành ngũ cũng bị rút ra chạy.

Nhưng năng lưu lại điểm này, đổi bọn họ mà nói cũng là thiên đại chuyện tốt, huống chi sau lưng còn có Thánh Nhân đại giáo chỗ dựa...

"Ồ, đều đến rồi?"

Một tiếng khinh gọi, lòng chảo trung hiện ra một đạo xinh đẹp thân ảnh;

Thân phi hồng nhạt quân lụa mỏng, tóc dài thùy lạc thất lưng tề, chỉ là xa xem liền là có chút mê người.

Thân ảnh ấy một bước bước ra, liền đến này hơn mười người miễn cưỡng, nhượng này hơn mười người nhất tề cả kinh.

Này tự nhiên chính là Văn Tĩnh đạo nhân.

Lúc này, Văn Tĩnh đạo nhân tại trong lòng cảm xuất nhất chỉ màu vàng lệnh bài, nhẹ nhàng quơ quơ, này hơn mười người lập tức cúi đầu không dám nhìn thẳng.

"Không cần biết bản tọa là ai, cũng không cần vấn bản tọa từ đâu tới đây.

Bản tọa, chỉ là với các ngươi thương lượng một chuyện nhỏ."

Hơn mười người vừa định nói chuyện, nhưng phát hiện bọn họ tảng giỡn giống như bị kim đâm một loại, bất tri bất giác, từng người đã là bị mồ hôi lạnh ảm thấp.

Một cỗ sợ hãi, e ngại chi tâm, dưới đáy lòng chậm rãi hiện lên.

Văn Tịnh đạo nhân liên bước nhẹ lay động, xinh đẹp thân ảnh một bước tam lặc lư, hẹp dài mắt phượng lần lượt cái đảo qua này chút người...

"Linh tính kém một chút, công đức nhưng thật ra không ít, coi như là mỹ vị.

Bất quá các ngươi yên tâm, các ngươi đã có chức trách tại thân, bản tọa cũng sẽ không bắt ngươi nhóm bữa ăn ngon, còn có càn phong phú bữa tiệc lớn lại mặt sau chờ bản tọa.

Ta cho các ngươi làm một chuyện, nhất cái nguyệt sau đó, đồng thời kích động phạm nhân, đi Nam Hải thần giáo đánh đập loạn đoạt.

Đến lúc đó, ta sẽ nhượng một ít con rối phối hợp các ngươi.

Các ngươi mục đích, là dẫn kia chút Nam Hải thần giáo nội Long tộc hộ pháp hiện thân, đưa bọn họ giết một nửa, lưu một nửa, sau đó dụ càn nhiều Long tộc cao thủ đuổi đi vào trong đó.

Đến lúc đó, các ngươi phải làm sự, là tiếp tục kích động phạm nhân, nhượng bọn họ đi ngăn trở này chút Long tộc..."

Văn Tịnh đạo nhân lời nói một chút, vẫn chưa tiếp tục đa nói tiếp.

Ánh mắt đảo qua này hơn mười người, Văn Tịnh đạo nhân mới phát hiện, bọn họ bị mình đạo vận dọa đến không thể ngôn ngữ.

Cười lạnh nửa tiếng, Văn Tịnh đạo nhân lạnh nhạt nói:

"Vừa rồi ta nói sự, phản đối, có thể hướng trước nửa bước."

Nhất danh lão ầu mặt lộ vẻ do dự, hướng trước bước ra nửa bước, há mồm liền muốn nói thoại.

Nhưng này Văn Tịnh đạo nhân thân ảnh nhoáng lên một cái, đã xuất hiện tại này lão ầu trước mặt, tiêm dài ngón tay bấm tay bắn ra.

Này đã là nửa bước Kim Tiên cảnh lão ầu, thân hình hóa thành nhất từng đọt từng đọt màu đen bụi, nhẹ nhàng thổi tán.

"Hiện tại, ai đồng ý, ai phản đối?"

Còn lại hơn mười người sắc mặt trắng bệch, từng người cúi đầu không dám có bất luận biểu thị.

Văn Tĩnh đạo nhân nhẹ nhàng cười, đáy lòng bất giác hiện ra, kia cách nước liêm sở kiến thân ảnh...

"Ân..."

So với này chút huyết thực mà nói, kia mới có thể xem như chân chính sinh linh.

(PS: Cảm tạ tân minh chủ 'Đoạn lớn hơn nữa ma vương', 'Tìm khắp ngõ ngách chủ' to lớn ủng hộ, đêm nay rạng sáng thêm càng!)

-----oOo-----

Một trăm ba mươi sáu chương leng keng cái đưng 【 đại chương cầu phiếu 】

Lại là đêm dài người tĩnh, An Thủy Thành Hải Thần đại miếu.

'Trường Thọ huynh?'

Bên kim tượng ngọc thần tượng, phát ra nhất từng đọt từng đọt thần niệm la lên.

Chốc lát, chủ thần tượng cấp xuất phản ứng, hai sợi thần niệm lại trong mây vụ cảnh trong mơ, Ngao Ất lại gặp được rồi, tại thần tượng dưới chân đứng thẳng thân ảnh.

Ngao Ất bước nhanh hướng trước, mắt trung hào quang lóe ra, thiếu niên khuôn mặt thần thái sáng láng.

"Trường Thọ huynh! Ta phụ vương đã bắt đầu điều binh khiển tướng!

Kia tây...

Những người đó rình ta Long tộc lâu rồi! Lần này nhất định phải nhượng bọn họ biết được, ta Long tộc cũng không tùy ý khả dẫn đo!"

Nghe nói lời ấy, Lý Trường Thọ đáy lòng nhưng thật ra không có gì gợn sóng, này tại hấn dự kiến nội.

Long tộc hiện đến nay ngao khí chưa thất, bất quá khả năng bất chiến trở ra;

Nhưng hơi sau sự, phải muốn tinh tế mưu hoa.

Không thể đem Tây Phương Giáo đánh quá đau, tránh cho 【đánh tiểu nhân, dẫn lão】, cũng không có thể tử thương nhiều lắm phạm nhân, cấp mình tăng thêm nghiệp chướng.

Lý Trường Thọ nói: "Chớ có vui sướng, lần này chúng ta sẽ đối phó cũng không phải phổ thông địch.

Huống chi, như khởi hoạ chiến tranh liền không khỏi có tử thương, này cũng không phải đáng giá vui về sự."

"Ân, Trường Thọ huynh giáo huấn là."

Ngao Át lập tức thu liễm tươi cười, chấp tay làm cái đạo vái chào, mặt lộ vẻ nét hồ thẹn.

Theo sau, Ngao Át liền nói mình này hai nhật là.

Hắn chạy về Đông Hải long cung gặp mặt mình phụ vương, án Lý Trường Thọ sở dặn dò, trần thuật việc này.

Đông Hải Long Vương hơi làm suy nghĩ, liền triệu tập Long tộc chúng trưởng lão thương nghị;

Trừ có nhất hai vị lão quy tiên, cảm thấy không thể cùng Tây Phương Giáo cứng đối cứng, cái khác trưởng lão lòng đầy căm phẫn, tất cả đều thỉnh chiến.

Ngao Át định tiếng nói:

"Lần này, phụ vương quyết định phái tiên giao binh tam vạn, ta Long tộc cao thủ lục hơn trăm, Kim Tiên cảnh hai mươi vị!

Như chiến sự khẩn cấp, trong tộc mấy vị trưởng bối cũng đã tùy thời chuẩn bị đi đến chiến cuộc!"

Lý Trường Thọ: ...

Đáy lòng thoáng... Có như vậy nhất bỏ bỏ chịu tội cảm...

Vô hấn, Long tộc đại huynh đệ quả thật —— quá thực thành .

Động một tí chính là hai mươi Kim Tiên, lục bách Long tộc cao thủ, tam vạn tiên giao binh!

Này binh lực, như bất cân nhắc cái khác nhân tố, diệt cái đại tiên tông đều đủ rồi!

Bất động thì đã, động thì Sơn Băng Địa Liệt biển rộng khiêu;

Long tộc năng tại viễn cổ sinh tồn đến nay, quả thật cũng có mình độc đáo chỗ...

Lý Trường Thọ bất giác có chút chột dạ, Long tộc loại này giống trông khua chiêng, đối phương chỉ là đến rồi hơn mười chỉ Chân Tiên cảnh đại yêu...

Vậy rất xấu hổ .

Ngao Át nói: "Trường Thọ huynh nhưng còn có muốn nhắc nhở ? Ta cái này muốn cùng vài vị thúc bá chạm mặt, từ hải trung chạy tới Nam Hải."

"Át huynh ngươi đến nay tu vi còn thấp, không nên tham chiến..."

"Ta là Hải Thần giáo Đại hộ pháp, này chiến như thế nào năng vắng họp?"

Ngao Át ánh mắt có chút kiên định, "Ta không duyên có cảm nhiều như vậy công đức, tự không có khả năng nhượng tộc nhân cho ta đi đổ máu liều mạng!

Phụ vương đã mệnh ta nắm giữ ấn soái, lần này nhất định phải thống kích cường địch!

Nhưng thật ra Trường Thọ huynh, này chiến ngươi không cần lo lắng, cũng không cần tới rồi."

"Ta như thế nào bất lo lắng?"

Một khi đã như vậy, ngươi đương hộ hảo tự thân, chớ có cậy mạnh đầu ngoan độc."

Lý Trường Thọ nói: "Đã nhiều ngày, ta đã làm tốt lui địch sách, liền đặt ở An Thủy Thành ngươi ta thân tượng sau đó, là nhất cái màu lam bao bọc.

Ngươi khả trước nhượng một vị cước trình mau chút cao thủ, âm thầm lấy đi, nó nội còn có đưa cho ngươi thư.

Ta cũng lời nói mạnh miệng;

Phàm là ngươi có thể làm đến này chút kế sách suy nghĩ, Long tộc khả tiến khả lui, chỉ cần không phải siêu nhiên ở Thiên Địa ở ngoài cao thủ xuất thủ, định không có nhiều lắm thương vong."

Ngao Át trừng mắt nhìn, nhất thời nghĩ tới gì, thấp giọng nói: "Này lui địch sách, chính là mặt trên..."

Lý Trường Thọ bí hiểm cười, vẫn chưa nói thêm cái gì;

Khoát tay, tiêu tán cảnh trong mơ.

Độ Tiên Môn Tiểu Quỳnh Phong thượng, Lý Trường Thọ thu thập quyết tâm thân, bắt đầu tiến hành bước tiếp theo đột nhiên.

Cùng lúc đó, Đông Hải long cung bên trong...

Ngao Át theo lời mà đi, thỉnh một vị thiện bay nhanh Long tộc cao thủ ra ngựa, lập tức tiến đến An Thủy Thành, âm thầm lấy đi kia lui địch phương pháp.

Đội này vị Long tộc Kim Tiên đẳng vân giá vũ, bay nhanh trở về Đông Hải long cung, long cung tam vạn thủy quân, đã tại hải trung chuẩn bị sắp xếp.

Nhị Thái Tử Ngao Át nắm giữ ấn soái kỳ, thay một thân ngọc bích chiến giáp, phía sau có vài vị khí tức cao thâm cao thủ bên người bảo vệ.

Này cao thủ xa xa liền truyền thanh một câu:

"Điện hạ, cầm đến rồi!"

Đang ở đáy biển đi qua đi lại Ngao Át trước mắt sáng ngời, lập tức nghênh liễu thượng khứ, nói một tiếng: "Làm phiền thúc thúc bên ba!"

Vị kia Long tộc cao thủ hóa thành hình người phiêu nhiên nhi lai, tại trong tay áo túm xuất, túm xuất...

Tứ tứ phương phương, hai thước dài nhất chỉ mộc rương;

Mộc rương quả thật bị lam bố bao bọc.

Ngao Át cùng phân đông Long tộc cao thủ nhất thời sửng sốt, Ngao Át vội vàng dùng tiên lực bao bọc mộc rương, miễn cho bị nước biển áp suy sụp;

Mở ra mộc rương sau đó, thấy được mấy loa suốt nhất tề bày đặt thê tre.

Phần đông thê tre phía trên, còn có nhất chỉ truyền tin ngọc phù.

Đem ngọc phù cầm lấy, Ngao Át tiên thức tham nhập trong đó, rất nhanh liền thấy được đơn giản nói mấy câu:

【sự cấp tòng quyền, không thể kể lại trình bày nguyên do;

Kế tiếp phải đi bước đi ngay tại này nội, tổng cộng hai mươi lục bước;

Bước đầu tiên 《hành quân phần》, xuất phát trước tất đọc, đọc xong sau đó liền cũng biết đệ nhị bước vì sao】

Ngao Át đem ngọc phù thu hồi, cúi đầu tìm, rất nhanh liền nâng lên nhất chỉ thê tre;

Dem thẻ tre chậm rãi mở ra, mặt trên chữ viết rõ ràng, có khắc văn tự giống như có nào đó pháp lực, nhưng Ngao Ất rất nhanh liền xem nhập thần...

Không bao lâu, Ngao Ất đọc xong đệ nhất phần.

Thoáng cân nhắc, Ngao Ất quyết định án này kế sách hành sự, lập tức lấy ra phụ vương ban thưởng hạ 【Cửu Long ngạo thiên đại ấn】, cất cao giọng nói:

"Chư vị thúc bá, các vị đồng tộc, lập tức chia tiến tới!

Nhất thành binh mã tại mặt biển xuất hành, do thủy lộ nhập Nam Hải, nhưng muốn thu liễm khí tức, bất cử tinh kỳ, không thể rêu rao!

Còn lại đại quân, tiềm tàng tầm hơi, hướng bắc đi vòng quanh;

Kinh địa mạch, chạy đông thẳng Thần Châu chuyển nhập Nam Thiệm Bộ Châu, tránh đi chúng tiên môn tra xét, tiến đến Nam Châu tây nam!"

Nhất Long tộc cao thủ nhú mày nói: "Điện hạ vì sao chia?"

Ngao Ất nghe vậy, đáy lòng lập tức hiện ra, mới vừa xem thẻ tre thượng câu kia:

'Nhu có người vẫn vì sao chia, liền nói muốn nghĩ lần này đối phó địch.'

Ngao Ất lạnh nhạt nói: "Thúc thúc có thể tưởng tượng nghĩ lần này đối phó địch."

Kia Long tộc cao thủ nhướng mày, nhất thời không cần phải nhiều lời nữa.

Lại có lão long nói: "Ta Long tộc ngao du trên chín tầng trời, khi nào đã làm tại trong đất chui tới chui lui sự?"

Ngao Ất đáy lòng thoáng kinh ngạc, thâm nghĩ, Trường Thọ huynh sau lưng cao thủ, chẳng lẽ năng dòm ngó phá tương lai?

Vấn đề này, cũng tại thẻ tre trung có nhớ.

Lập tức, Ngao Ất không chút hoang mang, bảo trì bình tĩnh, đạo câu:

"Đại địa là Bàn Cổ đại thần khu biến thành, vân vụ bất quá Bàn Cổ đại thần hô hấp, như thế nào không thể mượn địa mạch thông hành?"

Kia lão long trầm ngâm hai tiếng, khom mình hành lễ, không dám nhiều lời.

Long tộc các cao thủ lại không dị nghị, cũng đều thu hồi đối Ngao Ất khinh mạn chi tâm.

Lập tức, Long tộc thủy quân chia đi về phía trước Nam Châu tây nam, nhất nam nhất bắc, nhất minh tối sầm lại.

Ngao Ất lại dặn dò nói:

"Còn thỉnh trong tộc trưởng lão xuất thủ, giúp Long tộc đại quân che lấp thiên cơ."

"Thái tử điện hạ yên tâm, " một vị tóc trắng xoa long thủ lão giả cười nói, "Đã tại làm."

Ngao Ất gật gật đầu, cầm trong tay thẻ tre lại nhìn một lần, rất nhanh đã đem phía dưới phân đông thẻ tre liên tiếp thu hồi.

Có giao long xe cái sử lai, Ngao Ất cùng vài vị Long tộc cao thủ ngồi vào trong đó, cũng là chạy đường biển, hấp dẫn địch quân chú ý.

Thừa dịp tiến đến Nam Hải trên đường, Ngao Ất bắt đầu lật xem này hai mươi lục chỉ thẻ tre.

《hành quân phân》 sau đó là 《lời tổng luận phân》, lại sau đó phân biệt vi —— 《chiến cuộc tuyên chỉ?》, 《mai phục phân thượng》(trung hạ), 《dụ địch phân》.

《dụ địch phân》 sau đó, phân làm tam cái chi nhánh, căn cứ đối phương phản ứng, lựa chọn đối ứng kế sách, sau đó còn có các loại tế phân.

Không bao lâu, Ngao Ất đang cầm thẻ tre, nhưng lại thấy si mê.

"Không hổ là Nhân Giáo cao thủ, này chút kế sách cân nhắc chu toàn, quả thực khiến long giận sôi!"

Rất nhanh, Ngao Ất án thẻ tre trung dặn, cười cầm xuất kia trọn vẹn 《mai phục phân》, nhượng tất cả vị cao thủ trước hiểu biết loại này chiến thuật...

"Các vị thúc bá, đến xem này mai phục phương pháp, có thể nói thế sở hiểm thấy!"

Vài vị Long tộc cao thủ mỉm cười gật đầu, bản không như thế nào để ý, đem này tam chỉ thẻ tre cầm trong tay quan sát, rất nhanh đều là mặt lộ vẻ chính sắc.

"Xé chắn ra lẽ, hành tán mà thần không tiêu tan..."

"Tầng ngoài mai phục vi dụ địch, khiến địch không thể phân biệt rõ tình thế, thiển tầng mai phục vi đã thương địch thủ dùng, sau còn có trung tầng, thâm tầng mai phục, hậu bị binh..."

Nhịp nhàng ăn khớp, quả thực lợi hại."

"Đây là Nhân tộc năm đó còn hơn Vu Yêu phương pháp?"

Nhưng mà...

Bọn họ mặc dù đối loại này mai phục phương pháp cảm giác không sai, nhưng cũng không đề nghị Ngao Át dùng này chút có chút gian trá mưu kế.

Nhưng Ngao Át một câu:

"Hai quân đối chọi, dùng cái gì ngôn trá?"

So với điểm ấy vô vị da mặt, ta càng để ý tộc nhân tính mệnh!"

Vài vị Long Vương đồng lưạ Long tộc cao thủ từng người gạt đầu, tuân mệnh mà đi.

Long tộc thượng hạ pháp lệnh thập phần nghiêm khắc, này chiến, Ngao Át trì xuất sắc án, có hoàn toàn quyền quyết định.

Thế là, mấy ngày sau...

Long cung tam nghìn tiên giao binh, hơn mười vị cao thủ, 'Lén lút' đến Nam Hải, tại An Thủy Thành phụ cận hải vực tiềm tàng .

Bọn họ hành tung, tự nhiên không thể gạt được, một mực nhìn chăm chăm thủy lộ 'Địch nhân' .

Này chi long cung binh mã, sớm bị, được mấy chi hắc văn dán mắt khăn.

Lại mấy ngày;

Đại địa ở chỗ sâu trong, lục tục có một đám tốp tiên giao binh hội tụ mà đến, bọn họ ẩn thân dưới đất, vẫn chưa hiện thân.

Liên tính Long tộc cao thủ lại cẩn thận cẩn thận, che dấu hành tích phương pháp cao tới đâu minh...

Này chút tiên giao binh tung tích, vẫn như cũ bị người giám sát đến .

Bất quá, giám sát bọn họ , là nào đó vị đã muốn tại trong khoảng thời gian ngắn an bài thỏa đáng hết thủy Nam Hải Hải Thần.

Lại có mấy người năng nghĩ đến...

Luôn luôn có chút tự phụ Long tộc, sẽ ở chuyện gì cũng không phát sinh thời, liên loại này cẩn thận cẩn thận, toàn thổ mà đến?

Đương Lý Trường Thọ nhìn đến:

Long tộc gần tam vạn binh mã bắt đầu ' Xoắn ốc' tiến tới, tại dự tuyến liên miên núi hoang hạ, bố trí nhất thiên lục thâm, suốt bảy tầng mai phục vòng!

Đồng thời do các cao thủ liên thủ che lấp hành tung...

Cuối cùng, Lý Trường Thọ trong lòng nhất khối tảng đá lớn, hạ xuống một phần năm.

...

Lý Trường Thọ mấy ngày nay cũng không nhàn rỗi;

Hắn tại dễ dàng nhất bùng nổ giáo đồ xung đột vài toà Hải Thần miếu, an bài dựa bài bản thân sứ cùng giấy đạo nhân, lại nhượng thân sứ trước thời hạn trấn an hảo chúng tín đồ.

Đối phương đại khái dẫn, hội từ phạm Nhân Giáo chúng xung đột bắt đầu xuống tay...

Quả nhiên.

Long tộc đại quân mai phục vòng vừa vị bắt quá sáu ngày, cùng Nam Hải thần giáo liên nhau mấy cái giáo phái, hội tụ đại lượng tín chúng, bắt đầu hướng vài toà Nam Hải thần giáo Đại Thành tuôn đi...

Thật 61 khóa thành dùng binh khí đánh nhau.

Phạm tục quốc gia thế lực cũng phái binh giám sát, nhưng bọn hắn cũng không dám gây ra này chút giáo chúng.

Này mấy quần giáo đồ, tự nhiên là muốn đi đập Hải Thần miếu.

Bọn họ kỳ thật phần lớn cũng đều là nghèo khổ người, đại bộ phận nhân sâm cùng việc này, là nguyên nhân một ít tài vật sử dụng...

Lý Trường Thọ không nghĩ dính nghiệp chướng, đối bọn họ tự nhiên sẽ không hạ ngoan độc tay;

Tự cấp Long tộc lui địch sách trung, cũng hết lần này đến lần khác đề cập, không thể gây thương cập phạm nhân.

Vài ngày sau, mấy ngàn cái khác giáo phái giáo chúng, dẫn đầu tìm được rồi một toà ở ngoài thành Hải Thần miếu...

Chính ngộ thời gian, sắc trời hôn mê.

Hải Thần miếu trước, nhất danh thanh tráng tiểu tốp, giờ nhất bả trường côn âm ỉ hô to:

"Nam Hải Hải Thần là mê hoặc lòng người ác thần!

Phá huỷ nơi này, nhượng càng nhiều người tin phụng chúng ta lê mã thần!

Đập!"

Lập tức, mấy ngàn phàm nhân người trước ngã xuống, người sau tiến lên, chậm rãi!

Bọn họ giờ cái cuốc, dẫn theo mộc côn, sài đao, hô khẩu hiệu, tuôn hướng về phía đại môn nhắm chặt Hải Thần miếu...

Nhưng, này mấy nghìn người cùng nhau trước tuôn bắt quá mười trượng, Hải Thần miếu đại môn đột nhiên mở rộng ra!

Hai gã cả người giáp trụ hùng tráng đại hán nhảy xuất lai, giận dữ hét lên:

"Chậm đã!"

Ô áp áp đám người nhất thời bị này hai cái hung thần ác sát môn thần dọa đến, một đám không rõ cho nên, nhưng đều nhanh chóng dừng lại nện bước.

Xen lẫn trong phàm nhân bên trong, đang muốn âm thầm xuất thủ mấy đạo bóng đen, lúc này cũng thoáng nhú mảy, tạm thời quan sát.

Bên trái đại hán đối đám người hỏi: "Các người... Là tới đập chúng ta Hải Thần miếu?"

Vừa rồi đầu lĩnh kia thanh niên, kiên trì hô câu:

"Không sai! Các người này chút giả dối thần, ác thần!"

"Thỉnh!"

Hai tráng hán cùng kêu lên rống to, đồng thời làm ra nghiêng người tương thỉnh động tác;

Nhất người đang trong lòng lấy ra nhất chỉ tiểu cô, cầm trong tay, nhẹ nhàng phát .

Khác một gã đại hán còn lại là đất giọng hát, đi theo tiết tấu, bắt đầu một câu hô to:

"Các vị đều là ta đồng hương, ta có một lời người nghe giảng!

Trong miếu thần tượng đập liên đập, chớ có đa thương người nhấ tâm tràng!

Đại môn liền này hai trượng khoan, các vị cũng, nhưng đừng tranh quây bận rộn!

Phá cửa trước trước phá tường, phá hết cổng và sân đập thần tượng!

Các vị chớ có hoảng hốt trương, nhất người một chương liền âm!

Thần tượng không đáng giá mấy cái tiền, quây tắc nhưng năng mạng nhỏ vong!

Chúng ta ca hai người cái này tót tót rời, các vị đập hết trước nghỉ chân, mặt sau còn có hạ nhất tràng!"

Nói xong, này hai đại hán đối phía dưới cùng chấp tay, tiếng trống cũng theo đó ngừng.

"Hảo!"

"Lại đến một đoạn!"

"Lai chuyện gì lai! Đây là nhượng người tới nghe hát là như thế nào!"

Tiếng ồn ào trung, kia hai đại hán vội vã lui nhập thần miếu, trước mắt bao người, nhanh như chớp chạy đến thần miếu hậu viện...

Trèo tường chạy...

Một đám phàm nhân nhất thời đầu đầy mờ mịt, còn là có người dẫn đầu vọt vào, một đám đùng giáo tín đồ nhất thời hướng suy sụp tường vây, tuôn hướng về phía Hải Thần miếu trung.

Dưới nền đất, ký thác Lý Trường Thọ tâm thần giấy đạo nhân mỉm cười.

Bất tăng nghiệp chương liền khả, thần miếu bị đập, cũng chỉ là Hải Thần giáo tổn thất chút tài vật thôi.

...

Lúc này, tại Tây Ngưu Hạ Châu biên giới nơi nào đó động phủ trung, âm thầm thông qua huyết văn con rối quan sát đến này một màn Văn Tịnh đạo nhân, cũng là hai mắt thoáng có chút mờ mịt...

Này là, mấy cái ý tứ?

Nhưng rất nhanh, Văn Tịnh đạo nhân âm thầm bố trí huyết văn con rôi, phát hiện hơn mười đạo Long tộc khí tức đuổi hướng bị đập Hải Thần miếu;

Mà Nam Hải bên trong Long tộc 'Đại quân', cũng đã bắt đầu trời lên mặt biển tập kết.

"Hừ, " Văn Tịnh đạo nhân khoe miệng nhất phiết, tiếp tục xem diễn kịch, đợi đem mình kia chút con nhóm thả ra đi tốt nhất thời cơ...

-----oOo-----

Một trăm ba mươi bảy chương Nam Châu khai tiểu chiến, Trường Thọ bái thánh tượng

'Trơ mắt' nhìn mình thần tượng bị đập, Lý Trường Thọ đáy lòng rất bình tĩnh, không có gì dư thừa cảm xúc.

Chính là, thoáng thay Ngao Át đau lòng...

Ngao Át thần tượng bởi vì chất liệu gỗ sang quý, bị phạm nhân nhóm hiện trường phá thành linh kiện, đầy người tràn ngập thảm chũ.

Lúc này loại này tình hình, chính là Lý Trường Thọ trước đây nghĩ tự hủy thần giáo nguyên nhân.

Giờ phút này, Long tộc mai phục đã thiết hạ, tất cả bộ đã vào chỗ, Lý Trường Thọ có thể làm an bài đều đã muốn làm...

Nhưng một lòng, vẫn như cũ là treo ở giữa không trung, bắt được an ổn.

Tượng gì 'Ngồi trên quỳnh phong xem ngàn dặm, bàn tay thần ấn bố giết cục', cũng không Lý Trường Thọ suy nghĩ.

Xuất sắc, gì dùng có ?

Còn sống mới là ngành đạo lý, trường sinh mới là cả đời đại sự!

Vì vậy thời, Hải Thần giáo bên kia mới ra hiện sự tình, còn chưa bùng nổ song phương đại chiến, Lý Trường Thọ đã muốn bắt đầu suy tính chiến hậu sự...

Chạy một bước, phải xem mấy... Thập bước.

Lần này như nháo quá lớn, đem Tây Phương Giáo đánh đau, Nam Hải thần giáo chắc chắn rước lấy Tây Phương Giáo càng nhiều chú ý.

Mặc dù, bởi vậy sự dẫn tới Thánh Nhân xuất thủ suy tính Nam Hải thần giáo cân cước xác suất không cao, nhưng loại tình huống này, cũng không thể không cân nhắc...

Tây Phương Giáo cũng không phải chỉ có song thánh, hai vị Thánh Nhân lão gia đệ tử cũng là không ít;

Này chút Thánh Nhân đệ tử tên tuổi, tự nhiên so bất quá Xiển Giáo mười hai Kim Tiên, Tiệt Giáo bát đại đệ tử, nhưng thực lực của bọn họ, vị tất sẽ kém nhiều lắm.

Nhất là, còn có cái văn đạo nhân...

Cẩn thận ngẫm lại, Lý Trường Thọ mình còn chưa năng tu thành trường sinh Kim Tiên, liền muốn cùng này chút 'Tiền bối' âm thầm phân cao thấp, cách ngạn đầu sứt.

Loại sự tình này làm đa rồi, Lý Trường Thọ phỏng chừng, mình thật hội lưu lại điềm tâm lý âm ảnh.

Tâm thần mượn giấy đạo nhân nhãn xem xét các nơi:

Long tộc đại quân tại dưới đất mai phục, Ngao Át cùng vài vị Long tộc cao thủ, dẫn tam nghìn tiên giao binh tại Nam Hải tập kết.

Mười mấy tên Long tộc cao thủ, chính hướng thần tượng bị đập nơi hội tụ, một lát sau sẽ đến nơi này thần miếu;

Như sở liệu không sai, bọn họ cần phải hội chịu đựng Tây Phương Giáo phục kích.

Này chút Long tộc cao thủ cũng đã trước thời hạn được Ngao Át mệnh lệnh, như gặp tập như thế nào phá vây, như thế nào tự bảo vệ mình.

Luận mỗi bản thân tu dưỡng.

Ngao Át kia tam nghìn binh mã vừa động, mới là đối phương độc thủ bại lộ thời...

Mặt sau, liền xem mình cái này 'Thiếu niên' Nhị Giáo Chủ phát huy như thế nào rồi, mỗi cái bước đi, đối ứng sách lược, kể lại chiến pháp, Lý Trường Thọ đều đã giao cho Ngao Át.

Hùng trại Vu Nhân thần sứ, lúc này tập kết ba trăm hơn người;

Lý Trường Thọ hai chỉ giấy đạo nhân nguy trang thành tráng hán, hỗn tạp tại thần sứ bên trong, ẩn náu tại Long tộc mai phục nơi một chỗ sơn cốc.

Hơi sau bọn họ cũng sẽ xuất chiến, nhưng bùng nổ nhất sóng liền lập tức triệt thoái phía sau.

Địch tung dù chưa hiện, Lý Trường Thọ về này chiến xu thế, đã muốn có đại khái phán đoán.

Đến nay Lý Trường Thọ lo lắng nhất, còn là Tây Phương Giáo tra rõ hấn Nam Hải thần giáo sự...

Trầm ngâm hai tiếng, Lý Trường Thọ cười mây hương tới Phá Thiên Phong Bách Phàm Điện mà đi.

Mới vừa bay đến Bách Phàm Điện trước, tâm trung liền nổi lên nhất sợi hiểu ra:

Đánh lên rồi.

Lý Trường Thọ dưới chân quẹo cái loan, tại 'Hiệp can nghĩa đảm tam nghĩa sĩ' điều khắc trước khoanh tay mà đứng, tâm thần kỳ thác ở mấy chỗ giấy đạo nhân thân thượng, đáy lòng hiện ra một vài bức hình ảnh...

Xem chiến sự:

Hải Thần miếu bị đập, Long tộc hộ pháp đã tìm đến, mấy cái thương long hiện ra chân thân, tại không trung rỗng ngâm rỗng giận.

Cách vách lê mã thần giáo phạm Nhân Giáo chúng nhất thời thất kinh, nhanh chóng điều thú trùng tán trạng, tiểu bộ phân quỳ xuống...

Hiện trường quy y Hải Thần giáo...

Cái này quá trình, đồng thời không có gia tăng nghiệp chương.

Người ngoài quần tản ra, biến cố nổi bật!

Hỗn tạp tại lê mã giáo chúng nội mấy đạo bóng đen phóng lên cao, đối này quân Long tộc hộ pháp khởi xướng đánh bất ngờ!

Lý Trường Thọ mới vừa đem 'Tâm mắt' chuyển hướng nơi này, liền nhìn đến đây trời long trào múa may, mấy trăm đạo bảo quang lóe ra...

Chúng Hải Thần giáo long hộ pháp, chia đều mỗi con rồng té khởi hơn mười đạo bảo quang, nhất sóng mãnh liệt đập, đem kia mấy đạo bóng đen nháy mắt xé nát!

Lý Trường Thọ: ...

Không hổ là Hồng Hoang long nhà giàu, quả nhiên muốn làm gì thì làm.

Nhưng tùy theo, Lý Trường Thọ đáy lòng nổi lên một tia hồ nghi.

Vừa rồi kia mấy đạo bóng đen, hai gã Chân Tiên, tam danh Thiên Tiên cảnh, trực tiếp lao tới lại có gì ý nghĩa?

Không đúng, cái này tình hình, Lý Trường Thọ tựa hồ... Ở đâu kiến quá...

Huyết văn!

Lý Trường Thọ đáy lòng vừa mới nổi lên này hai chữ, không trung nhất điều kim lóng lánh thương long đột nhiên ngửa đầu rống giận, một đôi long mắt hóa thành màu đỏ, gương nanh múa vuốt, đối bên đồng tộc đùng phải đi qua!

Tam đầu thương long liên tiếp xuất hiện dị trạng, Long tộc chúng hộ pháp lâm vào đại loạn.

Chính lúc này, nguyên bản kia chút tứ trồn 'Phàm Nhân Giáo chúng' bên trong, lại có thượng bách đạo nhân ảnh nhằm phía không trung;

Trong đó không thiếu Thiên Tiên cảnh trung, hậu kỳ, khí tức hỗn tạp, người, yêu, linh tất cả đều có ...

Thấy cảnh này, rời đầu chỉ cách xa vạn dặm Lý Trường Thọ, cũng bắt giác lộ ra một chút cười khổ.

Gì cừu gì oán?

Văn đạo nhân cố ý cùng hấn không qua được ư?

Này nhân quả kết , như mình tại Hồng Hoang có tự bảo vệ mình lực rồi, định là muốn vung này văn đạo nhân mới được .

Nói, văn đạo nhân đều là từ đâu tìm này chút con rối 'Tư liệu sống' ?

Như Lý Trường Thọ suy đoán không sai, cần phải là từ tam nghìn thế giới trung sưu lược (lướt) mà đến, vì năng sử dụng.

Này chút Long tộc cao thủ lửa giận công tâm, trước đây Nhị Thái Tử điện hạ mệnh lệnh thượng tại bên tai, nhất danh Long tộc cao thủ hét lớn một tiếng:

"Triệt thoái phía sau!"

Thế là, này hơn mười vị Long tộc cao thủ vẫn chưa ham chiến, lập tức phá vây, lưu lại mấy cô long thi cùng tam đầu bị đã khổng chế tâm thần long, hướng phía đông nam hướng xa độn.

Phía sau đám kia huyết văn con rối theo đuổi không bỏ, nhưng Long tộc thiện phi, chốc lát liền kéo ra khoảng cách.

Long hộ pháp nhóm bay nhanh không lâu, con đường phía trước đột nhiên xuất hiện phục binh;

Bị ngăn chặn sau, long hộ pháp nhóm lập tức chuyển hướng phía đông bắc hướng, trốn thập phần chật vật.

Này hơn mười long hộ pháp lúc này đáy lòng quả thật nghẹn khuất;

Nếu không trước đây Nhị Thái Tử có nghiêm lệnh, bọn họ phải tuân thủ, quả nhiên là muốn cùng bọn người kia hợp lại cái long chết mạng phá, hãn Long tộc tôn sư!

Phía nam nghìn dặm ngoài, Long tộc tam nghìn tiên giao binh đã là chậm rãi đánh tới.

Cùng lúc đó, từng đạo bóng đen, ở mấy trăm dặm ở ngoài nơi nào đó sơn cốc trung lướt trên, lại có tam tứ nghìn số...

Này mười mấy tên long hộ pháp, đã muốn thành song mặt mũi.

...

'Hết thấy quả nhiên như Trường Thọ huynh... Sau lưng kia vị cao thủ sở liệu!'

Bị hai vị Long tộc cao thủ mang theo, tại không trung bay nhanh Ngao Át, đáy lòng không khỏi một trận cảm khái.

Nhưng Ngao Át cẩn thận ngẫm lại, những lời này kỳ thật bất quá thỏa.

Nếu là năng liệu địch tiên cơ, một lời nói toạc ra, kia mới xem như chân chính liệu sự như thần;

Lý Trường Thọ sau lưng vị kia Nhân Giáo cao thủ, bất quá là đem mấy cái khả năng phát sinh tình huống bày ra xuất lai, đồng thời nhất nhất cấp xuất đối sách.

Thế là, Ngao Át đáy lòng lại thay đổi một tiếng cảm khái:

【Nhân Giáo cao thủ làm việc, quả thật ổn thỏa!】

Kế tiếp chiến sự phát triển, cùng kia 'Hai mươi lục bước' bên trong nhất điều tuyên, cơ bản ăn khớp.

Hơn mười long hộ pháp miễn cưỡng chạy trốn tới Long tộc đại quân mai phục kia phiến liên miên núi hoang, mấy ngàn địch ảnh đánh lên mà đến;

Ngao Át dẫn tam nghìn tiên giao binh, hơn mười Long tộc cao thủ đúng lúc gấp rút tiếp viện, cùng đối phương chính diện kéo ra tư thế, bùng nổ đại chiến.

Đương song phương đánh giáp lá cà, đấu pháp dư ba chấn động phạm vi mấy ngàn lý, chiến trường bốn phía núi lớn bên trong, đột nhiên chạy ra khỏi tam nghìn tiên giao binh, sao chép này mấy ngàn địch ảnh đường lui.

Chỉ một thoáng, thương long đầy trời, giao long rống giận;

Lục nghìn tiên giao binh, thượng bách Long tộc cao thủ, đem này tam tứ nghìn huyết văn con rối vây một trận béo đánh, không trung bóng người giống như hạ bánh chèo loại không ngừng hạ xuống...

Đại chiến bắt đầu trước, Long tộc đã muốn chú ý tới rồi, đối phương có không chế tâm thần thần thông.

Bọn họ tại Hồng Hoang lẫn lộn nhiều như vậy niên, như thế nào không có ứng đối phương pháp?

Chiến cuộc nhất thời trình nghiêng về một phía trạng thái;

Nhưng huyết văn con rối nhất đại đặc thù nhưng lại không sợ chết, giờ phút này ra sức phản kích, cũng cấp Long tộc bên này tạo thành phiền toái không nhỏ.

Chính lúc này...

Nam Thiệm Bộ Châu cùng Tây Ngưu Hạ Châu giao giới nơi, sơn dã bên trong bí ẩn động phủ nội.

Văn Tịnh đạo nhân giờ phút này chính nhẹ nhàng cau mày.

Này chút Long tộc, vì sao có chút... Không giống Long tộc?

"Còn có thể thiết kế mai phục ."

Văn Tịnh đạo nhân cười lạnh tiếng, kia mấy ngàn con rối tử thương, nàng tự không có nửa điểm đau lòng, chỉ cần nàng nguyện ý, tùy thời có thể lại chương không một đám.

"Nhưng nếu chỉ là loại này tiêu chuẩn, các ngươi hôm nay còn là ai cũng chết một lần.

Luận chuẩn bị ở sau, các ngươi như thế nào so được quá bản tọa?"

Văn Tịnh đạo nhân khước miệng buộc vòng quanh mê người mỉm cười, nâng đầu tay xuất nhất chỉ huyết sắc ngọc đĩa.

Đầu ngón tay tại nó thượng nhẹ nhàng sự trượt, ngọc đĩa trung truyền đến một trận vù vù tiếng.

Văn Tịnh đạo nhân chậm rãi mở miệng:

"Con nhóm, đi tiêu diệt này tốp tiêu long long."

Ngọc đĩa truyền ra vù vù tiếng, nhất thời càn vang dội chút...

Nam Thiệm Bộ Châu tây nam, Long tộc binh mã mai phục vòng trên không, kia mấy ngàn huyết văn con rối đã chết thương tổn quá bán.

Cự cách bọn họ nghìn dặm lý một chỗ núi hoang thượng, nhất chỉ chỉ màu đen 'Đại muỗi', tự núi hoang núi rừng bên trong bay ra, tuôn hướng trời cao.

Muỗi nhóm bay đến không trung, hóa thành nhất vài tên khuôn mặt gằn, thân màu đen giáp trụ bóng người.

Bất quá đảo mắt, bóng người liền đã qua vạn;

Chúng nó tại không trung nhóm trận, đông nghìn nghịt một mảnh, nhưng tĩnh lặng không tiếng động.

Viễn cổ hung thú —— huyết sí hắc văn quần!

Như luận thân thể tu vi, nhất chỉ huyết sí hắc văn, liền có thể so với Nhân tộc Chân Tiên cảnh luyện khí sĩ, trong đó còn có không ít cao thủ!

Mà chúng nó tối khủng bố chỗ, còn tại ở hợp lực vi chiến!

Lập tức, này phiến mây đen tản ra tận trời huyết khí, hướng Long tộc đại chiến nơi chen chúc mà đi.

Long tộc sắp 'Đại lấy được toàn thắng', đột nhiên lại có cường địch hiện thân, nhưng Long tộc vẫn chưa tự loạn đầu trận tuyên.

Ngao Át quyết định thật nhanh, mệnh tất cả bộ toàn lực xuất thủ, trước đem trước mắt địch đánh chết sạch sẽ, lại lập tức bày ra nghênh chiến trận thế.

Vạn văn chậm rãi đánh tới, năm nghìn dư tiên giao binh kết hảo phòng hộ trận thế, Ngao Át âm thầm đồ mờ hôi hột...

Chỉ chỉ một lát sau, vạn văn đại quân thổi quét mà đến, hai quân sắp tiếp chiến;

Phía dưới núi rừng bên trong đột nhiên lao ra mạn Thiên Tiên quang, một tòa đại trận như bát to chụp che, đem phạm vi trăm dặm hoang sơn dã lĩnh trực tiếp bao phủ!

Chợt nghe được, ù ù tiếng trống tự đại địa ở chỗ sâu trong truyền đến, một đám quần tiên giao binh bay ra dưới đất, phóng lên cao!

Tứ phía, bát phương!

Chín ngày, thập-địa!

Chính diện năm nghìn tiên giao binh nhất sửa trước đây thủ thế, đột nhiên lộ ra dữ tợn giao long trảo, ngang nhiên trước công.

Đều là viễn cổ hồn tới được, hấn Long tộc còn là viễn cổ phách phách, sao lại sợ này chút thôi muỗi?

Cộng lại hai vạn tiên giao binh, ba trăm dư Long tộc cao thủ, bắt đầu đệ nhị sóng vây đánh...

Không trung đại chiến thời, lại có ba trăm danh tráng hán từ một bên núi rừng bên trong lao ra;

Bọn họ một nửa cánh tay hóa thành bình thường kích thước, nó thượng hào quang bắt đầu khởi động, ngưng tụ thành trường cung, tên, kéo cung bắn vắn!

Một nửa tại kia hô to gọi nhỏ, trong miệng la lên không ngừng;

Cũng có hai gã tráng hán khiêng hai chỉ linh thú túi, tại các nơi sái xuất nhất chỉ chỉ ngọc bích một loại tiểu con ếch...

Làm cho này đại chiến, càng tăng nhất mật khỏe mạnh sắc thái.

Đại cục đã định!

Đứng ở soái kỳ hạ, chính nhìn chăm chú chiến cuộc Ngao Át, đột nhiên lại nghĩ tới gì.

Hấn tại trong lòng lấy ra nhất chỉ thẻ tre, mặt trên rõ ràng viết:

《lui địch hai mươi lục bước hai mươi bảy 61 vung bụi phần 》 .

Là thời điểm, mở ra này cuộn ...

...

Đông Thắng Thần Châu Độ Tiên Môn, Phá Thiên Phong Bách Phạm Điện trước.

【 như thế nào nhiều như vậy muỗi? 】

Lý Trường Thọ xoa nhẹ mi tâm, đáy lòng thoáng cân nhắc .

Văn đạo nhân muốn diệt hấn Nam Hải thần giáo, chỉ cần phát động đánh bất ngờ, mấy ngàn huyết văn con rối đủ rồi...

Vì sao, mặt sau hội trực tiếp lao ra quá vạn hắc y đạo nhân?

Hoàn hảo mình trước đây xuất phát từ ôn hòa, nhượng Long tộc ôn một lần...

Đáy lòng tuy có chút suy tư không ra, nhưng Lý Trường Thọ mắt thấy chiến cuộc đã muốn vững vàng, Long tộc đại thắng đã là kết cục đã định, liền không lại đa quản.

Cất bước vào Bách Phàm Điện, hướng góc mà đi;

Cùng vài vị quen biết trường lão đánh kêu, đưa lên rượu ngon cùng linh cá, được trường lão đáp ứng, lúc này mới hướng Bách Phàm Điện trước Thánh Nhân bức họa mà đi.

Lý Trường Thọ tại trong tay áo sờ soạng một trận, túm xuất tam căn ngón tay cái kích thước, ba thước dài 'Cao hương', ở một bên nền dẫn cháy sau, cung kính địa cắm ở lưu hương trung.

Bên cạnh vài vị ngoại vụ trường lão: ...

Lý Trường Thọ lui về phía sau ba bước, nhất liêu đạo bào vạt áo, thành thành thật thật quý xuống.

'Nhân Giáo Giáo Chủ tại thượng, đệ tử Lý Trường Thọ thành tâm... Cầu che phủ.'

Vốn, Lý Trường Thọ lần này lại đây, cũng chỉ là cầu cái tâm an.

Hấn nhất không có đọc cảm động và nhớ nhung đảo văn, nhị cũng không nổi lên gì cảm tình, chỉ là án lệ thường, tại chỗ đó trước hương thôi.

Nhưng nhượng Lý Trường Thọ không nghĩ tới là...

Hôm nay...

Kia bức họa một góc nhẹ nhàng lắc lư hạ, nhất mặt đạo vận lưu chuyển mở ra, rơi vào hấn thân thượng.

-----oOo-----

Một trăm ba mươi tám chương Nhân Giáo đệ nhị bắt đầu!

Mộng uy bức trên cây mộng uy bức quả, Thánh Nhân tượng trước nhất run run.

Như thế nào liền, đột nhiên linh nghiệm ?

Lý Trường Thọ khoe miệng không ngừng run rẩy , hấn chính là chưa nói nửa chữ, không mạo nửa câu thoại, chỉ là dâng hương, ở trong này cấp đạo thừa nguồn nước và dòng sông tổ sư gia đập cái đầu...

Này nhất mặt đạo vận, tự nhiên giống như đã từng quen biết.

Lúc đầu vì cầu này nhất mặt đạo vận buông xuống, Từ Ô sư bá khóc hết, Hữu Độc sư muội khóc, lại lo lắng sửa chữa lời kịch, miễn cưỡng thỉnh được bức họa hiền linh.

Đến nay...

Liền như vậy tùy tiện ư?

Lý Trường Thọ đáy lòng lập tức cảnh tỉnh lại, thành thành thật thật nằm úp sấp , đáy lòng cảm khái mọc lan tràn.

Cuối cùng, mình cũng tại Thánh Nhân lão gia trước mặt, hỗn đến nhìn quen mắt !

Sinh mệnh hệ số an toàn tuy rằng không có thắng tấp tiêu thăng, nhưng so trước, cân cước đầy đầu chỉ mấy lần!

Nhưng nhượng Lý Trường Thọ có chút không rõ là...

Này mặt đạo vận một mạch quán quanh mình, khả hấn đã không có nghe đến gì truyền thanh huấn thị, đáy lòng cũng không có gì cảm ngộ,

Một lát sau...

Đạo vận còn tại, bức họa đã muốn quy về bình tĩnh.

Mà vừa rồi cảm giác được kia nhất mặt đạo vận hai vị trưởng lão, giờ phút này cũng đều có chút hồ nghi, vẫn chưa phát hiện có gì cái khác trạng huống.

Hai vị trưởng lão nhìn kia tam căn 'Cao hương', đáy lòng không hện mà cùng nổi lên loại này niệm tưởng:

'Phải, là dâng hương có sở bất đồng nguyên nhân đi.'

Lại một lát sau...

Chỉ có Lý Trường Thọ năng cảm giác được kia đạo vận còn tại, nhưng lúc này bức họa đã muốn không còn rồi bất luận dị thường, vậy xem các trưởng lão cũng đều không lại đa chú ý bên này.

Dù sao Lý Trường Thọ lai dâng hương, đã phi một lần hai lần...

Lý Trường Thọ mặc dù không rõ cho nên, đầu đầy mờ mịt, nhưng còn là lảng lạng địa tại kia nằm úp sấp , chờ đợi Thánh Nhân lão gia bước tiếp theo chỉ thị.

Nhưng mà, lúc này mộng , cũng không chỉ là Lý Trường Thọ...

...

Cửu Trùng Thiên Khuyết, Đâu Suất Cung hậu viện, kia khối quen thuộc lão cây hạ.

Hôm nay phong , tuy rằng bất tính 嘿 hiêu, nhưng lộ ra một cỗ kỳ quái hương vị...

A, là Lão Quân hai cái tiểu đồng tử tại nếm thử luyện chế linh đan, tựa hồ này một lò vừa muốn tản mát.

Một thân huyền sắc dài y Huyền Đô Đại Pháp Sư, chính ngò xếp bằng dưới tầng cây bồ đoàn thượng, nhú mày không ngừng bấm đốt ngón tay.

Hắn đẩy lòng hiện ra hình ảnh trung, có cái trẻ tuổi đệ tử chính quỳ gối lão sư bức họa trước, không nói một lời, cũng không nói thoại, chỉ là tại kia quỳ .

Loại này tình hình...

Tự nhiên là bị kính yêu lão sư, Thái Thanh Thánh Nhân lão tử, dùng Huyền Đô Đại Pháp Sư đều không thể lý giải thần thông, trực tiếp đem 'Cảm ứng' vòng vo lại đây.

Nhưng Huyền Đô Đại Pháp Sư lúc này có chút khó hiểu.

Hắn đẩy lai tính đi, chỉ có thể biết, này tình hình phát sinh tại, lần trước kia nhà thiếu chút nữa bị người diệt đông châu Độ Tiên Môn;

Này trẻ tuổi đệ tử sở cầu chuyện gì, vì sao quỳ , một mực không biết.

Độ Tiên Môn lúc này các nơi cũng đều là thập phần an bình, không có gì đại sự phát sinh.

"Năng kinh động lão sư, tất nhiên là có gì đại sự..."

Huyền Đô trầm ngâm nửa tiếng, bắt đầu suy tính này trẻ tuổi đệ tử bình sinh qua lại, đã xảy ra chuyện gì, kết quả...

"Có điểm ý tứ, có người thay hắn che mắt thiên cơ?"

Huyền Đô nhíu mày, tay trái trống rỗng nhất túm, đầu ngón tay như vẩy mực một loại chậm rãi sús động, nhất trương Thái Cực Đồ hư ảnh, trôi nổi ở hần lòng bàn tay phía trên.

Tay phải đồng thời khởi kiếm chỉ, đối Thái Cực Đồ hư ảnh nhẹ nhàng một chút, Huyền Đô nhắm mắt ngưng thần, tinh tế suy diễn.

Rất nhanh, Huyền Đô đáy lòng liền nổi lên một tia hiểu ra.

Lúc này mình đáy lòng cảm ứng được người kia, danh kê Lý Trường Thọ, Độ Tiên Môn trẻ tuổi đệ tử, tuổi bất túc hai trăm tuổi...

"Xong rồi?"

Huyền Đô có chút kinh ngạc, cẩn thận cân nhắc thông qua Thái Cực Đồ suy diễn đến tin tức, theo sau liền nhíu mày.

Một tiểu đệ tử cân cước, hần mượn lai Thái Cực Đồ uy năng đều suy diễn bất xuất, cái này có chút quá phận .

Huyền Đô lại suy diễn một trận, lần này rất nhanh liền xác định, nhà mình lão sư trước đây xuất thủ qua, thay cái này tiểu đệ tử che lấp gì...

Tựa hồ, liền phát sinh tại không lâu trước.

Có ý tứ.

Lão sư bao nhiêu niên chưa từng xuất thủ ?

Tự Vu Yêu đại chiến sau đó, Nhân tộc tiên hiền Tam Hoàng Ngũ Đế quy về Hỏa Vân Động, sáu vị Thánh Nhân liền ẩn cư bất xuất, bất trước mặt người khác hiền thánh.

Đến nay, lão sư nhưng lại hội chủ động xuất thủ, giúp nhất cái 'Xa xôi' đạo thừa tiểu đệ tử che lấp thiên cơ...

Đến cùng có gì đại sự?

Huyền Đô Đại Pháp Sư không dám đi vấn mình lão sư, như vậy dễ dàng bị lão sư phạt cấm đủ, mỗi lần đều là vạn năm khởi bước...

Nếu việc này tình là quay chung quanh cái này trẻ tuổi đệ tử, hần trực tiếp đi tìm cái này đệ tử hỏi một chút là được.

Huyền Đô chậm rãi khởi thân, tự thân trường bào như dòng nước một loại lưu chuyển, đáy lòng lại nổi lên một chút hiểu ra...

【Long tộc nhập thiên】

— này là Thánh Nhân lão sư cấp gợi ý.

Huyền Đô nhất thời hiểu được rồi, phía dưới quỳ cái này trẻ tuổi đệ tử, là 【Long tộc nhập thiên】 trung mẫu chốt nhân vật!

Về phần, Long tộc như thế nào nhập thiên, vì cái gì nhập thiên, cái này trẻ tuổi đệ tử tại cái này sự trung năng phát huy gì tác dụng, đó chính là Huyền Đô Đại Pháp Sư lúc này sở không biết ...

Huyền Đô Đại Pháp Sư nhin không được một trận nhú mày, nói thầm nói:

"Lão sư, ngài có thể hay không trực tiếp cấp đệ tử truyền cái tiếng.

Như vậy trực tiếp nhượng đệ tử có sở cảm ngộ, sẽ làm đệ tử cảm giác, tự thân đạo không hề ý nghĩa."

Nói xong, Huyền Đô đáy lòng lại nổi lên nhất sợi cảm ngộ...

【lần sau nhất định】

Huyền Đô: ...

Cúi đầu suy sụp thờ dài, Huyền Đô Đại Pháp Sư một bước bước ra, thân hình biến mất ở tại Đâu Suất Cung trung.

Cửu Trùng Thiên Khuyết vân mờ mịt, ra vào Thiên môn không người biết.

Này vị Nhân Giáo thủ đồ vài bước bước ra, đã qua muôn sông nghìn núi, nhất cái ngoái đầu nhìn lại, năm châu vội vàng mà qua...

Bất quá chốc lát, Huyền Đô trực tiếp xuất hiện ở tại Độ Tiên Môn trên không, đứng ở kia ti bạc tron đại trận phía trên.

Nhưng không một người năng thấy hấn thân hình.

Tiên thức đảo qua, Huyền Đô nhất thời mỉm cười.

Khác trước không nói, Độ Tiên Môn này đạo lữ phong, làm liền rất không tồi thôi, môn nội nhiều như vậy có đôi có cặp .

Nếu là năng tăng lớn độ mạnh yếu, nhiều hơn sinh dưỡng, kia Nhân Giáo gì sâu không thịnh hành?

Huyền Đô ngón tay đối Phá Thiên Phong thượng một chút, thân hình lại lặng yên biến mất, không có kinh động bán cá nhân ảnh.

Phá Thiên Phong Bách Phàm Điện.

Chính ghé vào kia Lý Trường Thọ, cảm giác được mình thân chu đạo vận chậm rãi biến mất, đáy lòng đầu tiên là nhẹ nhàng thở ra, lại có chút buồn bã như thất.

Thánh Nhân đồng thời không có bất luận chỉ thị...

Chẳng lẽ là tại nói cho mình —— Nam Hải thần giáo lớn mật đi làm, người sau lưng cũng có Thánh Nhân?

Lý Trường Thọ nhanh chóng đánh mất loại này có chút cuồng vọng ý tưởng.

Độ Tiên Môn vốn chính là Thánh Nhân ký danh đệ tử sáng chế, nhà mình chương môn tại Thánh Nhân lão gia bên kia chỉ sợ đều chưa loại này đãi ngộ...

Nhất là 【đùi gà】, vốn là là có tiếng thanh tĩnh vô vi, bất chỗ mồm vào.

Lại quỳ trong chốc lát?

Lại quỳ trong chốc lát đi.

Đáy lòng chính như này nghĩ, nhất sợi truyền thanh nhập hần trong tai, tiếng nói có chút trong sáng:

"Lại Độ Tiên Môn tây nam tam nghìn dặm, nhất kiến."

Ân?

Lý Trường Thọ nhượng mảy, tiên thức tại các nơi đảo qua, lại lập tức thu liễm .

Không hề đoạt được.

Hắn khởi thân mắt nhìn Thánh Nhân bức họa, vẫn chưa có nửa phần đạo vận dao động, đáy lòng tuy có nghi hoặc, nhưng quyết định ở trong này tiếp tục bái một trận.

Truyền thanh người nếu là Nhân Giáo cao thủ, vì sao không tiện tại Độ Tiên Môn nội hiện thân? Này bản thân liền có chút vấn đề.

Một lát sau...

Kia sợi truyền thanh lại truyền đến:

"Vừa rồi truyền thanh chính là không có nghe đến?"

Ta là Nhân Giáo Đại Pháp Sư, người tại lão sư bức họa trước bái tể, tất là có cái gì khó sự, ta liền quá đến xem."

Lý Trường Thọ trong lòng thất kinh, nhưng tùy theo lại có chút hồ nghi.

Có loại chuyện tốt này?

Hắn chỉ là tại Thánh Nhân bức họa trước đốt Tam Trụ Hương, nửa câu thoại đều chưa nói, liền kinh động Thánh Nhân, nhượng Thánh Nhân duy nhất đệ tử hiện thân tới gặp?

Tuy có khả năng là thật sự, nhưng thấy thế nào...

Còn không bằng 【ta, Huyền Đô, đánh linh thạch】 loại này càng có thể tin!

Lý Trường Thọ lẩm bẩm nói: "Tiền bối như thế nào tự chứng thân phận?"

"Ân?"

Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng là ngẩn ra, tu đạo đến nay, đầu một hồi gặp được loại này tình huống.

'Ta như thế nào chứng minh ta là ta?'

Này tiểu đệ tử, thật là có ý tứ.

Huyền Đô trầm ngâm hai tiếng, lại đối Lý Trường Thọ truyền thanh, lần này nói thẳng vài câu Vô Vi Kinh nội dung.

Giọng nói vừa chuyển, Huyền Đô lại đối Lý Trường Thọ giảng thuật hai câu, cùng Vô Vi Kinh nhất mạch tương thừa, nhưng cao hơn Vô Vi Kinh thâm kinh văn.

Kiến Lý Trường Thọ vẫn như cũ mắt lộ ra nghi ngờ, Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng có chút dở khóc dở cười, cách đối không Lý Trường Thọ hiển lộ nhất sợi, tự thân đạo vận...

Này vị Đại Pháp Sư rơi vào đường cùng, còn truyền thanh đạo bốn chữ:

"Long tộc nhập thiên."

Nghe nói lời ấy, Lý Trường Thọ đáy lòng lập tức hiểu được điểm gì, tìm được rồi ăn khớp điểm tựa.

Kỳ thật, Lý Trường Thọ là căn cứ này nhất sợi đạo vận xác định rồi, đối phương là cái tu vi có chút khủng bố tồn tại...

Như nghĩ ra tay với tự mình, Độ Tiên Môn chỉ sợ sẽ bị trực tiếp từ đông thẳng Thần Châu biến mất.

Tại nhân vật như vậy trước mặt, mình hiện đến nay, đồng thời không có gì thao tác không gian.

Cuối cùng, Lý Trường Thọ tại Thánh Nhân bức họa trước khởi thân.

Hắn sắc mặt như thường, đi tìm quen biết trường lão cầu đến rồi rồi núi môn ngọc bài, xoay người hướng ngoài điện mà đi.

Xuất Bách Phàm Điện, Lý Trường Thọ lại nói thầm một câu:

"Tiền bối, ta muốn hay không hô thượng nhà của ta chương môn?"

"Không cần, người tới chính là, ta nếu là kẻ xấu yếu hại người, làm gì nói với người loại này ư?"

"Tiền bối chớ trách, " Lý Trường Thọ lâm bảm nói, "Đệ tử nhất thời không thể phản ứng, cái này tiến đến bái kiến."

Nói xong, hắn cười mây hướng sơn môn mà đi, dùng ngọc bài thuận lợi xuất sơn môn, chọn tuyến đường đi tây nam, chậm rì rì địa bay ra mấy trăm dặm.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng vẫn chưa tiếp tục thúc giục;

Lý Trường Thọ nhìn ra ngoài một hồi trắc cảm thạch, mới rơi vào một mảnh trong rừng, thi triển thổ độn, nhanh chóng xuyên qua quá hai ngàn lý.

'Muốn hay không dùng người giấy trước thử một phen?'

Lý Trường Thọ tả hữu cân nhắc, rất nhanh liền đánh mất cái này ý tưởng.

Loại này cao thủ, vô luận có phải hay không Huyền Đô Đại Pháp Sư, mình đều không thể chơi hư ...

Dùng chân thành, hoá cơ duyên.

Dùng tiên thức hết lần này đến lần khác điều tra, nhưng tra không đến nửa điểm bóng người;

Nhưng đương Lý Trường Thọ từ trong đất nhảy ra, cười mây đuổi hướng 'Tam nghìn dặm chỗ', tâm có sở cảm, ngẫu nhiên cúi đầu nhìn lại, gặp được một chỗ lòng chảo trung, vị kia thân huyền sắc đạo bào thanh niên đạo giả;

Người này chính kéo tay áo ngồi ở suối nước bên cạnh, trước mặt sinh một đống hỏa, nướng mấy cái cá, thản nhiên tự đắc.

Này một cái chớp mắt, Lý Trường Thọ đáy lòng yên ổn đại bán, cười mây chậm rãi rơi xuống, cách mười trượng xa, thật sâu làm cái đạo vái chào:

"Độ Tiên Môn đệ tử Lý Trường Thọ, bái kiến tiền bối!"

Huyền Đô Đại Pháp Sư lắc đầu thờ dài, bụng cá nướng, đạo câu:

"Ta tu hành cũng coi như có chút niên đầu, quả thật chưa từng kiến quá người loại này rườm rà tiểu đệ tử... Ân?"

Huyền Đô Đại Pháp Sư như là đột nhiên phát hiện gì, quay đầu nhìn chằm chằm Lý Trường Thọ mắt nhìn, ách nhiên thất tiểu.

"Che dấu tu vi phương pháp nhưng thật ra có chút cao minh, ta trước đây chưa nhìn kỹ, cũng là mắt kém.

Người này tu vi...

Như thế nào còn chỉ là cái trẻ tuổi đệ tử, Độ Tiên Môn vi vi sao chưa cho người nhất cái trường lão vị?"

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, cúi đầu nói:

"Đệ tử độ kiếp bất quá hơn mười năm, độ kiếp thời hạnh được cơ duyên phi thăng, được loại này tu vi tạo hóa.

Nhưng đệ tử độ kiếp trước, tại môn nội chỉ là phổ thông đệ tử, như đột nhiên triển lộ loại này tu vi, khủng bị đồng môn cho rằng ngoại tộc.

Cố, đệ tử dùng loại này che lấp phương pháp.

Cũng không phải có ý giấu diếm, với nhà mình đạo thừa tuyệt vô nửa phần ác ý."

Huyền Đô chậm rãi gật đầu, ngôn nói:

"Này chút bất quá là việc nhỏ, lại đây ngồi đi.

Người càng là giữ lễ tiết, ta càng là không mừng, chúng ta Nhân Giáo vốn là không nhiều như vậy quy củ...

Nhưng thật ra, lúc này ta có chút hiểu được, vì sao lão sư hội để cho ta tới tìm người nói chuyện, phi thăng giả có, nhưng người loại này phi thăng, từ xưa cũng là hiếm thấy.

Là một nhân tài."

Lý Trường Thọ ngẩng đầu cười cười, lúc này mới cẩn thận đánh giá trước mắt này vị thanh niên đạo giả.

Đệ nhất cảm giác, liền là phổ thông;

Cẩn thận thể hội, rồi lại cảm thấy trước mắt này đạo giả, giống như núi cao đại nhạc, lại bất cấp người nửa phần cảm giác áp bách, càng là hoàn toàn không thể nhìn thấu nửa phần.

Đại Pháp Sư chỉ là tùy ý ngồi ở chỗ đó, trong tay bưng nhánh cây, nó thượng còn có nửa đời bất thực cá nướng, nhưng giống như cùng tự nhiên tương dung, cùng Thiên Địa hô ứng, vô nửa phần không hài hòa cảm giác.

Đến vậy thời, Lý Trường Thọ mới xác định, này vị quả thật thời Nhân Giáo hàng đệ nhị đại lão.

Huyền Đô Đại Pháp Sư!

"Thất thần làm chi?"

"Lần đầu tiên nhìn thấy tiền bối ngài loại này cao thủ, cảm thấy như nằm mơ một loại."

Lý Trường Thọ chậm rãi hô khẩu khí, hướng trước bước ra hai bước, ngồi ở Huyền Đô trước mặt, chủ động thò tay nói: "Đệ tử lai nướng đi."

"Ngươi nhưng thật ra rất thượng đạo."

"Trưởng giả có sở cầu, đệ tử phục nó lao, vốn là là theo lý thường cần phải sự."

Nghe nói loại này trả lời, Huyền Đô nhất thời cười mỉa, đem củi gỗ đưa đi qua, theo sau lại duỗi thân cái lại thất lung.

Huyền Đô như là nghĩ tới gì, thuận miệng nói:

"Đúng rồi, ta trước đây còn làm làm hồng ngươi nhân duyên tượng đất, cùng ngươi kết hạ một chút duyên pháp."

Lần trước nhượng độ ách đạo huynh chuyển giao đưa cho ngươi linh đan, khả dùng ? Hiệu quả như thế nào?"

"Vẫn chưa dùng, " Lý Trường Thọ cười nói, "Đệ tử thân thể cũng không khác thường, kia linh đan nghĩ lưu cho đi rồi địa tiên đạo Gia sư."

Trước... Đại Pháp Sư, đệ tử mạo muội hỏi một câu, Trọc Tiên thật sự chỉ có thể tu hành đến Chân Tiên?"

"Ân, Trọc Tiên vốn là chỉ là địa tiên đạo, chỉ có thể tu thành Chân Tiên, " Huyền Đô chậm rãi gật đầu, "Người còn là... Nén bi thương thuận biến đi."

Lý Trường Thọ: ...

Thật · nói chuyện phiếm thiên tài.

"Nói một chút đi, có cái gì khó sự, " Huyền Đô Đại Pháp Sư nhìn Lý Trường Thọ, "Nếu lão sư nhượng ta hạ tới tìm người, ta thì sẽ trợ người thoát khỏi khổ cảnh."

Còn có, người cùng Long tộc lại có gì liên hệ?"

Lý Trường Thọ khoe miệng lộ ra một chút cười khô, nói: "Đại Pháp Sư cũng biết Nam Hải thần giáo?"

Huyền Đô bấm ngón tay suy tính hạ, ngôn nói: "Gần nhất nghe nói qua, Thiên Đình đều tại truyền, Ngọc Đế Tiểu sư thúc đối cái này thần giáo đại thêm tán thưởng, muốn đem điều này, đó thần giáo đã thần hợp nhất vi chính thần."

Lý Trường Thọ thở dài: "Đệ tử chính là Nam Hải thần giáo... Giáo Chủ."

"A?" Huyền Đô trước mắt sáng ngời, "Người nếu là nói như vậy, ta đã có thể lai tinh thần !

Người còn chưa đủ hai trăm tuổi, như thế nào thành Nam Hải thần giáo Giáo Chủ? Năm đó ta cũng nhượng người âm thầm làm quá thần giáo, không mấy trăm năm liền hoàng...

Khụ!

Nói nhanh lên, đây là có chuyện gì?"

-----oO-----

Một trăm ba mươi chín chương Đại Pháp Sư răn dạy

"Ha ha ha ha... Đây cũng được?"

Bị Vu Nhân hàng rào, mạnh mẽ cấp lập thành Hải Thần?

Kia chút Vu Nhân còn ỷ vào mình huyết mạch lực, một đám thể trắng như ngư, thành thần sứ vợ vét của cái... Kết quả kết quả là, Long tộc lại tham dự một cuộc?

Diệu, thể gian sự, quả nhiên là diệu!"

Lòng chảo trung, suối nước bên cạnh, Huyền Đô bung cá nướng một trận cười to.

Lý Trường Thọ ở bên cố gắng bảo trì mỉm cười, đồng thời cầm xuất hai điều trước đây bản tính toán đưa cho môn nội trưởng lão lễ vị, tiếp tục nướng thượng.

Ôm bắp đùi đệ nhất yếu tố, liền là chân thành;

Sau đó chân thành ... Gửi nó sở hảo.

Huyền Đô nở nụ cười một trận, lại hỏi: "Mặt sau như thế nào, tiếp tục nói đi.

Ta cũng bắt bạch nghe người loại này cố sự, hơi sau người khả tuyển một môn thần thông, phạm là ta sẽ, người khả học, thì sẽ truyền thụ cho người."

Lý Trường Thọ nghe vậy nhưng thật ra không rất cao hứng, nhẹ nhàng thở dài, nói mình đối Nam Hải thần giáo xử lý phương thức;

Thuận tiện trả lời Huyền Đô Đại Pháp Sư, mình vì sao hội cùng Long tộc có sở khiên liền.

Đương Huyền Đô nghe được, Lý Trường Thọ bất hạnh sau lưng vô cao thủ chỗ dựa, liền cố lộng huyền hư, cố ý nói bán khúc, nhượng Long tộc mình đi phát huy tương tượng...

Này Đại Pháp Sư lại là nhịn không được một trận cười to, còn đối Lý Trường Thọ loại này 'Trí kế' có chút tán thưởng, khoa câu:

"Người mà khi thật là thông minh, khó trách lão sư sẽ ra tay vì người che lấp thiên cơ!"

Lý Trường Thọ nghe nói lời ấy, nhất thời có chút động dung.

Thánh Nhân lão gia thật sự...

Nhìn quen mắt hẳn ?

Tùy theo, Lý Trường Thọ liền lập tức làm rõ ràng nơi này nhân quả.

Long tộc nhập Thiên Đình, phải là lớn mạnh Thiên Đình uy danh, tăng lên Thiên Đình uy nghiêm mấu chốt một bước;

Nhà mình Thánh Nhân lão gia bỏ qua là muốn đến đờ Thiên Đình, thiện thi đều hóa thành Thái Thượng Lão Quân, thay Ngọc Đế sân ga;

Đương Thái Thanh Thánh Nhân phát hiện Long tộc nhập thiên sự, khả thông qua Nam Hải thần giáo thúc đẩy nhất đi nhanh, liền xuất thủ vì hấn che lấp thiên cơ, phòng ngừa bị Long tộc cùng Tây Phương Giáo tra xét đến cùng tể...

Này thật cũng nói được đi qua.

Lý Trường Thọ đáy lòng ý niệm trong đầu chuyển động, cảm thấy Thánh Nhân xuất thủ vì mình che lấp thiên cơ, có khả năng nhất thời gian điểm, phải là mình cùng Ngọc Đế đụng phải đầu...

Bất quá này cũng không tốt cho ra kết luận, lại càng không dám đa phỏng đoán Thánh Nhân tâm ý.

Mình kia chút hương, tóm lại là không bạch đốt!

"Trường Thọ, " Huyền Đô cười nói, "Đến nay lão sư cho cái nhiệm vụ, liền là nhượng chúng ta đem Long tộc dẫn vào Thiên Đình dưới trướng.

Ngươi có gì ý tưởng?"

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Đệ tử hết thầy nghe theo Đại Pháp Sư an bài."

"Vừa rồi ta chính là nghe ngươi nói, trưởng giả có cần thiết, đệ tử phục nó."

Huyền Đô hí mắt cười, "Việc này ngươi đã đã vào tay, vậy tiếp tục làm đi xuống đi.

Chỉ là, Long tộc xưa nay cuồng ngạo, đối Thiên Đình tự nhiên coi bất thượng nhãn;

Năm đó yêu hoàng lập Yêu Đình, Yêu tộc cường thịnh thời, cũng chỉ có thể nhượng Long tộc làm 'Khách khanh' .

Đến nay Long tộc mặc dù thiếu công đức, cơ duyên, nó thế tiệm suy, nhưng như không một chút kiếp nạn, chỉ sợ khó có thể xoá sạch bọn họ ngạo khí."

Ngụ ý, tựa hồ là muốn cho Lý Trường Thọ động vừa động tâm tư, mài mài Long tộc.

Lý Trường Thọ: ...

Hấn nhất cái Độ Tiên Môn tiểu đệ tử, bả vai có phải hay không quá đơn bạc điểm!

Đại Pháp Sư sai sử khởi tiêu bồi, cũng thật sự là nhãn đều không nháy mắt.

"Đại Pháp Sư..."

Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ khó xử, ngôn nói:

"Đệ tử nguyên bản mượn Long tộc thể, bảo vệ Nam Hải Hải Thần giáo, vốn là tâm trung bất an.

Đến nay nhượng đệ tử lại đi có ý tính kế Long tộc..."

"Người mà lại hơi sau, dung ta suy tính một phen."

Huyền Đô bầm ngón tay suy tính, khó được thu liễm ý cười, lộ ra vài phần đứng đắn thần sắc.

"Việc này, không phải đơn giản như vậy;

Đến nay Tây Phương Giáo hai vị Thánh Nhân đang muốn đem Long tộc nhét vào mình dưới trướng, đã bắt đầu động thủ, tựa hồ là âm thầm cấp Long tộc tạo áp lực, uy bức Long tộc đi vào khuôn khổ...

Chậc, nhiều như vậy niên rồi, lại vẫn là chiêu thức ấy."

Lý Trường Thọ thấp giọng nói: "Đại Pháp Sư, chúng ta loại này thảo luận việc này, có hay không không ổn?"

"Yên tâm, " Huyền Đô đạo, "Tại ta thân chu mười trượng, tùy người nói thoải mái."

Lý Trường Thọ đáy lòng một trận tán thưởng.

Mà Huyền Đô đã muốn ngồi ở kia, bung cá nướng, một bên khiêu đàm đem thịt bò đưa vào trong miệng, một bên suy tư việc này như thế nào an bài.

Lý Trường Thọ cũng đã bắt đầu nghĩ, hơi sau khả cầu được gì thần thông.

Tốt nhất là độn pháp, hoặc là che lấp tự thân khí cơ phương pháp, lại hoặc là như Đại Pháp Sư loại này, tiên thức không thể tra xét phương pháp...

Ân?

Lý Trường Thọ đột nhiên phản ứng lại đây, vội hỏi: "Đại Pháp Sư lời nói khả, là chỉ phía tây kia hai vị lão gia, đã muốn ra tay với Long tộc?"

Huyền Đô nói: "Không sai, thiên cơ chương hiển, Long tộc hôm nay có chút tai họa, bất quá tạm thời đã không lo."

Lý Trường Thọ bất giác ách nhiên thất tiểu, một trận lắc đầu.

Huyền Đô nhưng thật ra cảm thấy cái này tiêu đệ tử đương thật thú vị, không chỉ có thú vị, còn khá đối hấn phát cái, thân thượng tựa hồ có rất nhiều có ý tứ chỗ.

Huyền Đô vẫn: "Còn có cái gì chuyện vui?"

"Đệ tử lúc trước cảm ứng được Nam Hải thần giáo có kiếp..."

Lập tức, Lý Trường Thọ đem lúc này đang ở Nam Thiệm Bộ Châu tây nam phát sinh chiến sự, kể lại cùng Huyền Đô Đại Pháp Sư nói.

"Nguyên lai, ta vốn là cuồng lừa Long tộc mà nói, chính là nói toạc ra tình hình thực tế.

Trách không được Long tộc hội như thế rất tin không nghi ngờ."

"Ha ha ha ha..."

Huyền Đô ở bên vừa cười một trận, này vị Đại Pháp Sư cấp Lý Trường Thọ cảm giác, chính là lạc quan mà lại...

Sung sướng.

Rất nhanh, Huyền Đô Đại Pháp Sư nâng tay vỗ vỗ Lý Trường Thọ bả vai, ngôn nói:

"Cái này sự làm xinh đẹp!

Ta đã minh lão sư ý, Long tộc nhập thiên sự người tới chủ trì, nếu là gặp được giải quyết không được phiền toái, ngay tại người Độ Tiên Môn...

Không đúng, người người đang chỗ đó, như thế nào năng tính kế loại này đa?"

"Đệ tử có một môn thô thiên thần thông, tên là cắt giấy thành người."

Lý Trường Thọ không dám giấu diếm, lập tức tại cổ tay áo lấy ra nhát chỉ giấy đạo nhân, "Đệ tử đưa hấn sửa lại một chút, đổi thành thân ngoại hóa thân phương pháp."

Huyền Đô nhìn chăm chăm giấy đạo nhân mắt nhìn, lại nhìn xem Lý Trường Thọ, theo sau liền là lắc đầu.

Tu hành không đến hai trăm niên, thân ngoại hóa thân phương pháp...

"Nếu không phải lão sư bất nhượng ta thu đồ đệ, ta quả thật nghĩ đem người kéo hồi Đầu Suất Cung trung.

Nhưng Trường Thọ, có mấy việc, ta còn là muốn dặn dò người một chút."

Lý Trường Thọ lập tức mặt lộ vẻ chính sắc, ngồi ngay ngắn tại hòn đá thượng, cẩn thận nghe.

Huyền Đô ánh mắt biểu lộ vài phần nhớ lại, chậm rãi mở miệng, đầu tiên là một câu:

"Hồng Hoang, xa không bằng người thoát nhìn loại kia tường cùng."

Lý Trường Thọ: ...

Còn tưởng rằng đại lão muốn nói gì, việc này hẳn tự nhiên hiểu được.

Nghe Huyền Đô Đại Pháp Sư ở bên thôn thức không thôi, Lý Trường Thọ cũng bày ra ngưng trọng biểu tình ban phối hợp...

Huyền Đô nói:

"Viễn cổ thời ta thượng chưa giáng sinh, tạm thời không nói chuyện, đã nói này thượng cổ đến nay, bao nhiêu nút trời tài, bao nhiêu kinh diễm Thiên Địa đại năng, cuối cùng đều hóa thành tro bụi.

Hồng Hoang, nhiều nhất chính là tính kế..."

Lý Trường Thọ: Lời này nghe, như thế nào loại này quen tai?

"Người cũng biết, vì sao lão sư dạy ta mạc dĩnh nhân quả?"

Huyền Đô thờ dài, "Chỉ vì này nhân quả hai chữ, kéo không ngừng, trăm bất khai.

Có lẽ người cảm thấy là một chuyện nhỏ, đã có khả năng tại chậm chậm tuế nguyệt sau đó, vì người đưa tới họa sát thân.

Tự thượng cổ một đường xem, ta có thể cho người tốt nhất một câu chân ngôn, liền là ——

Hồng Hoang có nhiều lắm hung hiểm."

Lý Trường Thọ sắc mặt ngưng trọng địa gật gật đầu, giờ khắc này, đáy lòng đột nhiên có một loại cảm động.

Cuối cùng tìm được rồi tổ chức cảm động!

Huyền Đô lại nói:

"Người xem kia ngày xưa giương cánh bay lượn chín ngày ở ngoài yêu sư còn bằng, cuối cùng rơi vào bị đánh cho tàn phế bỏ chạy Hỗn Độn Hải;

Người xem kia hăng hái, sừng sững ở không chu toàn sơn đỉnh song yêu hoàng, cuối cùng rơi vào thân chết đạo tiêu, thi cốt vô toàn bộ.

Lại có kia chiến vu bộ tộc, kia thập đại yêu thánh, kia biến máu Tu La, kia chút tại trong thiên địa gào thét mà qua đại năng đại thần thông giả...

Đa như đây sao, số vô cùng.

Trường Thọ a, cái này trong thiên địa bất tồn tại bất luận người thắng.

Chỉ có sinh giả, cùng người chết."

Lý Trường Thọ thâm chấp nhận địa gật gật đầu, ngôn nói: "Đại Pháp Sư vì sao bắt đem loại này đạo lý, truyền cho bản giáo phần đông đạo thừa?"

"Chỉ là chút cảnh nói xong rồi, người nào có thể thật sự không dính nhân quả?"

Huyền Đô cười nói: "Ta nói này chút, bất quá là muốn cấp người đề cái tỉnh.

Trường sinh Kim Tiên bất tính gì, Đại La cảnh có thể như thế nào? Chớ có bởi vì mình có phi thăng, liền đắc chí, an tâm tu hành mới là lẽ phải."

Lý Trường Thọ khởi thân làm cái đạo vái chào, đối Huyền Đô Đại Pháp Sư cảm thấy thân cận.

Một loại vất vả kiên trì hơn trăm niên, cuối cùng bị tán thành cảm giác du nhiên nhi sinh, nhượng Lý Trường Thọ thật muốn cùng Huyền Đô tâm tình một phen.

Nhưng, không thể.

Nói đa sai đa, mình phải thời khắc bảo trì tỉnh ngủ;

Cho dù là đối mặt lúc này đối mình thập phần chiếu cố Đại Pháp Sư, mình có thể tâm tồn cảm kích, nhưng không thể sinh ra ý lại, càng không thể hoàn toàn tin cậy.

Đại Pháp Sư không có khả năng nhìn chăm chăm vào mình;

Hơn nữa, như có người đối mình bạo khởi làm khó dễ, Đại Pháp Sư nhiều nhất cũng có thể hỗ trợ thu cái thi, nếu là còn có độ âm, tắc khởi cửu chuyên kim đan gì gì đó...

Suy nghĩ nhiều, suy nghĩ nhiều.

"Kia, Long tộc sự, người xem rồi xử lý chính là."

Huyền Đô Đại Pháp Sư vỗ vỗ đầu gối, kiến trước mắt đồng lửa đã đốt không sai biệt lắm rồi, liền chậm rãi đứng dậy.

"Hôm nay chúng ta trước cho tới này đi, ngươi muốn học gì thần thông? Ta tự không thể nuốt lời."

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, nghĩ trước nghĩ sau, còn là đạo câu:

"Độn pháp."

Huyền Đô Đại Pháp Sư đầu tiên là ngẩn ra, theo sau liền là vỗ tay cười to, tại cổ tay áo lấy ra hai chỉ ngọc phù.

"Bản tính toán phân hai lần cấp ngươi là tướng thưởng, đều cấp ngươi quên đi.

Độn pháp ta có một môn, ngươi đến nay tu vi quá thấp tu bất được;

Này là một môn thân ngoại hóa thân phương pháp, ngươi khả tìm hiểu, hoàn thiện ngươi người giấy thần thông;

Còn có nhất phần lão sư sở kinh văn, tự khả cấp ngươi một ít tu đạo cảm ngộ.

Chỉ là nhớ được, này kinh văn mặc muốn xuất ra đi khoe khoang, mình tìm hiểu."

Lý Trường Thọ bỗng quá hai chỉ ngọc phù, thỏa đáng địa lộ ra một chút sắc mặt vui mừng, ngôn nói: "Đa tạ Đại Pháp Sư."

"Nhiều như vậy niên, này mấy nhà Nhân Giáo đạo thừa trung, năng xuất ngươi nhất cái bị lão sư coi trọng tiêu đệ tử, ta thì sẽ chiêu cố nhiều hơn ngươi."

Huyền Đô vỗ vỗ Lý Trường Thọ đầu vai, "Thừa dịp ta lần này, có cần hay không ta đi cái kia Hải Thần giáo lộ cái mặt?"

Trước kia ngươi sau lưng không ai;

Hiện tại, có.

Bất quá còn là tốt nhất đừng gây chuyện khắp nơi, lão sư hi hoan an ổn điểm đệ tử, nếu là ngươi gây ra nhiều lắm nhân quả, lão sư nói không chừng hội mình động thủ, trực tiếp rửa sạch ngươi."

Lý Trường Thọ: ...

Này là, cho cái ngọt táo, lại oanh hấn một kích thần lôi?

"Đại Pháp Sư yên tâm, đệ tử sau này hành sự, chắc chắn gấp bội cẩn thận."

Lý Trường Thọ trầm ngâm một chút, ngôn nói: "Nam Hải nơi, giờ phút này đúng là Long tộc cao thủ hội tụ, đệ tử nghĩ thỉnh Đại Pháp Sư đi hiển lộ một chút tung tích."

Nhưng nếu tổ sư an bài hạ Long tộc nhập thiên sự, đệ tử nhưng thật ra cảm thấy, cũng không cần kinh đến phía tây..."

"A?" Huyền Đô hơi hơi hí mắt, "Có gì thượng sách, nói là được, ta tối không mừng liền phải đi nghĩ này chút."

"Ân..."

Đệ tử nói bậy vài câu, như có ngôn ngữ không lo chỗ, còn thỉnh Đại Pháp Sư chớ trách."

Lập tức, Lý Trường Thọ nhỏ giọng nói vài câu.

Huyền Đô rất nhanh liền mỉm cười gật đầu, nói: "Cùng ta suy nghĩ, nhưng thật ra không sai biệt lắm."

"Đệ tử vắt hết óc, ngẫu nhiên được loại này suy nghĩ, chắc là được Đại Pháp Sư ngài chỉ điểm."

"Ân, ân, không sai, có thể nói liền nhiều lời vài câu."

Lý Trường Thọ: ...

Cao nhân, quả nhiên đều là như thế có một phong cách riêng.

Kiến Đại Pháp Sư phải đi, Lý Trường Thọ do dự hạ, lại nói: "Đại Pháp Sư, đệ tử có một câu, không biết có nên nói hay không..."

"Nói là được."

"Đạo thừa nội làm đạo lữ phong, cái này đệ tử là hiểu được, ngài là vi hưng thịnh Nhân Giáo..."

Nhưng..."

Huyền Đô cười nói: "Như thế nào? Đây kế sách không ôn ư?"

"Diệu tự nhiên là diệu, " Lý Trường Thọ thấp giọng nói, "Nhưng vấn đề là, bọn họ... Bất sinh..."

Huyền Đô nhướn mày, "Vì sao như thế? Theo lý thuyết, Âm Dương giao hợp, vốn nên sẽ có linh sinh ra mới đúng."

Lý Trường Thọ nhất thời hiểu được điểm gì.

Cảm tình ngài làm nhiều như vậy niên đạo lữ phong, mình nhưng lại...

"Chẳng lẽ việc này còn có thể mình không chế?" Huyền Đô Đại Pháp Sư hậu tri hậu giác, có chút dở khóc dở cười.

"Tám phần đúng rồi, đệ tử cũng không phải hiểu lắm... Này đạo, quả thật quá phức tạp."

Lý Trường Thọ chỉ có thể như thế nói tiếp.

...

Nam Thiệm Bộ Châu tây nam, kia phiến Long tộc mai phục quá hoang sơn dã lĩnh.

Sườn núi chỗ, Ngao Át đứng ở đây trời tung bay tro bụi trung, đáy lòng cảm khái một phen tiếp theo một phen.

Nếu không Trường Thọ huynh sau lưng cao nhân cấp kia chút kế sách, lần này Long tộc thắng tuy rằng có thể thắng, nhưng tử thương tất nhiên hội tăng mấy lần.

Quả thật, thiếu Trường Thọ huynh nhất cái đại nhân tình.

Kia 《lui địch hai mươi lục bước》, Ngao Át quyết định hồi Kim Ngao Đảo sau, đem chúng nó sửa sang lại thành một bộ binh pháp, nếu là Trường Thọ huynh đồng ý, hẳn đã đem này binh pháp hiến cho phụ vương...

Chính lúc này, vài vị Long tộc lão long, có chút lo lắng lo lắng địa đã đi tới.

Một vị lão long nói:

"Điện hạ, lần này phát hiện địch, là viễn cổ hung thú, huyết sí hắc văn, thập phần hung tàn..."

Chúng ta có phải hay không, có thể thỉnh Nhân Giáo cao thủ hiện vừa hiện thân, cũng tốt hóa giải loại này tứ cố vô thân quần cảnh."

Ngao Át nghe vậy lược làm suy tư, theo sau liền chậm rãi gật đầu, "Việc này, ta muốn cùng Giáo Chủ ca ca thương lượng qua đi mới có thể quyết..."

"A?"

Chợt nghe không trung truyền đến một tiếng cười khê.

Ngao Ất lời nói một chút, chúng long như lâm đại địch, từng đạo ánh mắt nhìn về phía mây trăm trượng cao không trung.

Nơi đó, có quần áo huyền bào thân ảnh khoanh tay mà đứng, không biết từ đâu mà đến, khi nào xuất hiện.

Người này quét mắt phía dưới, đạo câu:

"Không được thương tổn đến phạm nhân."

Nói xong, thân ảnh ấy lưu lại một sợi đạo vận, nhẹ nhàng chột lóe liền biến mất không thấy.

Phía dưới chúng long hai mặt nhìn nhau.

"Đó là..."

"Đại Pháp Sư!"

Này đạo vận, là Đạo Môn Nhân Giáo, Huyền Đô Đại Pháp Sư!"

Mà lúc này chính chú ý chỗ đó, đã là lừa giận công tâm Văn Tịnh đạo nhân, đột nhiên đánh cái giạt mình, nháy mắt không còn rồi con tức...

-----oOo-----

Một trăm bốn mươi chương nhất thạch kinh quần điều

Cưỡi mây phi tại thanh sơn nước biếc giữa, Lý Trường Thọ tâm tình có chút khoan khoái, thất lưng can đều so trước rất càn thẳng chút.

Cúi đầu và ngẩng đầu Thiên Địa tinh tú, thỏ nạp nhật nguyệt tinh hoa;

Nguyên bản, kia hắc ám, âm lãnh, sâu kín kéo dài Hồng Hoang Thiên Địa, đột nhiên chiếu vào nhất sợi ám áp dương quang...

"Ta đạo, bắt cô rồi."

Cuối cùng, tìm được rồi một chút khó được nhận đồng cảm!

Lý Trường Thọ đáy lòng nổi lên một chút thi tính, trầm ngâm hai tiếng, đạo một câu:

"Mặc dù có bấp đùi, không thể từng tinh thần."

Đại Pháp Sư đến nơi, quả thật là cho mình mang đến nhất châm thuốc trợ tim, đỉnh đầu có nhất bả ô dù, mình chân chính ôm đến bắp đùi, bước trên Nhân Giáo này điều chắc chắn mà lại rộng mở thuyền lớn.

Nhưng Nhân Giáo hạt nhân chính là hai người, mà lại từ Giáo Chủ đến đại đệ tử, đều là thừa hành thanh tịnh vô vi.

Huyền Đô Đại Pháp Sư câu kia báo cho, là vì nhượng Lý Trường Thọ bất muốn bởi vì được Thánh Nhân lão gia ưu ái, liền tự phụ, tự mãn...

Kỳ thật, Đại Pháp Sư câu này báo cho, tại Lý Trường Thọ nơi này đồng thời không có nhiều lắm ý nghĩa.

Thậm chí mới vừa cùng Đại Pháp Sư cáo biệt, Lý Trường Thọ đáy lòng ngay tại suy tư một vấn đề...

【mình vì sao hội được Thánh Nhân lão gia ưu ái?】

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, chậm rãi suy tư.

Đầu tiên, là Nam Hải thần giáo liên lụy đến Thiên Đình, Long tộc nhân quả, mình mới vào nhà mình Thánh Nhân pháp nhãn.

Tiếp theo, hẳn trước đây hành vi cử chỉ, phải rất phù hợp Thánh Nhân lão gia tâm ý, lúc này mới sẽ ra tay giúp hẳn che lấp thiên cơ, đồng thời đem **【Long tộc nhập thiên】** nhiệm vụ, đặt ở hẳn thân thượng.

Mấy cái bị xoa nắn cùng một chỗ manh mối, tại Lý Trường Thọ đáy lòng chậm rãi hóa giải.

Lý Trường Thọ rất hiểu được, này cũng không phải là tổ sư gia xem mình mi thanh mục tú, liền cho chỗ tốt.

Muốn được đến Thánh Nhân che chở, nhất định phải chứng minh mình có nhất định giá trị, đồng thời thời khắc kiên trì 'Thanh tịnh vô vi, tránh né nhân quả' này bất tự hành động điếm chính!

Đồng dạng, tự thân tu vi không thể hạ xuống, chỉ có bước vào trường sinh Kim Tiên cảnh, lúc này mới có tiếp tục vì Thánh Nhân làm việc, được Thánh Nhân phù hộ tư cách.

Lý Trường Thọ cười khò tiếng, đáy lòng khe khẽ thở dài...

Thiện sử dụng công nhân cái người giả, không khỏi luân vì công cụ người.

Này cùng 'Đồ long thiếu niên sẽ thành ác long', nhất cái ý tứ đi... Đại khái.

Tiên thức quét mắt lòng chảo, phát hiện Đại Pháp Sư đã quả thật bắt tại, Lý Trường Thọ cười mây hương tới phía dưới núi rừng rơi đi.

Lại tại dưới đất lặng lẽ trốn, chạy về Độ Tiên Môn trung.

Minh âm Đại Pháp Sư này điều bắt đui, theo Lý Trường Thọ, kỳ thật chỉ có hai cái thực tế ý nghĩa...

Thứ nhất, trước kia lừa dối, trở thành sự thật ;

Mình tại Nam Hải Hải Thần giáo sự thượng, có càng nhiều đề khí.

Thứ hai, là trực tiếp triệt tiêu rớt 'Văn đạo nhân' đại bán áp lực.

Đại Pháp Sư chỉ cần tại Nam Hải hiện thân, nói ra câu kia 【bất muốn đả thương đến phạm nhân】, có thể đạt tới 'Nhất thạch kinh quân điều' hiệu quả.

Long tộc bên kia đại khái hội cảm thấy, Đại Pháp Sư là hiện thân lai vi Nam Hải Hải Thần giáo chỗ dựa, tọa thực Nam Hải Hải Thần giáo là Nhân Giáo hương khói công đức cơ.

Long tộc thì sẽ đối Hải Thần giáo càng coi trọng, bọn họ mặt ngoài kiêu ngạo, đến nay khốn cảnh, đáy lòng khiếp ý, sẽ làm bọn họ ôm chặt này căn rơm rạ.

Tây Phương Giáo bên kia, văn đạo nhân phái sẽ có nhất bỏ bỏ kiêng kỵ.

Nhưng Đại Pháp Sư chỉ là nói 'Đừng thương tổn phạm nhân', vẫn chưa nói cái khác, ngôn ngoài ý, kỳ thật là...

Các người có thể đi trên biển đánh.

Những lời này, phù hợp Nhân Giáo đại sư huynh hình tượng;

Tây Phương Giáo tại Nam Thiệm Bộ Châu tây bộ thu liễm công đức thời, phải cũng sẽ chú ý một ít.

Như Lý Trường Thọ sở liệu không sai, Tây Phương Giáo mặt sau hội tiếp tục nếm thử tính kế Long tộc, đem Long tộc nhét vào Tây Phương thế lực.

Mình phải hảo hảo mưu hoa một phen, đầy đủ lợi dụng Nam Hải Hải Thần giáo, tại Long tộc cảm giác được bất kham gánh nặng thời, đem Long tộc kéo vào Thiên Đình, trở thành Ngọc Đế trợ lực...

Cùng Tây Phương Giáo tranh long, không khác hổ khẩu đoạt thực;

Hôm nay trước, Lý Trường Thọ sau lưng, chỉ là loáng thoáng có cái Ngọc Đế, kia tự nhiên là không dám .

Khả hiện đến nay, Lý Trường Thọ cũng có Thánh Nhân vì mình xuất thủ che đậy thiên cơ, mà lại còn là lục thánh bên trong công nhận mạnh nhất vị kia...

Kế tiếp, Lý Trường Thọ chỉ cần cũng đủ cẩn thận, bắt bại lộ mình chân thân, bất liên lụy tự thân nhân quả, kia khó không thể nhất thí!

Việc này, xem như Thánh Nhân lão gia công đạo hạ người thứ nhất nhiệm vụ;

Sự tình quan mình sau này tiền đồ cùng mệnh đồ an phủ, phải cẩn thận đối đãi, toàn lực ứng phó.

Vốn Lý Trường Thọ hồi sơn sau đó, còn muốn kéo sư phụ, sư muội ăn đốn mỹ con ếch cá đầu nồi chúc mừng một chút, lại nghiên cứu này hai chỉ mới vừa được đến ngọc phù...

Hiện tại nhưng thật ra cảm thấy...

Trước đem kế tiếp mưu tính, cùng với Tây Phương Giáo, Long tộc khả năng sẽ có phản ứng, đều nhất nhất liệt kê xuất lai, lại căn cứ này chút khả năng tính, làm tốt đến tiếp sau đại khái kế hoạch, để ngừa gặp được tình huống luống cuống tay chân, mới là tối cần gấp sự!

Một đường dưới đất độn hành, thẳng đến rời Độ Tiên Môn còn có lục trăm dặm.

Lý Trường Thọ thay đổi cái phương hướng, cười mây dĩ về đạo cảnh đệ tử phải có tốc độ, chậm rãi trở về.

Liên như Đại Pháp Sư nghe được hẳn là Nam Hải Hải Thần giáo Giáo Chủ thời, cũng sẽ hơi chút kinh ngạc một ít...

Đến nay Thái Thanh Thánh Nhân xuất thủ che lấp thiên cơ, chỉ cần Ngao Át bắt bại lộ, ai có thể nghĩ đến, Nam Hải Hải Thần giáo Giáo Chủ, chính là Độ Tiên Môn trung nhất cái 'Thượng chưa thành tiên' trẻ tuổi đệ tử?

Tầng này nguy trang sắc, theo Lý Trường Thọ, đã là con bài chưa lật chi nhất.

Càng phát ra trọng yếu.

...

Tây Ngưu Hạ Châu, Linh Sơn phụ cận, Văn Tịnh đạo nhân động phủ trung.

Nhất mạt văn tiếng vang lên, Văn Tịnh đạo nhân thân ảnh trống rỗng xuất hiện, đứng ở kia hai gã chính tu hành thị nữ trước mặt.

Hai gã thị nữ cả người run lên, còn chưa tới kịp trợn mắt, Văn Tịnh đạo nhân tùy tay xẹt qua, này hai cái thị nữ nhất thời hóa thành bụi phi...

"Bản nữ vương cho các ngươi tu hành ư?"

Văn Tịnh đạo nhân lãnh đạm nói câu, thân thượng quần lụa mỏng tung bay giữa, động phủ nội vang lên một chút tiếng nước;

Đội quần lụa mỏng hạ xuống, nàng đã ngồi vào tản ra dày linh khí bảo trì.

Tiêm chỉ niết lai nhất chỉ linh liên, đem hoa sen đóa hoa, chậm rãi tê thành phần toái...

Này, là nàng nhượng mình bảo trì bình tĩnh hữu hiệu biện pháp.

Dù sao sống quá năm tháng dài đằng đặc người, phần lớn đều có điểm khác người không hiểu tiêu mê.

"Hảo nhất cái gian trá Long tộc!"

Ta con nhóm liền loại này bị các ngươi táng hạ!

Còn bả bụi đều vung !"

Văn Tịnh đạo nhân cắn răng mắng câu, nhưng tùy theo liền chậm rãi hô khẩu khí.

Xuất sư bất lợi thôi.

Lần này Nhị Giáo Chủ phóng cho nàng tam thành tộc nhân, nàng an bài nhất thành tộc nhân đi phục kích này tốp Long tộc, vốn tưởng rằng đã là ổn thắng.

Không nghĩ tới, đôi phương quá mức gian trá, mình ổn còn chưa đủ!

Tử thương nhiều như vậy tộc nhân, nàng làm nữ vương , tự nhiên cũng sẽ đau lòng.

Nhưng đau lòng quy tâm đau, chỉ cần trong tộc kia tốp lão vẫn còn tại, tiếp qua mấy vạn niên, có thể sinh ra lai...

Đem lửa giận dần dần ngăn chặn, Văn Tịnh đạo nhân đáy lòng lại hiện ra cái kia đạo nhân thân ảnh...

Huyền Đô, Đại Pháp Sư!

Nàng vốn định cắn răng mắng vài câu tung ra tung ra hỏa, đáy lòng nhưng nhẹ nhàng run vài cái, lại hồi tưởng nổi lên đương nhật bị Huyền Đô tìm tới môn thời, đáy lòng sợ hãi cùng bất lực...

Cái này nam nhân, không thể đi gây ra.

"Kế tiếp nhưng thật ra muốn tránh đi Nhân tộc..."

Cái kia Nam Hải Hải Thần giáo, quả nhiên có Nhân Giáo bóng dáng."

Văn Tịnh đạo nhân ngâm khê hai tiếng, đóa hoa đã là bị tê thành mảnh nhỏ, bị nàng chiếu vào nước ao bên trong.

Xem ra, còn là muốn từ Long tộc bản thân vào tay.

Nói chung, Nhị Giáo Chủ công đạo sự, mình phải ngàn năm nội làm ra cái kết quả.

Long tộc nội khả có năng lợi dụng nhược điểm?

Văn Tịnh đạo nhân bấm ngón tay suy tính, hẹp dài phượng nhãn thoáng mị, khoe miệng buộc vòng quanh tươi cười thập phần quyến rũ, rồi lại lộ ra u lãnh băng hàn;

Nàng nhưng thật ra nhớ được, trước chút niên có chút giao long binh tướng, đối Long tộc có chút bất mãn, bùng nổ quá một ít phản loạn...

"Việc này, nhưng thật ra có thể hơi chút lợi dụng một chút."

...

Cùng lúc đó, An Thủy Thành nam hải vực.

"Thật sự là Huyền Đô Đại Pháp Sư?"

"Thiên chân vạn xác, quả thật là Huyền Đô Đại Pháp Sư, việc này đương không lộ chút sơ hở."

"Liên là Huyền Đô Đại Pháp Sư lại như thế nào? Chúng ta Long tộc chẳng lẽ còn dựa bọn họ bất thành?"

"Không sai, Hải Thần giáo điểm ấy hương khói, vốn là là cho Ngao Át chất mưu thôi."

Ngồi ở giao long xe cái trung, Ngao Át nghe bên ngoài vài vị Long tộc thúc bá lời nói, nhin không được cười khổ hai tiếng.

Tóm lại là có người không nghĩ thừa nhận Long tộc suy nhược sự thật, mạnh mẽ mạnh miệng, còn nói Đạo Môn đại sư huynh không gì hơn cái này.

Ngao Ất chính là thấy, hiện tại tiếng la âm lớn nhất hai cái sư bá, tại Huyền Đô Đại Pháp Sư hiện thân thời, long cầm đều nhanh rơi địa thượng !

Lắc đầu, Ngao Ất tại trong lòng lấy ra nhất chỉ lớn bằng bàn tay tiểu nhân bảo kính, mở ra bảo kính cầm chế.

Ong ong ——

Bảo kính chấn động vài cái, lập tức hiện ra một bức hình ảnh.

Ngao Ất chỉ thấy, mình càng phát ra nhìn không thấu phụ vương, đang nằm tại bảy màu san hô ngai vàng thượng, một bên có vài vị ôn nhu hải nữ, phiến phong, đấm chân, nhu kiên, phụng trà.

Đông Hải Long Vương đồng dạng là đến nay Long tộc tộc trưởng, tọa quây tứ hải, bảo vật vô số, long sinh vốn là loại này...

Nhàm chán, hoang đường, mà lại buồn tẻ.

Chợt nghe được, một bên có cái già nua tiếng nói, run rẩy địa hô:

"Bệ Hạ, Nhị Điện Hạ cầu kiến."

Ngao Ất tự nhiên biết, này tiếng nói là phụ vương quy Thừa tướng.

"Ất a, " Long vương gia mở hai mắt, vẫy lui hải nữ, xuyên thấu qua bảo kính nhìn chăm chú vào Ngao Ất.

Ngao Ất nhất thời tọa thẳng thân thể, thoáng có chút căng thẳng.

"Phụ vương, con phục mệnh!"

"Ân, bên kia chiến sự, ta đã biết được, làm không sai."

Ngao Ất nghe vậy, khóe miệng thoáng vung hạ, nhưng rất nhanh liền cúi đầu nói: "Toàn bộ bằng cao nhân sau lưng chỉ điểm, con không dám lĩnh công."

Đông Hải Long Vương cười nói: "Có thể không kể công, ngươi tại Kim Ngao Đảo cũng không bạch tu hành.

Hồi sau ngươi nhớ được, đa phóng chút bảo vật tại Hải Thần giáo, ta tộc cũng không thể thiếu này vị Hải Thần nhân tình."

"Con hiểu được, hơi sau liền sẽ làm người an bài.

Phụ vương, con nghĩ trực tiếp trở về Kim Ngao Đảo tu hành."

"Đi thôi, " Đông Hải Long Vương khoát tay, "Ta cần mẫn thiện, ta lòng rất an ủi, đưa bảo sự người không cần đa quản rồi, bổn vương thì sẽ an bài."

Theo sau, bảo kính nhẹ nhàng chấn động, kính trung hình ảnh dần dần biến mất không thấy.

Ngao Ất nhất thời nhẹ nhàng thở ra, đem bảo kính thu .

Hắn kỳ thật rất sợ phụ vương vấn mình, Nam Hải thần giáo Giáo Chủ đến cùng là ai; nếu là phụ vương thật sự hỏi, Ngao Ất cũng không biết mình có hay không hội trả lời...

'Trường Thọ huynh, ta phải làm gì mới có thể hội báo ở người?'

Đông Hải Long Vương ý chỉ, rất nhanh liền nhấn dùm lại đây.

Tại Ngao Ất thoát ly đại quân, bị hộ tống hồi Kim Ngao Đảo thời, đã muốn có một đám tiên giao binh, khiêng hơn mười khẩu đại thùng, hướng tới An Thủy Thành mà đi.

Không nói đến trong rương mặt là cái gì, riêng nói này chút thùng bản thân... Chính là khó được luyện khí bảo tài...

Lại hai ngày sau.

Cửu Trùng Thiên Khuyết, trống rỗng Lăng Tiêu bảo điện trung.

Đông Mộc Công cười mây từ ngoài mà đến, lập tức vào Lăng Tiêu bảo điện, đến đài cao hạ khom mình hành lễ, nói:

"Bệ Hạ, đã điều tra rõ Hải Thần giáo ngày trước đã phát sinh sự."

"A?"

Đang ở trên đài cao phê chữa thiên khiến áo bào trắng thanh niên, buông trong tay kia can ngọc bút.

"Giảng."

"Lão thần tuân mệnh, có người tính kế Long tộc, dĩ Nam Hải Hải Thần giáo vi dẫn, ý phục kích Long tộc binh mã, lại bị Long tộc kéo vào mai phục.

Tính kế Long tộc người, lão thần không thể suy diễn đầy tra, nhưng lúc ấy hiện thân , là viên cổ hung thú huyết sí hắc văn quần.

Lúc này năng thả ra nhiều như vậy huyết sí hắc văn , cũng không ngoài hồ chỉ có hai nhà..."

Áo bào trắng thanh niên chậm rãi gạt đầu, tự nhiên là hiểu được Đông Mộc Công ám chỉ người nào.

"Bọn họ, thủy chung là bắt đem ta đặt ở đáy mắt, " áo bào trắng thanh niên chậm rãi thở dài, mắt trung tinh quang chợt lóe mà qua, nháy mắt khôi phục thành ngày thường kia mỉm cười biểu tình.

"Hơi sau, Đông Mộc Công mang thương một ít ban cho, đi Nam Hải thần giáo một chuyến.

Lúc này ý chỉ chưa thành, chỉ có thể loại này trấn an hạ này vị... Đây vị...

Ái khanh..."

Ngọc Đế lời nói một chút, bấm ngón tay suy tính, lại cười khở tiếng, "Đông Mộc Công người lần này nhớ được, hỏi một câu này Hải Thần ái khanh họ tên đạo số hiệu."

Đông Mộc Công cũng sợ run hạ, lúc này mới đột nhiên ý thức được, mình căn bản không biết Nam Hải Hải Thần nửa danh hào.

Liên liền dùng tên giả, đều chưa từng biết được.

(tấu chương hết)

-----oOo-----